İnceleme / Araştırma

OKYANUS ÖTESİNDEKİ VAİZ

Resmi belgeler ve "çok gizli" damgalı raporların ışığında,
MİT-Emniyet-Yargı üçgeninde Fethullah Gülen gerçeği...

SAYGI ÖZTÜRK

DK

14. BASKI

Okyanus Ötesindeki Vaiz

DOĞAN KITAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Devletin Derinliklerinde
Kırcı / 5-6-2 Tamam Reis
Sınır Ötesi Savaşın Kurmay Günlüğü
Madalyalı Mahkûm
İsmet Paşa'nın Kürt Raporu
33 Kurşun
Belgelerle Ergenekon
Apo Olayının Perde Arkası
Ölüm Kuyuları
Taşeron Mesih
Son Babalar
MGK
Belgelerle 28 Şubat
Balyoz'da Kumpas

OKYANUS ÖTESİNDEKİ VAİZ

Yazan: Saygı Öztürk

Yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.
Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.
1. baskı / Ekim 2010
14. baskı / Şubat 2014 / ISBN 978-605-111-851-2
Sertifika no: 11940

Kapak tasarımı: Yavuz Korkut
Baskı: Görsel Dizayn Ofset Matbaacılık Tic. Ltd. Şti.
Atatürk Bulvarı Deposite Alışveriş Merkezi A5 Blok
4. Kat No: 405 İkitelli OSB - Başakşehir / İSTANBUL
Tel: (212) 671 91 00
Sertifika no: 16269

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.
19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 1 Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL
Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16
www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Okyanus Ötesindeki Vaiz

Saygı Öztürk

DK DOĞAN KİTAP

İçindekiler

Emin Çölaşan'ın önsözü 9

MİT'in Fethullah Gülen dosyası 15
Komiser yardımcılarının kurasında hile 24
2000/124 dosya numaralı sanık 29
Avukatın bürosundaki ünlü savcı ve kadın 31
Fethullah Gülen hakkında gıyabi tutuklama kararı ve sonrası 35
Avukatları beraat istedi ama... 44
Emniyet raporu: Said-i Nursi'nin kökeni Kürtlük ülküsüne bağlı 48
İşte Fethullah Gülen'in ABD'de alınan ifadesi 56
Sağ kolu Nurettin Veren'le yolları neden ayrıldı? 73
Nurettin Veren'in açıklamalarına Gülen ne diyor? 85
Siyasi cinayetler, can güvenliği ve derin yorum 87
Hocayı ziyaret ve lehinde yazmak hayli makbûl 94
Cemaat kontrolündeki eğitim yuvaları 97
Raporda, Emniyet'te operasyon isteniyor 102
İfadede önemli bir iddia: Gülen-Sedat Peker ilişkisi 108
Hanefi Avcı, "Fethullahçı Emniyetçiler listesi"nde 4. sıradaydı 116
Cemaatin gücü giderek artıyor 123
Yargıtay Üyesi dinlenince, devlet mahkûm oldu 127
Yargı'da da ağa çarpılanlar, telefonları dinlenenler oluyordu 132
Fethullahçılıkla suçlananları rahatlatan rapor 142
Hanefi Avcı hakkında bilgi istenince, APK Başkanı isyan etti 150
Camide unutulan defter 155
Tele-kulak taktiği bu kez Maliye'de uygulandı 166
Gülen'e ABD'de başkomiser koruma 170
AKP genelge yayımladı, sözcükler değişti 174
Derslerde "Şer'i düzenin Batı hukukundan çok daha iyi olduğu" anlatılıyordu 178
"Abdi'nin oğlu hırsız bir polis olmuş dedirtme" 181
"Malum grubun, Emniyet'te tasfiye yöntemi" 184

Sicil dosyasında "Fethullahçı" yazılması neredeyse ayrıcalıktı 192
"Katilleri nerede, namus sözleri ne oldu?" 197
Örgütlenme biçiminin kod adı: F Tipi 206
Emniyet, kendini belgelerle uyarıyor ama... 208
Fethullah Gülen'in Türkiye'ye dönüşü nasıl olacak? 217
"Dinlemeyle birlikte, baskılar da başladı" 220
İstanbul Valisi Erol Çakır'dan, Bakana "çok gizli-kişiye özel" yazı 224
Silah operasyonu için gidildi, Hizbullah ortaya çıkarıldı 230
İşte Emniyet'in Gülen'in beraatinde etkili olan yazısı 232
Cemaate dokunan, çok ilginç olaylar yaşıyor 236
Avcı telefonda "Beni zorla götürüyorlar" dedi 241

Emin Çölaşan'ın önsözü

Saygı'yla bir yerlerde buluştuğumuzda, ya da karşılaştığımızda, kendisinden şu sözü duymazsam şaşırırım:

"Abi yeni bir kitap yazıyorum, bitmek üzere. Sen de önsözünü hazırla!"

Saygı'nın elinde tomarlar dolusu bilgi ve belge, her zaman hazırdır. Bir konuda yeni bir kitap yazmaya başladıysa, bilirim ki ya araştırıp yeni belgeler bulmuştur, ya da onlardan bir bölümünü arşivden çıkarıp kamuoyunun hizmetine sunmaya karar vermiştir. Çok da iyi etmiştir.

Ben de sevgili gazeteci arkadaşım, değerli dostum ve kardeşim Saygı Öztürk'ün "Kadrolu önsöz yazarı" olduğumdan, bana gönderdiği kitabın çıktısını basılmadan önce okuyup önsöz yazmak için masa başına otururum. Onun, Doğan Kitap'tan çıkan 11 kitabının tümünde benim önsözüm vardır ve bu konuda gerçekten onur duyarım.

Önsözlerini yazmak bir yana, onun bütün kitaplarını büyük zevkle ve bir solukta okudum. Herkes benim gibi düşünmüş olmalı ki, bu kitapların hepsi çok sattı. En çok satan kitaplar listesinde onun kitapları birinci sırayı haftalarca korudu.

Devletin Derinliklerinde, *Kırcı 5-6-2 Tamam Reis*, *Madalyalı Mahkûm*, *33 Kurşun*, *Ölüm Kuyuları*, *Sınır Ötesi Savaşın Kurmay Günlüğü*, *İsmet Paşa'nın Kürt Raporu*, *Belgelerle Ergenekon*, *Apo Olayının Perde Arkası* ve *Taşeron Mesih*.

Bu, Saygı Öztürk'ün Doğan Kitap'tan çıkan 11. kitabı oluyor.

Saygı'nın kitaplarının çok ilginç bir özelliği vardır. Kitabın yazarı olarak Saygı yorum yapmayı sevmez. Belgeleri konuşturur, olayları yaşayanları konuşturur ve yorumu okuyucuya bırakır. Bu çok ilginç bir özelliktir. Ama belgeleri önünüze öylesine

koyar ki, kitabı okuyan herkes ayru kanıya varır, ayru yoruma ulaşır.

Ben bu kitabı yazımı tamamlandıktan, ancak baskıya verilmeden önce okuma fırsatı buldum. Okumam gerekirdi ki, "kadrolu önsöz yazarı" olarak hem önsözünü yazmam mümkün olsun, hem de adına Fethullah Gülen denilen şahsı ben de biraz daha iyi tanımış olayım! İşte size, okumaya başlamadan önce bu kitapla ilgili vermem gereken bazı özet bilgiler:

Kitap Fethullah Gülen'in MİT dosyasıyla başlıyor. MİT, Fethullah Gülen konusunda devletin diğer birimlerinin de harekete geçmesini isterken, bunların yerine getirilmediği anlaşılıyor.

Fethullah ekibinin Emniyeti ele geçirmek için ilk adımı Polis Koleji ve Polis Akademisi'nde atılıyor. Genç komiser muavinleri için kura hilesine başvuruluyor, "Işık Evleri"nde eğitilenlerin Emniyetin İstihbarat ve Personel birimlerine atanmalarını sağlamak için iki ayrı kura torbası kullanıldığı görülüyor. Kitapta bu konu ayrıntılı olarak yer alırken, dönemin Emniyet Genel Müdürü Ünal Erkan, bundan sonra neler yaptığını açıklıyor.

Emniyet'te Fethullahçı grupların yapılanması, gizli faaliyetleri, okul imamları konusu 1992 yılında ayrıntılı bir raporla ortaya konulmasına rağmen, bunun gerekleri yapılmamış. İşte, Emniyet'te "Fethullahçı kadrolaşma" uyarısının yer aldığını ilk kez gündeme getiren Saygı Öztürk, kitabında bugün tartışılan tüm konuların raporlarını ve gizli belgelerini açıklıyor.

Türkiye gündeminde hep yer alan, 1999 yılında gittiği Amerika'dan da bir türlü dönmeyen emekli vaiz, ilkokul mezunu Fethullah Gülen, ülkemizde olup biten hemen her konuyla yakından ilgili! Türkiye'den giden kuryelerin kim olduğunu, bir dönem Gülen'in en yakınında olan, ayru yolda 35 yıl birlikte olduğu Nurettin Veren açıklıyor.

Fethullah Gülen'in Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi ile 11. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki yargılanmalarındaki ilginçlikler de belgelerle açıklanıyor. Fethullah Gülen hakkında mahkemenin verdiği "Beraat kararına" itiraz eden Cumhuriyet Savcısı Salim Demirci'nin başına neler geldiğini Saygı Öztürk, bu kitabında yine belgelerle ortaya koyuyor.

Bazı hâkimlerin, Cumhuriyet savcıları hakkında dinleme kararlarını nasıl aldıkları ve bugüne kadar dinlenen hâkim ve savcıların isimleri de kitapta açıklanıyor.

Bitmedi! Fethullah Gülen'in Amerika'da bulunduğu dönemde kendisine Türkiye'den de koruma olarak başkomiser gönderildi-

ği kitapta belgesiyle yer alıyor.

Fethullah'ın Amerika'da alınan ifadesi ayrıntılarıyla bu kitapta açıklanırken, 56 sayfalık yazılı savunmasından çarpıcı bölümler de Gülen'in imzası ve belgesiyle yer alıyor.

Emniyet'te Fethullahçı kadrolaşmayı ortaya çıkarmak için 1999 yılında başlatılan araştırma, bu çalışmayı yapanların aleyhine "Telekulak soruşturması" olarak döndü. O gün listede yer alan Fethullahçı Emniyetçiler listesinin 4. sırasında Hanefi Avcı yer alıyordu. Avcı, o dönemde bu rapora nasıl tepki göstermişti? Dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, bu grubun 28 Şubat sürecinden sonra takiye yapmaya başladığına ilişkin örnekleri hangi gizli kayıtlı raporunda belirtmiş ve bu grubun yeni taktiklerini nasıl açıklamıştı?

Okudukça, belgeler bitmek bilmiyor. Hanefi Avcı'nın Fethullahçılarla bağlantısı olup olmadığının belirlenmesi için Emniyet Genel Müdürü Kemal Önal, Avcı'nın çalıştığı dairenin başkanına gönderdiği gizli yazıda neler istemişti? Bu yazıya daire başkanı nasıl bir cevap vermişti? Yine ilk kez belgesiyle açıklanıyor.

2001 yılında İstanbul Organize Suçlar Şubesi, Emniyet'in Fethullahçılar tarafından kuşatıldığını belirtip bunlar hakkında Cumhuriyet Savcılığı'ndan "projeli çalışma" onayı alınmasına karşın, bu çalışma niçin durdurulmuştu?

Aynı yıl İstanbul valisi Erol Çakır'ın İçişleri Bakanı'na yazdığı "Emniyet elden gidiyor" yazısı belgeleriyle ortaya konulurken, bu rapordan sonra nelerin değiştiğini Çakır bu kitap için yorumlamış.

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan, Emniyet'te Fethullahçıların kadrolaşmasına karşı çıktığı için başına gelenleri, cezaevine kadar uzanan yolu anlatırken, telefon konuşmalarının nasıl değiştirildiği konusunda inanılması güç, çok önemli ve son derece çarpıcı değerlendirmelerde bulunuyor. Kitapta Arslan ve iki emniyet müdürünün cezaevi fotoğrafı da birçok belge gibi ilk kez bu kitapta yayımlanıyor. Fethullahçıların kadrolaşmalarını yazılarıyla, konuşmalarıyla dile getiren ve kimliği meçhul kişiler tarafından öldürülen Necip Hablemitoğlu cinayetiyle ilgili olarak eşi Şengül Hablemitoğlu ilginç açıklamaları yine bu kitap için yapmış.

Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun'un, Cumhuriyet Savcıları ve bazı Ağır Ceza Hâkimlerine verdiği yemekte, Fethullahçı olarak bilinenlerin "bulunduğunuz ortama uyun" talimatı nedeniyle nasıl içki içtikleri, hâkimleri nasıl şaşırttıkları da Saygı tarafından belgelenmiş.

Fethullah Gülen hakkında beraat kararı verilmesinde, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ramazan Er imzasıyla Gülen'in avukatına verilen ve avukatları tarafından da mahkemeye sunulan belge etkili olmuş. İşte, o belge de kitapta tam metin açıklanıyor.

* * *

Size yukarıda Saygı Öztürk'ün bu kitabının bir özetini vermekle yetindim. Şimdi sayfaları çevirmeye başladığınızda daha neler görecek ve okuyacaksınız, belki de inanmakta zorlanacaksınız.

Türkiye o duruma geldi ki, her taşın altından Fethullahçı fışkırıyor. Bunlar, Fethullah'ın direktifleri doğrultusunda, önce Mülkiye ve Adliye'ye el attılar. Yani vali, kaymakam, hâkim ve savcılara... Ve başarılı oldukları artık iyice ortaya çıktı. İşin sonraki aşaması, Türk Silahlı Kuvvetleri...

Ancak bu el atma operasyonunu çok ince taktiklerle götürdüklerini bilmemiz gerekiyor. Bunlar, ellerindeki korkunç para ile Türkiye'nin dört bir yanında yüzlerce çocuk yuvasına, ilköğretim okuluna, liseye, öğrenci yurduna, dershaneye sahip. Parlak öğrencileri kendi Işık Evleri'nde ve yurtlarında ücretsiz yatırıp besliyorlar, kendi okullarında eğitiyorlar ve devlete sokuyorlar.

Sonra da, bunlar devleti ele geçiriyor. Ama bu ekibin ilk tercihi her zaman vali, kaymakam, hâkim, savcı, polis, subay ve astsubay. Örgütlenmeleri AKP iktidarı döneminde yükseldi ve doruk noktasına ulaştı. Yargının, özellikle özel yetkili mahkemelerin, Mülkiye'nin ve Emniyet'in önemli bir bölümü, artık bunların elinde.

Doktor, mühendis, mimar, işletmeci falan, bunlar için ilk grup kadar önemli değil.

Ben bir konuyu gerçekten merak ediyorum ve *Sözcü*'deki yazılarımda da sık sık soruyorum:

"Kimdir bu Fethullah? Yeteneği, niteliği, özelliği nedir? İlkokul mezunu bir emekli vaiz nasıl olur da böylesine bir organizasyonla birlikte milyarlarca dolarlık bir para gücünü eline geçirmiş olabilir? Bu değirmenin suyu nereden gelmektedir? Kimdir, para gücüyle birlikte devleti de ele geçirmeyi büyük ölçüde başaran bu şahıs? Elindeki gazeteleri, televizyon ve radyolarla birlikte internet sitelerini hangi maddi gücüyle kurmuştur? Bu korkunç paraların arkasında kim, kimler vardır?

Niçin yıllardır ABD'de yaşıyor? Hakkında devam eden hiçbir soruşturma ve dava olmadığı halde niçin Türkiye'ye gelmiyor? Orada kimlere hizmet veriyor? ABD, bu şahsı ülkesinde hangi

gerekçelerle tutuyor, koruyor ve kolluyor?

Hiçbir özelliği olmayan, aksıra tıksıra, ağlaya sızlaya ekranlarda nutuk atıp vaazlar veren bu adam neyin nesidir?

Ben bu sorulara bugüne kadar hiçbir yanıt alamadım. Sadece ben değil, hiç kimse alamadı.

Saygı Öztürk'ün bu güzel kitabını hemen şimdi okumaya başlayacaksınız... Ve inanıyorum ki, sizin de kafanızda aynı sorular oluşacak.

Devleti ele geçiren emekli bir vaiz ve peşinden sürüklenen gençler, işadamları, para babaları, siyasetçiler, iktidar sahipleri ve gazeteci bozmaları!.. Bunlara para verenler ve bunlardan avantaya, maaşa bağlananlar!.. Bunun nasıl gerçekleştiği, Türkiye'ye özgü bir bilmecedir. Bir gün elbette çözülecektir.

Şimdi sizi sevgili gazeteci arkadaşım Saygı Öztürk'ün bu ilginç kitabıyla baş başa bırakıyorum ve ona buradan bir kez daha "Ellerine sağlık, muhteşem bir kitap yazmışsın" diye sesleniyorum.

MİT'in Fethullah Gülen dosyası

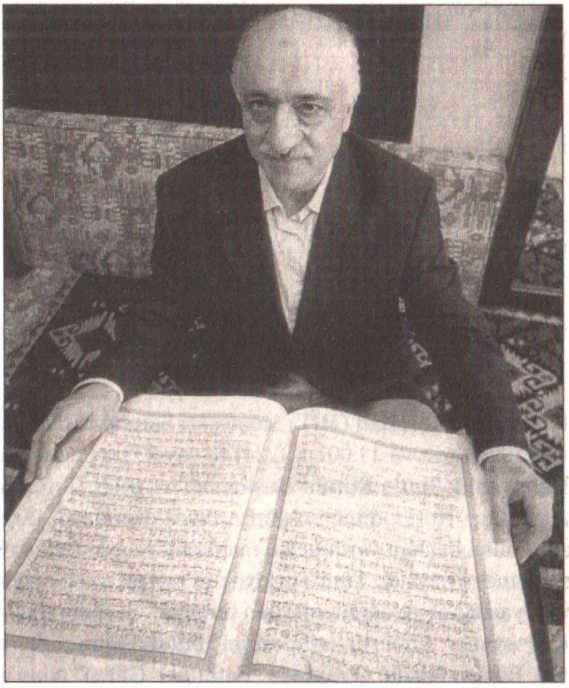
Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) Müsteşarı Sönmez Köksal imzalı, 17 Aralık 1996 tarih ve 11.001.156/24746 sayılı "İnceleme" başlıklı yazı Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanlığı'na geldi. Teftiş Kurulu Başkanı Osman Nuri Oduncu o gün Ankara dışındaydı. Konunun aciliyetini bilen başkan yardımcısı, mahkemeye gönderilecek dosyayı incelemeye başladı. Tüm Türkiye'nin merak ettiği olayla ilgili MİT'in ne yazdığını ilk öğrenenlerden birisiydi. Sayfaları hızla çevirirken, dosyada kimlerin isimlerinin bulunduğunu da merak ediyordu. Birden durdu. O sayfada "Fethullah Gülen" adını gördü.

MİT'in gönderdiği raporun 11. sayfasında "Araştırılmasında Fayda Görülenler" ara başlıklı bölümde Fethullah Gülen'le ilgili şunlar yazılıydı:

"Fethullah Hocacıların CIA'nın bölgemizdeki en önemli sivil toplum kuruluşu olduğu iddialarının, Maliye Bakanlığı Müfettişlerinin Fethullah Gülen'in mali kayıtlarını incelemesi ile İçişleri ve Dışişleri Bakanlıklarının ilgili kuruluşlarla yapacakları koordine sonucunda çözülebileceği değerlendirilmektedir."

Sayfaları çevirmeye başladı. Raporda adı geçen herkese dair MİT arşivlerinde bulunan bilgilerin bir özeti aktarılıyordu. Başkan Yardımcısı, kimler hakkında neler yazıldığını merak etmişti. Sayfaları çevirirken gözüne takılan isimlerden birisi de Fethullah Gülen'di. Hatta en ayrıntılı bilgi, onun hakkında verilmişti. Başkan Yardımcısı daha ilk satırda Fethullah Gülen'in babasının adına takıldı. Dosyada baba adı "Ramis" yazıyordu. Bunun "Ramis"değil, "Ramiz" olabileceğini düşündü. İçinden "Bu da benim sorunum değil" dedi.

Bürokraside Fethullah Gülen adının geçmediği gün yok gibiydi. Bazı kişilerle ilgili konuşulurken "O Fethullahçı" deniliyordu.

Fethullah Gülen hakkında, Nurculuk faaliyetlerinden dolayı 1971'de İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı'nca dava açıldı.

Fethullahçı olmayı bürokraside "yükseliş yolu" olarak görenler de az değildi. Görevden alınanların zaman zaman "Beni Fethullahçılar aldırdı" dediği oluyordu. O günlerde İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nda önemli görevde bulunan bir Emniyet mensubu ise, bazı arkadaşlarının yanında "Bu kişinin arkasından niye gidiyorsunuz. Ağlıyor, sızlıyor, siz de etkileniyorsunuz. Bırakın Allah aşkına bu işleri" dedikten sonra bir daha iflah olmadığını, çeşitli gerekçelerle hakkında soruşturmalar açıldığını anlatıyordu.

Önce "Fethullahçı yapılanma yok"tu!

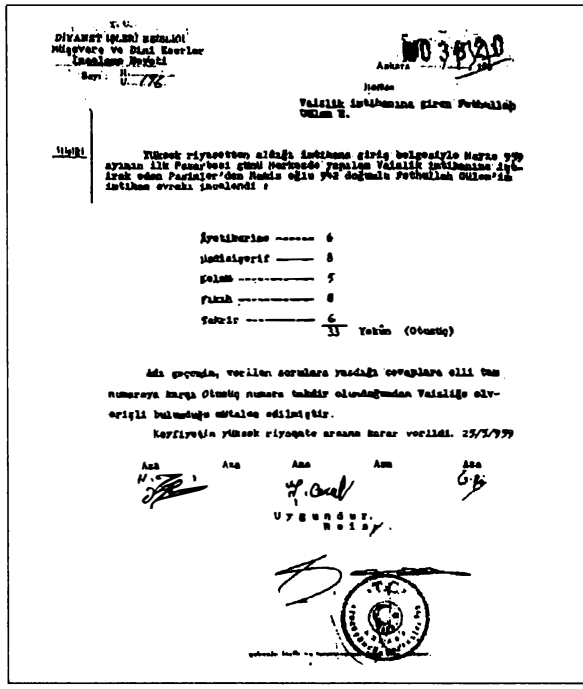
Hakkında "Fethullahçı" olduğuna ilişkin rapor bulunan Hanefi Avcı'nın, bürokraside, adliyede yaşanan olaylarla ilgili yazdığı *Haliç'te Yaşayan Simonlar / Dün Devlet Bugün Cemaat* adlı kitap, Fethullahçı yapılanmanın geldiği noktayı gözler önüne serdi. 2001 yılında "Emniyet'te Fethullahçı yapılanma yok" diyen

İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun da "nasıl yanıldıklarını" anlatabilmek için, Avcı gibi kitap yazıyor. Aslında, Avcı'nın bugün yazdıkları ve Sabri Uzun'un yazacakları yıllar önce dile getiriliyor, ancak bunlar dikkate alınmadığı gibi raporları yazanların başı da derde giriyordu. Tıpkı şimdi Avcı'nın da girdiği gibi...

Fethullah Hoca, vaizlik sınavı zorlukla kazandı. Risaleleri ise beğenilmedi

Fethullah Gülen, açıklamalarında beş yaşında Kur'an-ı Kerim öğrenmeye, 14 yaşında vaizliğe başladığını belirtiyor. Fethullah Gülen'in Diyanet'te bulunan dosyasına ulaştığımda çok ilginç bilgiler yer alıyordu. Örneğin, Diyanet İşleri Başkanlığı Din İşleri Yüksek Kurulu, Fethullah Gülen'in dini bilgisini yetersiz bulmuş.

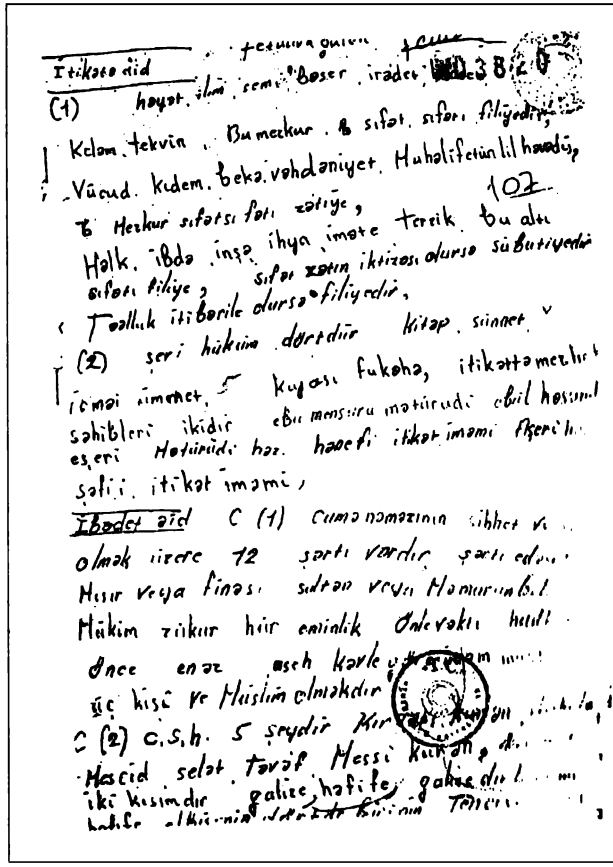
Gülen, vaizlik sınavına 25 Mayıs 1959 tarihinde Kırklareli'nde giriyor. Sınav evrakı incelendiğinde Gülen'in 1959 yılında girdiği

Fethullah Gülen 25 Mayıs 1959 yılında vaizlik sınavına girdi. Sınavda 50 üzerinden 33 puan alabildi. Bu, Gülen'e vaizlik yolunu açtı.

vaizlik sınavından 50 tam puan üzerinden ancak 33 puan aldığı görülüyor. Gülen Ayetikerime'den 6 puan, Hadisişerif'ten 8 puan, Kelam'dan 5 puan, Fıkıh'tan 8 puan, Takrir'den 6 puan olmak üzere puanı 33'te kalıyor. Ancak bu, Gülen'in vaiz olabilmesinin yolunu açmaya yetiyor.

Fethullah Gülen'in el yazısıyla yazdığı risaleleri inceliyorum. İtikata, ibadete dair yazdıkları var. Bu risaleleri Din İşleri Yüksek Kurulu'na gönderiyor. 25 Mart 1966 tarihinde Din İşleri Yüksek Kuruluna, vaiz adayı Fethullah Gülen'in risalesi geliyor. Kurul uzmanları bunu inceliyor.

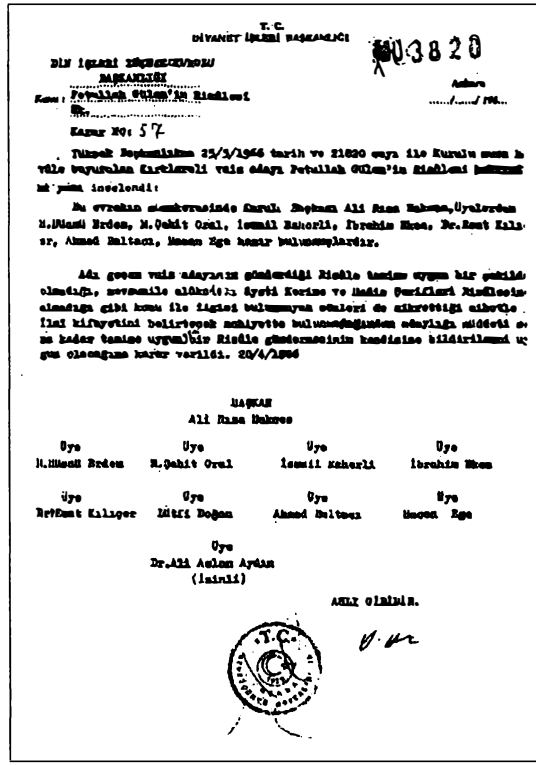

Fethullah Gülen, el yazısıyla yazıp Diyanet'e gönderdiği risaleleri yetersiz bulunuyor ve kendisine yeni bir şans daha tanınıyor.

Din İşleri Yüksek Kurulu, 28 Nisan 1966'da Ali Rıza Hakses'in başkanlığında üyeler Hüsnü Erdem, Şehit Oral, İsmail Ezherli, İbrahim Eken, Esat Kılıçer, Ahmet Baltacı, Hasan Ege'nin katılımıyla toplanıyor ve vaiz adayı Fethullah Gülen'in risaleleri için şu kararı veriyor:

"Yüksek başkanlıkça 25 Mart 1966 tarih ve 21820 sayı ile Din İşleri Yüksek Kurulumuza havele buyrulan Kırklareli vaiz adayı Fethullah Gülen'in risalesi incelendi.

Adı geçen vaiz adayının gönderdiği Risale, tamime uygun bir şekilde olmadığı, mevzuu ile alakalı ayeti Kerime ve Hadis Şerifleri Risalesine almadığı gibi konu ile ilgisi bulunmayan sözleri de zikrettiği cihetle ilmi kifayetini belirtecek mahiyette bulunmadığından adaylığı müddeti sonuna kadar tamime uygun yeni bir Ri-

T. C.
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI

DİN İŞLERİ YÜKSEK KURULU
BAŞKANLIĞI

Konu : Fethullah Gülen'in Risalesi

Kayıt No: 57

Tüksek Başkanlıkça 25/3/1966 tarih ve 21820 sayı ile Kurulu[illegible] ile buyrulan Kırklareli vaiz adayı Fethullah Gülen'in Risalesi [illegible] incelendi:

Bu evrakın alâkasında Kurul Başkanı Ali Rıza Hakses, Üyelerden H.Hüsnü Erdem, M.Şahit Oral, İsmail Ezherli, İbrahim Eken, Dr.Esat Kılıçer, Ahmet Baltacı, Hasan Ege hazır bulunmuşlardır.

Adı geçen vaiz adayının gönderdiği Risale tamime uygun bir şekilde olmadığı, mevzuu ile alâkalı ayeti Kerime ve Hadis Şerifleri Risalesine almadığı gibi konu ile ilgisi bulunmayan sözleri de zikrettiği cihetle ilmi kifayetini belirtecek mahiyette bulunmadığından adaylığı müddeti sonuna kadar tamime uygun yeni bir Risale gönderilmesinin kendisine bildirilmesi uygun olacağına karar verildi. 28/4/1966

BAŞKAN
Ali Rıza Hakses

Üye H.Hüsnü Erdem — Üye M.Şahit Oral — Üye İsmail Ezherli — Üye İbrahim Eken

Üye Refikat Kılıçer — Üye Lütfi Doğan — Üye Ahmet Baltacı — Üye Hasan Ege

Üye
Dr.Ali Arslan Aydın
(İmzalı)

ASLI Olabilir.

Fethullah Gülen'in risaleleri beğenilmediği Din İşleri Yüksek Kurulu'nun başkanı ve üyeleri tarafından belirtiliyor. Yani Gülen, sınıfı geçemiyor.

sale göndermesinin kendisine bildirilmesini uygun olacağına karar verildi."

MİT'in gönderdiği dosyada, Fethullah Gülen'in 1942 yılında Erzurum'da doğduğu belirtiliyordu. Yaşını hesapladı. Kendisinden yedi yaş büyüktü. Fethullah Gülen ne yapmıştı da bu kadar güce sahip olmuştu. Hocanın tam 26 yılına hiç değinmeden doğrudan İzmir'de yaptığı çalışmalara geçilen o rapor şöyle devam ediyordu:

– 1968 yılı itibariyle İzmir Merkez Vaizi, İzmir İmam Hatip ve İlahiyatta Öğrenci Yetiştirme Derneği, Kestanepazarı Kuran Kursu öğreticisi görevlerinde bulundu.

– 1969 ağustos ayı içinde İzmir-Buca'da kendi yönetiminde olan dernek ve Kestanepazarı Kuran Kursu'nda okuyan 100 öğrencinin katılımıyla bir kampta, Kuran okumanın yanı sıra Risale-i Nur eğitim yapıldı.

– Aynı yıl içinde Said-i Nursi için Isparta ilinde okutulan mevlide katıldı.

– 1970 yılı içinde İzmir ilinde Nurculuk üzerine programlar yaptı, ayrıca toplantılarda eğitici görevini üstlendi.

– 1971 ocak ayı içinde, İzmir İmam Hatip ve İlahiyat Öğrenci Yetiştirme Derneği içinde Nurculuk faaliyetleri yürüttüğü gerekçesi ile dernek idare heyetinden çıkarıldı.

Aynı yıl itibariyle Nurculuk faaliyetlerinden dolayı İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı tarafından ifadesi alındıktan sonra hakkında dava açıldı.

Anılan komutanlıkça açılan davası sonucunda vaaz etme yetkisi alındı.

– 1972 Eylül ayı içinde Erzurum'a gitti. Bu ilde Nurcu liderlerle görüştü ve çeşitli Nur toplantılarına katıldı.

– 1973 yılı itibariyle Edremit'e tayin edilmesine rağmen, İzmir'de ikamet ederek her hafta cuma günleri Edremit Alemzade Camii'nde vaaz verdi ve her gelişinde ayrı ayrı Nur medreselerinde Nur toplantıları düzenledi.

– Aynı yıl itibariyle Edremit Merkez Vaizi görevi sırasında yaz aylarında Edremit civarında açılmış olan ve Nurcu öğrencilerin iştirak ettiği kamplarda Nurculuk faaliyetlerini organize etti.

– 1974 Eylül ayı içinde Merkez Vaizliği'ne tayin edildi.

– 1974-1976 yılları arasında yurt çapında çeşitli konularda konferans verdi.

– 1976 Temmuz ayı içinde Aydın çevresinde açılması planlanan Nur kamplarında fıkıh dersi vermesi planlandı.

– 1976 ağustos ayı başında İzmir-Bornova ilçesi vaizliğine atandı.

– İstihbarat notunda münfesih Milli Selamet Partisi (MSP) yanlısı olan Nurculardan Fethullah Gülen'in, İran'da gerçekleştirilen devrimin Türkiye'de de gerçekleştirilmesini arzuladığı, Türkiye'de İslami bir devrim için yurt sathında teşkilatlanmaya önem verdiği yer aldı.

– İzmir-Bornova Merkez Vaizi olduğu dönemde vaaz bantlarının yurt sathında dağıtılmasını sağlatarak Nurculuk propagandası yaptı.

– 19 Nisan 1980 tarihinde İzmir'de gerçekleştirilen bir Nur toplantısında yaptığı konuşmada; birkaç gün içerisinde "Huruç Harekatı" (Atılım Harekatı) başlatılacağını, bu harekat için hemen hemen her ilde liderlerin tespit edildiğini, İran'da yapılan İslam harekatının Türkiye'de de böylece başlamış olacağını" belirtti.

– 1980 yılında İzmir'de bir Nur toplantısında yaptığı konuşmada; "Huruç harekatının başarıya ulaşması için bütün yurtta kendi binalarında ve kiralayacakları müsait yerlerde orta ve yüksek öğrenim gören öğrenciler için yurt binalarının açılması, yurtlarda eğitilen öğrencilerin meyvalarını vermesi, kendi fikirleri doğrultusunda çeşitli kitap ve dergilerin basımının gerçekleştirilmesi ile özellikle Türkiye'deki öğretmenlerin büyük bir bölümünün kendi yönlerinde faaliyet göstermeleri gerektiğini" ifade etti.

– 24.06.1980 tarihinde "Denizli Merkez Akyazılı Köyü Orta ve Yüksek Eğitim Vakfı" Denizli şubesinin açılışında yaptığı konuşmada; "Milletimiz içinde bulunduğu zelil duruma, şeytanın uşakları muallimler ve onların yetiştirdiği inançsız talebeler nedeniyle düşmüştür. Rusya, Türkiye'ye her yıl yardım göndermektedir. Ahlaksızlık, zina ve anarşi almış yürümüştür" tarzında ifadeler kullandı.

– Yazıcı Nurcuların lideri olan Fethullah Gülen, Bornova Merkez Camii'nde verdiği vaazlarında, hükümetin icraatlarını eleştirdi.

– 1980 yılında İzmir'de Nurcuların yayın organı olan "Sızıntı" adlı dergide zaman zaman "M.F.D." rumuzu ile yazılar yazıyor.

– 13.09.1980 tarihinde Ege Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı'nca kendisini yakalamaya yönelik yapılan operasyonu haber alması sonucu, İzmir'den Erzurum'a kaçtı.

– 16.10.1980 tarihinde müstafi addedilmek için Erzurum'dan 20 günlük daha sonra Kayseri Tıp Fakültesi'nden 45 günlük rapor alıp Bornova Müftülüğü'ne gönderdi.

– 1980 Aralık ayında İzmir-Bornova Merkez Vaizliği'nden Çanakkale'ye tayinini yaptırdı.

– 1981 Ocak ayı itibariyle Isparta ile Uluborlu ilçesinde bulunan

İslah Sitesi'ndeki "İmam Hatip Lisesi Öğrencilerini Koruma ve Yetiştirme Derneği" merkezinde gizlendi.

– 27 Şubat 1981 tarihinde Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Psikiyatri Kliniği'nden 20 günlük rapor aldı.

– 22 Mart1981 tarihinde Çanakkale müftülüğü merkez vaizliğinden istifa etti.

– 1981 yılında Ankara'da Nurcu liderlerden diş kliniği sahibi H. Toprak'ın evinde saklandı.

– 1982 Mayıs ayında Konya'daki Nurcu liderlerle bir toplantı düzenledi.

– 07.08.1982 tarihinde Keşan'ın bir köyünde gizlenerek Molla ve Dahhak takma isimlerini kullandı.

– Aynı yıl itibariyle Sızıntı grubuna mensup şahıslarca, Mekke'de kiralanan bir dükkanda Gülen'in bantları, Hac süresinde Türk hacılarına satıldı.

– 10 Haziran1983 tarihinde, Menemen-Helvacıköy'de Yaşar Erdoğdu'nun yanında saklandı.

– Ege Ordu ve İzmir-Antalya illeri Sıkıyönetim Komutanlığı'nın 7 Şubat 1985 tarihli yazısı ile arananlar listesinde ye aldı.

– 18 Mayıs 1985 tarihi itibariyle, kendisini maddi yönden destekleyen zenginlere hitaben İstanbul-Altunizade'de bir konuşma yaptı ve özel okullara maddi yardımda bulunmaları için etkileyici öğütlerde bulundu.

– 23 Eylül 1985 tarihi itibariyle Çanakkale ili Biga ilçesinde ikamet eden Fethullah Gülen grubuna mensup Nurculardan Sabri Kadıoğlu, Abdülkadim Zellüm adlı yazarın "Hilafet Nasıl Yakıldı" isimli eserini, Nurcular ile Milli Görüş mensuplarına ücretsiz olarak dağıttı.

– 01 Ekim 1985 tarihi itibariyle; Hizb-üt Tahrir mensubu Muhammed Kürdi, parti merkezinden aldığı emir üzerine, İzmir'de tahsilini yaparken, Fethullah Gülen ile bir görüşme yaptı, ancak bu görüşmede müspet bir netice alınamadı.

– Genelkurmay Başkanlığı tarafından çıkarılan 15 Nisan 1985 gün ve 7130-97/85/SYNT. İstihbarat Hrk.Ş.Ks. sayılı aranan şahıslar kitabının 2. kategori, 15. sayfa ve 588 sırasında arananlar arasında yer aldı.

– 1987 yılında, İstanbul'daki evinde, imamlarına eğitim vermeye başladı.

– Ağustos 1987 ayında ders verdiği öğrencilerine yaptığı konuşmada; "Alparslan Türkeş ile görüştüğünü, Türkeş'ten cemaatini şeriat doğrultusunda yetiştirmesini istediğini, onun da kabul ettiğini" ifade etti.

– 6 Eylül 1987 günü yapılan seçim yasaklarıyla ilgili referandumda,

Turgut Özal'ı desteklemek maksadı ile Nurcuların "hayır" oyu kullanmalarını sağladı.

– Şubat 1990 tarihinde Korkut Özal'ın dünürünün İstanbul'daki evinde, "ANAP'ın geleceği ile ilgili" toplantıya katıldı.

– Mart 1990 ayı içerisinde Türkiye'deki İslami faaliyetleri tek bir merkezden koordine etmek amacıyla oluşturulan İslam Şurası içerisinde yer aldı..

– 1990 yılı içerisinde rahatsızlığı sebebiyle birkaç kez yurtdışına çıktı.

– 20 Ekim 1991 tarihinde yapılan genel seçimler arifesinde kapatılan Milliyetçi Hareket Partisi'nin (MHP) yerine kurulan Milliyetçi Çalışma Partisi'ne (MÇP) 3.5 milyar lira yardımda bulundu ve seçimlerde MÇP ile ittifak yapan RP'yi destekledi.

– Nisan 1992 ayı içerisinde, Azerbaycan'a giderek, anılan ülkede TV kurma çalışmalarını başlattı.

– Aynı tarihte ABD'deki Risale-i Nur Enstitüsü'nün çalışmalarını yönlendirmek maksadıyla gizli olarak anılan ülkeye gitti. Ardından Avustralya'ya geçerek, Türk öğrencilerin akademik eğitim gördüğü okul ve kaldıkları yurtları ziyaret etti.

– Ayrıca, kuracağı üniversitelerde ders verdirmek amacıyla söz konusu ülkelerdeki çeşitli profesörlerle de görüştü.

– 1992 yılı içerisinde MÇP'den ayrılarak yeni bir parti kurma çalışmaları içerisine giren Muhsin Yazıcıoğlu'na maddi manevi destek verdi.

– 19 Ocak 1994'te Ankara'da kurulan, "Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı"nın kurucuları arasına yer aldı.

1995 yılı içerisinde, ABD, Almanya, İngiltere ve Rusya'nın Türkiye'deki büyükelçileri, tarafından ayrı ayrı ziyaret edildi.

– Ağustos 1995 tarihi itibariyle basında çıkan devlet yanlısı beyanları sebebiyle İBDA-C örgütünün lideri Salih Mirzabeyoğlu tarafından ölümle tehdit edildi.

Salih Mirzabeyoğlu'nun bu tehdidi, Gülen'in artık "Devlet korumasına" alınmasının da yolunu açıyordu.

Komiser yardımcılarının kurasında hile

Fethullah Gülen cephesinde bunlar olurken, komiser muavini olarak atanacak Polis Akademisi mezunlarının kura çekiminde ise ilginç bir olay yaşanıyordu. Ünal Erkan'ın valilikten 1991 yılının Temmuz ayında Emniyet Genel Müdürlüğü koltuğuna oturması memnuniyet yaratmıştı. Emniyet içinde "Teşkilatımız elden gidiyor. Cemaatle bağlantılı gençler, özel sınıflara dolduruluyor, altı aylık eğitimden sonra komiser muavini olarak göreve başlatılıyor" yakınmaları yükseliyordu.

Emniyet'teki yapılanmanın bu boyutlara ulaşması hayli yadırganıyordu. Artık işi o kadar ileriye götürmüşlerdi ki, Polis Akademisi'ni bitirenlerin mezuniyet töreninin ardından komiser muavinlerinin "kura çekip" görev yerleri belirleneceği zaman müthiş bir hileye de başvuruluyordu.

Kura çekimi saat 24.00 civarında yapılıyordu.

Emniyet Genel Müdürü Ünal Erkan, kura çekiminde "bir şeyler döndüğü"nden haberdar oldu. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ümit Erdal'la birlikte sivil plakalı otomobille Polis Akademisi'ne gittiler. Nizamiye nöbetçisi polis, sivil plakalı araçla Akademiye girmek isteyenleri durdurdu. Şoför, "Sayın genel müdürümüz ve genel müdür yardımcımız" dediğinde polis onları tanımıştı. Hemen toparlandı. "Buyurun sayın genel müdürüm" dedi. Onlar hızla geçerken, giriş katının üstünde kura çekimi devam ediyordu.

Bazı kişilerin nereye atanacağı önceden belliydi. İstihbarat Dairesi ile Personel Dairesi en gözde yerlerdi. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ümit Erdal'a gelen ihbarda da "Işık Evleri"nde eğitilmiş komiser muavinlerinin önemli görevlere getirilmesi için isimlerinin farklı torbaya konulduğu bildirilmişti. O torbaların başında ise oğluna Sait, kızına Nur adını veren, yani Nurcuların

lideri Said-i Nursi'yi çağrıştıran "İmam" diye bilinen Emniyet mensubu bulunuyordu.

Yaşanan olayı, bu kitap için Ünal Erkan'dan dinledim. Erkan, çekilen kuraları niçin iptal ettiğini şöyle anlattı:

"O saatte ben ve yardımcım Akademi'ye gittik. Öğrenciler, sanki tek bir torbada atanacakları yerler varmış gibi kura çekildiğini sanıyordu. Ancak, öyle değildi. Masanın üzerinde bir torba var, masanın altında da başka kura torbaları var. Bazı komiser muavinlerinin atandığı yerler, masanın üstünde herkesin gördüğü torbadan değil, masanın altında bulunan torbadan çekiliyordu. Komiser muavini, kura için geldiğinde listeden isimleri kontrol ediliyor, masanın altındaki torbalardan birisinden çıkarılan kâğıtla onların nereye atandığı söyleniyordu."

Böylece, masanın altındaki torbalarda isimleri bulunan öğrencilerin Emniyet Genel Müdürlüğü'nün istedikleri birimlerine, istedikleri illere atanmaları sağlanıyordu.

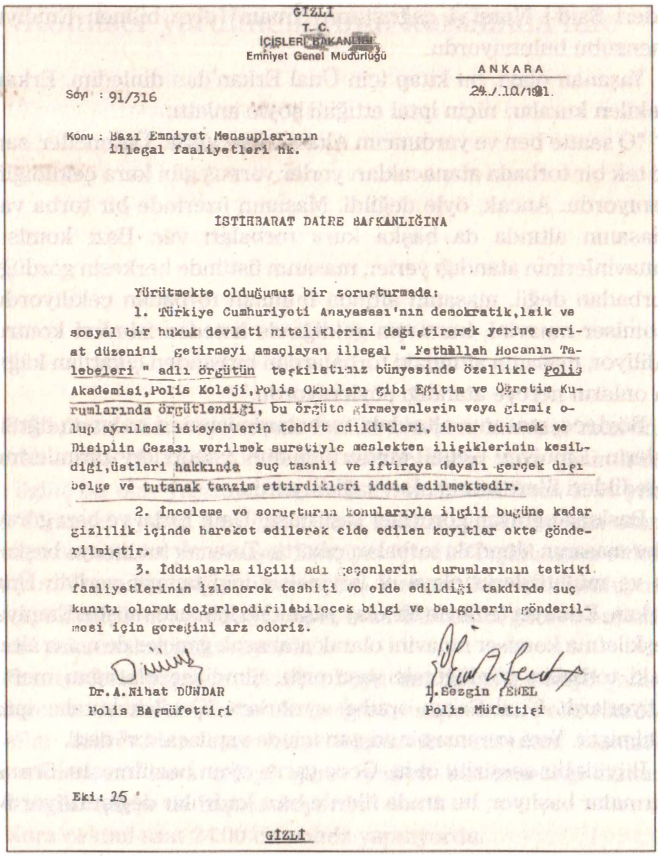
Baskına uğrayan görevliler şaşırmıştı. Ümit Erdal ve bazı görevliler masanın altındaki torbaları çıkarttı. Tutanak tutulmaya başlandı ve müfettişlerin olaya el koymaları için talimat verildi. Ünal Erkan, Emniyet'te böyle bir olay yaşandığı için üzülmüştü. Emniyet teşkilatına komiser muavini olarak atanacak gençler de masa altındaki torbaları gördüğünde şaşırmıştı. Şimdi ne olacağını merak ediyorlardı. Ünal Erkan oradan ayrılırken "Çekilen kuralar iptal edilmiştir. Yeni kuranız bir iki gün içinde yapılacaktır" dedi.

Büyük bir sessizlik oldu. Gece yarısı oyun bozulmuştu. Soruşturmalar başlıyor, bu arada illerde bazı kadrolar değiştiriliyordu.

Yazıcıoğlu'nun kadrosuna tasfiye

Polis Akademisi'ndeki olaydan önce İstihbarat Dairesi hareketliydi. İstihbarat biriminde daha çok ülkücü olarak tanınan emniyet mensupları bulunuyordu. İstanbul Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şube Müdürü Kemal Yazıcıoğlu, ülkücü grubun önde gelen isimlerden birisiydi. Görevden alınıp yerine Ömer Tüzel atanırken, Yazıcıoğlu'nun kadrosu da tasfiye ediliyordu.

Asayiş Şube Müdürlüğü'nde görevli komiser Adil Serdar Saçan da bu değişiklik kapsamında Muş'a atanıyordu. Kısa bir süre sonra, Yazıcıoğlu, İstihbarat Dairesi'ndeki bazı arkadaşları aracılığıyla Adil Serdar Saçan'ı İstihbarat Dairesi Başkanlığı Haber Alma Şubesi'ne tayin ettirmişti. Mustafa Gülcü ise aynı şubede emniyet amiri olarak görev yapıyor, Faruk Ünsal, Ramazan Akyürek de

GİZLİ
T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

ANKARA
24./.10./1991

Sayı : 91/316

Konu : Bazı Emniyet Mensuplarının
İllegal faaliyetleri hk.

İSTİHBARAT DAİRE BAŞKANLIĞINA

Yürütmekte olduğumuz bir soruşturmada:

1. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın demokratik,laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerini değiştirerek yerine şeriat düzenini getirmeyi amaçlayan illegal " Fethullah Hocanın Talebeleri " adlı örgütün teşkilatımız bünyesinde özellikle Polis Akademisi,Polis Koleji,Polis Okulları gibi Eğitim ve Öğretim Kurumlarında örgütlendiği, bu örgüte girmeyenlerin veya girmiş olup ayrılmak isteyenlerin tehdit edildikleri, ihbar edilmek ve Disiplin Cezası verilmek suretiyle meslekten ilişiklerinin kesildiği,üstleri hakkında suç tasnii ve iftiraya dayalı gerçek dışı belge ve tutanak tanzim ettirdikleri iddia edilmektedir.

2. İnceleme ve soruşturma konularıyla ilgili bugüne kadar gizlilik içinde hareket edilerek elde edilen kayıtlar okte gönderilmiştir.

3. İddialarla ilgili adı geçenlerin durumlarının tetkiki faaliyetlerinin izlenerek tesbiti ve elde edildiği takdirde suç kanıtı olarak değerlendirilebilecek bilgi ve belgelerin gönderilmesi için gereğini arz ederiz.

Dr.A.Nihat DÜNDAR
Polis Başmüfettişi

İ.Sezgin TENEL
Polis Müfettişi

Eki: 25

GİZLİ

Müfettişler "Fethullah Hoca'nın Talebeleri adlı örgüt teşkilatımız bünyesinde örgütlenme faaliyetinde bulunuyor" iddiasıyla soruşturma yapılmasını istiyor.

aynı dairede bulunuyordu. Ankara İstihbarat Şubesi'nde Arif Akkale, İzmir'de Celal Uzunkaya görev yapıyordu.

İlk oyun "Onlar irticacı" fişlemesiyle başladı

Emniyet'te ilginç ve o güne kadar uygulanmamış bir yönteme başvuruluyor, bazı makamlara ihbar mektupları gönderiliyordu. Fethullahçı olarak bilinenler, kendilerini "ülkücü" diye gizliyor, kendilerinden olmayanları bu daireden uzaklaştırmak için "irti-

cacı-Fethullahçı" yaftaları takıyorlardı. Hazırlanan listelerde Fethullahçılar değil, diğer görüşte olanların adı yer alıyordu.

Nurcuların liderlerinden *Yeni Asya* gazetesi Sahibi Mehmet Kutlular, Said-i Nursi için Ankara Kocatepe Camii'nde mevlit okutuyordu. Türkiye'nin dört bir yanından Nurcular Ankara'da toplanıyor ve mevlit gösteriye dönüşüyordu. 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'ndan bir gün önce Kocatepe'deki bu mevlit, Cumhuriyete karşı bir meydan okuma biçiminde yorumlanıyordu.

Haber Alma Şubesi'nde görevli Komiser Adil Serdar Saçan, 28 Şubat 1989'da Said-i Nursi için okunacak mevlit için Kocatepe Camii'nde görevliydi. "İzleme Raporu"nu başkomiseri Ramazan Akyürek'e verdi. Ancak, o rapor işleme konulmadı. Bunun üzerine Saçan, raporu bu kez şube müdürü Mustafa Gülcü'ye verdi. İstihbarat dairesinde ilk çatlak ortaya çıkmıştı. İpler kopmaya, saflar ayrışmaya başlamıştı.

Daireleri ele geçirme taktiği

İstihbarat Dairesi'nin genç elemanları Mustafa Gülcü, Ramazan Akyürek, Faruk Ünsal, Arif Akkale, Celal Uzunkaya, ve Adil Serdar Saçan, "irticacı" oldukları" iddiasıyla görevden alındılar.

Ramazan Akyürek görevden alındıktan kısa süre sonra İstihbarat Dairesi'nde etkili olan bir Emniyet mensubunun kefil olmasıyla bir ile istihbarat grup amiri olarak gönderildi. Aradan bir süre geçtiğinde Fethullahçı grubun oyununa geldiğini ilk fark edenler Mustafa Gülcü ve Adil Serdar Saçan olmuştu. Kendilerini "Fethullahçı" diye ihbar edenler, Fethullahçılardı! Onlar görevden uzaklaştırıldıklarında yerlerine de aynı görüşte olanlar atanmıştı. Daireleri ele geçirme taktiği tutmuştu...

Mustafa Gülcü, Emniyet'teki bu gruptan yakınırken, görev yerinin sık sık değişmesini, "Onlar yüzünden elimde çanta yıllarca dolaştım" diye anlatıyordu. Aradan yıllar geçti, Mustafa Gülcü Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na getirileceği dönemi yakaladı. Emniyet'te olup bitenleri yakından bilen ve halen görevde bulunan Emniyet yetkilisi anlatıyor:

"Fethullahçı gruplar Mustafa Gülcü'nün İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nı engellemek için her yolu denedi. Daha üst görev olan genel müdür yardımcılığına atanmasını kabul ettiler ve İstihbarata gelmesini engellediler."

Mustafa Gülcü bu göreve getirilememişti ama İstanbul Valisi Erol Çakır tarafından hakkında "Fethullahçı" olduğuna ilişkin

sicil doldurulan Ramazan Akyürek, İstihbarat Dairesi Başkanlığı koltuğuna oturmuştu.

Bir dönem aynı dairede görevli olanların her birinin başına ilginç olaylar geldi. Mustafa Gülcü, telefon konuşmalarından dolayı hakkında açılan soruşturmadan sonra görevden alındı. "Ergenekon Soruşturması" kapsamında Adil Serdar Saçan 16 ay tutuklu kaldı. Saçan Ergenekon davasında 14 yıl 3 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Adil Serdar Saçan, Gülcü hakkında "Çalıştığım dönemde hiçbir zaman dinci bir faaliyetine de konuşmasına da tanık olmadım" diyor. Faruk Ünsal, Sakarya Emniyet Müdürlüğü döneminde bazı kişileri koruduğu iddiasıyla tutuklandı ve yargılaması devam ediyor. Celal Uzunkaya da şaibeli bir kişiyle yaptığı telefon konuşmalarından sonra genel müdür yardımcılığı görevinden alındı. Arif Akkale de en verimli döneminde merkeze çekildi.

SİCİL AMİRLERİNİN MEMURUN GENEL DURUM VE DAVRANIŞLARI HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ (ŞAHSİYET DEĞERLENDİRMESİ)

Not: Bu amaç, Yönetmeliğin 17 nci maddesi gereğince tespit edilebilen iyi veya kötü alışkanlıklar da kaydedilmek üzere doldurulur.

1 NCİ SİCİL AMİRİNİN DÜŞÜNCESİ	2 İNCİ SİCİL AMİRİNİN DÜŞÜNCESİ	3 ÜNCÜ SİCİL AMİRİNİN DÜŞÜNCESİ
Çalışkan, uzmanlık [illegible]	Emniyetteki hizip [illegible]	-

SİCİL AMİRLERİNİN MEMURUN MESLEKİ EHLİYETİ HAKKINDAKİ NOTLARI (GÖREVDE GÖSTERİLEN BAŞARININ DEĞERLENDİRİLMESİ)

SORULAR	1 İNCİ SİCİL AMİRİNİN NOTU	2 İNCİ SİCİL AMİRİNİN NOTU	3 ÜNCÜ SİCİL AMİRİNİN NOTU
1-Sorumluluk duygusu ? (Görev ve yetki alanına giren işleri kendiliğinden, zamanında ve doğru yapma; takip edip sonuçlandırma alışkanlığı)	100	68	80
2-Görevine bağlılığı, iş heyecanı, teşebbüs fikri ?	100	68	80
3-Mesleki bilgisi, yazılı ve sözlü ifade kabiliyeti, kendini geliştirme ve yenilemeye gayreti ?	100	68	80
4-İnisiyatif ve dikkati ?	100	69	80
5-İşbirliği yapmada ve değişen şartlara, görevlere uyumda gösterdiği başarı ?	100	67	80

Sicil dosyasında "Fethullahçı" olduğu belirtilen Ramazan Akyürek İstihbarat Dairesi Başkanlığı'yla kalmayıp daha sonra Teftiş Kurulu Başkanı da oldu. 17 Aralık 2013 operasyonundan sonra görevden alındı. Mahkeme, görevine iadesine karar verdi.

2000/124 dosya numaralı sanık

Ankara Adliyesi'ndeki 2000/124 sayılı dosyanın üzerinde "Fethullah Gülen" yazıyor. O dosyada Gülen "Laik devlet yapısını değiştirmek amacıyla yasa dışı örgüt kurarak faaliyetlerde bulunmak" iddiasıyla suçlanıyordu.

Bu dosya yalnızca Fethullah Gülen'in yargılanmasını sağlayan dosya değildi...

Ayrı zamanda, 1958 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı vaizlik kadrosunu almasıyla başlayan ve bugün yalnızca Türkiye'de değil birçok ülkede okullar, dershaneler, yurtlar, televizyon kanalları, gazeteler, vakıflar, dernekler, bazı kamu kurumlarında kendisine gönül veren binlerce kişiyi kontrol ettiği iddia edilen Gülen'in gücünün yargılanmasını içeriyordu.

Gülen ve oluşturduğu öne sürülen ağın suç oluşturup oluşturmadığına ilişkin binlerce sayfa doküman, tanık sözleri, devlet belgeleri, müfettiş raporları bu dosyada yer aldı.

Mahkeme Gülen hakkında, cezanın beş yıl ertelenmesi kararı verdi, yani kesin hükme bağlanması ertelendi. Yurtdışında olmasına karşın Gülen'in ülke siyaseti ve dinamikleri üzerindeki etkisi sürdü. Devletin bazı belgelerine göre "var olan" ama bir türlü somutlaştırılamayan "örgüt ağı" ülke gündeminden hiç düşmez oldu. Birçok kritik olayın ardından, "Okyanus ötesi", "F tipi yapılanma" sözcükleri kullanıldı.

Temyiz ve nihai karar

İsnat edilen suçlamanın, Gülen'in ülkeden ayrılmasıyla kesildiği yorumu, DGM'nin verdiği kararı etkiledi. Bu tarih ile af tarihi arasındaki 32 gün, mahkemenin kararını olduğu kadar Gülen'in

kaderini de etkiledi. Gülen'in Amerika Birleşik Devletleri'ne gidişinden 32 gün sonrasını kapsayan af; mahkemenin kesin hüküm vermesini ve Gülen'in mahkûm edilmesini önledi.

Ama daha sonra DGM'nin bu kararına karşılık Gülen'in avukatları "beraatine hükmedilmesi" istemiyle Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'ne başvuruda bulundu. Mahkeme "beraat" kararı verdi.

Cumhuriyet Savcısı Salim Demirci bu kararı temyiz etti. Yargıtay, tebliğnameyle Gülen hakkında nihai kararını verdi. Bu kararı şöyle özetlemek mümkün:

"DGM hükmün ertelenmesi kararı vermemeliydi. Yani cezalandırmalıydı.

11. Ağır Ceza Mahkemesi beraat kararı veremez. Bu yasaya aykırıdır.

Gülen, laik devleti yıkıp şeriat hükümlerine dayalı bir sistem kurmak amacıyla örgüt kurmaktan ceza almalı."

Ama dava zamanaşımına uğradı. Yani Gülen, ceza alması gerektiği dönemde hüküm ertelemesiyle, sonra da zamanaşımıyla cezalandırılmaktan kurtuldu. Bundan sonraki süreçte, Yargıtay Gülen'in beraat kararını onayladı. Hemen bir gün sonra da Gülen'in Türkiye'ye dönüp dönmeyeceği tartışılmaya başlanmıştı ki, ABD'den haber geldi. ABD, Gülen'in yeşil kart başvurusunu kabul etmemişti. Dokuz yıl boyunca ABD'de kalan Gülen'e "ülkene artık rahatlıkla dönebilirsin" denildi.

Gülen'in "sağlık için" gittiği" belirtilse de yıllarca ABD'de kalmasına neden olan dava sürecine bakalım.

DGM'ye açılan dava ve bu davaya kaynaklık eden binlerce sayfa belge, tanıklar, bilgiler ve bu bilgilerin birbiriyle bağlantısını kurabilen uzmanların ortaya koyduğu tez, "Gülen cemaati, devleti ele geçirmek için ülkeyi bir ağ gibi saran tehlikeli bir örgütlenmedir" biçiminde.

Gülen ve yandaşları ise bu iddiaları şöyle cevaplandırıyor:

"Gülen bir din adamıdır, barış ve kardeşlikten başka bir isteği yoktur. Örgütlü değildir. Devlete hâkim olma ve laik devlet yapısını değiştirme amacı yoktur."

Ama tez ve antitezi değerlendiren DGM kesin hükme varamadı.

O gün hükme bağlanamayan Gülen ve örgütünün bugün ülkenin tüm damarlarında hâkim, etkin ve var olduğunu hemen herkes kabul ediyor. Üstelik bu artık hiç kimseye "tuhaf" gelmiyor.

Oysa özellikle Emniyet ve Milli Eğitim'de Fethullahçı olarak bilinen kişilerin etkin görevlere getirildiği belirtilmiş, bu konu resmi belgelere de yansımıştı.

Avukatın bürosundaki ünlü savcı ve kadın

10 Mart 2003, kamuoyunun yakından takip ettiği bu davanın karar günüydü.

Gülen ABD'deki çiftliğinde verilecek kararın kendisine iletilmesini sabırsızlıkla beklerken, avukatları da duruşma salonunda mahkeme başkanının ağzından çıkacak kararı bekliyordu.

Mahkeme başkanı kesin hüküm verilmesinin ertelenmesi kararını açıkladı. Ancak gerekçeli metinde kritik noktalara işaret ediliyordu. Bu karar metni, hem Gülen hakkındaki iddiaları hem de buna ilişkin olarak mahkemenin görüşünü ortaya koyuyordu.

Fethullah Gülen davasının Esas no: 2000/124, Karar no: 2003/20 ve C.savcılık esas no: 2000/192 idi. Mahkeme Başkanı Hüseyin Eken'di. PKK'nın başı Abdullah Öcalan İmralı Adası'nda yargılandığında da üye olarak görev almıştı. Mahkemenin üyeleri ise Yunus Karabıyıkoğlu ve Mehmet Maraş'tı. Maraş, Askeri Hâkim Abdülkadir Davarcıoğlu'nun mahkemedeki görevinden alınmasından sonra Öcalan davasına katılmıştı. Cumhuriyet Savcısı olarak Hamza Keleş iddia makamında bulunuyordu. İddianameyi dönemin DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel hazırlamıştı.

İçişleri Bakanı Sadettin Tantan döneminde Türkiye'yi sarsan önemli operasyonlar yapılıyordu. Bakan, "Bazı hâkim ve savcılar baskı altında" dediğinde gazeteci şaşırmıştı. "Nasıl yani?" diye sordu. Bakan anlatmaya başladı:

"Önemli bir soruşturma yürüten Cumhuriyet Savcısı, bir sabah geldiğinde masasının üzerinde birkaç gün önce yaptığı telefon konuşmasının çözümünü buluyor. Yani dinlendiğini görüyor. Ya da masasında bir kaset buluyor. Mesleki açıdan böyle bir kasetin ortaya çıkmasının kendisi için ne kadar sakıncalı olacağını da biliyor. Birileri geliyor, o yürütülen soruşturmayla ilgili söyleye-

ceğini söylüyor. Ondan sonra o soruşturma nasıl olur?"

Bu konuşmanın üzerinden birkaç gün geçmişti. Özellikle irticai faaliyetlerle ilgili soruşturmaları yürüten Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete Yüksel'in bir bayanla görüntüleri ortaya çıkıyordu. Yüksel, DGM'deki görevinden alınıyor, ancak bu görüntüleri çekenler hiçbir zaman ortaya çıkarılmıyordu. O günlerde hep bunun bir cemaat tarafından organize edildiği konuşuldu...

Kameralar kayıttaydı

Nuh Mete Yüksel'in görüntülerinin çekildiği yer aslında bir avukatın bürosuydu. O akşam içkiler içilmiş, şarkılı türkülü bir akşam geçirilmişti. Avukat arkadaşı Yüksel'e, "gitmek yok, eğlenceye devam" diyor, daha çok içmesi için kadehini sıkça Nuh Mete için kaldırıp "şerefe" diyordu. Yemekten sonra avukat bürosuna gelindiğinde, o hanım da gelmişti. Daha önce de birbirlerini tanıyorlardı. Üzerinde dekolte bir kıyafet vardı. Kadın, savcıyla baş başa kaldığında daha önceden yerleştirilen kameralar da kayıttaydı.

Aradan yıllar geçti. O günden beri görevi gereği bu konuyu araştıran Emniyet mensubu, "Nuh Mete Yüksel'i en yakın arkadaşı olan avukat sattı. Hem de o zamanın 500 milyarına" dedi. Cemaat, avukatla anlaşmış, bürosuna kamera sistemini yerleştirmişti. Kadın getirilip görüntüleri kaydedildiğinde de parayı almıştı.

Bu olay güçlü bir DGM Savcısı'nın görevden uzaklaştırılmasını sağlarken, diğer Cumhuriyet Savcılarına da "güç bizde" mesajı veriliyordu.

Fethullah Gülen soruşturmasını başlatan savcı: Dinlemeleri yapacak olanlar da Fethullahçıydı

Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Savcısı Nuh Mete Yüksel "önemli olaylar savcısı" olarak bilinirdi. İrticai faaliyetlerle ilgili çalışmaları hep o yürütürdü. Bu yüzden belli kesimlerin de hedefinde olan bir isimdi.

Fethullah Gülen soruşturmasını da yine Nuh Mete Yüksel başlattı. 2013 yılında emekliye ayrılan Nuh Mete Yüksel'e, "Fethullah Gülen soruşturmasında neler yaşadınız?" diye soruyorum. İşte anlattıkları:

"Fethullah Gülen soruşturmasını, laik cumhuriyete ve Atatürk'e bağlılığım nedeniyle başlattım. Gülen, Said-i Nursi'nin talebesi olan ve Nurculuk için çalışan bir şahıstı. Kitaplarında Said-i

Nursi'den 'zamanın güzelliği' diye bahseden ve kendi 'ışık süvarileri' diye bahsettiği öğrencilerine başarılı olabilmeleri için talimatlar ve taktikler veren, çalışan birisiydi.

Soruşturmayı başlattıktan sonra delilleri toplamaya başladım. Fethullah Gülen'e ait olduğu belirtilen ve televizyonlarda yayınlanan etkili ve çarpıcı kasetler de ortaya çıkmıştı. Fethullah Gülen'in değişik isimlerde yazdığı kitaplarını topladım. Vaktiyle öğrencisi olup, örgütü bırakmış olan kişileri tespit edip ifadelerine başvurdum. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nden de bu konuda önemli dokümanlar geldi. Dosyayı oluşturduktan sonra Fethullah Gülen'in ifadesini almak için Savcılığa getirilmesi için Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne yazı gönderdim. Ancak, Fethullah Gülen'in yurtdışına çıktığını öğrendik. O günlerde çevresindekiler 'sağlık nedeniyle gitti, yakında gelecek' diyorlardı. Ancak, 1999 yılında yurtdışına giden Gülen, hâlâ yurda dönmedi.

Tutuklama kararını kaldıran arkadaş da yükseldi

Yalnız, Fethullah Gülen için değil, örgütü için de ayrı bir soruşturma başlatacaktım. Onun, yurtdışına çıktığını öğrenince, hakkında gıyabi tutuklama istemiyle mahkemeye başvurdum. Ankara 2 No.lu DGM kararıyla Fethullah Gülen hakkında gıyabi tutuklama kararı verildi. Karara, avukatları itiraz etti. En yakın DGM olarak İstanbul DGM Mahkemesi'ne itirazda bulundular. DGM, yaklaşık bir hafta sonra gıyabi tutuklama kararını kaldıran kararını verdi. Bu kararı veren hakim kısa bir süre sonra Yargıtay Üyesi oldu. Halen, Yargıtay'da daire başkanı olarak görevini sürdürüyor."

Nuh Mete Yüksel'e, "Gülen'i gözaltına almış olsaydınız bugün değişen bir şey olur muydu?" diye soruyorum. Şunları söylüyor:

"Fethullah Gülen'i eğer o zaman gözaltına almış olabilseydim, hakkında tutuklama kararı isteyecektim. Mahkeme, tutuklanmasına karar vermiş olsaydı bile bunun da gıyabi tutuklama kararının kaldırılması gibi, tutukluluğunun da kaldırılacağını tahmin ediyordum."

Savcı, Fethullah Gülen cemaati hakkında soruşturmayı yürüttüğünde ilginç olaylarla karşılaşıyor. Mahkemeden bazı kişilerle ilgili telefonlarının dinlenmesi yönünde kararlar aldırmıştı. İşin ilginç yönü, mahkemeden dinleme kararını alıp getiren emniyet görevlilerinin de "Fethullahçı" olduğu ortaya çıkıyordu. Telefonları dinleyecek kişilerin de çoğunluğunun aynı doğrultuda olduğu bilgisine ulaşmıştı.

Savcı, dönemin İçişleri Bakanı Rüştü Kazım Yücelen'in Fethullahçı yapılanmayla bir ilgisinin olmadığını biliyordu. Ancak,

Emniyet'te telefon dinlemeleri yapacak olanlara Savcı gibi, Yücelen de güvenmiyordu. Emniyet'te bu görevi dönemin Asayiş Dairesi Başkanı Hasan Eryılmaz'a vermek istediler. Ancak o günlerde, Hasan Eryılmaz'ın, Kemal Horzum'un bürosuna gittiğine ilişkin görüntüler ortaya sürüldü. Bu da, Fethullahçı yapılanmanın bir oyunu olarak ortaya konuluyor böylece Eryılmaz'ın dinlemelerin başında bulunması önlenmiş oluyordu.

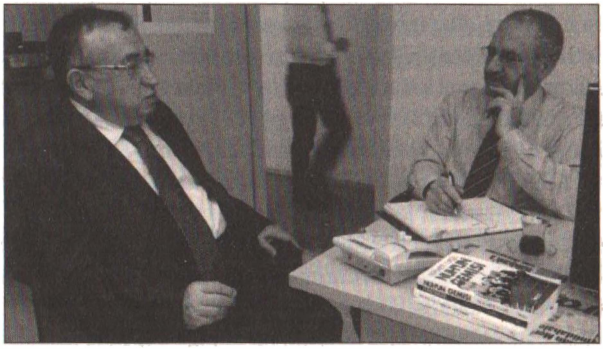
Jandarma Genel Komutanı: Her türlü yardımı yaparız

Fethullahçı yapılanmanın ortaya çıkarılması için işler gittikçe çıkmaza giriyor, yasal olarak Gülen grubuna yakın kişilerin mahkeme kararıyla telefonlarının dinlenmesinde bile güvenilecek eleman bulunamıyordu. Savcı'ya, "Emniyet olmazsa, dinlemeler için Jandarmadan yardım alabilirsiniz" denildi.

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman'ın o günkü konuğu Savcı Nuh Mete Yüksel'di. Yüksel, o günü şöyle anlatıyor:

"Jandarma Genel Komutanı Aytaç Yalman'a gittim. Benim yanımda, Alay Komutanına talimat verdi, Savcı Nuh Mete Yüksel'e çalışmalarında her türlü yardımda bulunulmasını söyledi. Yalnız telefonla dinlemekle yetinilmeyecek, Fethullahçı yapıyı iyice çözebilmek için aralarına eleman bile yerleştirecektim. Tam, örgüt mensuplarıyla ilgili soruşturmayı genişletmeye başladığım günlerde, görevden alındım. Benim, bir kadınla olan görüntülerim servis edilmişti."

Nuh Mete Yüksel'e, "kadınlı geceyi" soruyorum. O konuya girmek istemiyor. Ancak, o avukatın vefat ettiğini belirtiyor, "Üstelik kendisi de benim avukatımdı. Kimseye güvenemiyorsun" diyor...

Fethullah Gülen soruşturmasını başlatan dönemin DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel, o gün yaşadıklarını Saygı Öztürk'e anlattı.

Fethullah Gülen hakkında gıyabi tutuklama kararı ve sonrası

Kamu adına açılan davanın "sanık" bölümünde Fethullah Gülen'in ismi ve karşısında ise şu kimlik bilgileri yer aldı:

> Ramis ve Rabia oğlu, 27.04.1941 doğumlu. Erzurum ili merkez ilçe Lalapaşa Mahallesi C0046, K0053 BSN 003'de nüfusa kayıtlı olup, İzmir ve İstanbul'da yaşar iken 2 JACOB DRİVE, PERRNEVILLE NEW JERSEY 03835 adresinde kalır, bekar,okur-yazar, sabıkasız, TC. İslam.

ABD'de olduğu için duruşmalara katılmayan Gülen'in, ifadesine göre vaizlik maaşı dışında hiçbir mal varlığı ve geliri yoktu. Gülen, savunması için 10 avukata vekalet vermişti.

Ve metnin "Suç" yazılı bölümün karşısında sanık Fethullah Gülen'e isnat edilen suç şöyle özetlendi:

> Laik devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak.
>
> Suç tarihi: 21.03.1999 ve öncesi.
>
> Gıyabi tevkif tarihi: 11 Ağustos 2000.

Yani bu tarihte Gülen Türk mahkemeleri emriyle tutuklanabilecekti. Oysa ABD'deydi. Ve etrafında onlarca korumayla ABD güvenlik birimlerinin sağladığı güvence altındaydı. Adresi bilinmesine rağmen, Gülen'in ABD makamları tarafından yakalanması ve iade amacıyla gözaltına alınması da mümkün değildi. Zaten, hakkındaki tutuklama kararı da topu topu 15 gün kâğıt üzerinde kaldı. Hakkındaki gıyabi tevkif kararı 28 Ağustos 2000 tarihinde, yani iki hafta sonra kaldırıldı. Üç yıl boyunca süren tutuksuz yargı-

lamada tanıklar dinlendi, devlet arşivindeki kayıtlar ve belgeler tek tek incelendi...

Üç yıl dır Ankara 2 No'lu DGM'de devam eden yargılamanın son günüydü. Heyet "gereğini düşündü" ve kararını açıkladı:

OLAY VE İDDİA: Ankara DGM. Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 31.08.2000 tarih ve 20007192 no.lu iddianamesi ile;

Amacı devletin tüm sistemlerinde İslam hükümlerini egemen kılarak teorik bir İslam diktatörlüğü kurmak olan sanık Fetullah Gülen'in laik demokratik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyetini sona erdirip yerine şer'i yasaların hâkim olduğu İslam devletini kurmak için okullarında beyinlerini yıkadığı gençlik ile oluşturacağı toplumu kullanmayı planladığı,

Demokratik usuller kullanarak ılımlı İslam görüntüsü ile kamufle edilmiş yöntemi, toplumun önemli bir kısmı tarafından kabul görmesine neden olan yurtiçi ve yurtdışındaki okulları vasıta olarak kullandığı,

Papa ile görüşerek sadece Türkiye'de değil dünyadaki Müslümanları yönetmeyi amaçlayan ruhani liderliği amaçladığı,

Siyasi parti, kişi ve bazı devlet kadroları tarafından kabul görmesi nedeniyle hedefine ulaşmada devlet rejimini istismar ettiği, dini ve siyasi yapısını sürekli canlı tutan kaynağı belirsiz finans desteğine sahip olduğu, bünyesinde bulunan vakıf okul ve dershaneleri kullanarak eğitilmiş gençlerden oluşan bir taban oluşturduğu, devletin tüm kadrolarında, bütün bürokraside, milli eğitim bakanlığı ve emniyet teşkilatında kadrolaştığı,

Yurtdışında Türkiye'de kurulacak siyasi İslam'a sempati ile bakacak bir gençlik oluşturma çabası içerisinde bulunduğu, çizilen hoşgörü ve barış tabloları ile bazı devlet çevrelerini etkileyen sanığın hedefine ulaşıncaya kadar kamuoyu faaliyetlerine destek verdiği imajını yaratarak toplumun gerçeği görmesinin önünün ılımlı görünüşü ve demokrasi şemsiyesine sığınarak kesmeye çalıştığı,

Oluşturduğu ekipler ile köy ve semtleri dolaşarak zeki ve becerikli öğrencileri seçerek sağladığı imkânlar ile kendisine bağladığı, sanığın düşünceleri, öğrencilere evlerde okullarda kamplarda beyin yıkama metotları ile öğretildiği, şeriat düzeni hedefine ulaşmak için özellikle gençlik kesimini sabırlı bir yöntem ile kendisine bağlamayı hedefleyen bir strateji takip ederek bunlar aracılığı ile toplumun bütününe hâkim olmayı ve diğer yönden yürütme ve yasama erklerini hedefi doğrultusunda kullanmayı amaçlayan bir politika izlediği bu amaçla yurtiçi faaliyetlerinden olarak 88 vakıf, 20 dernek, 128 özel okul, 218 şirket, 129 dershane ve 500 öğrenci yurdunun yanı sıra 17 yayın organı, gazete,

T.C.
Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Bölüm	: 9	**Yargıtay 9. Ceza Dairesi**
Tebliğname No	: 2006/206179	**Yüksek Başkanlığına**

Sanık	: Fetullah Gülen
Müşteki	: Ergün Poyraz
Suç	: Laik devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak.
Suç Tarihi	: 31/08/2000
Mahkemesi	: Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi (CMK.nun 250. maddesi ile görevli)
Uygulama	: Ankara 2 No.lu DGM.nin 10/03/2003 tarih ve aynı sayılı "*kamu davasının kesin hükme bağlanmasının ertelenmesine*" kararının kaldırılmasına, 3713 sayılı Yasada 4928 sayılı Yasa ile yapılan değişiklik dikkate alınarak, dosya kapsamı ve yapılan yargılama neticesinde sanığın sübut bulmayan ve unsurları oluşmayan atılı suçtan beraatine dair.
Karar Tarihi ve No.su	: 05/05/2006 Gün ve 2000/124 E. 2003/20 K.
Red Kararı T.ve No.su	: 05/06/2006 Gün ve 2006/634 D.İş (Müşteki Ergün Poyraz Vekilinin temyiz talebine ilişkin) sayılı karar.
Tebliğ Tarihi	: 28/06/2006
Temyiz Tarihi	: 08/05/2006 (C.Savcısı), 04/07/2006 (Müşteki Vekili)
Temyiz Edenler	: O yer Cumhuriyet Savcısı ve Müşteki Vekili.

Yukarıda özet bilgileri yazılı dosya incelendi:

A- Müşteki Ergün Poyraz Vekilinin temyiz talebinin incelenmesinde;

Temyiz isteminin reddine ilişkin 05/06/2006 gün ve 2006/634 D. İş sayılı kararda usul ve yasaya aykırılık bulunmadığından, bu karara karşı yapılan itirazın CMUK.nun 315/2. maddesi uyarınca REDDİ ile redde ilişkin kararın ONANMASI,

B- Cumhuriyet Savcısının sanık Fetullah Gülen hakkındaki beraat kararına yönelik temyiz talebinin incelenmesinde ise;

1- YARGILAMA SÜRECİ;

Ankara DGM. C.Başsavcılığının 31/08/2000 gün ve 2000/192 esas sayılı iddianamesi ile sanığın 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1. maddesi delaletiyle aynı kanunun 7. maddesi 1. fıkrası 1. cümlesi uyarınca cezalandırılması için açılan kamu davasının yapılan yargılaması sırasında Ankara 2 No.lu DGM.nin 10/03/2003 gün ve

Fethullah Gülen, laik devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı devlet kurmayı hedeflemek ve bu amaçla örgüt kurmakla suçlanıyordu.

TV İstasyonu, ulusal bazda yayın yapan iki radyo istasyonu, faizsiz finans kurumu ve bir sigorta şirketini denetim altında bulundurduğu,

Eğitim alanında zaman zaman devletten de ileri imkânlara sahip olduğu,

Önünde tek engel olarak gördüğü Türk silahlı kuvvetlerine sızma politikasını sessiz ve derinden devam ettirdiği, subay ve astsubay çocuklarını kendi okullarına ve dershanelerine kaydettirmeye, böylece yetiştirilen çocukları askeri okullara sokmaya çalıştığı,

Yurtdışı faaliyeti olarak da sosyo-ekonomik ihtiyaçları fazla olan yeni Türk devletlerinde taban oluşturup finans ihtiyacını karşılayacak olan şirketlerin ticari akımlarını sağlayıp bu devletlerde ihtiyaç duyulacak bürokrat kadroları yetiştirme çabası içinde bulunduğu, bu doğrultuda yurtdışında 6 üniversite ve yüksek okul, 236 lise, 2 ilkokul, 8 yabancı dil ve bilgisayar merkezi, üniversiteye hazırlık kursları ve öğrenci yurtlarını faaliyete geçirdiği,

İlk etapta devlete karşı savaş vererek hedeflere ulaşmanın yıpratıcı olacağını teşhis eden sanığın mevcut sistemi yıkma yerine devlet modeline uygun bir örgütlenme ile devlete alternatif bir sistem kurmayı hedeflediği, bu nedenle tüm devlet organlarında yerel yönetimlerde sivil sektörde örgütlediği vadede tüm kadrolara yandaşlarının getirilmesi veya bu kadroları işgal edenlerin kendisine bağlanmasını hedeflediği, uzun vadede ise tam bir kontrol sağlayabilmek amacıyla eğitim sektöründe yoğun bir faaliyet göstererek teşkilatlanma ve kadrolaşmayı yaygınlaştırmayı amaçladığı,

Ilımlı ve modern imajı ile siyasi partiler ve hatta Atatürkçü laik kesim içinde desteğini arttırmaya çalıştığı, böylelikle TBMM'de yandaşlarının mutlak çoğunluğu elde etmelerini sağlarken hedeflediği teokratik diktatörlüğe yumuşak geçişi sağlamak için başkanlık sistemini desteklediği, yeterli güce eriştiğinde Atatürk ilke ve inkılâplarını ortadan kaldırmayı, laik demokratik sosyal hukuk devletini ortadan kaldırarak şeriat devleti kurmayı hedeflediği.

Böylece oluşturduğu örgütün devletin laik yapısını yıkmak amacıyla kurulmuş olup, istişare kurulu, bölge imamları, şehir imamları, semt imamları, ev imamları gibi illegal yapılanma ile bütün ülkeyi bir ağ gibi sardığı, yine bu illegal yapılanmaya bağlı olarak yurtiçinde ve yurtdışında legal görünüşlü şirket, okul ve vakıflara sahip bulunduğu, bu legal ve illegal yapılanması ile büyük ve güçlü bir görünüm arz eden örgütün halk üzerinde bir manevi cebir ve baskı yarattığı, bu itibarla terör örgütü kapsamında değerlendirilmesi gerektiği;

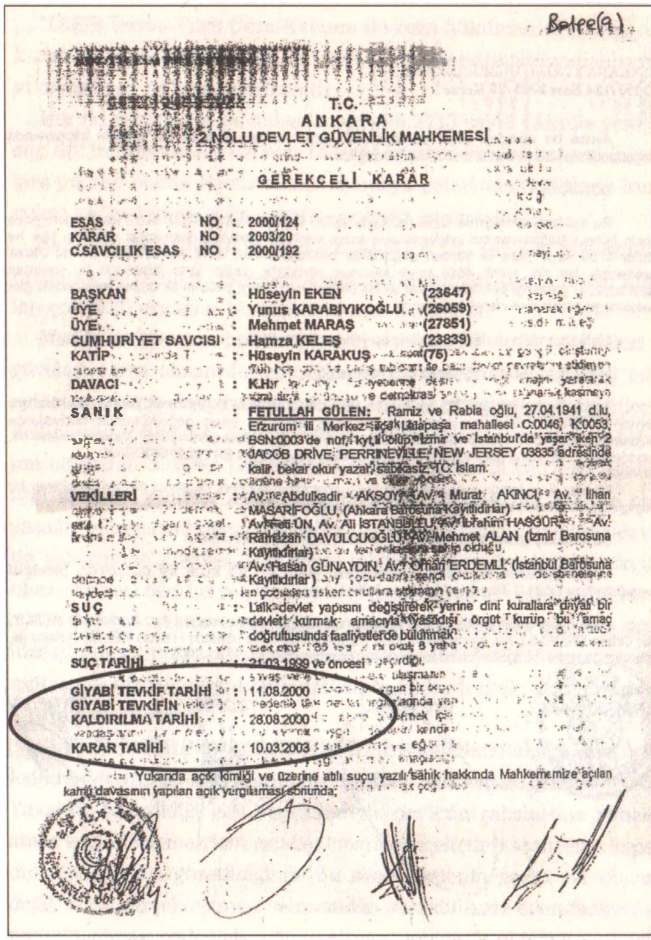
İddia edilerek;

Sanığın 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 7. maddesinin 1. fıkrasının 1. cümlesi gereğince cezalandırılmasına karar verilmesi talebiyle mahkememize kamu davası açılmıştır.

Esas hakkındaki mütalaada da; benzer iddialarla 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 7. maddesinin 1. fıkrasının 1. cümlesi gereğince cezalandırılmasına karar verilmesi talep edilmiştir.

ELEŞTİRİ VE KABUL: Öncelikle sanığın işlediği iddia edilen suçun incelenmesi gerekmektedir.

3713 Sayılı Terörle Mücadele kanununun 7. maddesi ile 3 ve 4.

T.C.
ANKARA
2 NOLU DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ

GEREKÇELİ KARAR

ESAS NO : 2000/124
KARAR NO : 2003/20
C.SAVCILIK ESAS NO : 2000/192

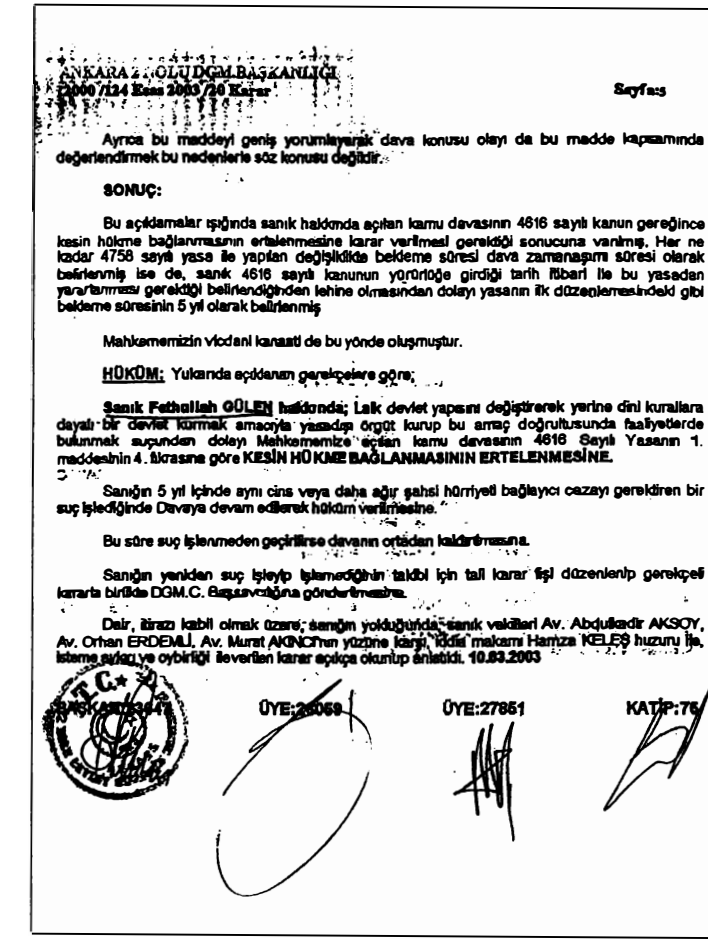
BAŞKAN : Hüseyin EKEN (23647)
ÜYE : Yunus KARABIYIKOĞLU (26059)
ÜYE : Mehmet MARAŞ (27851)
CUMHURİYET SAVCISI : Hamza KELEŞ (23839)
KATİP : Hüseyin KARAKUŞ (75)
DAVACI : K.Hır
SANIK : FETULLAH GÜLEN: Ramiz ve Rabia oğlu, 27.04.1941 d.lu, Erzurum ili Merkez ilçesi Alapaşa mahallesi C:0046 K:0063 BSN:0003'de nüf. kyd. olup, İzmir ve İstanbul'da yaşar iken 2 JACOB DRIVE, PERRINEVILLE, NEW JERSEY 03835 adresinde kalır, bekar okur yazar, tahsilsiz, TC. İslam.
VEKİLLERİ : Av. Abdulkadir AKSOY, Av. Murat AKINCI, Av. İlhan MASARİFOĞLU, (Ankara Barosuna Kayıtlıdırlar) Av. Fevzi ÜN, Av. Ali İSTANBULLU, Av. İbrahim HASÖR, Av. Ramazan DAVULCUOĞLU, Av. Mehmet ALAN (İzmir Barosuna Kayıtlıdırlar) Av. Hasan GÜNAYDIN, Av. Orhan ERDEMLİ (İstanbul Barosuna Kayıtlıdırlar)
SUÇ : Laik devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak
SUÇ TARİHİ : 31.03.1999 ve öncesi
GİYABİ TEVKİF TARİHİ : 11.08.2000
GIYABİ TEVKİFİN KALDIRILMA TARİHİ : 28.08.2000
KARAR TARİHİ : 10.03.2003

Yukarıda açık kimliği ve üzerine atılı suçu yazılı sanık hakkında Mahkememize açılan kamu davasının yapılan açık yargılaması sonunda;

Üç yıl boyunca süren tutuksuz yargılamada tanıklar dinlendi, devlet arşivindeki kayıtlar ve belgeler tek tek incelendi.

maddeleri "Türk Ceza Kanunun 168, 169, 171, 313, 314 ve 315 maddeleri hükümleri saklı kalmak kaydıyla bu kanunun 1. maddesinin kapsamına giren örgütleri her nam altında olursa olsun kuranlar veya bunların faaliyetlerini düzenleyenler ve yönetenler... cezalandırılır" hükmü getirilmiştir.

Aynı kanunun 1. maddesi ile de "... terör, baskı, cebir ve şiddet, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden birisiyle Anayasada belirtilen Cumhuriyetin temel niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal,

ANKARA 2. ÖLÜDGM BAŞKANLIĞI
2000/124 Esas 2003/26 Karar Sayfa:5

Ayrıca bu maddeyi geniş yorumlayarak dava konusu olayı da bu madde kapsamında değerlendirmek bu nedenlerle söz konusu değildir.

SONUÇ:

Bu açıklamalar ışığında sanık hakkında açılan kamu davasının 4616 sayılı kanun gereğince kesin hükme bağlanmasının ertelenmesine karar verilmesi gerektiği sonucuna varılmış. Her ne kadar 4758 sayılı yasa ile yapılan değişiklikle bekleme süresi dava zamanaşımı süresi olarak belirlenmiş ise de, sanık 4616 sayılı kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibari ile bu yasadan yararlanması gerektiği belirlendiğinden lehine olmasından dolayı yasanın ilk düzenlenmesindeki gibi bekleme süresinin 5 yıl olarak belirlenmiş

Mahkememizin vicdani kanaati de bu yönde oluşmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan gerekçelere göre;

Sanık Fethullah GÜLEN hakkında; Laik devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak suçundan dolayı Mahkememize açılan kamu davasının 4616 Sayılı Yasanın 1. maddesinin 4. fıkrasına göre **KESİN HÜKME BAĞLANMASININ ERTELENMESİNE.**

Sanığın 5 yıl içinde aynı cins veya daha ağır şahsi hürriyeti bağlayıcı cezayı gerektiren bir suç işlediğinde Davaya devam edilerek hüküm verilmesine.

Bu süre suç işlenmeden geçirilirse davanın ortadan kaldırılmasına.

Sanığın yeniden suç işleyip işlemediğinin takibi için tali karar fişi düzenlenip gerekçeli kararla birlikte DGM.C. Başsavcılığına gönderilmesine.

Dair, itirazı kabil olmak üzere, sanığın yokluğunda, sanık vekilleri Av. Abdülkadir AKSOY, Av. Orhan ERDEMLİ, Av. Murat AKINCI'nın yüzüne karşı, kıdemli hakimi Hamza KELEŞ huzuru ile, istemi aşılayıcı oybirliği ile verilen karar açıkça okunup anlatıldı. 10.03.2003

BAŞKAN:23441 ÜYE:26069 ÜYE:27851 KATİP:76

Gülen'in avukatları, "kesin hükme bağlamama" kararına karşı üç yıl sonra bir başka mahkemede beraat kararı verilmesini talep ettiler.

laik, ekonomik düzeninin değiştirmek, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk devletinin ve Cumhuriyetinin varlığını tehlikeye düşürmek, devlet otoritesini zaafa uğratmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, devletin iç ve dış güvenliğinin kamu düzeninin veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü eylemlerdir."

Bu kanunda yazılı örgüt 2 veya daha fazla kimsenin aynı amaç etrafında birleşmesiyle meydana gelmiş sayılır.

"Örgüt terimi Türk Ceza Kanunu ile ceza hükümlerini içeren özel kanunlarda geçen teşekkül, cemiyet, silahlı cemiyet veya silahlı çeteyi de kapsar" hükmü getirilmiştir.

Her iki maddeden de anlaşılacağı gibi 3713 sayılı yasa ile yeni bir suç tipi belirlenerek TCK'nun 168. maddesinde belirtilen yapılanmalara paralel olarak henüz silahlı aşamaya gelmemiş örgütlerin kurucuları ve üyeleri bu yolla cezalandırılmak istenmiştir.

SUÇUN HUKUKİ NİTELİĞİ VE KORUNAN YARAR: Söz konusu maddede devletin şahsiyetine karşı belirli suçları işlemek için kurulan çok failli organize bir teşkilat konu alınmıştır.

Madde ile korunan hukuki yarar Anayasanın 3 ve 14. maddeleri ile güvence altına alınan devletin ülke ve millet bütünlüğünü ihlal eden eylemlere karşı devletin varlığından, devamlılığından ve faaliyetlerinden oluşan kişiliğinin, egemenliğinin, otoritesinin korunması ve toplumu oluşturan bireyler bakımından da kişi güvenliği ve özgürlüğünün sağlanmasına yönelik bütün hukuki menfaatlerdir. Bu yasa ile ceza yasamızın cezalandırmadığı hazırlık hareketleri belirli amaçlarla devletin şahsiyetine yönelen ağır zarar tehlikesi gözetilerek terör örgütü oluşturulması özel bir suç tipi olarak düzenlenmiş ve cezalandırılmıştır.

Bu suç çok sayıda kimsenin disiplinli ve hiyerarşik biçimde organize olmasıyla meydana gelen şekli bir suç niteliğinde olması yanında mütemadi bir suç olup belirli safhalara kadar hukuki arlığını devam ettirmiş olacaktır.

SUÇUN TARİHİNİN BELİRLENMESİ: Suçun hukuki niteliğini belirledikten sonra bu kıstaslarla suç tarihini belirlemek gerekmektedir. Yukarıda belirtildiği gibi suç itibariyle devletin şahsiyetine yönelen amaç suçları işlemek için yapılan hazırlık hareketleri aşamasını kapsadığından, amacı gözetildiğinde bu silahlı çetenin geçici bir oluşum değil, nihai gerçekleştirme bakımından süreklilik arz eden faaliyetleri zorunlu kılması nedeniyle mütemadi suç niteliğinde olduğundan suçun işlenme tarihinin temadinin son bulduğu tarih olması gerekir. Yani suç tarihi yakalanma, teslim olma ya da örgütten çekilme tarihidir.

Dosya kapsamından anlaşılacağı gibi sanık ağır sağlık sorunlarını tedavi ettirme acıyla 21.03.1999 tarihinde ülkemizden ayrılarak Amerika Birleşik Devletlerine gitmiş, tercümesi yaptırılan sağlık raporuna göre; kroner atardamar hastalığı, diyabet (şeker), hipertansiyon ve ciddi seviyede anjin tedavisi için kontrol altında bulunduğu, sağlığından ötürü şu an seyahat etmesinin ve tıbbi tedavisinin Amerika Birleşik Devletleri'nde devam etmesinin tavsiye edildiği belirtilmiştir.

Yani sanık aksi ispatlanamayan bu rapora göre ciddi sağlık sorunlarının çözümü ile meşguldür.

Sanığın Amerika Birleşik Devletlerine gittiği tarihten itibaren atılı suçla ilgili bir faaliyet içerisinde bulunduğuna dair herhangi bir delil ibraz edilmediği gibi yargılama aşamasında da mahkememizce buna dair herhangi bir delil elde edilememiştir.

Bu nedenle; sanığın son faaliyetlerinin ülkeden ayrılmadan önceki tarihten önce yapıldığının kabulü ile açılan bu dava nedeniyle suç tarihinin ülkemizden ayrıldığı tarih olan 19.03.1999 tarihi ve öncesi kabulü zorunlu olmuştur.

Suç tarihi bu şekilde belirlendikten sonra olaya 4616 sayılı yasa kapsamından bakmak gerekir.

Davanın devamı sırasında yürürlüğe giren 4616 Salı yasa 23 Nisan 1999 tarihine kadar işlenen bir takım suçlardan dolayı şartlı salıverme, dava ve cezaların ertelenmesini düzenlemiştir.

Bazı suçlar kapsam dışı tutulmakla birlikte, sanığın işlediği iddia edilen 3713 sayılı kanunun 7. maddesindeki suç bu yasa kapsamı içine alınmıştır.

Yasa 21.12.2000 tarihinde kabul edilmiş, o tarihten itibaren mahkememizde devam eden yargılamada öncelikle suç tarihinin net olarak belirlenmesi gerektiğinden yasanın çıktığı tarihte 4616 sayılı yasanın uygulanabilirliği yönünden bir karar verilememiştir.

Tüm bu delillere bakarak iddia ve savunmalar değerlendirilmiş ve karar aşamasında suç tarihi yukarıda belirtildiği gibi 19.03.1999 tarihi ve öncesi olarak belirlenebilmiştir.

Bu olayda; 23 Nisan 1999 tarihine kadar işlenen suçlardan dolayı Şartla Salıvermeye dava ve cezaların ertelenmesine dair kanunda değişiklik yapılmasına ilişkin 4758 sayılı kanunun 1. maddesinin 4. bendinin 3. paragrafının uygulanması mümkün değildir.

Söz konusu hüküm incelendiğinde görüleceği gibi "bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 3 ay içerisinde dosyanın bulunduğu yargı merciine başvurmak suretiyle soruşturmaya veya davaya devam edilmesi isteklerini bildirenler hakkında soruşturma veya davaya devam olunur...." hükmü yoruma açık değildir.

Kanun 23 Mayıs 2002 tarihinde yayınlanarak yürürlüğe girmiş 3 aylık süre 23 Ağustos 2002 tarihinde dolmuştur. Gerek bu süre içerisinde, gerekse daha sonra sanık ve vekillerince bu yönde bir talepte bulunulmamıştır.

Ayrıca bu maddeyi geniş yorumlayarak dava konusu olayı da bu madde kapsamında değerlendirmek bu nedenlerle söz konusu değildir.

SONUÇ: Bu açıklamalar ışığında sanık hakkında açılan kamu davasının 4616 sayılı kanun gereğince kesin hükme bağlanmasının ertelenmesine karar verilmesi gerektiği sonucuna varılmış. Her ne

kadar 4758 sayılı yasa ile yapılan değişiklikte bekleme süresi dava zamanaşımı süresi olarak belirlenmiş ise de, sanık 4616 sayılı kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibari ile bu yasadan yararlanması gerektiği belirlendiğinden lehine olmasından dolayı yasanın ilk düzenlemesindeki gibi bekleme süresi 5 yıl olarak belirlenmiş,

Mahkememizin vicdani kanaati de bu yönde oluşmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan gerekçelere göre;

Sanık Fethullah Gülen hakkında; laik devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak suçundan dolayı mahkememize açılan kamu davasının 4616 sayılı yasanın 1. maddesinin 4. fıkrasına göre KESİN HÜKME BAĞLANMASININ ERTELENMESİNE.

Sanığın 5 yıl içinde aynı cins veya daha ağır şahsi hürriyeti bağlayıcı cezayı gerektiren bir suç işlediğinde Davaya devam edilerek hüküm verilmesine.

Bu süre suç işlemeden geçirilirse davanın ortadan kaldırılmasına.

Sanığın yeniden suç işleyip işlemediğinin takibi için tali karar fişi düzenlenip gerekçeli kararla birlikte DGM C. Başsavcılığına gönderilmesine.

Abdulkadir Aksoy, Av. Orhan Erdemli, Av. Murat Akıncı'nın yüzüne karşı, iddia makamı Hamza Keleş huzuru ile, isteme aykırı ve oybirliği ile verilen karar açıkça okunup anlatıldı. 10.03.2003

Avukatları beraat istedi ama...

Dava sonuçlanmıştı. Ama herhangi bir yaptırım, somut durumu değiştirecek herhangi bir durum ortaya çıkmamıştı. Gülen, beş yıl boyunca benzer bir suç işlerse yeniden yargılanacak ve atılı suçtan ceza alabilecekti. Ama zaten ülke dışındaydı. Böyle bir konunun gündeme gelmesi pek de mümkün değildi.

Ortalık sakinleşip, yasa değişikliği ile DGM'lerin lağvedilmesi sonrasında, Gülen avukatlarını çağırıp, "Bu işi sonuçlandırın" talimatı verdi. Gülen'in avukatları bu "kesin hükme bağlamama" kararına karşılık üç yıl sonra, 7 Mart 2006 tarihinde bir başka mahkemeye başvurarak, beraat kararı verilmesini talep ettiler.

Artık DGM'ler kaldırılmış ve Gülen Dosyası Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin yetki alanına girmişti. Mahkeme, karar verilmesi halinde daha önceki hükmün içeriğinde bir değişikliğe yol açabileceği gerekçesiyle ertelenmiş karar dosyasının yeniden ele alınarak duruşma yapılmasına karar verdi.

5 Mayıs 2006 tarihinde Gülen hakkında beraat kararı verildi. Şimdi ortada iki karar vardı:

Bu iki karardan birincisi, DGM'nin verdiği "kesin hükme bağlanmasının ertelenmesi", ikincisi ise DGM'ler kaldırıldıktan sonra dosyanın sevk edildiği 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin verdiği "beraat" kararı.

11 Ağır Ceza Mahkemesi Savcısı, beraat kararına karşılık karar tarihinden üç gün sonra, yani 23 Haziran 2006 tarihinde Yargıtay'a temyiz başvurusunda bulundu.

Artık Yargıtay bir kesin hükme varacaktı. Yargıtay 9. Ceza Dairesi 2006/206179 sayılı Tebliğnamenin "sonuç ve istem" bölümünü okuyoruz:

Sanık Fetullah Gülen'in ülke içinde oluşturup, daha sonra ülke dışında organize edip yönettiği örgütün, Türkiye'de mevcut Anayasal düzeni değiştirmek ve laiklik ilkesini de kaldırarak, yerine şeriat esaslarına dayalı devlet kurmak amacında olduğu, aşamaları tebliğ, cemaat ve cihat temelinde, yurtiçinde ve dışında dershane, okul, üniversite, yurt, hazırlık kursları ve kurduğu şirketler aracılığıyla eğitimli bir kadro ve ekonomik bir güç oluşturarak, yönetimde teşkilatlanmayı, Devlet idaresine ele geçirmeyi hedeflediği, sanık Fetullah Gülen'in yurtt dışına çıktığı 21 Mart 1999 tarihinden sonra da aynı amaç doğrultusunda faaliyetlerini sürdürdüğü, teşekkülün varlığını koruduğu sonucuna varılmıştır.

Sanığın somut olayda dosya kapsamına yansıyan eylemleri bir bütün olarak, hem 765 sayılı TCK.nun 313/2-4, hem de 5237 sayılı TCK'nun 220. maddesinde yazılı suçu oluşturmaktadır. Belirtilen maddelerde tarumu yapılan "cürüm işlemek için teşekkül meydana getirmek ve bu teşekkülü yönetmek" suçu tüm unsurları ile oluşmuştur. Maddelerde öngörülen ceza itibariyle lehe hüküm 765 sayılı TCK.nun 313/2-4. maddesidir. Sanık ve oluşturduğu teşekkülün nihai amacı, yazılarında ve konuşmalarında da belirtildiği üzere; cebir ve şiddet de kullanmak suretiyle Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın tamamını veya bir kısmını tağyir ve tedbil veya ilga (Anayasal düzeni değiştirmek, (Anayasa'nın ihlali) ile şeriat esaslarına dayalı bir devlet kurmaktır.

Sanık Fethullah Gülen, suça konu örgütün kurucusu ve lideridir. Sanığın kurduğu örgütte, sürekliliğin varlığı ile üye sayısının yasada belirtilenin (üç kişi) çok üzerinde olduğunda kuşku yoktur.

4616 sayılı Kanunun 1. maddesi 5. bendi (a) alt bendi uyarınca TCK.nun 313. maddesinde yer alan suçu işleyenler hakkında, davanın kesin hükme bağlanmasının ertelenmesi hükmü uygulanamaz. Zira suç, 23 Nisan 1999 sonrasında da temadi etmişti.

Tebliğname, DGM'nin vermiş olduğu kesin hükme varılmasının ertelenmesi kararının yerinde olmadığını, gerekçesiyle birlikte ortaya koyuyor. Yani, DGM'nin hüküm vermeyi ertelemek yerine, bir hükme varması gerekiyordu. Peki, bu hüküm ne yönde olmalıydı? Beraat mi yoksa cezalandırma mı? Bunun yanıtını da Tebliğname'nin devamında öğreniyoruz: "Sanığın sübut bulan suçundan dolayı yazılı gerekçe ile beraat kararı verilmesi yasaya aykırıdır."

Tebliğname'de 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin verdiği beraat kararı ortadan kaldırılıyor ve yasaya aykırı bir hüküm olarak değerlendiriliyor. Bu da Fethullah Gülen'in cezalandırılması gerektiği sonucunu doğruyordu.

Yani, son sözü söyleyen Yargıtay, Tebliğnamesi'nde DGM'nin hüküm vermesini istiyor ve bunun beraat olamayacağını net bir dille ortaya koyuyordu. Peki, bu durumda, Gülen'in cezalandırılması yolunda bir karar verilmesi gerekmiyor mu? Tebliğname'nin sonraki satırları bunun da yanıtını veriyor:

Bu kez de zaman aşımıyla kurtuldu

Öte yandan, sanığın eylemi için asli dava zamanaşımı 765 sayılı TCK.nun 313/2-4. maddesinde öngörülen ceza süresi itibariyle aynı kanunun 102/4. maddesi uyarınca 5 yıl, 5237 sayılı TCK:nun 220. maddesinde öngörülen ceza süresi itibariyle de aynı Kanunun 66/1-d maddesi gereğince 15 yıldır. Zamanaşımı hükümleri itibariyle lehe olan yasa 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'dur. Suç tarihi, temadinin son bulduğu iddianame tarihi olan 31/08/2000'dir. Zamanaşımını kesici son usuli işlem sanığın yurtdışında talimatla savunmasının alındığı 28/11/2001 tarihi olup, bu tarihten itibaren zamanaşımını kesen veya durduran başkaca bir işlem yapılmamış ve 05/05/2006 tarihinde de incelemeye esas alınan beraat kararı verilmiştir.

İSTEM: Dosyada mevcut somut deliller ve yukarıda yapılan açıklamalar değerlendirildiğinde; sanığın yargılanmaya konu eylemlerinin bir bütün olarak lehe hüküm olan 765 sayılı TCK.nun 313/2-4. madde ve fıkralarında tanımı yapılan "cürüm işlemek için teşekkül meydana getirmek ve bu teşekkülü yönetmelik" suçunu oluşturduğu, mahkemece dosyanın yeniden ele alındığı ve kamu davasının kesin hükme bağlanmasının ertelenmesi kararının kaldırıldığı dikkate alınarak, sanığın karar tarihi itibariyle mahkûmiyeti yerine suçun sübut bulmadığı ve unsurlarının itibariyle oluşmadığı bahisle beraatine karar verilmesi,

Yasaya aykırı ve C. Savcısının temyiz itirazları bu itibarla yerinden görüldüğünden Ankara 11. ağır Ceza Mahkemesi'nin 05/05/2006 gün ve 2000/124 –2003/20 sayılı ek kararın BOZULMASI,

Ancak, zamanaşımı süresi gerçekleştiğinden 765 sayılı TCK.nun 102/4 ve 5271 sayılı CMK.nun 223/8. maddeleri uyarınca kamu davasının DÜŞÜRÜLMESİ,

Talep ve dosya tebliğ olunur. 28/05/2007

Yani Yargıtay diyor ki; "DGM o gün erteleme kararı vermemeliydi, bir karar vermeliydi ve bu karar beraat olamazdı. Ama bugün Yargıtay bir karar veremez, Çünkü zamanaşımına uğradı."

Ve Sonuç: Gülen bir tek gün bile ceza almadı.

Öte yandan, sanığın eylemi için asli dava zamanaşımı, 765 sayılı TCK.nun 313/2-4. maddesinde öngörülen ceza süresi itibariyle aynı Kanunun 102/4. maddesi uyarınca 5 yıl, 5237 sayılı TCK.nun 220. maddesinde öngörülen ceza süresi itibariyle de aynı Kanunun 66/1-d maddesi gereğince 15 yıldır. Zamanaşımı hükümleri itibariyle lehe olan yasa 765 sayılı Türk Ceza Kanunudur. Suç tarihi, temadinin son bulduğu iddianame tarihi olan 31/08/2000'dir. Zamanaşımını kesici son usuli işlem sanığın yurt dışında talimatla savunmasının alındığı 28/11/2001 tarihi olup, bu tarihten itibaren zamanaşımını kesen veya durduran başkaca bir işlem yapılmamış ve 05/05/2006 tarihinde de incelemeye esas alınan beraat kararı verilmiştir.

4- İSTEM;

Dosyada mevcut somut deliller ve yukarıda yapılan açıklamalar değerlendirildiğinde; sanığın yargılamaya konu eylemlerinin bir bütün olarak lehe hüküm olan 765 sayılı TCK.nun 313/2-4. madde ve fıkralarında tanımı yapılan ***"cürüm işlemek için teşekkül meydana getirmek ve bu teşekkülü yönetmek"*** suçunu oluşturduğu, mahkemece dosyanın yeniden ele alındığı ve kamu davasının kesin hükme bağlanmasının ertelenmesi kararının kaldırıldığı dikkate alınarak, sanığın karar tarihi itibariyle mahkumiyeti yerine suçun sübut bulmadığı ve unsurları itibariyle oluşmadığından bahisle beraatine karar verilmesi,

Yasaya aykırı ve C.Savcısının temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 05/05/2006 gün ve 2000/124 - 2003/20 sayılı ek kararının **BOZULMASI**,

Ancak, zamanaşımı süresi gerçekleştiğinden 765 sayılı TCK.nun 102/4 ve 5271 sayılı CMK.nun 223/8. maddeleri uyarınca kamu davasının **DÜŞÜRÜLMESİ**,

Talep ve dosya tebliğ olunur. 28/05/2007

Erkan BUYRUK
Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Y.
Yargıtay Cumhuriyet Savcısı

Fethullah Hoca hakkındaki kamu davasının düşürülmesi 28 Mayıs 2007 tarihinde istendiğinde, hem Gülen, hem de avukatları rahatlamıştı.

Emniyet raporu: Said-i Nursi'nin kökeni Kürtlük ülküsüne bağlı

Devletin resmi değerlendirme raporlarında yer alan bilgilere göre Fethullah Gülen, Nurculuk akımının önderlerinden. İşte tartışılan İstihbarat Dairesi'nin "hizmete özel" kayıtlı yayınında Nurculuk şöyle anlatılıyor:

1883 yılında Bitlis ili Hizan ilçesi Nurs köyünde doğan Said-i Nursi tarafından 1925 yılında kurulmuştur.

Önceleri Said-i Kürdi adını kullanırdı. Soyadı kanunu çıkınca doğduğu köyün adını soyadı olarak aldı. Meşrutiyetin ilanından sonra Bitlis ve çevresinde Şeyh olarak faaliyetler yürüttü. Burada edindiği ün sonrası bir ara İstanbul'a gelip, siyasi faaliyetlere katıldı. İttihad-ı Muhammed-i Cemiyeti kurucusu oldu. 31 Mart Vakası'na katılanlarla birlikte hareket edip, yazdığı yazılarla bu ayaklanmayı körükledi ve destekledi.

Kürt Teali Cemiyeti'ne üye oldu. Öğretilerinin kaynağı olarak bilinen 130 parçadan oluşan "Risale-i Nur Külliyatı"ndan önce 1912 yılında yazdığı bir kitabında, "Uyan ey Selahaddin Eyyubi'nin torunları Kürtler" diye yazacak kadar Kürt milliyetçisidir. Bu risalelerinden dolayı Said-i Nursi hakkında davalar açıldı ve Isparta'da mecburi ikamete tabi tutuldu. Risale-i Nur eserleri başlangıçta elle, Arapça harfler kullanılarak çoğaltılmaya çalışılmış, 1956 yılında Afyon Ağır Ceza Mahkemesi tarafından suç unsuru bulunmadığı yolunda karar verilmesi üzerine matbaada basılmaya başlanmıştır.

Genelde fikri eylemi benimseyen bu akım, eğitim ve propaganda ile laik sisteme karşı şeriatı savunmaktadır. Ancak bu amaçlarını devlete ve orduya karşı gelmeden gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar. Devlet kademelerinde kadrolaşma ile vakıf, öğrenci yurdu ve özel eğitim kurumlarında örgütlenmeyle gitmişlerdir. Faaliyet alanları genel olarak Türkiye, Türk Cumhuriyetleri, Balkanlardır.

Türkiye genelinde 8 ayrı grup halinde faaliyet yürüten Nurcuların önemli grup ve liderleri şöyledir:

Fethullahçılar	Fethullah Gülen
Yeni Asya	Mehmet Kutlular
Yeni Nesil	M. Birinci
Med-Zehra	S. Dursun
Tenvir	İ. Şentürk
Erzurum Nur Cemaati	Mehmet Kırkıncı
Yazıcı	S. Nur Ertürk
Aczimendi	Müslüm Gündüz

Ancak Fethullah Gülen, DGM'ye gönderdiği yazılı ifadesinde kendisinin Nurcu ve Said-i Nursi'nin ardılı olmadığını söylüyor.

Genç foto muhabiri, Said-i Nursi'nin fotoğrafını herkesi atlatarak çekmişti

Said-i Nursi, İstanbul'a gelmişti. Gelişi büyük bir olaydı. Piyer Loti Oteli'nin 28 numaralı odasına yerleşti. Odası, Sultanahmet Camii'ni görüyordu. Yanındaki odada müritleri kalıyordu. Nursi, müritleri tarafından alabildiğine korunuyor, fotoğrafının çekilmemesi için de büyük çaba gösteriyorlardı.

Tarih 2 Ocak 1960'ı gösteriyordu. Dönemin etkili gazetelerinin foto muhabirleri Said-i Nursi'nin fotoğrafını çekebilmek için yarış halindeydi. Hatta bazıları "sen çekersen bana, ben çekersem sana vereceğim" diye aralarında anlaşmışlardı. Gazetecilik okulu öğrencisi Sökmen Baykara da, *Yeni İstanbul* gazetesinde foto muhabirliği yapıyordu. Genç, gözü pek bu foto muhabiri 150 lira aylık alıyordu. "Acaba otelde kalsam, Said-i Nursi'nin fotoğrafını çekebilir miyim?" diye düşündü. Olmadı.

O dönem, teleobjektifli fotoğraf makinaları da yoktu. Sökmen Baykara, otelin hemen karşısındaki SSK hastanesinin terasından Said-i Nursi'nin fotoğraflarını çekmek istedi. Ancak, teknik olarak mümkün olmuyordu. Gazeteciler, otelin terasında beklemeye devam ediyordu.

O dönemin koşullarına göre yapılan otelde, dört odanın kapısı, aynı balkona çıkıyordu. Baykara'nın hedefinde 28 numaralı oda vardı. 31 numaralı odanın kapısını çaldı. Bir erkek kapıyı açtı. Adeta yalvaran gözlerle, "İzin verirseniz odanın balkonuna çıkmak istiyorum" dedi. Adam, öfkeliydi. Kapıyı hızla kapattı. 29 nu-

maralı odanın kapısını çalamazdı. Çünkü, orada Said-i Nursi'nin müritlerinin kaldığını biliyordu.

Sökmen Baykara, içinden dualar ediyor, bir taraftan da "olmaz ama yine de uğraşayım" diyordu. 30 numaralı odanın kapısına vurdu. Odada bir kadın ve erkek kalıyordu. Baykara, kendisinin gazeteci olduğunu, balkona çıkıp Said-i Nursi'nin odasının camından fotoğraf çekmek istediğini söyledi. Karı-koca "bu neler söylüyor" diye düşündüler. Birbirlerine baktılar. Gazetecinin bu tavrı karı-kocanın hoşlarına gitmişti. Erkek "geç" dedi.

Balkonda ilerliyordu. Ama "yaprak gibi" titriyordu. 29 numaralı odanın balkonunun önünden geçerken, onun bu haline müritler de acımıştı. Güldüler. "Nereye gidiyorsun?" diye de sormadılar. Baykara biraz daha yürüdü. İşte, fotoğrafını çekmek istediği Said-i Nursi yatağının tam üstündeydi. Şansından perde de yarım açıktı.

Said-i Nursi, boynunda fotoğrafı makinası olan gençle göz göze geldi. İki de ne yapacaklarını şaşırdı. Baykara, o an fotoğraf makinasını kaldırdı ve heyecanla denklanşöre bastı. Film çevirme kolunu hızla çevirdi. İkinci kareyi çekecekti. Said-i Nursi, elini kaldırdı, "git" anlamında işaret etti.

Sökmen Baykara, o dönemin en önemli fotoğrafını çekmenin mutluluğu ve heyecanı içinde bayılacak gibiydi. Aşağıya indi.

Said-i Nursi'nin çok bilinen bu fotoğrafını foto muhabiri Sökmen Baykara çekiyordu. Nursi, namazını bozdu, eliyle "çekme" diye işaret etti.

YENİ İSTANBUL

A. Menderes Bugün Adanaya Gidiyor

Başvekil, Çukurovanın Kurtuluş Bayramında ve Mersin Rafinerisinin Açılış Töreninde de Hazır Bulunacak

Said-i Nursi dün anî olarak Ankaraya gitti

Konya'da dün üç Nurcu yakalandı

Bu fotoğraf dönemin gazetelerinden Yeni İstanbul'da 3 Ocak 1960 tarihinde yayımlanıyordu.

"Sen çekersen bana, ben çekersem sana vereceğim" diye anlaştığı foto muhabiri Şeref Köylübay'ı gördü. Köylübay, "Neredesin sen?" diye sorduğunda, Sökmen Baykara, "çektim, çektim, Said-i Nursi'nin fotoğraflarını çektim" dedi. Deneyimli foto muhabiri inanamamıştı. Şeref Köylübay o an bayıldı...

Şeref kendine geldikten sonra motosikletine bindi. Sökmen Baykara da arkasındaydı. Birlikte gazetenin "karanlık odası"na girip filmi tab ettiler. Fotoğraflar "cam gibi"ydi.

Hürriyet gazetesinde de uzun yıllar birlikte çalıştığım gazeteci ağabeyim Sökmen Baykara, şimdi Antalya'da yaşıyor. O ele avuca sığmayan gazeteci, şimdi bacak ağrıları yüzünden yürümekte bile zorlanıyor.

Said-i Nursi'nin bilinen üç-dört kare fotoğrafı var. İşte o fotoğraflar Sökmen Baykara tarafından çekildi. Baykara'dan bu fotoğ-

rafları alabilmek için o zaman İstanbul'un en lüks semtinde üç-dört daire alacak paralar önerildi. Ancak, o hiçbir zaman bunları satmadı. Gazetesinde fotoğrafının yer alması onun için dairelere bedeldi... Sökmen Baykara, çektiği fotoğrafı ve o fotoğrafın yayınlandığı 3 Ocak 1960 tarihli gazeteyi gönderdi.

Said-i Nursi'nin naşının denize atıldığı söyleniyordu. İşte belgelerle gerçekler

Fotoğrafının çekilmesinin üzerinden üç ay bile geçmemişti. Said-i Nursi'nin rahatsızlığı arttı. Urfa'da 23 Mart 1960 tarihinde İpek Palas Oteli'nin 27 numaralı odasında vefat etti. Büyük bir cemaatle kılınan cenaze namazından sonra naaşı Urfa'da Halilürrahman Dergahı'nda kendisine ayrılan türbeye defnedildi.

Ancak mezarı 12 Temmuz 1960 tarihinde açılarak naaşı buradan götürüldü. Götürülme gerekçesi "Mezarı siyasi sembol olacağı"ydı. O günlerde naşının Kıbrıs açıklarında denize atıldığı söylentisi yayıldı. Ancak gerçek öyle değildi. Emniyet Genel Müdürlüğü'nden "özel onay"la çıkarılan belgelere ulaştım. Bu belgelerle, Nursi'nin cenazesinin, Isparta'da toprağa verildiği ve bu konuda 12 Temmuz 1960 yılında aralarında vali yardımcısı, emniyet müdürü, jandarma komutanı, hükümet tabibi, Nursi'nin kardeşinin de imzası bulunan tutanak düzenlendiği ortaya çıktı.

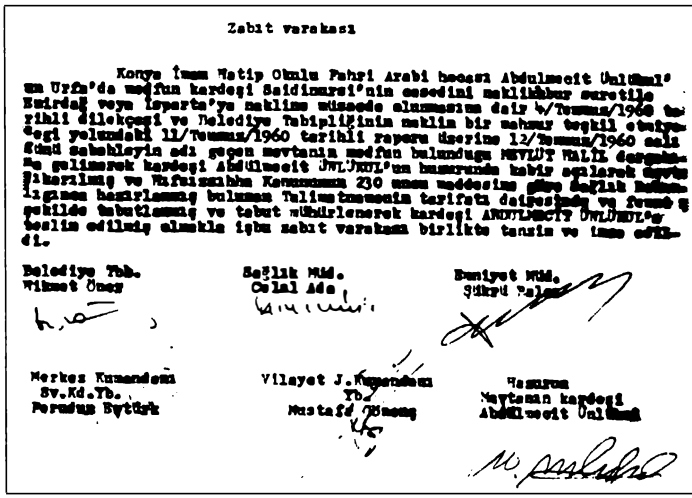
27 Mayıs 1960 ihtilalinden sonra Nursi'nin mezardan çıkarılan naaşının Kıbrıs açıklarında denize atıldığı iddiaları gündeme gelince Emniyet Genel Müdürlüğü'nde, emniyet müdürlerinden oluşan bir komisyon tarafından bazı belgeler gün yüzüne çıkarıldı. Bunlar arasında da Said-i Nursi'nin defni ile ilgili belgeler de yer aldı.

Naaşı, mezardan çıkarılıp uçağa konuldu

Emniyet Genel Müdürlüğü arşivinde yer alan belgelere göre Nursi'nin mezarının Urfa'dan başka yere nakli ile ilgili işlemler düzenlenen "zabıt varaka"larına göre şöyle gerçekleşti:

Konya İmam Hatip Okulu Fahri Arabi Hocası Abdulmecit Ünlükul, Urfa'da vefat eden kardeşi Said-i Nursi'nin cesedinin mezardan çıkarılıp Emirdağ veya Isparta'ya nakline izin verilmesi için 4 Temmuz 1960'da Belediye Tabipliği'ne dilekçe verdi.

Belediye Tabipliği, naklin bir sakınca oluşturmadığına ilişkin

Zabit varakası

Konya İmam Hatip Okulu Fahri Arabi hocası Abdulmecit Ünlükul'un Urfa'de medfun kardeşi Saidinursi'nin cesedini nakliyeler suretiyle Isparta veya Isparta'ya nakline müsaade olunmasına dair 9/Temmuz/1960 tarihli dilekçesi ve Belediye Tabipliğinin nakline bir mahzur teşkil etmiyeceği yolundaki 11/Temmuz/1960 tarihli raporu üzerine 12/Temmuz/1960 salı günü sabahleyin adı geçen merhumun medfun bulunduğu MEVLÜT HALİL dergahına gelinmek kardeşi Abdülmecit ÜNLÜKUL'un huzurunda kabir açılarak mevta çıkarılmış ve Hıfzıssıhha Kanununun 230 uncu maddesine göre sağlık bakımından hazırlanmış bulunan Talimatnamenin tarifatı dairesinde ve formüle edilde tabutlanmış ve tabut mühürlenerek kardeşi ABDÜLMECİT ÜNLÜKUL'e teslim edilmiş olmakla işbu zabit varakası birlikte tanzim ve imza edildi.

Belediye Tab.
Hikmet Öner

Sağlık Müd.
Celal Ada

Emniyet Müd.
Şükrü Palaz

Merkez Kumandanı
Bv.Kd.Tb.
Feridun Baytürk

Vilayet J.Kumandanı
Yb.
Mustafa Gönenç

Nasırun
Naytaman kardeşi
Abdülmecit Ünlükul

Said-i Nursi'nin Urfa'daki mezarı açıldı ve bir tutanak düzenlendi. Naşı uçağa konuldu... Uçak, Afyon'a indi.

rapor düzenledi. 12 Temmuz Salı sabahı Nursi'nin naaşının bulunduğu Mevlüt Halil Dergahı'na gidildi, kardeşi Abdulmecit Ünlükul'un huzurunda kabir açılarak mevta çıkarıldı.

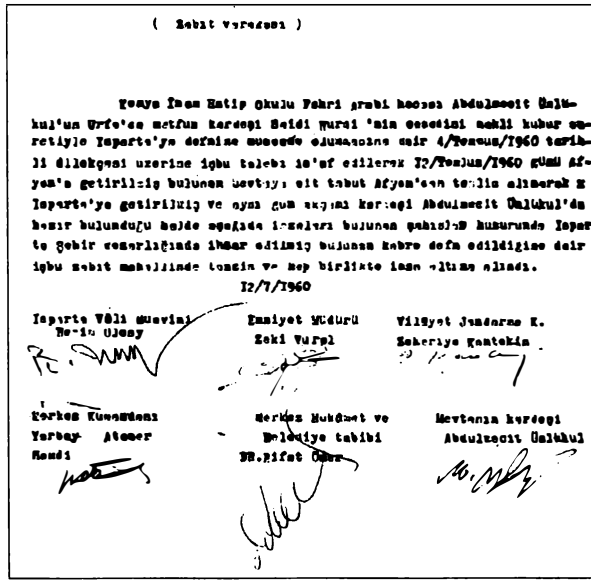
Hıfzıssıhha Kanunu'nun ilgili maddesine göre ceset, tabuta konuldu ve tabutun ağzı mühürlenip, Nursi'nin naaşının bulunduğu tabut, kardeşi Abdulmecit Ünlükul'a teslim edildi.

Cenazenin teslimi sırasında düzenlenen belgeye Belediye Tabibi Dr. Hikmet Öner, Sağlık Müdürü Celal Ada, Emniyet Müdürü Şükrü Palaz, Merkez Komutanı Kıdemli Yüzbaşı Feridun Baytürk, İl Jandarma Komutanı Yarbay Mustafa Gönenç ile Nursi'nin kardeşi Abdulmecit Ünlükul'un imzaları yer aldı.

Nursi'yi, Isparta şehir mezarlığına defnettiler. İşte o belge

Nursi'nin naşının, "nakli kabir" suretiyle Isparta'ya defnine izin verilmesine ilişkin onay üzerine, naaş uçakla Afyon'a getirildi, oradan Isparta'ya götürüldü. Aynı gün akşamı Nursi'nin kardeşi Abdulmecit Ünlükul'un da hazır bulunduğu kişilerin huzurunda Isparta şehir mezarlığına defnedildi.

12 Temmuz 1960 tarihli tutanakta, cenaze sahibi olarak Nursi'nin kardeşi Abdulmecit Ünlükul'un yanı sıra Isparta Vali Yardımcısı Be-

(Zabıt Varakası)

Yeniye İmam Hatip Okulu Fahri Arabi hocası Abdulmecit Ünlühul'un Urfa'da metfun kardeşi Said Nursi 'nin cesedini nakli hukuk muretiyle Isparta'ya defnine müsaadesi olunmasına dair 4/Temmuz/1960 tarihli dilekçesi üzerine işbu talebi ile'af edilerek 12/Temmuz/1960 günü Afyon'a getirilmiş bulunan kabriyat eşit tabut Afyon'dan tevdi alınarak Isparta'ya getirilmiş ve aynı gün akşamı kardeşi Abdulmecit Ünlühul'da hazır bulunduğu halde açılarak incelemeleri bulunan şahıslar huzurunda Isparta şehir mezarlığında ihzar edilmiş bulunan kabre defn edildiğine dair işbu zabıt mahallinde tanzim ve hep birlikte imza altına alındı.

12/7/1960

Isparta Vali Muavini — Emniyet Müdürü — Vilayet Jandarma K.
Nevin Ulcay — Zeki Vural — Zekeriya Kantekin

Merkez Kumandanı — Merkez Hükümet ve — Mevtanın kardeşi
Yarbay Atamer — Belediye tabibi — Abdulmecit Ünlühul
Hamdi — DR.Rifat Ömer

İşte Defin Belgesi: Said-i Nursi'nin naşı Isparta Şehir Mezarlığı'na defnedildi. Ancak, o mezarın yeri hep gizli tutuldu... Emniyet arşivinden elde ettiğim belge bu kitapta ilk kez yayınlanıyor.

sim Ulcay, Emniyet Müdürü Zeki Vural, İl Jandarma Komutanı Zekeriya Kantekin, Merkez Komutanı Yarbay Atamer Hamdi, Merkez Hükümet Tabibi Dr. Rifat Ömer'in imzaları yer aldı.

Said-i Nursi'nin, Isparta-Barla'da bir dönem yaşadığı ev ise dönemin valisi Memduh Oğuz tarafından restore ettirildi ve "kültür evi"ne dönüştürüldü. Emekliye ayrılacağı gün olan 10 Ağustos 2013'de bu açılışı yapan vali Memduh Oğuz, "İlk defa Üstad Bediüzzaman'ın kaldığı ev devletin oluyor ve bizzat devlet tarafından, devletin parasıyla restore ediliyor. Bu, milli değerin, milli haysiyetin onarılmasıdır. Bu restorasyonla bir milli mefahir (övünç kaynağı) sahiplenilmiştir. Bu küçük bir evin açılışı değildir. Bu, sistemin barışmasıdır" diyordu.

Sıkıyönetim'in aradığı kişiler arasında

1941 Erzurum doğumlu olan Fethullah Gülen, yörenin tanınmış din adamlarından aldığı derslerle ilk eğitimini tamamladıktan sonra çeşitli medreselerde öğrenim gördü ve 1958 yılında Diyanet

İşleri Başkanlığı'nda vaiz olarak göreve başladı.

1971 Ocak ayında İzmir İmam Hatip ve İlahiyata Öğrenci Yetiştirme Derneği'nde Nurculuk faaliyeti yürüttüğü gerekçesiyle vaizlikten uzaklaştırıldı ve müstakil hareket etmeye başladı.

Aynı yıl Nurculuk faaliyetlerinde bulunmaktan İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından ifadesi alındı ve İzmir'den sürüldü. Daha sonra af kanunundan yararlanarak dava düşürüldü.

1972 Nisan ayında Balıkesir-Edremit'e, 29 Haziran 1974 tarihinde Manisa merkez vaizliğine atandı.

28 Eylül 1976 tarihinde İzmir-Bornova ilçe vaizliği görevine getirilen ve bu görevde bulunduğu süre zarfında vaaz bantlarının yurt çapında dağıtımını sağlayarak propagandasını yapan Fethullah Gülen, 13 Eylül 1980 tarihinde Ege Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı'nın kendisini yakalamak üzere yapacağı operasyonu önceden haber alarak İzmir'den Erzurum'a kaçtı.

1980 Aralık ayında tayinini Çanakkale'ye yaptıran Gülen, 1981 Şubatı'nda Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Psikiyatri Kliniği'nden 20 gün rapor aldı ve aynı yıl Çanakkale merkez vaizliği görevinden istifa ederek, "Hizmet Vakfı" mütevelli heyetinde görevlendirildi.

Burdur'da yakalandı

Ama tüm bunlar olurken ismi, Ege Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından 7 Şubat 1985 tarihinde yayınlanan aranan şahıslar listesinden yer alıyordu. Ve bu tarihlerde artık Gülen ismi Said-i Nursi'yle birlikte anılıyor, Polis Koleji ve Polis Akademisi başta olmak üzere yatılı okul öğrencileri arasında örgütlenme ve sempatizan toplama çabaları yoğun bir şekilde sürüyordu.

Gülen, 1986 yılında Burdur'da yakalandı. Gözaltındayken yandaşları devreye girdi. Önce bölge ve tanıdık milletvekillerine ulaşıldı. İktidarda ANAP vardı. Turgut Özal başbakandı. Üst düzeyde yapılan girişimlerin de etkisiyle Fethullah Gülen kurtulmuştu.

Gülen rahatlamıştı. Birkaç yıl sessiz durduktan sonra 1989 Mart ayında vaizlik için başvurdu. Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından resmi vaizlik belgesi verilerek İstanbul İl Müftülüğü'nün belirlediği camilerde vaaz vermesine izin verildi. Bu iznin de arkasında yine devletin üst yönetiminde olan bazı "yakınlarının" parmağı vardı.

Gülen ya takipsizlik, ya af ya da karar ertelemesiyle defalarca sanık konumundan mahkûm konumuna geçmekten kurtulmuş, işini yürütmek için devletin en üst kademelerine ulaşabilmişti. Son olarak DGM'deki yargılanmasında da afla kurtulmuştu...

İşte Fethullah Gülen'in ABD'de alınan ifadesi

Gülen, aftan sadece 32 günle yararlanmıştı. Af, 23 Nisan 1999'a değin işlenen suçları kapsıyordu. Gülen'in suç tarihi ise 21 Mart 1999 ve öncesi olarak belirtiliyor. İşte o dönemde Gülen yurtdışına çıktı ve suçlarının da yurtdışına çıkmadan önceki tarihi kapsadığı yorumu yapıldı. Yani yurtdışına çıktıktan sonra suç işlemediği ileri sürüldü. Oysa bazı hukukçular, isnat edilen suçun süreklilik arz ettiği ve yurtdışına çıkmakla suç sürecinin kesilemeyeceğini iddia ettiler. Ancak mahkeme ilk yorumla hareket ederek, Gülen'i af kapsamına dahil etti.

Fethullah Gülen'in Emniyet'teki örgütlenmesiyle ilgili çalışmayı yapan, daha sonra yasadışı telefon dinleme yaptığı iddiasıyla yargılanan eski Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Os-man Ak, DGM'de ifade verirken bu affın "ayarlandığını" ileri sürdü. Aslında bu iddiayı birçok kişi dile getirdi ama bu nasıl kanıtlanacaktı ki?

Osman Ak, DGM'de, "Af yasasının kapsadığı tarih18 Nisan olarak düşünülmüştü. Ancak daha sonra çok ilginç olarak 23 Nisan'a çekildi. Ben bunu bizim DGM'ye müracaat tarihimiz olan 21 Nisan gözetilerek değiştirildiği düşüncesindeyim. Zira bu şekilde duyumlar geldi. Bunun da sanığın başında bulunduğu grubun siyasiler üzerindeki etkilerini gösterdiği kanaatindeyim" dedi.

İddia ciddi bir iddia ama yasa çıkmıştı ve Gülen de 32 günlük bir farkla bu affın kapsamına sokuldu.

Bu bir rastlantı mı?

Yoksa bu af tarihi hesaplanarak mı alındı?

Af tarihinde bir aylık bir kayma olsaydı; belki de Gülen, şu anda kırmızı bültenle arananlar listesinde olacaktı. Çünkü dava dosyasındaki iddialar kırmızı bültenlik suçları içeriyordu.

Peki, neydi bu iddia edilen suçlar? Ve de Gülen'in bu suçlamalara yanıtı ne oldu?

Yine resmi raporlara ve dava dosyasına bakıyoruz:

Gülen yemin etti

Hakkındaki iddialara Gülen'den çok avukatları cevap veriyor. Ankara DGM'de davasının devam ettiği günlerde, Adalet Bakanlığı'nın bazı görevlileri ABD'ye gidip, Fethullah Gülen'e sorular yöneltiyordu.

Gülen'in ifadesi, Türkiye ile ABD arasındaki İade ve Karşılıklı Yardımlaşma Anlaşması'nın 25. maddesi uyarınca 6 Kasım 2001 tarihinde alındı. İfade alınırken New Jersey Eyaleti Noteri Mary Ann Adams ve Gülen'in iki avukatı da hazır bulunuyordu. İfade alınırken resmi tercümanın yanı sıra, tercümelerde bir hata olmaması için Rüştü Kalyoncu da duruyordu. Gülen, kendisini zor duruma düşürebilecek ifadelerden kaçınmak için önlemlerini almıştı. Avukatları, özel tercümanı bulunuyor, cevaplardan önce kendi aralarında da konuşuyorlardı. Bu arada bir teybe de ifadelerini kaydediyorlardı.

Gülen, sözlü ifadesini okuduktan sonra altına şu notu düşüp imzaladı:

"Ben Fethullah Gülen, 6 Kasım 2001 Salı günü alınan ifademi okudum ve aşağıdaki değişiklikleri yaparak imzaladım."

Hâkim, ifade almaya başlarken, Fethullah Gülen'e doğru söyleyeceğine ilişkin yemin ettirdi. Gülen "Söyleyeceğim her şeyin doğru olduğu konusunda Allah huzurunda, şerefim üzerine and içerim" dedi.

Gülen, soru üzerine hayatının büyük bir bölümünün İzmir ve İstanbul'da geçtiğini, 27 Nisan 1941 Erzurum-Pasinler doğumlu, annesinin adının Rabia, babasının adının Ramis olduğunu ifade etti. Sorgucu, haklarını anımsattıktan sonra sorular teker teker yöneltildi.

"Örgüt üyesi değilim"

Soru: Türkiye'deki laik yönetim yapısını, İslamcı bir yönetimle değiştirmeyi savunmak ve istemekle suçlanıyorsunuz. Size bu suçlamaları içeren bir metin verildi mi?

– Cevap: Evet, avukatıma verildi. Ben de hakkımdaki suçlamaları okudum.

Değerli Hakim Kaya:

Konu: Fethullah Gülen Konusunda Adli Yardım Talebi

Amerika Birleşik Devletleri ve Türkiye arasındaki Suçluların iadesi ve Karşılıklı Adli Yardım Antlaşmasının 25. maddesi uyarınca, yukarıda referans numarası belirtilmiş 4.2.ABD.33.2000 no'lu adli yardım talebinizi tam olarak yerine getirmiş ve aşağıdaki bilgileri size sağlamış bulunmaktayız.

Beyyine şunları içermektedir:

1) Fethullah Gülen' in 6 Kasım 2001 tarihinde alınmış yeminli yazılı ifade metni; ve
2) 6 Kasım tarihli ifadesi esnasında Fethullah Gülen tarafından verilen 56 sayfalık imzalı ve noter onaylı ifadesinin orijinal metni.

İşbu Tercüme tarafımdan yapılmıştır. Mütercimin imzası tasdik olunur.
Translated by Funda ÇELİK Translator's signature is certified
Translator/Mütercim Judge/Hakim

Gülen'in ifadesi, Türkiye ile ABD arasındaki İade ve Karşılıklı Yardımlaşma Anlaşması'nın 25. maddesi uyarınca 6 Kasım 2001 tarihinde alındı.

– Neyle suçlandığınızı tam olarak anlıyor musunuz?

– Evet anlıyorum.

– Bu suçlamalar konusunda herhangi bir açıklama yapmak istiyor musunuz? Hakkınızdaki suçlama konusunda ifade vermek isterseniz, size sorular sorabilirim. İstediğiniz soruya cevap vermeyebilirsiniz.

– Evet anladım.

– Herhangi bir örgüte üye misiniz?

– Hiçbir örgüte, hiçbir zaman üye olmadım.

– Herhangi bir örgütün liderliğini yapıyor musunuz?

– Herhangi bir örgütle, hiçbir ilişkim yok. Hiçbir örgütün yönetiminde yer almadım ya da liderliğini yapmadım.

– Sizin bilginiz çerçevesinde, sizin adınıza herhangi bir örgüt kuruldu mu?

– Böyle bir örgütle hiçbir ilişkim yok. Zaten böyle bir örgütün varlığından da haberim yok.

– Sizin herhangi bir siyasi amacınız var mı?

– Sadece bir amacım var. Bu da Allah'ın izniyle, Allah'ı anlatmak, O'nun kutsallığını anlatmak.

"25 yaşında vekillik teklifi aldım"

– Yönetime kendinizi ya da başka birilerini sokmaya çalıştınız mı?

– Aksine, camilerde vaaz verdiğim geçmişteki 30 yıl boyunca başkaları tarafından çok fazla devletçi olmakla suçlandım. Devlet yanlısı, hükümet yanlısı... Hep devletin kutsallığından bahsettim.

– Ancak, bu soruma bir yanıt değil. Yönetime kendiniz ya da başkalarını sokmaya çalıştınız mı?

– Hiçbir zaman böyle bir amacım ya da girişimim olmadı. Ancak her zaman şerefli ve iyi ahlaklı insanların yönetimde üst düzey görevlere gelmelerini istedim. Ancak hiçbir zaman bunu gerçekleştirmek için girişimde bulunmadım.

– Peki yönetimdeki bazı kişileri değiştirmeye çalıştınız mı?

– Hiç böyle bir şey olmadı. Bunu, rüyalarımda bile görmedim. Hiç düşünmedim. Şunu da eklemek isterim. Bana 25 yaşındayken, parlamento üyesi olma teklifi kapıma, ayağıma geldi. Ben bu görev yerine Allah'a yakın olmayı, Allah'ın emrini seçtim.

"Anayasa değişikliği düşünmedim"

Gülen konuşmasının devamını getirecekti. Yanındaki özel tercümanı Rüştü Kalyoncu "bunların kayıtlara geçmemesini" ve o an çalışmakta olan teybin kapatılmasını istedi. Türkiye'den gönderilen soruları Fethullah Gülen şöyle cevaplandırdı:

– Yönetimin laik yapısını değiştirmeye çalıştınız mı?

– Hiçbir zaman böyle bir eğilimim olmadı. Hiç böyle bir şey düşünmedim.

– Türkiye Devleti Anayasası'nın değiştirilmesi için çalıştınız mı?

– Bu konu hiçbir zaman aklımdan geçmedi. Hiçbir zaman düşünmedim.

– Hiç dini, bunu söylerken İslami ayetleri kastediyorum, yönetimin işleyişinde ana unsur haline getirmeye çalıştınız mı?

– Hiçbir şekilde. Hatta aksine, bunun dine karşı saygısızlık olacağını düşünürüm.

– Düşündünüz mü düşünmediniz mi? Evet ya da hayır.

– Kesinlikle hayır.

– Konuşmalarınız video kasete alındı mı?

– Ben, konuşmalarımı video kasete kaydetmedim. Başkaları kaydetmiştir.

– Kaydedilmiş bu konuşmalarınızın herhangi birinde, Türkiye'deki laik yönetimin değişmesini savundunuz mu?

– Bu anlama gelebilecek hiçbir kelime sarf etmedim. Çünkü eğer sarf etseydim, hakkımda dava açılırdı. Bunu biliyorum. Çünkü 40 yıldır vaaz veriyorum.

– Soruyu tekrarlıyorum. Kaydedilmiş herhangi bir konuşmanızda, Türkiye'deki laik yönetimin değiştirilmesini savundunuz mu? Evet ya da hayır.

– Hayır, hiçbir zaman. Kesinlikle değil.

"Fethullahçı Okullar" sorusu

– Türkiye veya başka yerlerde okullar kurdunuz mu?

– Hiçbir zaman kişisel olarak bir okul kurmadım.

– Sizin adınıza Türkiye veya başka ülkelerde okullar açıldı mı?

– Benim adıma açılmadı. Benim adıma değil, ancak benim cesaretlendirmememle olabilir. Çünkü benim eğitime ne kadar önem verdiğimi bilirler. Nerelerde okul açtıklarını ise bilmiyorum.

– Bu okullarda verilen eğitimde herhangi bir rolünüz var mı?
– Kesinlikle yok. Bununla hiçbir ilgim yok.

– Bu okullarda öğretilenlerden siz mi sorumlusunuz?
– Hayır, ben değilim. Hükümet sorumlu. Bu eğitim, hükümetin gözetimi altında veriliyor.

– Bu okullarda Türkiye'deki laik yönetimin değiştirilmesi konusunda eğitim verildiğine ilişkinin bilginiz var mı?
– Türkiye Milli Eğitim Bakanlığı bu okulları inceliyor. Bugüne kadar, hiç böyle bir şeye rastlanmadı.

– Soru şöyleydi: Bu okullarda Türkiye'deki laik yönetimin değiştirilmesi konusunda eğitim yapıldığına ilişkin sizin bilginiz var mı?
– Okulları bilmiyorum. Hiçbir zaman bu okullarda bulunmadım. Onlara gitmedim.

– Said-i Nursi'nin varisi misiniz?
– Kesinlikle değilim.

– Kişisel olarak, Türkiye'deki laik yönetimin değiştirilmesi gerektiğini düşünüyor musunuz?
– Düşünmüyorum.

– Türkiye'de Anayasa'nın değiştirilmesi gerektiğine inanıyor musunuz?
– Buna benzer hiçbir şey düşünmedim, hiçbir zaman düşünmedim.

– Türkiye'deki yönetimin dini kurallara göre, özellikle de İslami esaslara göre kurulması gerektiğine inanıyor musunuz?
– İnanıyor musunuz derken neyi kastediyorsunuz?

– Türkiye'de hükümetin İslami esaslara göre kurulması gerektiğine inanıyor musunuz?
– Dini kurallar. Hayır, hayır.

56 sayfalık yazılı savunma

Deneyimli hâkim sorularını yöneltmişti. Verilen cevaplar kendisini tatmin etmemişti. Biliyordu ama yapacağı da başka bir şey yoktu. Gülen ve avukatlarına "Sizin bu sorular dışında herhangi bir açıklama yapmak isteyip istemediğinizi soruyorum. Ancak

İddianamede Gülen'in "Papa ile görüşerek sadece Türkiye'de değil dünyadaki Müslümanları yönetmeyi amaçlayan ruhani liderliği hedeflediği" vurgulanıyor.

yanıt vermeden önce, size avukatlarınızla birlikte ne söyleyeceğinizi kararlaştırabilmeniz için süre tanıyorum" dedi.

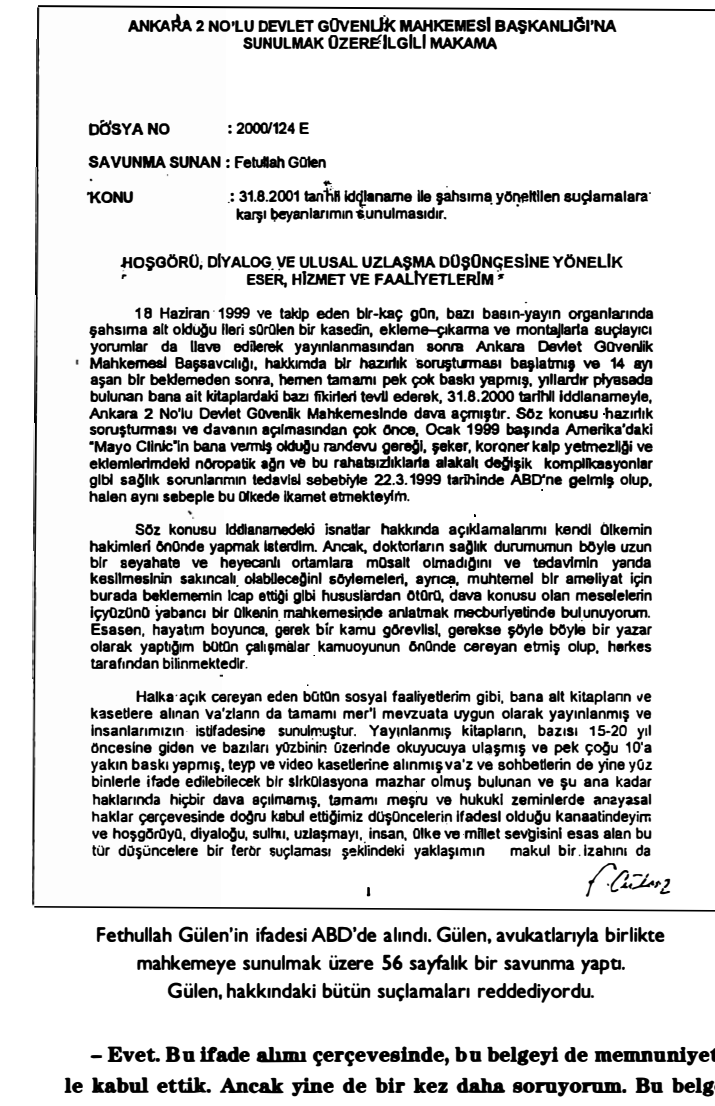
Teyp kapatıldı. Ara verildi. Gülen, avukatlarıyla ve tercümanıyla birlikte, sorulara verdiği cevapları değerlendirdi. Görüşme yeniden başladığında bu bölüm tutanağa şöyle yansıdı:

– Sizin ifadelerinize bazı ek değerlendirmeler yapmak istediğiniz söylendi. Ancak bu değerlendirmeler aynı zamanda ifade verirken bize sunduğunuz yazılı ifadenizin genel karakteri çerçevesinde olacak. Bu doğru mu?

– Evet.

– Yapacağınız bu açıklamalar 56 sayfalık yazılı açıklamanızda mevcut mu?

– Size verdiğim bu kişisel belgenin yargı ya da inceleme sürecinde dikkate alınmasını istiyorum.

ANKARA 2 NO'LU DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA
SUNULMAK ÜZERE İLGİLİ MAKAMA

DOSYA NO : 2000/124 E

SAVUNMA SUNAN : Fetullah Gülen

KONU : 31.8.2001 tarihli iddianame ile şahsıma yöneltilen suçlamalara karşı beyanlarımın sunulmasıdır.

HOŞGÖRÜ, DİYALOG VE ULUSAL UZLAŞMA DÜŞÜNCESİNE YÖNELİK ESER, HİZMET VE FAALİYETLERİM

18 Haziran 1999 ve takip eden bir-kaç gün, bazı basın-yayın organlarında şahsıma ait olduğu ileri sürülen bir kasedin, ekleme–çıkarma ve montajlarla suçlayıcı yorumlar da ilave edilerek yayınlanmasından sonra Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığı, hakkımda bir hazırlık soruşturması başlatmış ve 14 ayı aşan bir beklemeden sonra, hemen tamamı pek çok baskı yapmış, yıllardır piyasada bulunan bana ait kitaplardaki bazı fikirleri tevil ederek, 31.8.2000 tarihli iddianameyle, Ankara 2 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesinde dava açmıştır. Söz konusu hazırlık soruşturması ve davanın açılmasından çok önce, Ocak 1999 başında Amerika'daki "Mayo Clinic"in bana vermiş olduğu randevu gereği, şeker, koroner kalp yetmezliği ve eklemlerimdeki nöropatik ağrı ve bu rahatsızlıklarla alakalı değişik komplikasyonlar gibi sağlık sorunlarımın tedavisi sebebiyle 22.3.1999 tarihinde ABD'ne gelmiş olup, halen aynı sebeple bu ülkede ikamet etmekteyim.

Söz konusu iddianamedeki isnatlar hakkında açıklamalarımı kendi ülkemin hakimleri önünde yapmak isterdim. Ancak, doktorların sağlık durumumun böyle uzun bir seyahate ve heyecanlı ortamlara müsait olmadığını ve tedavimin yarıda kesilmesinin sakıncalı olabileceğini söylemeleri, ayrıca, muhtemel bir ameliyat için burada beklememin icap ettiği gibi hususlardan ötürü, dava konusu olan meselelerin içyüzünü yabancı bir ülkenin mahkemesinde anlatmak mecburiyetinde bulunuyorum. Esasen, hayatım boyunca, gerek bir kamu görevlisi, gerekse şöyle böyle bir yazar olarak yaptığım bütün çalışmalar kamuoyunun önünde cereyan etmiş olup, herkes tarafından bilinmektedir.

Halka açık cereyan eden bütün sosyal faaliyetlerim gibi, bana ait kitapların ve kasetlere alınan va'zların da tamamı mer'i mevzuata uygun olarak yayınlanmış ve insanlarımızın istifadesine sunulmuştur. Yayınlanmış kitapların, bazısı 15-20 yıl öncesine giden ve bazıları yüzbinin üzerinde okuyucuya ulaşmış ve pek çoğu 10'a yakın baskı yapmış, teyp ve video kasetlerine alınmış va'z ve sohbetlerin de yine yüz binlerle ifade edilebilecek bir sirkülasyona mazhar olmuş bulunan ve şu ana kadar haklarında hiçbir dava açılmamış, tamamı meşru ve hukuki zeminlerde anayasal haklar çerçevesinde doğru kabul ettiğimiz düşüncelerin ifadesi olduğu kanaatindeyim ve hoşgörüyü, diyaloğu, sulhu, uzlaşmayı, insan, ülke ve millet sevgisini esas alan bu tür düşüncelere bir terör suçlaması şeklindeki yaklaşımın makul bir izahını da

1

Fethullah Gülen'in ifadesi ABD'de alındı. Gülen, avukatlarıyla birlikte mahkemeye sunulmak üzere 56 sayfalık bir savunma yaptı. Gülen, hakkındaki bütün suçlamaları reddediyordu.

– Evet. Bu ifade alımı çerçevesinde, bu belgeyi de memnuniyetle kabul ettik. Ancak yine de bir kez daha soruyorum. Bu belge sizin 2000/124 sayılı dosyaya göre hakkınızda yapılan suçlamalara karşı ifadeniz midir?

– Bu benim kendi ifademdir.

Ve ifade noterin içeri alınmasıyla son buluyor. Ancak Gülen'in verdiği bu ek belgenin ne olduğu belirtilmiyor.

Hangi iddiaya, Gülen ne dedi?

Fethullah Gülen, yargılandığı DGM'ye gönderdiği 56 sayfalık savunma metninde suçlamaları reddediyordu.

Gülen savunmasında "iddialar içinde montaj, değiştirme ve çıkartmalar" olduğunu ileri sürerek, televizyonlarda kendi sesinden ve görüntüsünden yayınlanan ve dinleyenlerin tepkisini çeken, dahası bu görüntü ve konuşmaları ile hakkında dava açılmasına neden olan hemen her şeyin "düzmece" olduğunu ileri sürüyordu.

Şeriat istemiyormuş...

İddianamede Gülen'in amacının "devletin tüm sistemlerinde İslam hükümlerini egemen kılarak teorik bir İslam diktatörlüğü kurmak" olduğu ileri sürülmüştü.

Gülen, "Atatürk devrimlerine ve rejimine karşı herhangi bir yıkıcı tavır ya da örgütlenme içinde olmadığı" biçiminde savunma yaptı. Dahası Gülen, yazı ve konuşmalarında "İslam devleti" ya da "Şeriat devleti" gibi bir ibarenin bulunmadığını ileri sürdü.

İddianamede; Fethullah Gülen'in laik demokratik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ni sona erdirip yerine şer'i yasaların hâkim olduğu İslam devletini kurmak için okullarında beyinlerini yıkadığı gençlik ile oluşturacağı toplumu kullanmayı planladığı, Demokratik usuller kullanarak ılımlı İslam görüntüsü ile kamufle edilmiş yöntemi, toplumun önemli bir kısmı tarafından kabul görmesine neden olan yurtiçi ve yurtdışındaki okulları vasıta olarak kullandığı, Papa ile görüşerek sadece Türkiye'de değil dünyadaki Müslümanları yönetmeyi amaçlayan ruhani liderliği hedeflediği, Siyasi parti, kişi ve bazı devlet kadroları tarafından kabul görmesi nedeniyle hedefine ulaşmada devlet rejimini istismar ettiği, dini ve siyasi yapısını sürekli canlı tutan kaynağı belirsiz finans desteğine sahip olduğu, bünyesinde bulunan vakıf okul ve dershaneleri kullanarak eğitilmiş gençlerden oluşan bir taban oluşturduğu, devletin tüm kadrolarında, bütün bürokraside, milli eğitim bakanlığı ve emniyet teşkilatında kadrolaştığı iddia edildi.

İddianamede, Fethullah Gülen'in, çoğu Haziran 1999'da bazı televizyon kanallarında yayınlanan konuşmalarında ve bazı yazılarında, kuvvetin olmadığı yerde tekniğe başvurma; bela ve musibetler karşısında yıkılmadan eğilme, sonra tekrar kalkıp doğrul-

ma, tedbirde kusur etmeme; hareket kime karşı yapılıyorsa tavrın sezdirilmemesi; adliyede ve mülkiyede var olma; esnek olup, sivrilmeden, can damarları içinde dolaşma; koşulamıyorsa yerinde zıplama; Cezayir'deki durumun yaşanmaması için, erken huruç denilebilecek hareketlerden kaçınma; azınlık düşüncesi ile hareket etme gibi hususlara değindiği, bizzat Gülen'den alıntılarla dile getiriliyordu.

"Kasetler montaj"

Gülen bu iddialara ise özünde "Tüm bu iktibasların (alıntıların) yer aldığı yayınlanan kasetlerde kesintiler ve montajlar yapılmıştır. Aynı konuşmanın, farklı televizyonlarda farklı şekillerde yayınlanması bunu açıkça göstermektedir. Kasetlerde aynen iddianamede hemen hemen bütün iktibaslarda olduğu gibi kasti tasarruflar yapılmıştır" dediği uzun bir yanıt verdi.

Gizli hareket etme taktiği vermesinin; ülkede bulunan bazı yasadışı menfaat gruplarının dürüst ve namuslu kişileri etkileyebileceği, engelleyebileceği gerçeğinden hareketle gerçekleştiğini belirten Gülen, dürüst devlet memurlarının bu menfaat gruplarına karşı ihtiyatlı ve gizlilik içinde hareket etmesi gerektiğini ortaya koymak için o sözleri söylediğini ileri sürdü.

Gülen, "İçimizde İslam'a ve milli düşünceye düşman ve her fırsatta bu düşmanlığı ortaya koyan, milli düşünceden kopmuş, yabancı ideolojiler ve menfaat gruplarınca şekillendirilmiş olanlar vardır. Bunların kışkırtmalarıyla, bu ülkede her İslami faaliyet ve İslam'ın her türlü tezahürü zaman zaman hücuma uğrayabilmektedir. O kadar ki, yetkililer bile sık sık, mesela irtica ile mücadele edilirken, samimi dindar vatandaşların incitilmemesi gerektiği şeklinde açıklama yapma gereği duymaktadırlar. Bu bakımdan, dindar insanların dikkatle davranmaları ve yer yer tekniğe başvurmaları bazen lazım değil, elzemdir" diyerek de bir başka açıdan kendini savundu.

Papa ve bazı siyasilerle görüşmelerini, farklı düşüncelere saygı ve diyalog çerçevesine oturtmaya çalışan Gülen, "hoşgörü, diyalog ve uzlaşma düşüncelerim nedeniyle farklı din mensup ve temsilcilerinin yanı sıra, zaman zaman değişik partilerden siyaset ve devlet adamlarıyla da görüşmüşümdür.

Bu görüşmelerin ise özel bir politik amaç taşımadığını, şahsının siyasi bir beklenti veya talep içinde bulunmadığını defalarca vurguladım. Sade bir vatandaş olarak bazı görüşmeler yoluyla

düşüncelerimi açıklamanın doğal karşılanması gerektiği ve bunun anayasadaki düşünce ve inanç özgürlüğünün bir ifadesi olduğu aşikârdır" diye yanıt verdi.

Savunmasında kendini övdü

İddianamede, yurtdışında, Türkiye'de kurulacak siyasi İslam'a sempatiyle bakacak bir gençlik oluşturma çabası içerisinde bulunduğu, çizilen hoşgörü ve barış tablolarıyla bazı devlet çevrelerini etkileyen sanığın hedefine ulaşıncaya kadar kamuoyu faaliyetlerine destek verdiği imajını yaratarak toplumun gerçeği görmesinin önünü, ılımlı görünüşü ve demokrasi şemsiyesine sığınarak kesmeye çalıştığı yolundaki iddiaları ise Gülen, 56 sayfalık ifadesinin başında uzun uzun kendisini ve yaptıklarını, yayınladığı kitapları ve çalışmaları överek yanıtladı..

Kontrol ettiği okul ve ticari kuruluşlar

İddianamede, oluşturduğu ekiplerle köy ve semtleri dolaşarak zeki ve becerikli öğrencileri seçerek sağladığı imkânlarla kendisine bağladığı; sanığın düşüncelerinin, öğrencilere ev, okul ve kamplarda beyin yıkama metotlarıyla öğretildiği; şeriat düzeni hedefine ulaşmak için özellikle gençlik kesimini sabırlı bir yöntemle kendisine bağlamayı hedefleyen bir strateji takip ederek bunlar aracılığıyla toplumun bütününe hâkim olmayı ve diğer yönden yürütme ve yasama erklerini hedefi doğrultusunda kullanmayı amaçlayan bir politika izlediği; bu amaçla yurtiçi faaliyetlerinden olarak 88 vakıf, 20 dernek, 128 özel okul, 218 şirket, 129 dershane ve 500 öğrenci yurdunun yanı sıra 17 yayın organı, gazete, televizyon istasyonu, ulusal bazda yayın yapan iki radyo istasyonu, faizsiz finans kurumu ve bir sigorta şirketini denetim altında bulundurduğu iddiaları yer aldı.

"Okulum, dershanem yok"

Gülen, "Adıma izafe edilen okullarla ilgili olarak sadece belirli kişilere değil, bütün topluma yönelik biçimde, vatandaşlarımızın eğitim-öğretim alanında yatırım yapmalarını tavsiye etmekten başka bir münasebetim olmadığı ortadadır. Türkiye'deki özel okulların sahiplerinin kimler olduğuna ilişkin bilgiler, bu okulların kurulmasına izin veren ve onları denetleyen resmi

makamlardan; okulların ait olduğu şirketlere ilişkin ve herkese açık ticaret sicillerinden kolaylıkla öğrenilebilir. Buralarda yapılacak araştırma ve incelemelerde, şahsımın herhangi bir okul ya da eğitim kuruluşuna sahip olmadığı ortaya çıkacaktır" diyor ve ekliyordu:

> Bir medya grubunun, finans, sigorta vs. gibi ticari şirketlerin sahibi olduğum şeklindeki iddiaların hiçbiri doğru değildir. Toplumda bazı insanların tavsiye ve düşüncelerime daha fazla itibar edip, o yönde faaliyet göstermesi, benim ne onlarla ne de onların kurdukları ticari, mali kuruluşlarla hususi bir alakamın bulunduğu manasına gelmez.

TSK'ya sızma iddiası

Eğitim alanında zaman zaman devletten de ileri imkânlara sahip olduğu, önünde tek engel olarak gördüğü Türk Silahlı Kuvvetleri'ne sızma politikasını sessiz ve derinden devam ettirdiği, subay ve astsubay çocuklarını kendi okullarına ve dershanelerine kaydettirmeye, böylece yetiştirilen çocukları askeri okullara sokmaya çalıştığı yönündeki iddialara ise tam bir yalanlama geldi:

> Bu iddialar tamamen geçersiz ve dayanaksız olduğu gibi, bunlar bizzat mahkemelerce tekzip edilmiştir. Kaldı ki bu iddialar, diğerleri gibi çelişkilidir. Mesela subay ve astsubay çocuklarının güya bana ait okullara kaydedildiği, askeri öğrencilerle türban takmayan kızların evlenmeye teşvik edildiği ileri sürülmektedir. İddia edildiği gibi, bazı subay ve astsubayların çocukları bana ait olduğu ileri sürülen okullara kaydediliyorsa, bunlar kimlerdir? Böyle bir iddia, bir takım subay ve astsubayları zan altında bırakmaz mı? Ayrıca, böyle bir kayıt için subay ve astsubaylara baskı yapılmakta, tehdit mi uygulanmaktadır? Acaba, askeri öğrenciler, yani subaylar, henüz öğrenci iken evlenmekte midir? Bu iddialar konusunda gösterilebilecek müşahhas (somut) tek bir örnek var mıdır?

Yurtdışındaki okullar

Yurtdışı faaliyeti olarak da sosyo-ekonomik ihtiyaçları fazla olan yeni Türk devletlerinde taban oluşturup finans ihtiyacını karşılayacak olan şirketlerin ticari akımlarını sağlayıp bu devletlerde ihtiyaç duyulacak bürokrat kadroları yetiştirme çabası içinde bulunduğu,

faaliyetlerimle güttüğüm salt "amacın" araştırılması yoluna gidilmiştir. İddianamede suç teşkil eden somut bir eylemin işlenişine yönelik herhangi bir icra hareketinin varlığından söz edilmemiştir.

İddianamede, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 1. maddesiyle 7. maddesine işaret edilmiştir. Ancak, benim ne zaman, nerede ve kime karşı *"baskı, cebir ve şiddet, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden"* birine başvurduğum hususunda iddianamede hiçbir açıklık bulunmamaktadır. Halbuki, iddianamede başvurulduğu iddia edilen bu yöntemlerin *somut* bir şekilde gösterilmesi gerekir. Terörle Mücadele Kanunu kapsamına giren bir suç bağlamında farazi bir cebir veya tehditten söz edilemez. Bu itibarla, *"halk üzerinde bir manevi cebir ve baskı"* oluşturduğum hususundaki *soyut* iddianın hiçbir hukuki değeri bulunmamaktadır.

Keza belirtmem gerekir ki; Terörle Mücadele Kanununundaki örgüt suçlarının en belirgin özelliği, *"baskı, cebir ve şiddet, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden"* birine başvurulmasıdır.

İfa ettiğim kamu görevinin bir devamı olarak yürüttüğüm nasihat (öğüt) faaliyeti çerçevesinde başkalarına karşı *"baskı, cebir ve şiddet, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden"* birine başvurmak suretiyle suç işlediğim hususundaki iddiaların hiçbir somut dayanağı bulunmamaktadır.

Sayın mahkeme heyeti;

Bütün eser ve faaliyetlerde, sevgi ve hoşgörüyü tavsiye etmem, her tür hukuk dışı davranışa, cebir ve şiddet yöntemlerine karşı olmam gerçeği, hakkımdaki terör örgütü iddialarının tamamen mesnetsiz olduğunu göstermektedir. Ancak yukarıda değindiğim ve şahsıma yönelik haksız saldırı ve iftiraların bir hedefi de dostluk, kardeşlik, hoşgörü ve sevgi gibi değerler olmuştur. Buna rağmen bütün kalbimle milletimizin her mesele karşısında sağduyulu hareket edeceğine, gönüllerde ülkemize, cumhuriyete, hukuk devletine ve demokrasiye bağlılığın pekişeceğine inanıyorum. Gerçi dünyamızdaki terör ve çatışmalar, ülkemizin içinde bulunduğu krizler dolayısıyla, insanlar eskisi gibi birbirini seveneyecek, birbirine güvenemeyecek, gönül rahatlığı içinde bir araya gelemeyecek, gelseler bile birbirlerini yürekten kucaklayamayacaklardır endişesindeyim. Ancak ben, insanlarımızın kısa sürede tekrar tebessüm alış verişine başlayacaklarına, gönülden birbirlerinin elini sıkacaklarına, sinelerin şefkatle çarpacağına ve garip kış soğuğu gibi günlerin sımsıcak günlere dönüşeceğine eminim. Bu nedenle diyorum ki, gelecek adına görülen rüyalar bitmeyecek, milletimizin birlik–beraberliği yıkılmayacak ülkemizin her alanda müreffeh olması hülyaları adım adım gerçekleşmeye devam edecek, sinelerdeki ümit ışıkları sönmeyecek, insan, millet ve vatan sevgisi soluklayan nefesler susmayacaktır.

Bu duygu ve düşünceler içinde ve yukarıda izah ettiğim nedenlerle, iş bu davada şahsıma isnat edilen bütün suçlamaları reddediyor, hakkımda beraat kararı verilmesini talep ediyorum. Saygılarımla. 06.11.2001

F. Gülen

Fetullah Gülen

11/4/01

JOANN SCHOLL
NOTARY PUBLIC OF NEW JERSEY
My Commission Expires July 8, 2003

Fethullah Gülen savunmasında, hakkındaki suçlamalar için "külliyen yalan" diyor ve ifadesinin altını 6 Kasım 2001'de imzalıyor, New Jersey Noteri de ifadeyi onaylıyordu.

bu doğrultuda yurtdışında altı üniversite ve yüksek okul, 236 lise, iki ilkokul, sekiz yabancı dil ve bilgisayar merkezi, üniversiteye hazırlık kursları ve öğrenci yurtlarını faaliyete geçirdiği yolundaki iddialara da Gülen, yine eğitim ve öğretime önem verdiği için bir takım kişilere tavsiyede bulunmaktan başka bir bağı olmadığını ve bu okulların da yine kendisine ait olmadığını söyledi.

Yandaş kadrolar yaratma

İddianamede, ilk etapta devlete karşı savaş vererek hedeflere ulaşmanın yıpratıcı olacağını teşhis eden sanığın mevcut sistemi yıkma yerine devlet modeline uygun bir örgütlenmeyle devlete alternatif bir sistem kurmayı hedeflediği, bu nedenle tüm devlet organlarında, yerel yönetimlerde, sivil sektörde örgütlediği tüm kadrolara orta vadede yandaşlarının getirilmesi veya bu kadroları işgal edenlerin kendisine bağlanmasını hedeflediği; uzun vadede ise tam bir kontrol sağlayabilmek amacıyla eğitim sektöründe yoğun bir faaliyet göstererek teşkilatlanma ve kadrolaşmayı yaygınlaştırmayı amaçladığı belirtiliyordu.

Ayrıca, ılımlı ve modern imajıyla siyasi partiler ve hatta Atatürkçü laik kesim içinde desteğini artırmaya çalıştığı, böylelikle TBMM'de yandaşlarının mutlak çoğunluğu elde etmelerini sağlarken hedeflediği teokratik diktatörlüğe yumuşak geçişi sağlamak için başkanlık sistemini desteklediği, yeterli güce eriştiğinde Atatürk ilke ve inkılaplarını ortadan kaldırmayı, laik demokratik sosyal hukuk devletini ortadan kaldırarak şeriat devleti kurmayı hedeflediği yolundaki iddialar yer alıyordu. Gülen bunları da yine uzun ve karışık söz oyunlarıyla yalanladı.

Mahkemede ret, kitapta itiraf

Gülen, davasının zamanaşımından dolayı düşmesi kesinleşince artık sorunsuz bir döneme girdiğini düşünmüş olmalı ki devlet kadrolarındaki kadrolaşmayla ilgili adeta bir itirafta bulundu. Fethullah Gülen'in, *Ölümsüzlük İksiri* adlı kitabı Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nca 2008 yılı başında yayımlandı. Bu kitabında, devlet kadrolarına sızdıkları yolundaki iddialara değinen Gülen, bir insanın kendi millet fertlerini yine kendi memleketindeki bazı müesseselere girmesi için teşvik etmesine "sızma" denemeyeceğini söyledi.

Gülen, "Teşvik edilen insanlar da o müesseseler de bu ülkeye ait. Kastedilen manadaki sızmayı belli bir dönemde Türk milletinden olmayanlar yaptılar hatta belli yere kadar geldiler. Belki endişelerinin altında o sızıntıların fark edilmiş olabileceği endişesi var" diyor ve şunları ekliyordu:

> Bir milletin ferdi, kendi milleti için var olan müesseselere sızmaz; hakkıdır girer oraya; mülkiyeye de girer adliyeye de, istihbarata da girer hariciyeye de.

"Terör örgütü olarak yargılanmalı"

İddianamede, oluşturduğu örgütün devletin laik yapısını yıkmak amacıyla kurulmuş olup, istişare kurulu, bölge imamları, şehir imamları, semt imamları, ev imamları gibi illegal yapılanmayla bütün ülkeyi bir ağ gibi sardığı, yine bu illegal yapılanmaya bağlı olarak yurtiçinde ve yurtdışında legal görünüşlü şirket, okul ve vakıflara sahip bulunduğu, bu legal ve illegal yapılanmasıyla büyük ve güçlü bir görünüm arz eden örgütün halk üzerinde bir manevi cebir ve baskı yarattığı, bu itibarla terör örgütü kapsamında değerlendirilmesi gerektiği; ileri sürüldü.

Ancak, mahkeme bu değerlendirme karşısında erteleme kararı verdi.

"Nurcu değilim"

Gülen'in savunmasında bazı temel açıklamalara da göz atmak gerekiyor. Bunların başında Said-i Nursi'nin ve Nurculuk tarikatının devamı olup olmadığına ilişkin açıklamaları geliyor. Gülen, "Müslüman olmak dışında Nurculuk vs. hiçbir akıma mensup değilim" diye başladığı açıklamasında, "Şimdiye kadar, 'ci...cu..' gibi değerlendirmelerin ayrımcılık manasına geldiğini, bu bakımdan Müslüman olmak dışında hiçbir akıma mensup bulunmadığımı ve dolayısıyla 'Nurcu' olmadığımı defalarca ifade ettim... Ben kimsenin halifesi değilim" diyor.

Işık Evleri

Işık Evleri'yle ilgili suçlamalara da Gülen, şu yanıtı verdi:

> 12 Eylül 1980 öncesinde üniversiteli öğrenciler sağcı solcu şeklinde kamplara ayrılmıştı. Bütün bunlardan uzak kalmak isteyen masum öğrenciler de iflah edilmiyor ve mağduriyete uğratılıyordu. Resmi ve özel öğrenci yurtlarında anarşi kol geziyordu. Vaiz olarak görev yaptığım bu dönemlerde vaazlarıma ve sohbetlerime gelen öğrencilere ve velilere, tanıdık öğrencilerle beraber evler tutup kalmalarını tavsiye ediyor, böylece terörden uzak kalabileceklerini söylüyordum. Bu tavsiyemde fikri ilham kaynaklarımdan biri de, içlerinde Allah'ın anıldığı huzur dolu evlerden bahsedilen Nur suresi olmuştur. Esasen Işık Evi tabiri, kendi aralarında ev tutan bazı öğrencilerin, kaldıkları o evlere verdikleri addı...

"Atatürk'e Deccal demedim"

Gülen, Atatürk hakkında olumsuz düşünce ve davranışları bulunduğu yolundaki suçlamaları da "çarpıtılmış' iddialar olarak değerlendiriyor ve kendisini şöyle savunuyordu:

> Bazı toplantılarda Atatürk'ün, "Deccal" olarak tavsif edilmesine yol açtığım gibi tamamen hayali bir isnatta bulunulmuştur...
>
> Eserlerim incelendiğinde; Atatürk'ü kötüleyici, ima yoluyla dahi herhangi bir husus tespit edilemeyeceği gibi, Mustafa Kemal Atatürk'ü her zaman siyasi, idari, askeri bir dahi olarak tavsif ettiğim ve ona karşı yapılan tahkir edici davranışlara karşı çıktığım anlaşılacaktır... Atatürk'e hakaret eden birisini camii kürsüsünden protesto ettim...

Gülen hakkında suç duyurusunda bulunan tanıdık bir isim

Fethullah Gülen hakkında DGM Savcılığı'na suç duyurusunda bulunan tanıdık bir isimdi. Onun üç yılı aşkın süredir cezaevinde olmasına "Ohhh... Hoca'nın ahı tuttu" diyenler de var.

Ergün Poyraz, Fethullah Gülen'e ait olduğu öne sürülen videokasetlerini Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'e teslim etmişti. Bu kasetlerin bazıları da televizyon ana haber bültenlerinde yayınlanıyor, Fethullah Gülen'in "Mülkiye'yi, adliyeyi ele geçirin" sözleri büyük yankı yaratıyordu.

Gülen'e hâkimin yönelttiği soruların hemen hepsi can alıcıydı. Ama "Yönetime kendiniz ya da başkalarını sokmaya çalıştınız mı?" sorusu en önemlileri arasındaydı. Gülen, bu soruya olumsuz yanıt verse de, resmi belgeler gibi, yıllarca sağ kolu olarak görev yapan, yola birlikte çıktığı yakın dostu da çok şeyler anlatıyordu...

Cezaevi yönetimi soruşturma açtı

Ergün Poyraz, "Ergenekon Soruşturması" kapsamında 27 Temmuz 2007 tarihinde tutuklandı. Halen aynı davanın sanığı olarak cezaevinde bulunuyor. Cezaevinde bulunduğu dönemde Fethullah Gülen'le ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'la ilgili iki kitap yazdı. Gülen'le ilgili kitabı için "Cezaevi yönetiminden habersiz nasıl yazdın?" diye hakkında herhangi bir soruşturma

açılmadı. Ancak, Erdoğan'la ilgili kitabından sonra cezaevi yönetimi, Poyraz hakkında 9 Ağustos 2010 tarihinde soruşturma başlattı. Başbakan Erdoğan ve eşi Emine Erdoğan da, "tutuklu yazar" Ergün Poyraz hakkında, kişilik haklarına saldırıda bulunduğu iddiasıyla Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde 50'şer bin liralık tazminat davası açtılar.

Cumhurbaşkanının davasına önce ret, sonra onama

50 bin lira tazminat davası açanlardan birisi de Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'dü. Ankara 6. Hukuk Mahkemesi Hâkimi Hürriyet Yıldırım, dava dosyası ile ilgili kararını 21 Temmuz 2009'da verdi ve tazminat isteği mahkemece reddedildi.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün avukatları temyize gitti. 15 Şubat 2011'de Yargıtay da, mahkemenin verdiği kararı onadı. Böylece, Poyraz tazminat ödemeyecekti. HSYK'nın yapısı değişti, Yargıtay'a 160 hâkim atandı. O mahkemenin de üyeleri değiştirildi.

Bu sırada Gül'ün avukatları da karar düzeltme talebinde bulundu. 1'e karşı 4 oyla aynı mahkeme kararını bozdu. Dosya yeniden Ankara 6. Asliye Hukuk Mahkemesi'ne geldi.

Tazminat talebini reddeden Hâkim Hürriyet Yıldırım emekliye ayrılmıştı. Yerine Hasan Gül atanmıştı.

Hâkim Gül, Gül'ün dosyasını, Yargıtay'ın bu konuda verdiği iki ayrı kararı inceledi ve 5 Temmuz 2012'de şu kararı verdi: "Davanın kısmen kabulüne; 15 bin lira manevi tazminatın yayın tarihinden itibaren uygulanacak yasal faizi ile birlikte alınıp yasal faizi ile birlikte davacıya verilmesine..."

Yorum yapacak değiliz; yargı böyle karar vermiş. Ergün Poyraz'a tazminat dışında daha büyük ceza ise 5 Ağustos 2013'te geliyor, kitapları örgüt adına yazdığı suçlamasıyla "Ergenekon Davası"nda 29 yıl 6 ay hapis cezasına çarptırılıyordu.

Sağ kolu Nurettin Veren'le yolları neden ayrıldı?

Makine mühendisi-gazeteci, yıllarca Fethullah Gülen'in "sağ kolu" gibi görev yaptığı bilinen Nurettin Veren'in "Hoca"yla yollarını ayırdığını öğrendiğimde, Veren'in önemli açıklamalarda bulunacağından emindim. Telefonuna ulaşmak da öyle kolay olmadı.

Rahmi Turan yönetimindeki *Gözcü* gazetesinde kimsenin üzerine gitmeye cesaret edemediği konuların üzerine gidiyor, belgeli haberciliğin örneklerini sergiliyorduk. İşte, Nurettin Veren'le de, Gülen'in yine gündemde olduğu bir dönemde konuştum.

Nurettin Veren, Ankara Temsilcisi ve yazarı olduğum *Gözcü* gazetesine geldi. Çok şeyler anlatacaktı. Fethullah Gülen'e ne kadar yakın olduğu cemaatte çok iyi biliniyordu. Fethullah Gülen grubuna ait ulusal bir televizyonun yönetim kurulu başkanlığını yapmıştı. Bu grubun lokomotifi sayılan gazetenin künyesinde yıllarca "genel müdür", "genel koordinatör" olarak bulunmuştu. Hoca'yla bağlantılı Türkiye Yazarlar Vakfı'nın kurucu başkanlığını yapmıştı. Gülen cemaatinin Türk Cumhuriyetleri'nde üniversitelerinin kuruluşunda bulunmuştu. Kısaca tam 35 yıl, Fethullah Hoca'nın en yakınında yer almıştı.

Sonra görüş ayrılıkları başladı.

Nurettin Veren, hocanın "yarı tanrı gibi görülmesi"nden, siyasete, devletin gizli bilgilerine el atmasından şikâyetçi oldu. Gülen ise bu kişinin kendisine suikast yapıp yerine geçmek istediğini öne sürdü.

İkili arasındaki son görüşme, Nurettin Veren'in anlattığına göre ABD'de oldu. Aralarında aynı konuda tartışma çıktı. Fethullah Hoca, elinde demir bir sopayla Nurettin Veren'in üzerine saldırdı. Veren ile bazı arkadaşları bir gece yarısı sokağa atıldı.

İşte o günden sonra ipler tamamen koptu.

Fethullah Gülen'le yola birlikte çıkmışlardı. Tam 35 yıl beraber çalıştılar. Ancak, Nurettin Veren, Gülen'le yollarını ayırdıktan sonra ilk açıklamalarını Saygı Öztürk'e yaptı.

"Canımı zor kurtardım"

Yıllarca sağ kolu olarak en gizli bilgilere sahip bulunan Veren'in söyledikleri Gülen hakkındaki tartışmaları artırdığı gibi çarpıcı bilgiler de içeriyor:

"Amerika'da Fethullah Gülen'le yaptığımız bir görüşmede tartışma çıktı. Hoca, belki 50 kişinin bulunduğu bir ortamda elinde demir sopayla üzerime hücum etti. Üzerime saldırırken, 'öldürün bunu, öldürün bunu' diye bağırıyordu.

Bu olayın çok tanıkları var. Bunlar arasında gazetede yazan Ali Ünal, Gülen'in doktoru ve benim 30 yıllık arkadaşım Dr. Kudret Bey de bulunuyordu.

O gidişimde 30 gün yanında kaldığım yerden, yaka paça atıldım, canımı zor kurtardım. Eğer, bu şekilde bir davranışı olmadıysa, Fethullah Hoca çıkıp 'Yemin ediyorum böyle bir olay olmamıştır' diye açıklama yaparsa, ben sözümü geri alırım."

"Bana suikast yapacaksınız!"

"Biz bu işlere Fethullah Gülen'le 1966 yılında başladık. Aramızda öyle bir anlaşma yapmıştık ki, her meselemizi birbirimize haber verecektik. Evimize alacağımız bir çiviyi dahi birbirimize sorma-

dan almayacağımıza dair yemin etmiştik. Ben kendisini 'Kimseye danışmadan, kendi kafana göre niye Amerika'ya geldin?' diye eleştiriyordum. Bunlardan çok rahatsız oldu. Üzerime saldırıp 'Sen buraya suikast yapıp beni öldürmeye geldin' diye bağırdı. Bu işle ilgili olarak bir açıklama yapsın, özür dilesin diye üç yıl bekledim. Benim tenkitlerimi hazmedemeyince iftira kampanyası başladı, benim kendisinin yerine geçmek istediğimi yaydı.

Bunu düzeltmek için aynı evde tam 30 gün kaldık. 31. gün demirle saldırdı. Gece yarısı sokağa attılar. Sonra bu işi örtbas etmek için Prof.Dr. Şerif Ali Tekalan, Harun Tokak, rüya tabirleri yazarı Ali Bayram geldiler."

"Cumhurbaşkanından daha iyi duyar"

"Fethullah Gülen'e haber taşıyan üst düzey görevlerde bulunan talebeleri var ki, bir tane değil, yüzlerce kişi var. Bakanlardan, subaylardan, istihbarattan, polisten çok sayıda tanıdığı var. Bakanların dörtte üçü kendisini tanır, birlikte çay kahve, çorba içmiş insanlar. Şimdi benim bunların içinden şu bu demem olmaz. Ona, haber veren yüzlerce insan var. Olayı cumhurbaşkanından daha iyi duyar. Onun görevi o. Haber vermeleri de gayet normal. Çünkü yıllardır böyle devam ediyor. Gülen'in, insanların emeğiyle, parasıyla yaptıklarını unutup, bunlara sahip çıkmasına karşıyız. Kızılay nasıl ortaya çıktıysa, bu işlerde de öyle çıktı. Bunu tek başına bir kişinin yapması mümkün değil. Orta Asya'ya adımı atmamış, ama ben orada beş tane üniversite açtım. Hiç yapmadığı şeylerle o insanı şişirirseniz, işte bu hale gelir.

Dışa karşı çok renkli, uzlaşmacı, içerde ise tam bir totaliter sistem. Karşı çıkan aforoz ediliyor. Buna 'dur' demek istedik."

"Bana da uyarıda bulundular"

"Web sayfamı yayınlamaya başladıktan sonra bana da bazı uyarılar gelmeye başladı. Kendime dikkat etmemi isteyen görevliler oldu. Ağır küfürler, hakaretler ediliyor. Yalnız, bu yürekliliği gösterdiğimiz için çok büyük destekler de var. Tehditler var diye ben kendimi Usame Bin Ladin gibi mağaraya saklayacak adam değilim ki. Sosyal bir insanım. Gazeteciyim. Yazarlar Vakfı'nın kurucu başkanıyım. Saklanmak, kaçmak bize düşmez. Ben hodri meydan diyorum. Fethullah Hoca ya da bir yetkilisi çıksın konuşsun."

"Amerika'dan konuşuyor"

"Nazlı Ilıcak gazetesinde 'Fethullah Gülen çok iyi bir istihbaratçı. En iyi bilgiler onda toplanır' diye yazıyor.

Oysa, biz Fethullah Hoca'yla bir eğitim seferberliği için 1966 yılında yola çıktık. Ben 16, Fethullah Hoca 26 yaşındaydı. Cami avlusunda tanıştık. Yedi yıl taksi şoförlüğü yapıp Ege Üniversitesi Makine Mühendisliği'ni bitirdim. Amacımız, insanların eğitimine katkı için, fakir fukara çocuklarının elinden tutulmasıydı. Siyasete hiç girmedik. Aradan yıllar geçti, Allah rızası için eğitim seferberliği için yola çıktığımız bir yerden sonra, çizgiden kaydık.

Eğitim için yola çıkmışken, şimdi Fethullah Gülen Amerika'dan Türkiye'nin JİTEM'ine, Emniyetine, istihbaratına, hükümetine yön vermeye çalışıyor. Şimdi sen Amerika'da Türkiye Cumhuriyeti'nden daha fazla bilgi mi alıyorsun ki onları uyarıyorsun? Bu bizim işimiz mi?

Biz devlete, siyasete bulaşmayacaktık! Hani biz siyasetten uzak duracaktık! Hani devlete talip değildik! Hani siyasetten uzak duracaktık! Peki, şimdi niçin devletin en hassas kurumlarının işlerine burnumuzu sokuyoruz? İlkokulu dışardan bitirmiş bir cami hocasısın... Amerika'ya gitmişsin. Oradan cavcav ediyorsun. Amerika'dan, Türkiye'nin işlerine karışmak, mesaj vermek, tam bir hastalıktır. 'Ben canımla uğraşıyorum' diyorsun, Amerika'dan mesajlar gönderiyorsun..."

"Vesikalık fotoğraf çektirmez"

"Bilboardlarda Hoca'nın posterleri var. Bir şiir kitabı için milyon dolarlık reklâm yapılır mı? Gazete, televizyon, radyoları yetmiyormuş gibi kitapları için büyük reklâmlar yaptırıyor. Yani bunlara normal vatandaş olarak herkesin tepki vermesi lazım. Benim tepkimin fazlalığı, 180 derece zıtlığı gördüğüm için. Herkesten daha fazla rahatsız oluyorum.

Sen cemaatine 'günah' diye vesikalık fotoğraf bile çektirmemişsin. O yüzden kimsenin evlilik fotoğrafı yok. Çocuklarımızın, okula gidinceye kadar fotoğrafını çektirmezdik. Benim, altı çocuğumun bir tanesinin bile okula gidinceye kadar fotoğrafı yoktur. Düğün, evlilik, nişanlılık diye fotoğraflarımız yok. Kola içmek şarap içmekten daha fazla günahtır diye yıllarca kola içmedik. Çünkü Hoca bize öyle öğretti.

Fethullah Gülen'in gençlik yıllarında çektirdiği bir vesikalık.

Şimdi, bakıyorsunuz Gülen, kendi fotoğraflarını Türkiye'deki bütün bilboardlara astırmış. Ne gereği var? Artist değilsin, siyasetçi, modacı değilsin. Yani bir şiir kitabı için milyon dolarlık reklâmlar yapılır mı? Bunun getirisi ne?"

Hükümetteki dostlar

"Şu anda benim yakından bildiğim bazı bakanlarla (isimlerini da açıklıyor) Fethullah Hoca'nın çok iyi diyalogu var. Örneğin bakanlardan birisini (ismini veriyor) televizyonun yönetim kurulu başkanı olduğumda ben danışma kuruluna aldım ve belli bir hakkı huzur ödemesi yaptık. Kabinede bu kadar dostu olan Fethullah Gülen'in atamalarda söz sahibi olmaması mümkün değil. İdareye ve siyasete girmeyecektik. Hatta yıllarca oy vermek için sandığa bile gitmedik, günaha girmemek için.

Aldığı yarım-yamalak istihbaratlarla kendisi de yönleniyor. Kimisi yaranmak için bunları Hoca efendiye getiriyor. Bunları getiren kişi İlahiyatçı K.Ö'dür. Bu kişinin getirdiği gizli raporlardan birkaç tane de ben de var. Bazı güvenlik mensupları 'hayır' yapıyorum diye bu raporları veriyorlar, onlar da Gülen'e ulaştırılıyor.

Hoca efendi çok vehimli bir insan. Diyazem aldığı için de çok

sinirli. O bilgileri doğru sanıp, beni Süleyman Demirel'e gönderdi. Hoca'ya ihtilal olacağına ilişkin rapor ulaştırılmış, biz de bunu Demirel'e gecenin bir yarısında anlattık. Yanımda Prof. Ş.A.T, I.Ş. ve A.A vardı. Biz konuşunca Demirel'in rengi gitti.

İdareye ve siyasete hayatında girmemişsin. Bu işlere şimdi niye karışıyorsun?"

"Yarı tanrı haline getiriliyor"

"Fethullahçılardan başka hangi cemaatin televizyonu, gazetesi, dergisi, radyosu, dünya çapında baskı tesisleri var?

Bugün, hiçbir medya grubunun 14 ülkede kendi mülkü olan baskı tesisleri yoktur. Borçsuz bir televizyon, borçsuz bir gazete, yüzlerce yayın organı, radyosu olan bir cemaat. Millet, hocanın gözyaşlarına inanıyor. Caminin kutsiyetini de kullanıyor. Ben işin ve sistemin aleyhinde değilim. Okul, hastane yapılmasına karşı değilim.

İşte bunun Fethullah Hoca'nın saltanatı olmasını istemiyorum. Fethullah Hoca'nın yarı tanrı haline getirilmesine karşıyım. Fethullah Hoca'ya şu anda insanlar tapıyor.

Fethullah Gülen, yaptığı açıklamada, Türkiye'de faili meçhul cinayetlerin işleneceğini söylüyor. Bu açıklamasıyla gitti başını taşa vurdu. Ne işin var başbakana, genelkurmay başkanına 'dikkat edin, kan gövdeyi götürecek' diye mesaj veriyorsun. 'Bu istihbaratı sen nereden aldın?' diye sormazlar mı?"

"Şimdiye kadar sustum, çünkü..."

"Fethullah Hoca, bırakın Türkiye'yi, dünyayı tek başına yönetecek bir yarı tanrı durumunda görülüyor cemaat tarafından. Herkes onun eteğini öpecek, Vatikan'daki papa gibi. O konumdan daha yukarıda görülüyor.

Cemaat içinde yer alırken 10 yıl onun bu durumunu düzeltmek için uğraştım. Kendisini eleştirdiğim, düzelmeye davet ettiğim için beni aforoz etti.

Bana, şimdi soruyorlar, 'şimdiye kadar niye sustun da şimdi konuşuyorsun' diye. Bunları düzeltmek için ben çok uğraştım. En sonunda 'öldürün bunu' deyip üzerime saldırdılar. Cemaatten 'sen bu cesareti nasıl gösterebiliyorsun?" diyorlar. Bu bir insan... Bugün padişah oldu, hatta padişahların da üstünde 'yarı tanrı' haline geldi, o başka..."

"Çok büyük rant var"

"Bu işte çok büyük bir rant var. Herkes yanaşıp bir pay kapmak istiyor. Bakıyorsunuz birisi çıkıp kendisiyle yapılan röportajda Fethullah Gülen'i göklere çıkartıyor. Tabii bunlar boşuna değil. Finans kurumunu o kişiye (isim veriyor) ben elimle sundum. Bugün o kuruluşun 50'nin üzerinde şubesi var. Adam, Hoca efendinin elini de yalar, ayağını da yalar. Böyle bir şeyi alan kişi Gülen'in evliya olduğunu da söyler, yarı tanrı olduğunu açıklar.

Bir iş adamı kendisiyle yapılan röportajda, Fethullah Gülen'in Atatürkçü olduğunu söylüyor. Oysa, yıllarca Atatürk'ü bize deccal diye anlatan o kişi değil mi? Millet gerçekleri bilmiyor."

"Tüm tele-kulaklar"

"Fethullah Gülen'in devletin başbakanından da, cumhurbaşkanından da daha çok hassas ve doğru istihbaratçı olduğunu Nazlı Hanım yazıyor.

Sormazlar mı 'Hastanelerde uğraşan bir insansın. Bu istihbaratları sen, Türkiye'deki siyasilerden önce nasıl ele geçirebiliyorsun?' diye. Bunun anlamı, Türkiye'nin bütün kurumlarının içinde, her taraftaki tele-kulaklar devlete değil, Fethullah Gülen'e çalışıyor.

Kimdir bu adamlar?

Fethullah Hoca'ya bazı bilgiler özel kuryelerle ulaştırılıyor. Bunlar da devlet memuru. Pasaportları incelendiğinde bu kişilerin Amerika'ya ayda üç beş defa gittiği görülecektir. Devletten izin almadan, devlet memurunun il dışına çıkması bile yasak olmasına rağmen, nasıl oluyor da bu adamlar bir yılda 30 defa Amerika'ya gidip gelebiliyor?

Bu devlet, bu istihbarat eğer gözünü, kulağını kapatıyor, görmezden, duymazdan geliyorsa ne diyebilirim?

O zaman kafalarda Fethullah Hoca'ya teslim mi olundu sorusu belirir...

Fethullah Hoca'yla görüşmek için Amerika'ya ayda üç beş kez gidip gelenler belli. Birisi Prof. Dr. K.Ö., birisi Prof. Dr. Ş.A.T., M.Ö. ve A.B.'dir. (Açık isimlerini söylüyor) Benim bulunduğum süre içinde istihbaratları getirme-götürme işlerinin organizasyonunu Prof. Dr. K. Ö. yapıyordu. Bunu çok iyi biliyorum. Kendisine bu işlerle uğraşmaması için kaç defa uyarılarım oldu. Çünkü bunlar yapacağımız işlerden değil. Ancak hoca efendinin bu bilgileri istemesinden dolayı, o da bu işi çok sevdi."

"Hoca'nın goygoycusu oluyorlar"

"Yılların röportajcısı bir bayan (adını da veriyor) Fethullah Hoca'ya bir anda mürit oldu.

Sorgulamaya gitmişsin, röportaj yapmak için gitmişsin, adama aykırı sorular sorması gerekirken, onun propagandasını yaptı. E. gibi, N. gibi yıldızı sönmüş sanatçıları vitrine koyuyorlar. Bunlar da birden Hoca'nın goygoycusu oluyor. Vitrindeki bu insanlarla kamuoyunu etkilemeye çalışıyorlar. Ne siyasetçisi, ne gazetecisi bunların üzerine gidebiliyor...

Orta Asya ülkelerinden eski milletvekilleri, yazarlar var. Onların otel, uçak parası veriliyor, ceplerine para konuluyor. Diyalog Avrasya Toplantısı'nda hepsine Fethullah Hoca'yı yarı tanrı görmeleri, Orta Asya'nın birliğine, beraberliğine katkılarından dolayı ödül veriyorlar.

Oysa Fethullah Hoca, Orta Asya'ya bugüne kadar bir kez adımını bile atmamıştır. Onu şişirmek için adam transfer ediliyor. Fethullah Hoca'ya "yahşi" çeken insanlara yedir babam yedir. Bu, Allah'ın da hoşuna gitmez, milletin de istediği bir şey değil. Vatandaş işin iç yüzünü bilmediği için çok büyük işler yapılıyor sanıyor. Yapılan tek iş Fethullah Hoca'yı dünyanın tek dini lideri haline getirmektir."

"Amerika, Fethullah Hoca'yı destekliyor"

"Fethullah Hoca, Cem Karaca'nın vefatı üzerine taziye yayınladı. Niçin Yaser Arafat'ın vefatından sonra bir taziye yayınlamadı? Taziye yayınladığı Cem Karaca'yla kaç defa görüşmüş? Ne dostluğu var? Bir defa ben görüştürdüm. Onun adını kullanıp kendini reklâm ediyor. Niye Arafat için, Filistin halkına başsağlığı yayınlamadı. Yaser Arafat, Cem Karaca'dan daha mı az kıymette?

Irak'ta kan gövdeyi götürüyor, Fethullah Hoca'nın Amerika'ya karşı en küçük bir eleştirisi yok. Bunlar doğru şeyler değil. Maalesef bunlar hassas gazeteci arkadaşların da takip etmediği ve dikkatinden kaçırdığı konular. Biraz dikkatle baksalar olaylara, benim söylediklerimin on katını söyleyecekler, yazacaklar."

"En az üç beş dakika önce öğrenir"

"Devlete ait en mahrem bilgiler Fethullah Gülen'e mutlaka ulaşır. Hatta cumhurbaşkanının, genelkurmay başkanının öğreneceği bilgileri onlardan üç beş dakika da olsa önce ele geçirir.

Sistem bu. İstihbaratların toplandığı K.Ö.'ye, yapılanın İslami olmadığını söyledim. İnsanın tecessüsünü İslam, Kuran, Fıkıh yasaklıyor. Yani bir insan, Müslüman bir kardeşinin ayıbını araştırmakla yükümlü değil. Hatta gördüğü zaman başını çevirmesi lazım."

"Hoca bizi de dinletiyor"

"Cemaat içinde bazı kişilerin telefonları da Hoca'nın emriyle dinlenirdi. Hatta öyle ki en yakın arkadaşlarının telefonlarını dinlettiriyor. Bunun da belgeleri var. Dinleme kayıtları ve bunun çözümleri Hoca'ya veriliyordu. Şimdi siz 'nereden alıyor o bilgileri?' diye soruyorsunuz. O bilgiler nerede olursa, işte oradan alınıyor demektir. Bütün yurtlarımızda, misafirhanelerimizdeki odalarda dinleme sistemi var. Aynı Uzan'ların çiftliğinde olduğu gibi.

Ülkede ne kadar devlet birimi varsa, istisnasız hepsinde Fethullahçı olanlar var. Eskiden gizli-saklı olurlar, gizliliğe önem verirlerdi. Şimdi o da yok."

"Cüzdanınızı bile kontrol ederim"

"Dinleme sistemlerinden duyduğum rahatsızlığı ben Fethullah Gülen'e söyledim. Bunun üzerine bana 'Ben sizin cüzdanlarınızı bile kontrol etme hakkına sahibim' dedi.

İş bu kadar sevimsiz hale geldi. Allah'ın, insanların sevmeyeceği, nefret edeceği işler yapıldığı için ben de bunu durduramadığım için karşı çıkmaya, konuşmaya başladım."

"Söylediklerime 'yalan' diyen var mı?"

"Eğer bu ithamlarda bulunuyorsam, karşı tarafta da koskoca bir cemaat varsa, ben de bu işin en önünde gelen bir insan olarak açıklıyorsam, 'yalan' dedikleri bir şey varsa bunu yalanlamaları lazım. Her zaman Fethullah Hoca namına gazete ve televizyonda müdafaada bulunuyorlar. Şimdi gazete ve televizyonunda bu konuda tek kelime bir şey yer almıyor.

Sükût ikrardan geliyor. İthamlarım yalansa, yalan desinler."

"Gülen tövbe edinceye kadar"

"Bana soruyorlar 'Fethullah Gülen'le 35 yıl birlikte oldunuz,

en yakınındaki isimdiniz, menfaatinize dokunan bir şey mi oldu da şimdi konuşmaya başladınız?' deniliyor.

Ben, bu işin içindeyken de söyledim. 10 yıl evvelinden söylemeye başladığımdan dolayı da boy hedefi seçildim ve aforoz edildim. Yoksa ben de bu tip şeylere girmeseydim şu anda gazetenin, televizyonun, yazarlar vakfının yine başında olurdum. Niye durumumu zedeleyecek, menfaatimi tepecek bir yola gireyim?

Şu anda ben hedefim. Ne korumam var, ne korkum var. 56 yaşındayım. Ben bu işe 35 yıl önce yola çıkarken de Allah'a sığındım, doğruluğuna inandım, güvendim. Şimdi de yaptığım işin doğruluğuna inanıyorum, Allah'a sığınıyorum.

Fethullah Gülen, tövbe edip, vatandaşlardan özür dileyinceye kadar uğraşacağım."

"ABD'deki çiftlik yeğeninin değil"

"Fethullah Gülen, Amerika'da bulunmasını, önce hastalık, sonra 'hicret'e bağladı.

Buna kendisi de inanmıyor. New York-Pennsylvania'da 137 dönüm çiftlik içerisinde, yedi villa ve beraberinde yaşayan 100'den fazla insanla yaşadığı ortamı 'Yeğenimin evinde kalıyorum' diye açıkladı. Bu gerçek değil.

Ben kendisini, ailesini, yeğenlerini, köyünü, hayatının bütün safhalarını en iyi bilen kişiyim. Değil yeğeninin, ailesinin hiçbir ferdinin Türkiye'de aldığı bir evi olmadığı halde, hangi kaynakla, hangi yeğeni bu çiftliği aldı? Açıklasın!

Benim bildiğim ve hatırladığım, 1990 öncesi halktan toplanan himmet ve talebe bursu adı altında her vilayetten, her ay, kayıtsız ve makbuzsuz olarak toplanan paraların yüzde 15'i 'Kutsal Hoca'nın hakkı olarak' örtülü ödenek tahsisiyle kendisine bölge imamları aracılığıyla gidiyordu. Çiftlik böyle alındı.

1990 öncesi yıllarda, Hollanda'da bulunan Necdet Başaran, Amerika'da Altın Nesil Vakfı diye bildiğim bir vakıf için yer almaya ve Amerika'da yer bulmaya gönderilmişti. 20 yıl Hollanda'da kalan, tek kelime Hollanda dilini bilmeyen bu arkadaş Amerika'ya gidip, nasıl bu çiftliği almıştır? Kimin üzerine almıştır? Sorulması lazım. Necdet Başaran şu anda Amerika'da, Gülen'in yanındadır."

"Türkiye de bölünecek"

"Bir gün Fethullah Gülen, elinde bir kâğıtla (1990 öncesi) içeriye

girip, 'Şu anda bana gelen habere göre 20 ülke bölünecek. Haberini aldım. Maalesef Türkiye'de bu 20 ülkenin içerisinde' dedi.

Bornova'daki bir vaaz kürsüsünden de, Rusya'nın çok yakında gümbür gümbür yıkılacağını söyledi. Gerçekten de, Rusya yıkıldı. Bu istihbarat halk tarafından Fethullah Gülen'in geleceğe dair kehanetleri olarak değerlendirildi. 'Gülen her şeyi önceden biliyordu'!

Yine bir gün Gülen beni odasına çağırdı, elinde 100 sayfalık kâğıt ve dört beş tane teyp kaseti vardı. Bunları bana gösterdi. 'Bak Nurettin Bey, bunlar sizin ve pek çok kimsenin telefon dinleme kasetleri ve raporları' dedi. Aldım, baktım. Dinlenen telefonlar, başta benim, İlhan İşbilen'in ve kendisiyle beraber hareket eden bizim arkadaşlarımızın telefonlarıydı. Ben de kendisine 'Bu dinlediklerinizin içinde ne gibi mahsurlu bir şey var ki... Bunu bize sorabilirsiniz. Fakat Müslümanlıkta, değil telefon dinlemek, birisinin penceresinden içeriye bakmak bile günahtır. Bunu siz anlatmıştınız' dedim.

İşte Gülen, Nazlı Ilıcak'ın da yazdığı gibi yeni değil, eskiden bu yana çok büyük bir istihbarat ağı kurmuştu. Fakat biz çok geç anlamıştık. Bu durumu İlhan İşbilen'e anlattım. Telefonlarımızı dinlettiğini söyledim. O da 35 senedir Gülen'le beraber aynı binada, Altunizade'de ve Bornova'da kalan ilk arkadaşlardandır. Dedi ki 'Odalarımıza bile dinleme cihazı konulmuş. Ben buldum' dedi ve bana gösterdi. Ben o zaman anladım ki, Fethullah Gülen korkunç bir istihbaratçı ve teşkilatçıydı. Bu muhalefetlerimle ve çıkışlarımla, bütün cemaati bana boykot ettirerek, beni karalayarak, iftiralarla, ekonomik sıkıntılarla, tuzaklarla üzerime geldi.

Bu tuzaklardan birisi de en son, yeğeni Ali Bayram'ı bana göndererek, 'Hoca efendi seninle tekrar barışmak istiyor. Sana görev vermek istiyor. Seni İran'a imam olarak göndermek istiyor' dedi. Ben de kendisine 'Yazık sana Ali Hoca, kendisi Amerika'ya kaçtığından utanmıyor, beni İran'a göndererek yok etmek mi istiyor?' dedim."

Ruhban Okulu'nu niçin istiyor?

"Vatikan'la, bir gazetenin sahibi görünen kişi aracılığıyla temasa geçmeyi, Papa'yla görüşmeyi planladı. Görüşme gerçekleşti. Gitmeden önce, geldikten sonra, papazlarla diyaloğu hakkında cemaate 'Papazları Müslümanlaştırmak ve onlara Müslümanlığı

anlatmak üzere temasa geçtim' mesajını verdi.

Fethullah Gülen, 'Heybeliada Ruhban Okulu açılsın, ekümeniklik tanınsın' diyor. Papa'ya sekiz maddelik bir mektup sunduğunu söyledi. Bu mektubun birkaç maddesine göre, Harran'da ortak bir üniversite açıp, bütün devletlerin kontrolü dışında, bütün dinlerin okutulduğu, müstakil bir üniversite kurulması, üniversitenin devletten bağımsız olması öngörüldü. Ekümenikliğin ve Ruhban Okulu'nun kabulü hususunda destek verilecekti. Bunu makul göstermek için de, Atina'da bir cami açılması için Bartholomeos ve Papa'nın destek vermesi istendi.

Bununla, Hıristiyan dünyasının sempatisini kazanıp, Türkiye'deki baskılardan, özellikle askerin sorgulamasından kurtulmayı düşünüyordu. İşte bugün de söylediği gibi, ekümeniklik ve Ruhban Okulu'nu mahsursuz görüyor, cemaate de masum ve doğru bir iş yaptığını anlatmaya çalışıyor.

Şunu da belirteyim, eğer öbür dinlerin din olarak kabul edilebilir ve gerçek bir yanı olsaydı Allah o dinleri feshedip, İslam'ı ve Kuran'ı göndermezdi. Hoşgörü ve diyalog aldatmacasıyla, Vatikan'ı ve Amerika'yı kullanabileceğini, İslamlaştıracağını söyleyerek cemaati de bu fikre alıştırmaktadır.

Bu gibi tehlikeli hayallerle, uluslararası gizli örgütlerle ilişkiye girip, eğitim müesseselerini ve samimi Müslümanları ve devletimizin hakkı olan bu itibarın kullanılmasını sadece Fethullah Gülen'in kontrolüne bırakmak çok büyük maceralara ve risklere, hayal kırıklıklarına yelken açmaktır."

"Hapse girme korkusu var"

"Amerika'ya gitmeden önce Fethullah Gülen, Türkiye'deki askeri dönemlerde gördüğü aranmalar ve soruşturmalardan çok etkilenmişti. Her an tekrar sorgulanacağı endişesi içindeydi.

Bir gün toplu halde otururken Altınizade'de 'Beni içeriye alsalar bir gün yaşayamam, ölürüm. Ben ilaçlarımı dahi Cevdet olmazsa içemem' dedi. Aşırı vehim ve hapse girme korkusu, sürekli, kendisine Türkiye dışından bir destek arama ihtiyacını hissediyordu."

Nurettin Veren'in açıklamalarına Gülen ne diyor?

Veren'in bu sözlerine Fethullah Gülen'den avukatı aracılığıyla yalanlama geldi. Nurettin Veren de iddialarının doğru olduğunu yineledi, Gülen'in demir sopayla "öldürün bunu" diye bağırdığına ve üzerine yürüdüğüne tanık gösterdi. Olaya tanık olanlar arasında Ali Ünal, Dr. Kudret Ünal, İsmail Büyükçelebi, Polis Arif, Necdet Başaran, Cevdet Türkyolu ve Rasim Öz'ün de bulunduğunu öne sürdü. Veren, "Eğer böyle bir olay olmadığına ilişkin Fethullah Gülen ve olaya tanık olanlar Kuran-ı Kerim'e el basarsa, ben bütün iddialarımı geri alacağım" dedi.

Nurettin Veren'le bu kapsamlı konuşmanın ardından, Gülen'in avukatı Orhan Erdemli, anlatılanların "İftira ve gerçekdışı" olduğunu belirtti ve şu açıklamada bulundu:

> Öncelikle belirtmem gerekir ki, müvekkilim ülkemizin, milletimizin ve bütün insanlığın meselelerine karşı hassasiyet gösteren ve anayasal haklarını kullanarak hukuki çerçevede ilmi ve fikri faaliyetlerde bulunan mütefekkir bir şahsiyet, bir ilim ve fikir adamıdır.
>
> Bütün kamuoyunca bilinen bu gerçeklere rağmen müvekkilim, bu yazıda olduğu gibi, bazı marjinal çevrelerce karalama kampanyalarına ve iftiralara maruz kalmaktadır. Bu yazı da malum kampanya çerçevesinde, sorumlu ve objektif gazetecilik ilkelerine aykırı olarak, iyi niyetli ve özenli herhangi bir araştırma yapılmadan, sadece müvekkilimi karalamak amacıyla hazırlanmıştır. Sanki kesinleşmiş bir yargı kararı varmış gibi, Nurettin Veren'in bütün iftiraları doğru kabul edilerek yayınlanmak suretiyle yasalar ve basın ahlak ilkeleri ihlal edilmiştir.
>
> Yayınlarda, müvekkilimin Nurettin Veren'in ölüm emrini verdiği yönünde tamamen uydurma, çok ağır bir iftira ortaya atılmış ve böylece müvekkilime suç isnadında bulunulmuştur. Kesinleşmiş bir yargı

Bir dönem Fethullah Gülen'in sağ kolu olan Nurettin Veren (yanında kravatlı olan) yollar ayrıldıktan sonra cemaatin bilinmeyenlerini anlattı.

kararıyla tespit edilmiş herhangi bir suçu olmadan, bir kişi hakkında böyle ağır bir suçlamanın yapılmasını, değil gazetecilik ahlakıyla, hiçbir ahlak anlayışıyla bağdaştırmak mümkün değildir.

Söz konusu yazıda ortaya atılan diğer iddialar da bu uydurma iftira gibi, tamamen asılsız ve mesnetsizdir. Bu gerçekdışı iddiaların, müvekkilimi karalamak, kişiliği hakkında kuşkular uyandırarak onu kamuoyu nazarında küçük düşürmek, kendisine duyulan sevgi ve güveni boşa çıkarmak amacına matuf olduğunu sağduyulu insanımız yakinen bilmektedir.

Nitekim Nurettin Veren de, kendisini ölümle tehdit ettiğini ileri sürerek müvekkilim hakkında 3.1.2003 tarihinde şikâyette bulunduktan sonra; 10.1.2003 tarihinde yazdığı dilekçede, "Fethullah Gülen ile ilgili yaptığı yazılı ve sözlü her türlü menfi beyanlarının hilafı hakikat olduğunu, bir kızgınlık anında yapılmış hınç alma amaçlı ve gerçekleri yansıtmayan beyanlar olduğunu, devlet kurumlarına verdiği yazılı ve sözlü beyanların itibara alınması gerektiğini, medya kuruluşları ve mensuplarına Fethullah Gülen ile ilgili yaptığı beyanların da bu çerçevede değerlendirilmesi gerektiğini" yazılı olarak beyan etmiştir. Bu dilekçe, Nurettin Veren'in iddialarının gerçekdışı, uydurma beyanlar olduğunu tek başına ortaya koymaya yeterlidir. Bugüne kadar yürütülen karalama kampanyaları ile ortaya atılan iddiaların hukuka aykırı ve gerçekdışı olduğu çok sayıdaki yargı kararları ile tespit edilmiştir.

Siyasi cinayetler, can güvenliği ve derin yorum

Bir dönem iki ayrı *Tercüman* gazetesi yayımlandı. Bunlardan birisi *Dünden Bugüne Tercüman* adını taşıyordu. Nazlı Ilıcak da bu gazetenin önde gelen yazarları arasındaydı. 18 Kasım 2004 tarihli *Tercüman*'da önemli iddia içeren bir haber yer aldı. Haberde Fethullah Gülen'in şu sözlerine yer veriliyordu:

> Türkiye'de yeniden kan gövdeyi götürecek. Falan tür simalar bu dönemde Türkiye'de bulunmazsa iyi olur. Memlekette ne zaman iyi şeyler olursa, bu gelişmelerden sonra o melun cinayetler tekrar olacaktır. Bu ülkede, 300 seneden beri Türk toplumunun kaderine hâkim cemiyyat-ı sırriyeler vardır. Bunlar görünmez ama Türk toplumu ile oynaya gelmişlerdir. Kendi emel ve arzularının gerçekleşmesi ve koruyup kayırdıkları insanların çıkarları adına bir tehlike sayıyorlarsa, bundan sonra da bazı kimselerin vücudunun kaldırılmasına ihtiyaç hissedecek ve yine ellerini kana bulayacaklardır.
>
> Bundan 8-9 ay evvel bir dostum vasıtasıyla bana, bu tür şeyleri bilen, çok üst seviyelerde vazife görmüş bir insanın, "Önümüzdeki aylarda Türkiye'de yeniden kan gövdeyi götürecek, seri cinayetler işlenecek" dediği nakledildi. Mesela "Falan, falan tür simalar bu dönemde Türkiye'de bulunmasalar iyi olur. Çünkü seçilen hedefler onlar da olabilir" denildi.
>
> Ülkeyi topyekün kargaşaya sürükleyebilecek söz konusu hadiseler karşısında Devletin kendi hassasiyetini, duyarlılığını göstermesi lazımdır. Kendi elinin altındaki memurlar kadrosu sayılan Emniyet Teşkilatı, JİTEM üzerinde de hassasiyetini hissettirmesi lazımdır. Yani İstihbarat ve Emniyet Teşkilatı, JİTEM çok iyi çalışırsa, bence bu kana susamış vampirlerin önümüzdeki günlerde yeniden Türkiye'de kan akıtmalarına meydan verilmeyebilir.

Gülen'in açıklamaları devam ediyordu. Tercüman gazetesinin

yazarı Nazlı Ilıcak da, bu açıklamaları "Gülen'in bu sözleri kendisiyle ilgili bir ihbar aldığının işareti sayılabilir" diye yorumlarken, bir dönem Gülen'in sağ kolu olan Nurettin Veren ise kendisinin öldürülmesi emri verildiğini tanık isimleri vererek anlatıyor, Gülen'in bu açıklamaları hakkında suç duyurusunda bulunuyordu.

İş tam anlamıyla karışıktı. Gülen'e devlette önemli görevlerde bulunmuş kişi bu bilgileri niçin götürüyordu? Türkiye'ye, öldürülebileceği gerekçesiyle dönmemesi mi telkin ediliyordu? İşte bu kritik açıklamalara mutlaka birilerinin cevap vermesi, konuyu incelemesi gerekiyordu. Gülen'in bu sözler kamuoyunda çok fazla tartışılmadı, birkaç kişi dışında kimse üzerinde durmadı.

Emin Şirin AKP'den milletvekili seçilmiş, parti içinde adeta "muhalif ses" olunca gözden düşmüştü. Bağımsız milletvekili olduğu dönemde de kimsenin üzerine gidemediği konuları dile getiriyor, soru önergeleri veriyor, bunların takipçisi oluyordu.

Dönemin Bağımsız Milletvekili Emin Şirin'in, TBMM Başkanlığı'na sunduğu ve İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu tarafından cevaplandırılması istenen soruları da hayli önemliydi. Şirin şu sorularına cevap istiyordu:

– Fethullah Gülen'in gazete yer alan sözleri ihbar kabul edilerek gerekli araştırma başlatılmış mıdır? Başlatılmamışsa bu soru önergem ihbar kabul edilerek gerekli araştırma başlatılacak mıdır?

– Sayın Fethullah Gülen'in tarif ettiği "Tanzimat'tan daha önce Türkiye'de faaliyete başlayan, zamanla devletleri bile aşabilecek hale gelen, bazı idarecilere dedikleri her şeyi yaptırabilen, hükümetleri devirip yeni hükümetler kurabilen, içeride çok iyi teşkilatlanmış olsalar da kökleri tamamen dışında bulunan, harici güçlerin emellerine hizmet eden, çok güçlü insanları bünyelerine aldıklarından dolayı kendilerine mensup bir insanın tutuklanmasına, sorgulanmasına ve mahkûm edilmesine asla fırsat vermeyen, bir kısım cemiyyat-i sırriye" kimdir?

– Gazetede, Gülen'in ağzından ortaya atılan iddialarla ilgili olarak sayın Fethullah Gülen'den, ABD'de ikamet etmekte olduğu adrese derhal bir emniyet ve istihbarat timi yollanarak gerekli ifade alınacak mıdır?

– Nurettin Veren'in iddiaları doğru mudur, araştırılmış mıdır? Araştırılmışsa, ihbar kabul edilmesi gereken bu soru önergemden sonra araştırılacak mıdır?

Milletvekili Emin Şirin, sorularına cevap verilir umuduyla bekledi... O bekleyiş 28 Kasım 2004 tarihine kadar sürdü. Dönemin *Dünden Bugüne Tercüman* gazetesinde Ankara Temsilcisi olarak görev

yapan Murat Çelik'in, Başbakan Bülent Ecevit'le yaptığı röportaj yayımlanıyordu. Ecevit'e yöneltilen sorular ve cevaplar şöyleydi:

Murat Çelik: Sayın Ecevit, kısa bir süre önce Fethullah Gülen'in bir uyarı mesajı gündeme geldi. Gülen sizin de tanıdığınız belli alanlarda itibar gösterdiğiniz birisi. Bu iddialar ciddiye alınmalı mı?

Bülent Ecevit: Belli ki böyle bir takım istihbarat aktarımı v.s oluyor. Ben Fethullahçılık konusunda sadece yurtdışındaki okullarla ilgili olarak destek veriyordum. Benim herhangi bir temasım yok. Herhangi bir bilgi aktarmam da söz konusu olamaz.

Elbette. Sorumun zaten sizin şahsınızla bir alakası yok. Sadece Gülen'in mesajlarıyla ilgili ne düşündüğünüzü öğrenmek istemiştim.

Sayın Fethullah Gülen'in ciddi bir istihbarat birikimi olduğu belli. Bu açıktan söylenmese de böyleydi. Şimdi açıktan ortaya çıktı. Onun dışında bir bilgim de, ilgim de yok. Zaten benim şu sırada o toplulukla ilgili herhangi bir istihbaratım, istihbarat olanağım da yok. Ben de Sayın Gülen'in sözlerini sizin gazetenizde okudum.

Peki ABD'de yaşayan Fethullah Gülen'in, böyle önemli iddialarda bulunmasını sağlayacak istihbarata nasıl ulaştığı hakkında bir fikriniz var mı?

Genelkurmay'ın içinden bilgi verileceğini sanmam. Ama Emniyet ya da farklı bazı kurumlardan olabilir diye düşünüyorum. Sayın Gülen ya da başkalarının bazı devlet kurumlarıyla bağlantıları var.

Var mı? Yani bu noktayı kesin olarak biliyor musunuz?

Tabii. Bugünkü hükümet içinde de, TBMM'de de birçok kişi var. Bizim dışımızda her yerde var. Fethullah Gülen ya da başka dini liderler, bazı tarikat veya kanaat önderleriyle ilişkisi olanlar var. Bu bir gerçek.

İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, fazla konuşmayan bir bakandı... Böyle kritik soruları da savuşturmayı biliyordu. Fethullah Gülen'in açıklamasını da kuşkusuz sormuştur, soruşturmuştur. Gülen'in, kendisine üst düzey görevlerde bulunmuş ve bu işleri bilen kişi tarafından iletildiğini öne sürdüğü "Faili meçhul cinayetler olacak. Türkiye'de yakında kan gövdeyi götürecek" sözleri, acaba devletin ilgili makamlarına da ulaştırılan bir istihbarat bilgisi miydi?

İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'ya bu soruları yönelttik. "Bize bu konuda ulaşmış hiçbir şey yok. Her zaman ve aynı duyarlılık içinde mensuplarımız görevlerini yürütüyor" karşılığını verdi.

Şirin'in yönelttiği sorulara hiçbir zaman yanıt gelmedi. Emin Şirin de kendisini "Ergenekon Davası"nın sanıkları arasında buldu. Şirin'i aradığımda yurtdışındaydı. Önergesini hatırlattığımda, "Ben Ergenekon Terör Örgütü Davası'nın tutuksuz sanıkları arasındayım. Aradan yıllar geçmesine rağmen mahkemede hâlâ ifadem de alınmış değil. Duruşmalara gidip geliyorum" diyor. Bir dönem her şeyin üzerine giden Emin Şirin de sessizleşiyor, sanığı olduğu davanın nasıl sonuçlanacağını merak ediyordu.

Muhsin Yazıcıoğlu, son ziyaretinde endişelerini anlattı

Milliyet gazetesi yazarı Emin Çölaşan'ın Mamak Askeri Cezaevi'ne girip röportaj yapması büyük olay olmuştu. Hiç vakit kaybetmeden Sıkıyönetim Kurmay Başkanı Albay Yalçın Karakoç'u arayıp, "Komutanım bize de izin verin" dediğimde, "Yarın da *Günaydın* gazetesi Ankara Temsilcisi Bekir Coşkun cezaevine gelip röportaj yapacak. Ertesi gün de sizi alalım" dedi. Yapacak bir şey yoktu. "Tamam" diyebildim.

Hürriyet ekibi olarak Mamak Askeri Cezaevi'ne Emin Özgönül ve foto muhabiri arkadaşımız Rıza Ezer'le birlikte gitmiştik. Yüzbaşı Tuna, cezaevini dolaştırıyordu. Hücrelerin bulunduğu koridora geldiğimizde, er "Dikkat komutan" diyor ve mahkûmlar sırtlarını kapıya dönüyor, gelenlerin kim olduğunu görmüyorlardı. Ne zaman "geriye dön" komutu verilirse o zaman başlarını çeviriyorlardı.

Bize doğru başını çevirenlerden birisi İbrahim Çiftçi'ydi. Savcı Doğan Öz'ü öldürmekten beş kez idam cezasına çarptırılmıştı. Hücrenin kapı deliğinden bazı mahkûmlarla kısa kısa da olsa konuşuyorduk. Bazı hücreler ise iki kişilikti. Aynı hücreyi sağcı ve solcu iki genç birlikte paylaşıyordu... Yani "karıştır-barıştır" yöntemi uygulanıyordu.

O gün Mamak Askeri Cezaevi'nde nikâh vardı. Solcu bir genç, cezaevinde evleniyordu. Nikâh bir odada kıyılacaktı. Ben damadın, Emin Özgönül de gelinin tanığı oldu. Rıza Ezer de o nikâh törenini fotoğraflamıştı.

Mahkûmlar havalandırmaya çıkmıştı. Yüzbaşı Tuna, "Şu karşıdan gelen Ülkü Ocakları Derneği'nin Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu" dedi. Başını kaldırmadan yürüyordu. Zaten yürüyüş toplu yapılamıyordu. Komutan, Muhsin Yazıcıoğlu'nu yanına çağırdı. Mahkûmlarda askeri disiplin vardı. Esas duruşta olan Yazıcıoğlu'na, "Bu arkadaşlar gazeteci. Seninle röportaj yapmak istiyorlar. Konuşmak istersen

konuşabilirsin" dedi. Yazıcıoğlu, konuşmak istemediğini söyledi.

O günün koşullarında ne söyleyebilirdi ki? Sol örgütün liderlerinden Bülent Forta da, yine konuşmak istemeyenler arasındaydı. Cezaevinde yer kalmadığı için bayan tutuklular bugün Ankara Atatürk Anadolu Lisesi olan okulu cezaevine dönüştürmüşlerdi. Sınıflar cezaevi koğuşu haline getirilmişti.

Muhsin Yazıcıoğlu, cezaevinde yedi buçuk yıl yattı. Büyük Birlik Partisi'ni kurdu, milletvekili seçildi. Yıllar Yazıcıoğlu'nu da değiştirmişti. Farklı görüşteki kişiler tarafından da artık sevilip sayılıyordu.

Odamda bir çiçek var. Zaman zaman tepesinde kırmızı çiçekler açıyor. O çiçeğe her bakışımda Muhsin Yazıcıoğlu'nu hatırlıyorum. 23 Mayıs 2008 tarihinde gazetedeki odama o çiçekle birlikte gelmişti. Yanında Genel Başkan Yardımcısı Yalçın Topçu, Abdullah Çatlı'nın kardeşi Zeki Çatlı, partinin Basın Müşaviri Başak Karsak ile "Muhsin Başkan"ın cezaevi arkadaşı Mustafa Baykuş ve Zonguldak İl Başkanı Vural Demirköse bulunuyordu.

Muhsin Yazıcıoğlu, "Şimdi İçişleri Bakanı'nın yanından geliyorum. Ben odaya girerken, Etyen Mahçupyan da bakanın odasından çıkıyordu" diyor.

Muhsin Yazıcıoğlu'yla sohbet ederken, birlikte geldiği arkadaşları bir ara dışarıya çıktılar. Yazıcıoğlu, bakanla paylaştığı endişeleri dile getiriyor ve şunları söylüyordu:

"Kendilerini gizlerler"

"İçişleri Bakanı Beşir Atalay'dan randevu alıp, bazı provokasyon duyumlarımız ve kaygılarımızla ilgili olarak kendisine bilgi verme ihtiyacı duydum. Ülkemizin geldiği nokta provokatif eylemler için çok uygun bir ortam.

Provokasyonu yapanlar soğukkanlı olur, kalabalık içinde kendilerini gizlemeyi başarır, bilinçli hareket ederler. Toplumu harekete geçirenlerin ortaya çıkarılabilmesi için çok dikkatli hareket edilmesi gerekiyor.

Toplumsal olaylar konusunda da çok ciddi kaygılarımız var. Yürütme ile yargının karşı karşıya gelmesiyle daha da tehlikeli bir viraja girilmiş oldu.

Bu güvenliksiz ortamda açılan gediklerden çok rüzgâr girer, provokasyonlar daha rahat yapılır. Giderek iş çığırından çıkmaya başladığı için İçişleri Bakanı Atalay'a kaygılarımızı ve bu konuda alınması gerekli önlemleri anlattım."

Muhsin Yazıcıoğlu, ziyaretime Yalçın Topçu, Zeki Çatlı, Başak Karsak, Mustafa Baykuş ve Zonguldak İl Başkanı Vural Demirköse'yle birlikte gelmişti. Yazıcıoğlu da, Fethullah Gülen gibi "siyasi cinayetler"den kaygı duyduğunu söylüyordu.

"Kapımızı kilitleyip oturacak değiliz"

"Türkiye öyle bir hale geldi ki, bayrağı ayaklar altına alana tepki göstermeyeceksiniz, şehide saygısızlık edene tepki göstermeyeceksiniz. Terör olaylarına karşı, onların destekçilerine karşı bile tepki gösterilmemesi isteniyor. Evet, yasadışılığa, şiddete, anarşi yaratılmasına karşıyız. Ama tepki gösterilmesin diye bir şey de olamaz. Tepkilerin doğmasına yol açanların hiç mi günahı yok? PKK'nın bez parçalarıyla, örgütün başının fotoğraflarıyla yürüyenlerin hiç mi kabahati yok? Acaba İngiltere'de, ABD'de Usame Bin Ladin'in fotoğraflarıyla yürüyüş yapılmasına bu ülkeler izin verir mi? Yani tepki olmasın diye kapıyı kilitleyip evde oturmamız isteniyor.

Şu unutulmamalı, devlet vatandaşın hakkını korumak zorunda. Eğer korumuyorsa, kendi hukukunu kendisi korur. İşte, devletin, vatandaşın hakkını koruması için İçişleri Bakanı ile görüşme yaptım. Çünkü, çok kritik bir dönemdeyiz. Ciddi kaygılarım var. Değişik duyumlar ulaşıyor. Bakan kaygılarımızı, önerilerimizi dinledi. Özellikle provokasyonlar konusunda polisin eğitimine ağırlık verildiğini ve bu konuda yetişmiş elemanları bulunduğunu kaydetti."

"Tehlike daha da büyür"

"MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün devreye girmesiyle ilgili çağrısı oldu. Bu da, Devlet

Bey'in, gidişattan büyük bir kaygı duyduğunun işaretidir. Yargı siyasetten, siyaset de yargıdan şikâyetçi. Yargı mensupları kendilerinin dinlendiğini, izlendiğini belirtiyor. İktidar da yargının kendi görev alanının dışına çıktığını öne sürüyor. İşte tam anlamıyla tehlikeli virajdayız. Cumhurbaşkanı bu konuda girişimde bulunur, başarılı olamazsa tehlike daha da büyür. Cumhurbaşkanı, alt yapıyı iyi oluşturduktan sonra liderlerle bir araya gelmeli."

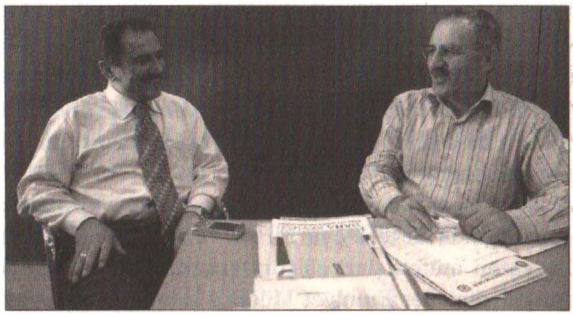
"Tahriklere karşı uyarıyoruz"

"Alperen Ocakları'nda eğitim çalışmalarında ortamın hassasiyeti nedeniyle tahrik ve kışkırtmalara karşı çok dikkatli olunmasını istiyoruz. Tahriklerin, kışkırtmaların nerelerden, nasıl gelebileceği konusunda uyarıyoruz. Mahalle aralarında ocaklarımız yok."

Muhsin Yazıcıoğlu'nun hedefleri büyüktü. "GÖR" adını verdiği "güven-özgürlük-refah" projelerini anlatmak için 31 Mayıs'ta Bitlis'te miting düzenleyeceğini, aynı günün akşamı Muş'ta salon toplantısı gerçekleştireceğini, 2 Haziran'da Diyarbakır'da esnaf ziyaretlerinde bulunacağını belirtiyor. Ardından da "Güneydoğu'ya biz geçmişte de gidiyorduk, yine gideceğiz. Orada, güven, özgürlük, refah projelerimizi anlatmaya devam edeceğiz" diyordu.

O gün aslında Muhsin Yazıcıoğlu'na Fethullah Gülen'le ilişkilerini soracaktım. Olmadı. Nasıl olsa başka bir görüşmemizde bunları da konuşabilirdik. Ama, bunu Yazıcıoğlu'na hiç soramadım. 27 Mart 2009'da esrarını hâlâ koruyan helikopter kazasında hayatını kaybetmişti...

Onun hatırası olan çiçeğe bakıyorum. Ama artık kırmızı çiçekleri yok...

Muhsin Yazıcıoğlu: "Yürütme ile yargının karşı karşıya gelmesiyle daha da tehlikeli bir viraja girilmiş oldu."

Hocayı ziyaret ve lehinde yazmak hayli makbûl

Türkiye'deki bazı gelişmeler hep ABD'ye bağlanıyor, ABD'de "gönüllü sürgün"de olan Fethullah Gülen, yeniden gündemin ilk sıralarına taşınıyordu.

Bazı bakan ve milletvekilleri bizzat ABD'ye gidip Hoca'yı ziyaret ederken, "Hocanın Türkiye'ye gelmesinde yasal bir engel bulunmadığı" da sıkça açıklanıyordu.

Fethullah Gülen, bu açıklamalara karşın yine de Türkiye'ye dönmedi. Çünkü henüz mahkemenin verdiği beş yıllık süre dolmamıştı.

Genelkurmay belgelerinin önce ABD'ye gittiği değerlendirilip, yeniden Türkiye'de basına servis edildiği bile büyük gazetelerin manşetinde ve bizzat askerler tarafından dile getiriliyordu.

Genelkurmay önünde bazı gazete muhabirlerine spekülasyon yaratacak haber belge ve bilgileri servis ediliyordu. Bu ve benzer olaylar hükümet içinde de sıkıntı yaratıyor, bazı bakanlar köşe yazarlarına, "Bu cemaat de çok oluyor artık", "Cemaatse cemaatliğini bilsin" diyorlardı.

İsimlerinin "gizli" tutulması kaydıyla tabii...

Ama övgüler yağdırılırken isimler gizlenmiyordu! Valiler çıkıyor övgü üstüne övgü diziyor, bazı bürokratlar yükselebilmek için "cemaat desteğini" alabilmek amacıyla her yolu deniyordu.

Valilere ne oluyordu?

Yıllar önce İçişleri Bakanlığı'nda Fethullahçı kadrolaşma başladığı yazıldığında da "yok öyle bir şey" karşılığını veriyor, bu tür raporlar yazan müfettişleri eleştiriyorlardı. Bugün, "yanılmışız, görmemişiz" diyenler Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'nın kitabında dile getirdikleri için de "az bile yazmış" değerlendirmesini yapıyorlar.

Bakan Çelik'ten Gülen'e övgü

Bazı bakanlar, cemaatin bazı olaylarını kapalı kapılar ardında eleştirirken, bazıları ise Gülen'i öven yazılarını bakanlığının internet sayfasına yerleştiriyor ve mesajlarını oradan veriyordu. Milli Eğitim Bakanlığı'nın www.meb.gov.tr adresinden girilen resmi sitesinde, kendi sayfasına link verdirenlerden birisi ide Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'ti. Halen AKP Genel Başkan Yardımcılığı görevinde bulunan Çelik, "Fatih Üniversitesi ve Yüksek Öğretim Komiserliği" başlıklı makalesinde, Fethullah Gülen için şunları yazıyordu:

> Fatih Üniversitesi'ne izafe edilen suçlar kargaları güldürecek mahiyettedir. Bu üniversitedeki hangi yöneticinin veya öğretim üyesinin kanunların suç saydığı bir fiili işlediği görülmüştür? Bu insanlar bugüne kadar hangi cezaları almışlardır? Ortada ne suç var ne de ceza. Suçu da cezayı da tayin eden ne yazık ki Gürüz ve benzeri kafalardır. Bir insanın dindar olmasını, namaz kılmasını, mazbut bir hayat tarzına sahip olmasını mürtecilik olarak vasıflandıranlar aslında irtica maskesi altında İslam dini ile savaşıyorlar. Bunlara bunu söylediğimiz zaman "Hayır elhamdülillah biz de Müslümanız. Camiye gidenlere kimse bir şey diyor mu?" diye başlarlar. Ama üniversite öğretim üyesi namaz kılarsa, hele hele karımının başı kapalı olursa bu irticai bir tutum olur.
>
> Üniversite hocasının bara, pavyona gitmesi, içip içip sızması, okey-briç salonunda vakit tüketmesi, hatta diskotheklerde eğlenmesinin hiçbir mahzuru yoktur. Öğretim üyeleri Mason locasına takılabilirler, gayri resmi gay kulüplerine katılabilirler. Mahzuru yoktur. Ne var ki, bir öğretim üyesi manevi haz duyduğu bir dini sohbete katılırsa, bir vakfın çatısı altında dini veya ahlaki bir kanunun müzakeresinde bulunursa, resmi ideolojinin herhangi bir tarafını tenkit ederse işte o, tehlikeli adamdır. Derhal kafası koparılmalıdır. Hele hele Fethullah Hoca'nın teşvikiyle kurulan bir üniversitede çalışıyorsa onun affedilir tarafı yoktur. Yazıklar olsun, binlerce kere yazıklar olsun.

Bakan, Fethullah Cemaati'ne ait yayın organları için de şunları yazıyordu:

> Hele hele onlara göre Fethullah Hoca'nın suçlarını saymak isterseniz bitiremezsiniz. Hoca efendi, senin başka işin mi yok? Kin ve nef-

ret yerine hoşgörü ve diyalogdan söz ediyorsun. Dinler ve mezhepler arası kavgayı körükleyeceğine müşterekleri ve sempatiyi ön plana çıkarıyorsun. Devrimci, yıkan, döken, elinde bıçak, belinde silah bir nesildense, tamir eden elinde kalem, kalbinde iman, vatanperver bir gençlikten söz ediyorsun. Sonra Allah, Peygamber, hak, hukuk, Ebubekir, Ömer, Sahabe, sahabe ahlakı diyorsun. Bunlar bazı beylere göre çağdaş değil. Bankalar kurup içini boşaltmak varken, kaptı kaçtı şirketlerle devleti soymak varken, rüşvet verip ihaleler almak varken Muhterem Hoca Efendi. Okullar açmak, dershaneler açmak, radyo ve televizyonlarla ülke insanına edep, namus, vatan, millet, devlet telkinlerde bulunmak, yurtlar açıp gariban Anadolu çocuklarını fuhuştan, uyuşturucudan her türlü şer güçten koruyarak barındırmak senin neyine?

Aradan yıllar geçiyor AKP-Cemaat ittifakı dersanelerin kapatılma girişimiyle bozulmaya başlıyor. Daha önce Fethullah Gülen'e övgüler düzen, onlara söz söyletmeyen eski Milli Eğitim Bakanı, AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik bu kez cemaati en çok çekiştiren isimlerin başında geliyordu...

Cemaat kontrolündeki eğitim yuvaları

Milli Eğitim Bakanı'nın övgüler dizdiği Fethullah Gülen'in eğitim alanında örgütlü bir ağ kurma merakının nereden geldiğini eski sağ kolu Nurettin Veren'den öğrendik.

Bu merak devlet tarafından da biliniyor. Bu merakın bugün ortaya koyduğu fotoğraf birçok kişiyi rahatsız ediyor. Rahatsız ediyor da devletin denetim ve kontrolünün yetersiz kaldığı okul ve dershanelerde yaşananları artık durdurabilmek de pek mümkün görülmüyor. Çünkü artık yanlışları düzeltme noktasında olanlar da bu yanlışları "doğru" bilenlerden seçiliyor...

Yakından bakalım...

Milli Eğitim Bakanlığı'nda üst düzey bürokratlar, hangi dershane zincirinin ve özel okulların hangi cemaatle ilişkili olduğunu yakından biliyor. Bildikleri ve söyledikleri, bugün Türkiye genelinde 700'e yakın dershane ve okulun bu cemaatin kontrolü altında olduğudur.

Önemli bir kısmı cemaatlerin kontrolünde olan "zincir" dershaneler var. Yani, aynı isimle değişik il ve ilçelerde faaliyet yürütüyorlar. Üstelik sayıları da hızla artıyor. Bakıyorsunuz bu zincir içindeki bir dershanedeki öğrencinin başarısı, aynı adı taşıyan tüm dershaneler tarafından sahipleniyor. Bunların "aslı yok, astarı yok" ama yurttaşlar bu yolla aldatılıyor.

Her birinin kurucuları, eğitim kadroları farklı. Örneğin Ankara'daki bir dershanenin, başka bir ilde aynı isimle açılan dershaneyle doğrudan bir ilgisi yok. Ancak, tanınmış dershanenin adını kullandığı için o dershaneye "isim hakkı" olarak önemli miktarda para ödüyor. Çok öğrencili, çok şubeli olduğu için bastırılan ders kitapları da ucuza mal ediliyor ve diğer dershanelerin bunlarla rekabeti de zorlaşıyor.

Son yıllarda bunlara tamamen devletin gözetim ve denetimi dışında olan "test" ya da "sınav" merkezleri eklendi. Burada yasal olan bir şey yok. Üstelik bazılarının çok farklı amaçları var. Örneğin kız ve erkek öğrenciler aynı salonda olamıyor. Yani "karma eğitim" yasak. Bunların denetimi olmadığı için bir şey de yapılamıyor, üstelik sayıları da hızla artıyor.

Fethullah Hoca'nın Talebeleri Örgütü

İstihbarat Dairesi eski Başkan Yardımcısı Hanefi Avcı'nın kaleme aldı kitapta devlet içindeki "Fethullahçı örgütlenme" anlatılırken, bugün köşesine çekilmiş olan bir Emniyet Müdürü, ziyaretine gelen Emniyetçi arkadaşına "Ahhh... Ahh" dedi. Böyle bir konuyu gündeme getirenlerin önünün nasıl kesildiğini, kendisinin de bu olaydan nasıl etkilendiğini anımsadı. Sonra uzun uzun öyküsünü anlattı.

Emniyet Müdürü, bugün emekli olan meslektaşının söylediklerini dinledikten sonra, dairesine gitti. Arşivde bulunan bir dosyayı istedi. Pembe renkli yarım karton dosyadaki yazılar da, bu belgelerin üstüne ve altına vurulmuş "Çok Gizli" damgaları da solmuştu. Rapor Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı tarafından 10 Mart 1992 tarihinde yazılmıştı. Dört sayfalık raporun altında İstihbarat Dairesi Başkanı Tuncer Meriç'in imzası bulunuyordu. Rapor, "gereği yapılmak üzere" Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne gönderiliyor, Teftiş Kurulu Başkanlığı'na da "bilgi" amacıyla ulaştırılıyordu.

Polis Müfettişleri Nihat Dündar ve İzzet Sezgin Şenel, Polis Akademisi'nde "Fethullahçı yapılanma"yla ilgili olarak başlattıkları soruşturma çerçevesinde İstihbarat Dairesi'nden "Bazı Emniyet Mensuplarının İllegal Faaliyetleri" hakkında bilgi istemişlerdi. İstihbarat Dairesi yaptığı çalışmaları Teftiş Kurulu Başkanlığı'na şöyle aktarıyordu:

> Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerini değiştirerek yerine şeriat düzenini getirmeyi amaçlayan, illegal "Fethullah Hoca'nın Talebeleri" adlı örgütün, tüm Türkiye genelinde olduğu gibi, Teşkilatımız içinde de örgütlendiği, özellikle hareket noktası olarak seçtiği Polis Kolejleri, Polis Akademisi ve Polis Okulları içindeki faaliyetlerini, Teftiş Kurulu'ndan gelen yazıya bağlı olarak askıya aldıkları, buna rağmen sempatizan kadrolarıyla bağlarını zayıflatmamak için toplantı ve çalışmalarını yoğun olarak

sürdürdükleri ve illegaliteye son derece bağlı kaldıkları gözlenmiştir.

Elde edilen bilgiler doğrultusunda yapılan takip-tarassut ve tahkikatlarda, Ankara Polis Koleji öğrencilerinin yüzde 50'sine yakın bir kesimiyle çeşitli şekillerde temas kuran örgüt elemanları, kendilerine yakın olanlar üzerindeki ajitasyon çalışmalarını sistemli olarak yürütmektedirler.

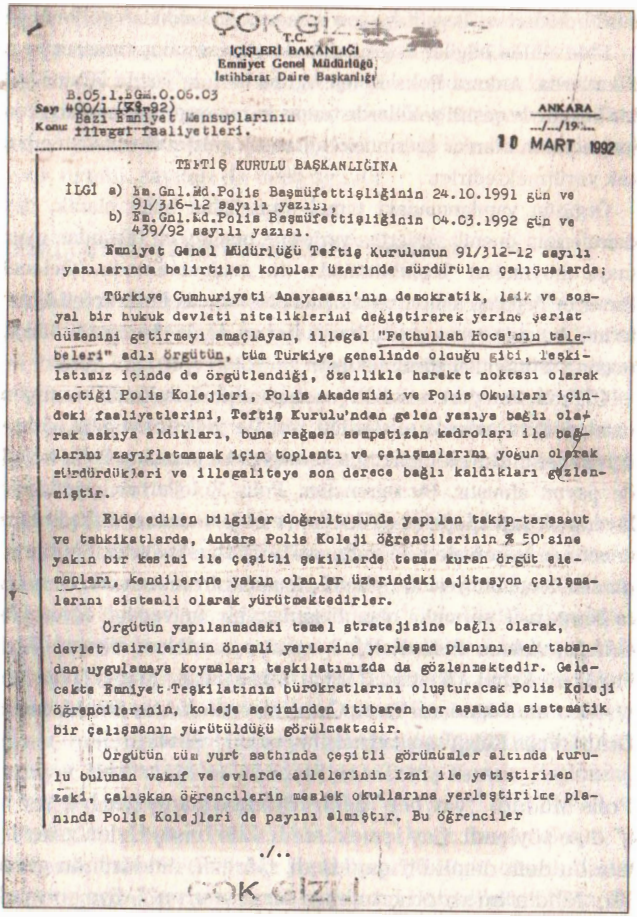
Örgütün yapılanmadaki temel stratejisine bağlı olarak, devlet dairelerinin önemli yerlerine yerleşme planını, en tabandan uygulamaya koymaları Teşkilatımızda da gözlenmektedir. Gelecekte Emniyet Teşkilatı'nın bürokratlarını oluşturacak Polis Koleji öğrencilerinin koleje seçiminden itibaren her aşamada sistematik bir çalışmanın yürütüldüğü görülmektedir.

Örgütün tüm yurt sathında çeşitli görünümler altında kurulu bulunan vakıf ve evlerde ailelerinin izni ile yetiştirilen zeki, çalışkan öğrencilerin meslek okullarına yerleştirilme planında Polis Kolejleri de payını almıştır. Bu öğrenciler, Polis Kolejleri'ne geldiklerinde hiyerarşik sıra içinde sınıf, dönem ve okul imamları ve kadrolarının denetiminde görüşleri doğrultusunda eğitilmektedirler. Sınıfların ve okulun kendi bünyesinde sorumlu imamların olmasına rağmen, örgüte karşı asıl sorumlu olan dışardan bir üniversite öğrencisidir. Örneğin Ankara Polis Koleji 3. sınıflar sorumlusu Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi 3. Sınıf öğrencisi A. Atabay, buna bağlı olarak 4. sınıf öğrencisi Tarık, Gazi Üniversitesi Arap Dili öğrencisi S. Öztürk Polis Koleji ve akademisinin sorumlularıdır.

Polis Müdürü, "vay bee" dedi, "Bu raporda meğer her şey varmış" diye söylendi. Çay içmek istedi. Zile bastı. Gelen görevliye, "Bana bu defa demli bir çay" dedi. Görevli, müdürünün gözüne baktı, "Müdürüm siz oruç tutmayı bıraktınız mı?" diye sormadan edemedi.

Müdürün aklına oruçlu olduğu geldi. "Hay Allah" dedi içinden. Görevli ayrılırken Hanefi Avcı'nın Emniyet'ten sorumlu dışarıdan "imam"lar olduğuna ilişkin yazdıklarını düşündü. Belki o dönemde Avcı da Ankara'daki evlerden birisine gidiyordu. Hanefi Avcı'nın 2010 yılında yazdıklarını, İstihbarat Dairesi'nin Başkanı Tuncer Meriç 1992 yılında yazmış, devlet içindeki yapılanmaya dikkat çekmişti. Müdür, saatine baktı iftara daha çok vardı. Dönemin İstihbarat Dairesi Başkanı'nın raporunu okudukça "çok ilginç" buldu ve okumasını sürdürdü:

Cumartesi ve Pazar günleri öğrenciler, sınıf imamlarının belirlediği

ÇOK GİZLİ

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü
İstihbarat Daire Başkanlığı

B.05.1.EGM.0.06.03
Sayı :400/1 (39-92)
Konu : Bazı Emniyet Mensuplarının illegal faaliyetleri.

ANKARA
.../.../19...
10 MART 1992

TEFTİŞ KURULU BAŞKANLIĞINA

İLGİ a) İm.Gnl.Md.Polis Başmüfettişliğinin 24.10.1991 gün ve 91/316-12 sayılı yazısı,
b) İm.Gnl.Md.Polis Başmüfettişliğinin 04.03.1992 gün ve 439/92 sayılı yazısı.

Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulunun 91/312-12 sayılı yazılarında belirtilen konular üzerinde sürdürülen çalışmalarda;

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerini değiştirerek yerine şeriat düzenini getirmeyi amaçlayan, illegal "Fethullah Hoca'nın talebeleri" adlı örgütün, tüm Türkiye genelinde olduğu gibi, teşkilatımız içinde de örgütlendiği, özellikle hareket noktası olarak seçtiği Polis Kolejleri, Polis Akademisi ve Polis Okulları içindeki faaliyetlerini, Teftiş Kurulu'ndan gelen yazıya bağlı olarak askıya aldıkları, buna rağmen sempatizan kadroları ile bağlarını zayıflatmamak için toplantı ve çalışmalarını yoğun olarak sürdürdükleri ve illegaliteye son derece bağlı kaldıkları gözlenmiştir.

Elde edilen bilgiler doğrultusunda yapılan takip-tarassut ve tahkikatlarda, Ankara Polis Koleji öğrencilerinin % 50'sine yakın bir kesimi ile çeşitli şekillerde temas kuran örgüt elemanları, kendilerine yakın olanlar üzerindeki ajitasyon çalışmalarını sistemli olarak yürütmektedirler.

Örgütün yapılanmadaki temel stratejisine bağlı olarak, devlet dairelerinin önemli yerlerine yerleşme planını, en tabandan uygulamaya koymaları teşkilatımızda da gözlenmektedir. Gelecekte Emniyet Teşkilatının bürokratlarını oluşturacak Polis Koleji öğrencilerinin, koleje seçiminden itibaren her aşamada sistematik bir çalışmanın yürütüldüğü görülmektedir.

Örgütün tüm yurt sathında çeşitli görünümler altında kurulu bulunan vakıf ve evlerde ailelerinin izni ile yetiştirilen zeki, çalışkan öğrencilerin meslek okullarına yerleştirilme planında Polis Kolejleri de payını almıştır. Bu öğrenciler

./..

ÇOK GİZLİ

Emniyet'te "Fethullahçı kadrolaşma"nın ilk raporu 1992 yılında İstihbarat Dairesi Başkanı Tuncer Meriç tarafından hazırlandı. Meriç, bugün konuşulanları 1992 yılında görmüştü. Ancak o rapor hiç dikkate alınmadı.

adreslerde 5-6 saatlik bir eğitim çalışmasına katılmaktadırlar. Genelde Polis Koleji ve Polis Akademisi öğrencilerini birbirleriyle karşılaştırmamaya özen gösteren idareci kesim, öğrencilerin Abidinpaşa Tıp Fakültesi Caddesi Şadırvan Sokak'ta bulunan Terzi Salih'in dükkânında sivil elbise giymelerini ve daha sonra toplantı evlerine gitmelerini sağlamışlardır. Yapılan bu toplantılarda masumane sohbet ve çay partilerinden sonra Nur Külliyatı ile ilgili kitapların okunması ve açıklamaları yapılarak Fethullah Gülen'in kaset ve videoları seyredi-

liyor. Öğrencilerin konulara olan yatkınlığına göre değişik grup toplantılarına katıldıkları gözlenmiştir.

Ankara'da Dikmen Sokullu, Abidinpaşa, Cebeci, Keçiören, Yenimahalle, Demetevler'de teşkilata mensup kişilere ait evler ile bu işler için kamufle edilmiş eğitim evleri mevcut.

Raporun bu bölümünde Polis Akademisi ve Polis Koleji öğrencileri ile bağlantılı oldukları kişilerin adresleri de tek tek sıralandıktan sonra, hukuki konularda kendilerine yardımcı olan Avukat A. B'nin bürosuna da sık sık gidip gelindiğinin gözlendiği belirtiliyor. Fethullah Gülen'in Ankara'daki liderinin bu kentteki bir lisenin öğretmeni olduğu ve bu kişiye de "Ankara Valisi" denildiği kaydediliyordu. Müdür gözlüğünü düzeltti ve okumaya devam etti:

Bu grubun, amaçlarına hizmet için önlerine çıkabilecek engelleri aşmak amacıyla değişik kamu kurum ve kuruluşlarında kadrolaştıkları, işlerini yaptırabilmek için rüşvet ve hediyeye başvurdukları söylenmektedir.

Kamu kurum ve kuruluşlarına kendi fikirleri doğrultusunda bulunan şahısları yerleştirmede tavassutta bulundukları ve bunda da başarı elde ettikleri, telefon irtibatını asgaride tuttukları, önemli haberleşmelerde kurye kullandıkları, Azerbaycan'a gruplar halinde fikir ve düşüncelerini empoze edebilecek nitelikli elemanlar gönderildiği, kendi örgüt mensupları arasında söylenmektedir.

Her ne kadar ifadelerde belirtilen konuların doğruluğu tartışılmaz bir gerçek ise de bunların delillendirilmesi zaman içerisinde mümkün olacağı kanısı ile her türlü takip ve tarassut'a devam edilmektedir. Gereğini bilgilerinize arz ederim.

Raporda, Emniyet'te operasyon isteniyor

Hükümetin yetkili ağızlarından ülkeye gelebileceği söylenmesine karşın, mahkemenin sınır olarak belirlediği beş yıl suç işlememe süresini doldurmadan dönmek istemediği anlaşılan Fethullah Gülen'in Türkiye'den ayrılış öyküsü ilginç.

DGM dosyasına giren ve suçlamalara kanıt olarak gösterilen belgelerin hazırlanıp işleme konulması ve aynı günlerde askerin öfkesini kabartan gelişmelerin yaşanmasıyla Fethullah Gülen yurtdışına gitti.

Onu zorlayan olaylardan başlıcası, hakkında hazırlanan en önemli belgelerden biri olan Emniyet Teşkilatı'ndaki Fethullahçı yapılanmayla ilgili araştırmaydı. O çalışmayı yapanlar da "telekulakçı" diye damgalanıp, devletten "aforoz" edildi...

Gülen ve yandaşları, ABD'ye "tedavi' amaçlı gidiş" deseler de, bu durum cemaat içinde "hicret" diye niteleniyor.

Ama bu hicreti zorunlu kılan gelişmeler var.

Ve tarihler de çok önemli...

21 Nisan 1999 tarihi Fethullah Gülen'in yaşamında önemli bir yer tutuyor. Çünkü, Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından hazırlanan ve DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na iletilen Fethullah Gülen grubu ile ilgili rapor, 21 Nisan 1999 tarihini taşıyor.

Aydınlık dergisinin 10 Ocak 1999 tarihli sayısında "Fethullah Emniyeti Ele Geçirdi" başlıklı bir haber yayımlanmıştı. Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı tarafından Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne gönderilen 4 Şubat 1999 tarihli görevlendirme yazısında, dergide yer alan iddiaların araştırılması istendi. Bir gün sonra, yani 5 Şubat 1999 tarihinde Emniyet Genel Müdürlüğü

Teftiş Kurulu Başkanlığı da bir görevlendirme yazısı gönderdi.

İstihbarat Dairesi tarafından 10 Şubat 1999 tarihinde gönderilen ayrı bir görevlendirme yazısında "Fethullahçılar Listesi" gönderildi, Emniyet'teki örgütlenmesinin deşifre edilmesi yönünde soruşturma yürütülmesi istendi. Bu yazı üzerine dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak, İstihbarat Şube Müdürü Ersan Dalman çalışmayı başlattı.

18 Şubat 1999'da Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönderilen yazılarda "Fethullahçılığın Analiz ve Örgütlenme Modeli" anlatılıyor, bu gruba yönelik planlı bir operasyon başlatılması öneriliyordu.

12 Mart 1999 tarihinde İstihbarat Dairesi Başkanlığı tarafından Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne gönderilen yazıda hakkında iddia bulunan Emniyet mensuplarının, Fethullah Gülen grubuyla bağlantıları konusundaki çalışmalara yön verme ve destek niteliğinde yazı ulaştırıldı. Bu yazıda planlı istihbarat operasyon isteği ret edilmesine karşın; mevcut yöntemle çalışmanın sürdürülmesi istendi.

15 Mart'ta İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın, Fethullah Gülen grubundan ayrıldığı öne sürülen Eyüp Kayar'ın bir televizyon programında yaptığı açıklamaların dikkate alınmadan raporun hazırlandığı yolunda eleştirisi oldu.

18 Mart 1999'da Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı Fethullahçılık'la ilgili raporun birinci bölümü İstihbarat Daire Başkanlığı ve Teftiş Kurulu'na gönderildi. Bu raporda, Fethullah Gülen grubunun Emniyet içindeki örgütlenmesine dikkat çekiliyor, operasyon önerisinde bulunuluyordu.

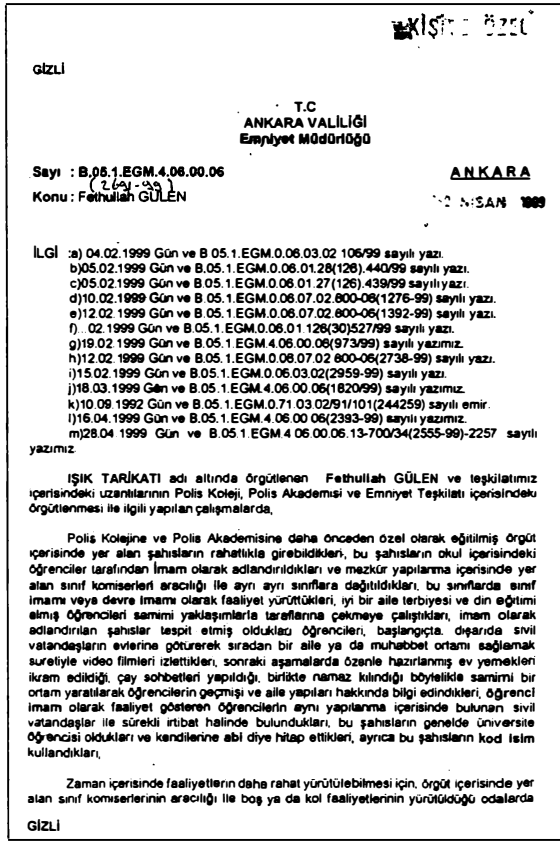
Bu raporun Emniyet Genel Müdürlüğü'ne ulaştığından, Emniyet içinde Fethullah Gülen grubuna yakın duranların da haberi oldu. Fethullah Gülen, bu raporun verilmesinden üç gün sonra tedavi görmek amacıyla yurtdışına gitti. 21 Mart 1999 tarihinden bu yana ABD'de bulunan Fethullah Gülen'in, yurtdışında bulunduğu dönemde ortaya çıkan kasetleri de kamuoyunu sarstı. Bu kasetlerin ortaya çıkabileceği istihbaratını da edinmiş olabileceği ve bu nedenle "Hicret" kararı aldığı da ileri sürülüyor...

16 Nisan 1999 tarihinde ikinci rapor ve isim listesi İstihbarat Daire Başkanlığı ile Teftiş Kurulu'na gönderildi.

21 Nisan 1999'da ise mevcut bilgiler Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne iletildi.

23 Nisan 1999 tarihi önemli. Af yasasının sınırlandığı tarihtir bu.

5 Mayıs 1999'da da ise tüm çalışmalar, toplu olarak Teftiş Kurulu'na gönderildi.

KİŞİYE ÖZEL

GİZLİ

T.C
ANKARA VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.4.06.00.06 (264-29)
Konu : Fethullah GÜLEN

ANKARA
[illegible] NİSAN 1999

İLGİ :a) 04.02.1999 Gün ve B 05.1.EGM.0.06.03.02 106/99 sayılı yazı.
b)05.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.01.28(126).440/99 sayılı yazı.
c)05.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.01.27(126).439/99 sayılı yazı.
d)10.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02.800-06(1276-99) sayılı yazı.
e)12.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02.800-06(1392-99) sayılı yazı.
f)...02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.01.126(30)527/99 sayılı yazı.
g)19.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06(973/99) sayılı yazımız.
h)12.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02.800-06(2738-99) sayılı yazı.
i)15.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.03.02(2959-99) sayılı yazı.
j)18.03.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06(1820/99) sayılı yazımız.
k)10.09.1992 Gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02/91/101(244259) sayılı emir.
l)16.04.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06(2393-99) sayılı yazımız.
m)28.04.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06.13-700/34(2555-99)-2257 sayılı yazımız.

IŞIK TARİKATI adı altında örgütlenen Fethullah GÜLEN ve teşkilatımız içerisindeki uzantılarının Polis Koleji, Polis Akademisi ve Emniyet Teşkilatı içerisindeki örgütlenmesi ile ilgili yapılan çalışmalarda,

Polis Kolejine ve Polis Akademisine daha önceden özel olarak eğitilmiş örgüt içerisinde yer alan şahısların rahatlıkla girebildikleri, bu şahısların okul içerisindeki öğrenciler tarafından İmam olarak adlandırıldıkları ve mezkür yapılanma içerisinde yer alan sınıf komiserleri aracılığı ile ayrı ayrı sınıflara dağıtıldıkları, bu sınıflarda sınıf imamı veya devre imamı olarak faaliyet yürüttükleri, iyi bir aile terbiyesi ve din eğitimi almış öğrencileri samimi yaklaşımlarla taraflarına çekmeye çalıştıkları, imam olarak adlandırılan şahıslar tespit etmiş oldukları öğrencileri, başlangıçta dışarıda sivil vatandaşların evlerine götürerek sıradan bir aile ya da muhabbet ortamı sağlamak suretiyle video filmleri izlettikleri, sonraki aşamalarda özenle hazırlanmış ev yemekleri ikram edildiği, çay sohbetleri yapıldığı, birlikte namaz kılındığı böylelikle samimi bir ortam yaratılarak öğrencilerin geçmişi ve aile yapıları hakkında bilgi edindikleri, öğrenci imam olarak faaliyet gösteren öğrencilerin aynı yapılanma içerisinde bulunan sivil vatandaşlar ile sürekli irtibat halinde bulundukları, bu şahısların genelde üniversite öğrencisi oldukları ve kendilerine abi diye hitap ettikleri, ayrıca bu şahısların kod isim kullandıkları,

Zaman içerisinde faaliyetlerin daha rahat yürütülebilmesi için, örgüt içerisinde yer alan sınıf komiserlerinin aracılığı ile boş ya da kol faaliyetlerinin yürütüldüğü odalarda

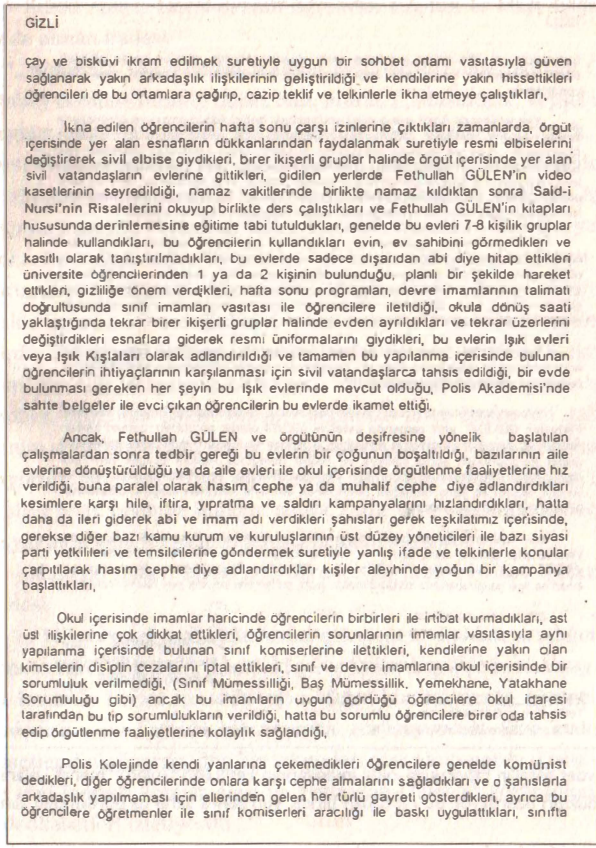
GİZLİ

Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral raporunun ilk sayfasında bu yapılanmaya "IşıkTarikatı" adını veriyor, sınıf ve devre imamlarının çalışmalarını anlatıyordu.

Ve takvimler 8 Haziran 1999'u gösterdiğinde, Fethullahçılık ve polis içindeki örgütlenme ağıyla ilgili çalışma yapan bu ekibin hemen tümü görevlerinden uzaklaştırılıp, açığa alınmıştı...

TSK'ya ağ atma çabaları deşifre oldu

Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından 21 Nisan 1999'da Ankara DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilen "gizli" kayıtlı raporda, Fethullah Gülen grubu hakkında bilinmeyen çok şey yer aldı. DGM, Gülen hakkında soruşturma başlattı. İşte ABD'de alınan ifadesi de bu başlatılan tahkikatın geldiği son aşama oldu.

GİZLİ

çay ve bisküvi ikram edilmek suretiyle uygun bir sohbet ortamı vasıtasıyla güven sağlanarak yakın arkadaşlık ilişkilerinin geliştirildiği ve kendilerine yakın hissettikleri öğrencileri de bu ortamlara çağırıp, cazip teklif ve telkinlerle ikna etmeye çalıştıkları,

İkna edilen öğrencilerin hafta sonu çarşı izinlerine çıktıkları zamanlarda, örgüt içerisinde yer alan esnafların dükkanlarından faydalanmak suretiyle resmi elbiselerini değiştirerek sivil elbise giydikleri, birer ikişerli gruplar halinde örgüt içerisinde yer alan sivil vatandaşların evlerine gittikleri, gidilen yerlerde Fethullah GÜLEN'in video kasetlerinin seyredildiği, namaz vakitlerinde birlikte namaz kıldıktan sonra Said-i Nursi'nin Risalelerini okuyup birlikte ders çalıştıkları ve Fethullah GÜLEN'in kitapları hususunda derinlemesine eğitime tabi tutuldukları, genelde bu evleri 7-8 kişilik gruplar halinde kullandıkları, bu öğrencilerin kullandıkları evin, ev sahibini görmedikleri ve kasıtlı olarak tanıştırılmadıkları, bu evlerde sadece dışarıdan abi diye hitap ettikleri üniversite öğrencilerinden 1 ya da 2 kişinin bulunduğu, planlı bir şekilde hareket ettikleri, gizliliğe önem verdikleri, hafta sonu programları, devre imamlarının talimatı doğrultusunda sınıf imamları vasıtası ile öğrencilere iletildiği, okula dönüş saati yaklaştığında tekrar birer ikişerli gruplar halinde evden ayrıldıkları ve tekrar üzerlerini değiştirdikleri esnaflara giderek resmi üniformalarını giydikleri, bu evlerin Işık evleri veya Işık Kışlaları olarak adlandırıldığı ve tamamen bu yapılanma içerisinde bulunan öğrencilerin ihtiyaçlarının karşılanması için sivil vatandaşlarca tahsis edildiği, bir evde bulunması gereken her şeyin bu Işık evlerinde mevcut olduğu, Polis Akademisi'nde sahte belgeler ile evci çıkan öğrencilerin bu evlerde ikamet ettiği,

Ancak, Fethullah GÜLEN ve örgütünün deşifresine yönelik başlatılan çalışmalardan sonra tedbir gereği bu evlerin bir çoğunun boşaltıldığı, bazılarının aile evlerine dönüştürüldüğü ya da aile evleri ile okul içerisinde örgütlenme faaliyetlerine hız verildiği, buna paralel olarak hasım cephe ya da muhalif cephe diye adlandırdıkları kesimlere karşı hile, iftira, yıpratma ve saldırı kampanyalarını hızlandırdıkları, hatta daha da ileri giderek abi ve imam adı verdikleri şahısları gerek teşkilatımız içerisinde, gerekse diğer bazı kamu kurum ve kuruluşlarının üst düzey yöneticileri ile bazı siyasi parti yetkilileri ve temsilcilerine göndermek suretiyle yanlış ifade ve telkinlerle konular çarpıtılarak hasım cephe diye adlandırdıkları kişiler aleyhinde yoğun bir kampanya başlattıkları,

Okul içerisinde imamlar haricinde öğrencilerin birbirleri ile irtibat kurmadıkları, ast üst ilişkilerine çok dikkat ettikleri, öğrencilerin sorunlarının imamlar vasıtasıyla aynı yapılanma içerisinde bulunan sınıf komiserlerine ilettikleri, kendilerine yakın olan kimselerin disiplin cezalarını iptal ettikleri, sınıf ve devre imamlarına okul içerisinde bir sorumluluk verilmediği, (Sınıf Mümessilliği, Baş Mümessillik, Yemekhane, Yatakhane Sorumluluğu gibi) ancak bu imamların uygun gördüğü öğrencilere okul idaresi tarafından bu tip sorumlulukların verildiği, hatta bu sorumlu öğrencilere birer oda tahsis edip örgütlenme faaliyetlerine kolaylık sağlandığı,

Polis Kolejinde kendi yanlarına çekemedikleri öğrencilere genelde komünist dedikleri, diğer öğrencilerinde onlara karşı cephe almalarını sağladıkları ve o şahıslarla arkadaşlık yapılmaması için ellerinden gelen her türlü gayreti gösterdikleri, ayrıca bu öğrencilere öğretmenler ile sınıf komiserleri aracılığı ile baskı uygulattıkları, sınıfta

Emniyet içindeki yapılanma konusunda araştırma yapıldığı öğrenilince evler boşaltıldı, okulda örgütlenmeye hız verildi.

Fethullah Gülen'in istihbaratı çalışmış, belki de gözaltına alınmasına ramak kala, soluğu yurtdışında almıştı. Zaten, İzmir'de, Işık Evleri'nde askeri öğrencilerin yakalanmasıyla Genelkurmay da öfke içinde Gülen'in peşine düşmüştü.

13 Mart 1999 tarihinde İzmir ili Gürçeşme ve Konak semtlerinde bulunan Fethullahçı grup mensuplarına ait evlere (Işık Evleri) gittikleri belirlenen Maltepe Askeri Lisesi öğrencileri hakkında bir operasyon gerçekleştirildi. Beş askeri lise öğrencisi gözaltına alındı, haklarında askeri yetkililerce işlem yapılmaya başlandı.

O günler Fethullah Gülen için çanların çaldığı günlerdi. 12 Mart'ta Ankara Emniyeti Fethullahçılık raporunun birinci bölü-

GİZLİ

bıraktırma, disiplin cezası verdirme hatta okuldan attırma cihetine kadar gittikleri, böylelikle psikolojik bir üstünlük sağlayarak okul içerisindeki faaliyetlerini daha rahat yürüttükleri,

Yaz tatillerinde örgüt mensupları aralarındaki bağın soğumaması ve öğrencilerin sosyal yaşantı içerisine girmelerini engellemek için ailelerinden izin alabilen öğrencilerin, Ege ve Akdeniz Bölgesinde bulunan, örgüt tarafından kiralanan Işık Kışlalarında yoğun bir eğitime tabi tutuldukları, haftada bir veya iki kere deniz sahilinin tenha bölgelerinde denize girmelerine müsaade edildiği, yine haftada bir veya iki kere pikniğe gittikleri, yaz programlarında sivil vatandaşlardan abi diye hitap ettikleri ve kod isim kullanan şahısların bu evlere gelerek eğitim faaliyetlerini kontrol ettikleri,

Okul içerisindeki yapılanmanın grup, sınıf ve devre imamı olmak üzere hiyerarşik bir şekilde oluşturulduğu, Polis Akademisini bitiren öğrencilerin başlamış olduğu görev yerlerine göre, yeni gruplar oluşturularak imam kadrolarını belirledikleri, imamların genelde üst rütbeli şahıslardan seçildiği, mezun olan öğrencilerden maaşa geçtikten sonra, bekar olanlardan maaşının 1/5'i, evli olanlardan ise 1/10'u nispetinde himmet adı altında para topladıkları,

Son günlerde takiyye kuralı gereğince tedbirler geliştirerek komünist diye adlandırdıkları kendilerinden olmayan öğrencilere yakınlık göstermeye başladıkları ve onlarla dost olmanın yollarını aradıkları,

Yapılan sohbetlerde Kuran'ı Kerim'den ayetler ve hadislerden örnekler verilerek Fethullah GÜLEN'i, ahir zamanda gelecek MEHDİ olarak gördükleri, zaman zaman Atatürk ve devrimleri aleyhinde konuşma, açıklama ve eleştiri yapılmakla birlikte 28 Şubat kararlarından sonra takiyye ve tedbir gereğince Atatürk sevgisi verir gibi davrandıkları, okuldaki namazların şafi mezhebindeki gibi, cem şeklinde yani öğle ile ikindiyi, akşam ile yatsı namazını birleştirmek suretiyle kıldıkları, değişik ortamlarda birbirleri ile şifreli konuştukları,

Bu faaliyetlerde bulunan öğrencilerin Ankara'da Demetevler, Keçiören, Yenimahalle, Cebeci, Etlik, İskitler ve Dikmen bölgelerindeki evlerden faydalandıkları yolunda bilgiler elde edilmiş olup konunun daha da netleştirilmesi ve belirlenen ışık evleri ile ilgili çalışmalarımız sürdürülmekte olup, gelişmeler peyder pey bildirilecektir.

Bilgilerinize arzederim.

Cevdet SARAL
1.Sınıf Emniyet Müdürü
İl Emniyet Müdürü

Dağıtım :
Teftiş Kurulu Başkanlığına
İstihbarat Daire Başkanlığına

Cevdet Saral'ın raporunda, okul imamlarının Fethullah Gülen'i "mehdi" olarak gördükleri belirtiliyor. Bu rapordan birkaç gün sonra Saral da görevinden alındı.

münü üst makamına teslim etmiş, bir gün sonra askeri öğrenciler Işık Evleri'nde ayinde basılmıştı.

Maltepe Askeri Lisesi'ne sızma çalışmalarıyla ilgili soruşturma dosyasından alınan bilgiler şöyle:

Fethullah Gülen Örgütü amaçları karşısında en büyük engel olarak gördüğü Türk Silahlı Kuvvetleri'ne nüfuz etmeye özel bir önem vermektedir.

Özel imkânlar sağlayarak subay-astsubay çocuklarını okul ve dershanelerine kayıt etmeye çalışmakta, askeri liselerdeki öğrencilerle irtibat kurarak Işık Evleri'ndeki toplantılara bu öğrencilerin katılımlarını sağlayarak Risale-i Nur ve Fethullah Gülen'e ait kitapların okutulması ve bantların dinletilmesi faaliyetlerinde bulunmaktadırlar.

Bu cümleden olarak;

– Kuleli Askeri Lisesi 3. sınıf öğrencisi Y.A.'nın 15 Mart 1999 tarihinde alınan ifadesi:

"...Marmara Üniversitesi Makine Mühendisliği'nde okuyan Ömer Ağabey benimle birlikte İhsan, Sait, Murat Y., Mustafa S., Veysel arkadaşımız olmak üzere altı arkadaşımıza ders vermeye başladı. Bize dersi evinde vermekteydi. Ömer ağabey bize ezbere olarak söylediğini zannettiğim Nurculuk konusunda konuşmalara başladı. Ayrıca teypten kaset ile Fethullah Gülen hocanın vaazlarını dinletmeye başladı... Fethullah Gülen'in çok iyi bir insan olduğu, memleketi kötü durumdan kurtaracak bir insan olduğu, Ömer ağabey tarafından açıklanıyordu... Ömer ağabey eve her zaman, Zaman Gazetesi ile geliyordu. Bu gazeteyi okumamızı istiyordu. Said-i Nursi'nin 'Mektubat, Lemalar' adlı kitaplarını okudum... Bize eve girdikten sonra 'şakir' dediler. (doğrusu Şakirt olmalı) hepimize birer başka 'ad' taktılar. Benim adım Enez oldu. Diğer arkadaşlarımın ikinci isimlerini hatırlamıyorum. Mustafa S.'nin adı Numan idi... Bir buluşmamızda Ömer ağabey artık benimle bundan sonra Kadir diye birinin ilgileneceğini ve yakında beni bu şahısla tanıştıracağını söyledi."

– Maltepe Askeri Lisesi'nde öğrenci M. Y.nın 14 Mart 1999 tarihli ifadesi:

"... birinci sınıf yaz tatilinde daha önceden okuldan tanıdığım üniversite öğrencisi Ömer adındaki şahıs Sultanbeyli'de beni Alpay adında İzmir'de irtibat kurabileceğim diğer bir üniversite öğrencisi ile tanıştırdı... İki haftada bir Alpay'la görüşüyorduk. Bize evde dini kasetler dinletiyordu, dini bir takım kitaplar okutuyordu. Daha sonra da dini içerikli konuşmaları ve Fethullah Gülen'in görüntüleri olan videokasetleri izletiyordu..."

– Maltepe Askeri Lisesi öğrencisi Murat Soysal'ın 14 Mart 1999 tarihli ifadesi:

"... arkadaşlar Ömer diye birisinin ders verdiğini ve yemek yedirdiğini söylediler. Birlikte o eve gittik... Biz Maltepe Askeri Lisesi'ne girince (Sahabi) mertebesine eriştiğimiz, kurallara uymazsak Allah tarafından cezalandırılacağımızdan bahsettiler... Dershaneden önce zaten evde bize ders veriyorlardı. Videokaset izletiyorlar, Fethullah Gülen ile ilgili teyp kaseti dinlettiriyorlardı, namaz kıldırıyorlardı."

Asker öfkeliydi. Polis içinde ağın deşifre edilmesi çalışması yazılı/resmi raporlara dayandırılmaya başlanmıştı...

Ve Gülen Amerika'ya gitti.

Kendi gitti ama hem davası sürdü hem de ülkede bıraktığı ağın izleri sarsıntı yaratmaya devam etti.

İfadede önemli bir iddia: Gülen-Sedat Peker ilişkisi

Gülen'in Amerika'ya gittiği o günlerde, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde "telefon dinleme skandalı" patladı.

Bazı çevreler "Telefon dinleme skandalını örtbas etmek için Fethullah Raporu yazıldı" dedi. Bu suçlamayla karşı karşıya kalan Cevdet Saral, Osman Ak ve 38 emniyet mensubu ise böyle bir raporu hazırladıkları için başlarına bunların getirildiğini öne sürdüler. Uzun süren yargılama sonucu Saral ve Ak beraat etti.

Bir paragrafla anlatılabilen bu olay aslında oldukça derin ve karmaşık. Tele-kulak skandalının perde arkası Gülen'in yandaşlarını devlet kurumlarına ne kadar güçlü ve derinden yerleştirdiğine de işaret ediyordu..

Gülen'in gidişinden sonra patlayan tele-kulak skandalının kahramanlarına yıllarca hep "8. Kat Çetesi", "tele-kulakçılar", "Kocakulak"çılar nitelemesi yapıldı.

Onların suçu Emniyet içinde yer alan Fethullahçı kadrolaşmaya dikkat çekmek, bu konuda rapor hazırlamaktı.

Bazıları hazırlanan bu raporu, "Telefon dinlemeleri ortaya çıkarıldı, onu örtbas edebilmek için acele olarak Fethullahçı Emniyetçiler raporunu hazırladılar" diye gündeme getirirken, listenin hazırlanışında Polis Akademisi mezunları albümlerinin dikkate alındığı belirtiliyordu.

Eşleri, çocukları bu iddialardan dolayı sokağa çıkamaz hale geldiler. Onlarla bazı meslektaşları bile konuşmaya korktu. Oysa skandal öncesi bu ekip Ankara'da önemli işlere imza atıyordu...

Ankara'da organize suç örgütlerinin liderleri birer birer yakalanıyordu. İnsan Hakları Derneği Başkanı Akın Birdal'a saldıranlar yakalanıyor, bombalı-silahlı uçak kaçıran terörist, yolcuların burnu bile kanamadan etkisiz hale getiriliyordu. O günlerde Ankara

Sanık Cengiz ERSEVER 'ın ifadesi sahife onyedi

Ben Yeşil'le olan ilişkilerimi ifademin akışı içinde anlatmıştım,gazetenin bahsettiği konular doğrudur,ancak Ahmet FULİN'in Yeşil'i tanıyıp tanımadığını bilemem,yine Semih Tufan GÜRALTAY'ında Yeşil'i çok eskiden beri tanıdığını zannediyorum.

Sedat PEKER'in çok büyük bir rant sahibi olduğunu şu anda Romanya da Bulgaristan da büyük bir ev yaptırıp orada ikamet ettiğini etrafında çok sayıda adamının olduğunu , Fethullah GÜLEN ile ilişkilerinin olduğunu Fethullah GÜLEN tarafından bu şahsa 10 milyon DOLAR para transfer edildiğini , Sedat PEKER 'in son zamanlarda okul yaptırma ve vakıf işine girdiğini -

SORULDU:

Ben ifademin akışı içinde YEŞİL'den aldığım talimat gereği Akın BİRDAL'a yapılan silahlı eylem öncesi ve sonrası gelişen olayları ,bu organizasyon içerisinde TİT isimli örgüt içerisinde yer alan kişiler hakkında bildiklerimi samimi bir şekilde anlattım,gerek kurduğum örgüt gerekse bu örgüt adına yaptırdığım ve yaptırmayı düşündüğüm eylemlerden pişmanlık duymuyorum,ifademe ekleyecek başka bir husus yoktur dedi alınan ifadesi kendisine okundu,doğruluğunu imzasıyla tastik etti ve edildi. *27.05.1998*

İFADEYİ ALAN *İFADEYİ YAZAN* *SANIK*
Tem.Sb.Gör. *Aynı yer.gör.* *Cengiz ERSEVER*

Bugün BDP Milletvekili olan Akın Birdal'a suikast düzenlenmiş, Birdal yaralı olarak kurtulmuştu. Birdal suikastıyla ilgili olarak gözaltına alınan Uzman Çavuş Cengiz Ersever, ifadesinde Fethullah Gülen'in ilişkilerini de anlatıyordu.

Emni yet Müdürü Cevdet Saral ve arkadaşlarının ödüllendirilecekleri ve Saral'ın İstanbul'a gideceği söylentisi de hayli yayılmıştı. Bu yüzden "Emniyet'te Ankara-İstanbul savaşı" hiç eksik olmuyor, Ankara ekibinin İstanbul'dakilere "geliyoruz" mesajları ulaşıyordu.

Akın Birdal'a suikast girişiminin faillerini tespit eden ve yakalayan; bu nedenle de "başarılı" bulunup haklarında övgüler dizilen Ankara Emniyeti'nin ekibi, daha sonra Fethullahçı örgütlenmeyle ilgili çalışma yaptığı için adeta bir girdaba düştü. O ekibin yakaladığı Birdal suikastı planlayıcısı olduğu iddia edilen Uzman Çavuş

Cengiz Ersever'in verdiği ifadede ise inanılmaz bir iddia yer aldı.

Burada bir parantez açıp Sedat Peker-Fethullah Gülen ilişkisine ilişkin bu iddiaya göz atmak gerekiyor. Cengiz Ersever'in verdiği yanıt ifadeyi alanları şoke ediyordu:

"Ben 1995 yılı İstanbul'a tayinen geldiğim sıralarda yaz aylarında Yeşil (Mahmut Yıldırım) beni telefonla iş yerimde arayarak, 'İstanbul mafyasını iyi tart, aralarına girme, herhangi bir olaya girme, kimler kimlerle ilişki içerisinde, bunlar bu büyük rantları nerelerden temin ediyorlar, bunlarla ilgili, aralarına girmeden geniş çapta bir araştırma yap' dedi. Ben de kendime göre yaptığım araştırmalar sonucunda:

Sedat Peker'in çok büyük bir rant sahibi olduğunu Romanya'da ve Bulgaristan'da büyük birer ev yaptırıp orada ikâmet ettiğini, etrafında çok sayıda adamı olduğunu, Fethullah Gülen ile ilişkilerinin olduğunu, Fethullah Gülen tarafından bu şahsa 10 milyon dolar para transfer edildiğini, Sedat Peker'in son zamanlarda okul yaptırma ve vakıf işlerine girdiğini öğrendim."

Araştırdığımda Sedat Peker'in özel bir okul açtığı, ancak daha sonra bu okulu devrettiğini öğrendim. Peker'in çevresi, diğer iddiaların doğru olmadığı görüşünde. Peker'in de halen Ergenekon soruşturması kapsamında tutuklu olduğunu hatırlatalım.

Ve skandal süreci adım adım başladı

Akın Birdal suikastına katılanlardan yakalananlar Ankara'ya getiriliyordu. Bazı gazeteciler bunun haberini almıştı. *Hürriyet* gazetesi muhabiri Kadir Ercan, Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral'la görüşmek için özel kalem odasında beklerken, meslektaşı *Milliyet* muhabiri Tolga Şardan'ın koridordan süzülerek gittiğini gördü. Özel Kalem Müdürü'ne "İyi, beni burada görmedi" dedi. Tolga ise "İnşallah Kadir beni görmemiştir" diye düşünüyordu. İki gazeteci de haber yarışındaydı. Kadir, edindiği bazı bilgileri Emniyet Müdürü Saral'a doğrulatırsa önemli bir habere daha imza atacaktı. Tolga ise "İnşallah başka uyanan olmaz da o fotoğrafı yalnız ben çekerim" düşüncesiyle, Emniyet önünde bekleyen gazetenin aracına biniyordu.

Neredeyse gece yarısına gelmişti. Cevdet Saral'ın yanına müdürler girip çıkıyor; görüşmek, aldığı bilgileri doğrulatmak için bekleyen Kadir Ercan'a çay-kahve ikramı devam ediyordu.

Gece geç saatte görüştüklerinde de önemli bir bilgi alamadan oradan ayrılmıştı...

Gazeteye geldiğinde, haber müdürünün kendisine baktığını gördü. Önemli bir haber atlandığında haber müdürleri gazete adını söyler ve "gördün mü?" derlerdi. *Milliyet* gazetesindeki fotoğrafı gördüğünde beyninden vurulmuş gibi oldu. Akın Birdal suikastında yer aldıkları iddiasıyla Ankara'ya getirilenlerin, Ankara girişindeki otoban gişelerinde yakalanışlarını gösteren fotoğraflar vardı. Günlerdir takip ettiği haberin fotoğraflarını atlamıştı. Ona çay-kahve ikram edilirken, o gün koridorda gördüğü meslektaşı aldığı sinyalle Kazan otoban gişelerinin yolunu tutmuştu.

Kadir o haberi atlamış ama Ankara Emniyet'iyle ilgili bomba gibi bir habere imza atmıştı. Emniyet'in 8. katında yasadışı dinleme birimi kurulduğunu, aralarında bakanlar, milletvekilleri, gazetecilerin de bulunduğu binlerce kişinin yasa dışı biçimde dinlendiğini öne sürüyordu. Kadir Ercan, 17 Haziran 1999 tarihinde Savcı Nuh Mete Yüksel'e verdiği ifadede bu haberi yazdıktan sonra "kafasının koparılacağı"na ilişkin tehditler aldığını ekliyor, "Mafyaya havale edildiği"nin kendisine söylendiğini belirtiyordu.

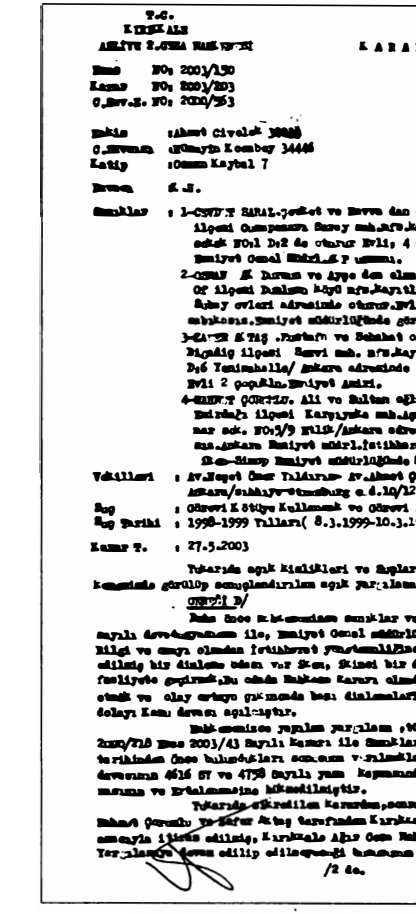
Kadir Ercan'ın haberinin patladığı gün, dönemin *Star* gazetesi Muhabiri Kamil Elibol büyük bir üzüntü yaşıyordu. Çünkü o da aynı haberi almış, ancak gazete yönetimi böyle hassas bir haberin başka kaynaklardan da doğrulanması çabasına girmişti. Üst düzey bir Emniyet yetkilisi, belki bu olayın basına sızmaması için olsa gerek "Kesinlikle böyle bir şey yok" demişti. İşte Kamil Elibol'un haberi "güme gitmiş" ve haberi yayınlanmamıştı. Kamil üzülürken, bu olay da farklı bir hal almaya başlamıştı.

Tele-kulak olayı ile Fethullah Gülen araştırması tam anlamıyla birbirine karışmıştı. İş iyice kötüye gidiyordu. Emniyet personelinin "Halil Abi" dediği Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğ, Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican'la konuşuyor, "Efendim, Ankara-İstanbul müdürleri arasındaki kavgaya el koymazsanız bu işin sonu çok kötü olacak" diyordu. Halil Tuğ, İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir'e "Cevdet Saral'la seni bir araya getireceğim. Biraz konuşmamız lazım" dediğinde Özdemir, "O bizim kardeşimiz. Ben görüşmeye hazırım" karşılığını verdi. Ancak, Cevdet Saral'ın genel müdürle görüşmeye bu saatten sonra niyeti yoktu. Randevu saatinde Saral yoktu.

Aradan yıllar geçtikten sonra Halil Tuğ'la bu kitap için konuştuğumda şunları anlatıyordu:

"Bu teşkilatta hakkımı helal etmeyeceğim üç kişi vardır: Hasan Özdemir, Cevdet Saral ve Osman Ak..."

Emniyet'in "Halil Abi"si de yıllarca hep üst görevlerde bulun-

T.C.
K[illegible]
ASAYİŞ D[illegible] BAŞKANLIĞI

KARAR

Esas No: 2001/190
Karar No: 2001/203
C.Bşv.S. No: 2001/363

Hakim : Ahmet Civelek [illegible]
C.Savcısı : Hüseyin Kombay 34446
Katip : Osman Kaytal 7

Duruşma : Açık.

Sanıklar : 1-[illegible] Sadullah oğlu 5.9.1948 Of D.lu Trabzon ili Of ilçesi Çamburnu Sarıy mah.nüf.kayıtlı Ankara/Keçiören [illegible] 2001/61 sabık No:1 D:2 de oturur Evli; 4 çocuklu;okuryazar,emekli asa.P.O imlası. Emniyet Genel Müdürlüğü personeli.

2-[illegible] Hasan ve Ayşe oğlu 15.4.1959 D.lu Of D.lu Trabzon ili Of ilçesi Dumlusu köyü nüf.kayıtlı Ankara Keçiören Polis Karakolu önü Subay evleri adresinde oturur.Evli TC imlası,Evli 2 çocuklu-okuryazar, emekli asa.Emniyet müdürlüğünde görevli;

3-[illegible] Hüseyin oğlu 6.12.1964 Çanakkale D.lu Eceabat İlçesi Bigalığ ilçesi Sarvi mah. nüf.kayıtlı Balıkesir Bağlıçiği Soğanalara C blok, D:6 Yenimahalle/ Ankara adresinde oturur.P.O imlası, okuryazar,emekli asa. Ankara Emniyet müdürlüğünde komiser(108194 Sicil No.lu)

Vekilleri : Av.Ragıp Ömer Yıldırım- Av.Ahmet Çamur- Tüm sanıklar vekili- Ankara/Bahçıvan-Otomobilcular c.d.10/12

Suç : Görevi Kötüye Kullanmak ve Görevi İhmal

Suç Tarihi : 1998-1999 Yılları(8.3.1999-10.3.1999)

Karar T. : 27.5.2003

Yukarıda açık kimlikleri ve suçları yazılı bulunan sanıklar hakkında Mahkemesinde görülüp soruşturulması açık yargılamaları sonunda;

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

Baba Emre Mahkemesine sanıklar ve arkadaşları mahkemesinin 2000/218 esas sayılı devam[illegible]nın ile, Emniyet Genel müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığının Bilgi ve emri olmadan İstihbarat yapılamayacağına aykırı olarak usulüne uygun talimat edilmiş bir dinleme odası var iken, Gizmeli bir dinleme odası tesis edilerek; bu odada faaliyete geçirmek,bu odada Mahkeme kararı olmadan çok sayıda telefon dinlemek,takip etmek ve olay anlayışı çıkmazda hazı dinlemeleri bilgisayar kayıt diskinden sildirmekten dolayı Kamu davası açılmıştır.

Mahkemesince yapılan yargılama ,tüm aşamalarda geçirmiş,ve neticeten 2000/218 Esas 2003/43 Sayılı Kararı ile Sanıkların Beş Kamuya faaliyetlerde 23.04.1999 tarihinden önce bulundukları sonuçsuz yargılamalar,Tüm sanıklar hakkında açılan Kamu davasının 4616 SY ve 4758 Sayılı yasa kapsamında kaldığından dolayı Kesin Hükme Bağlanmasına ve Beraatlerine hükmedilmiştir.

Yukarıda aktedilen Kararın,sanık sanıklardan Savcı Hüseyin Ak, Mahmut Çamur ve Yaşar Akbaş tarafından Karşı[illegible]le Ağır Ceza Mahkemesine itiraz olunmak sanığa ilanen edilmiş, Karşı[illegible]le Ağır Ceza Mahkemesinin [illegible] tarihli kararı ile Yargılamanın devamına edilip edilmeyeceği hususunda karar [illegible] dirilmesine

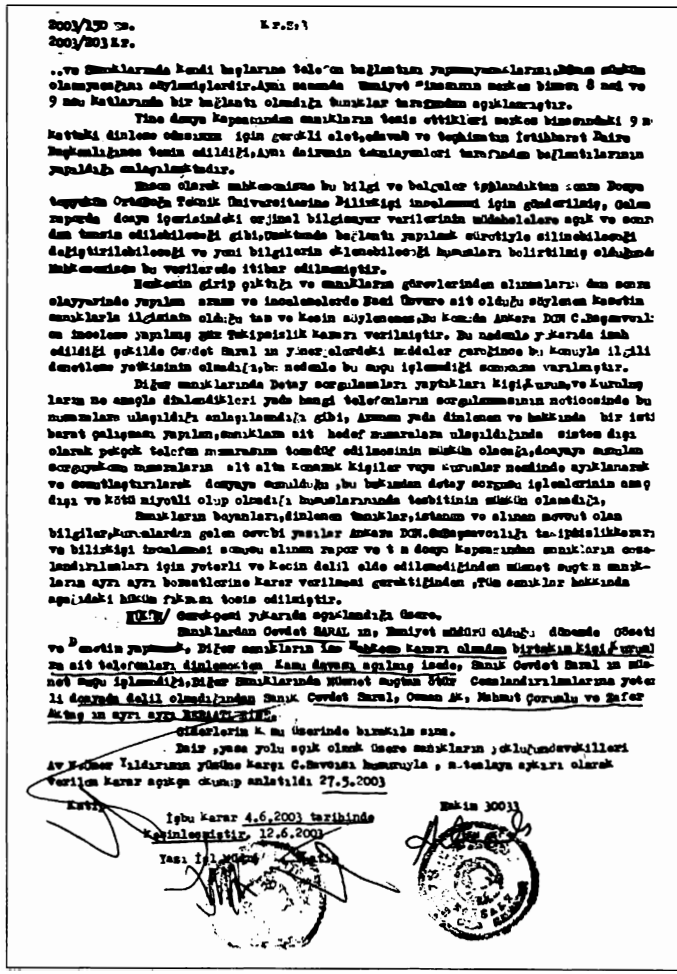
/2 de.

Emniyet teşkilatındaki "Fethullahçı Örgütlenme"nin üzerine gidenler ve soruşturma yürütenler, tele-kulak iddialarıyla mahkeme önüne çıkarıldı.

duğu için ona "yıkılmayan kale" diyorlardı. İçişleri Bakanlığı'na atanan Saadettin Tantan, o kaleyi de yıkıyor, altından bir şey çıkmayan soruşturma başlatıyordu...

Biz yeniden "Polisteki Fethullahçı örgütlenme soruşturmasına" dönelim...

"Emniyet'te Fethullahçı Kadroloşma" araştırmasının yapılması için Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne 4 Şubat 1999'da yazı gönderildi. Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak'a bağlı istihbarat biriminde özel bir çalışma başlatıldı. Bu grup, yalnız Emniyet'te

Cevdet Saral, Osman Ak, Mahmut Çorumlu ve Zafer Aktaş haklarında açılan kamu davasından beraat ettiler.

değil, Türkiye genelindeki Fethullahçı örgütlenmeye dönük rapor hazırlamaya başladı. 18 Şubat 1999'da Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönderilen "gizli" kayıtlı yazıda "Türkiye çapında bu örgüte yönelik planlı istihbarat operasyonu" yapılması önerildi. İşte sonun başlangıcı da böyle oldu...

Şubat ayında gönderilen yazıdan sonra ilginç gelişmeler yaşanmaya başlandı. "Tele-kulak" olayı şöyle gelişti:

– Ankara Emniyet Müdürlüğü, 15 Mart 1999'da Teftiş Kurulu Başkanlığı ile İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na Fethullah Gülen cemaati hakkında 43 sayfalık bir rapor gönderdi.

– Raporlar, DGM'ye gönderilirken Fethullah Gülen, sessiz-sedasız Amerika'ya gitti.

– Aynı günlerde, Emniyet Genel Müdürlüğü, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde bazı telefonların izinsiz olarak "izlendiği" iddiasıyla inceleme başlattı.

– 16 Nisan'da Ankara Emniyet Müdürlüğü, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne "Fethullah Gülen cemaati"yle ilgili olarak ikinci bir rapor gönderdi. Aynı gün istihbarattan sorumlu Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak, İstihbarat Şube Müdürü Ersan Dalman, yardımcısı Zafer Aktaş, "istihbarat" hizmetlerinden çıkarıldılar.

– 21 Nisan 1999'da, dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, bu raporları "gereği yapılmak" üzere Ankara DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderdi. DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel dava açtı ve Emniyet'in yazısı Fethullah Gülen davasının temelini oluşturdu.

– Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde Ak, Dalman ve Aktaş'ın istihbarat hizmetlerinden çıkarılmasına rağmen, Fethullah Gülen cemaatıyla ilgili çalışma devam ettirildi. Örgütün mali kaynakları ve lider kadrolarına ilişkin bazı ipuçları elde edildi.

– O günlerde bazı gazetelerde, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde bir ekibin, telefonları izinsiz olarak "detay sorgu"ya tabi tuttuğu, yani kimin kiminle konuştuğunu mercek altına aldığı öne sürüldü. Bu haberlerden sonra İçişleri Bakanlığı soruşturma açtı. Emniyet Müdürü Cevdet Saral ile Müdür Yardımcısı Osman Ak açığa alındı. Saral'ın "açıkta geçen süresi" 3 ay olurken, Osman Ak'ın bu süresi tam 41 ay sürdü.

– Fethullah Gülen'in video kasetleri televizyonlarda yayınlanmaya başladı. Aynı günlerde Emniyet'teki ekibin, Cumhurbaşkanlığı, Genelkurmay Başkanlığı, iş adamları, parti liderleri, yargı mensupları ve gazetecilerin de aralarında bulunduğu çok sayıda kişinin telefonlarını mahkeme kararı olmadan dinlediklerine ilişkin haberler de yer aldı.

– Uzun bir yargı süreci başladı. Saral ve Ak hakkında mal varlıklarından yaptıkları idari işlemlere ilişkin birçok soruşturma açıldı. Ak ile Zafer Aktaş, polis memurları Elif ile Serdar tam 41 ay açıkta kaldı. Bu dönemde tele-kulak haberleri hiç eksik olmadı, "tele-kulak" denilince aynı isimler gündeme geldi.

Tele-kulak olayının sonu

– Yargıtay Üyesi Naci Ünver'in, Emniyet'in 9. katında "hurdalık odası"nda bulunduğu belirtilen ses bandı, soruşturma konusu oldu. Savcı Nuh Mete Yüksel, Ankara Emniyet Müdürlüğü görevlileri hakkında takipsizlik kararı verdi.

– Cevdet Saral ve Osman Ak hakkında yürütülen adli yargılama sürecinde açılan davaların tümü sonuçlandı. Saral, Ak ve diğer görevliler hakkında beraat kararları verildi.

– Tele-kulak iddialarıyla ilgili olarak Osman Ak hakkında verilen 10 ay kıdem tenzili cezası, Danıştay 12. Dairesi tarafından esastan bozuldu.

– Kırıkkale 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde devam eden 38 sanıklı dava, 31 Ocak 2003 tarihinde af kapsamında değerlendirildi.

– Bunun üzerine Cevdet Saral, Osman Ak, Zafer Aktaş ve Mahmut Çorumlu, af kararına itiraz ettiler ve yargılanmak istediklerini bildirdiler. Sanıkların itirazlarını üst mahkeme uygun buldu ve yeniden yargılanmalarına karar verdi.

– Tele-kulak davası aynı mahkemede yeniden açıldı. 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 27 Mayıs 2003 tarihli ve 2003/150 esas ve 2003/203 kararıyla tüm sanıkların beraatine karar verildi ve karar kesinleşti. Tüm sanıklar beraat ettirildi ve karar kesinleşti.

İşte bir dönem "linç edilen" Emniyetçiler hakkındaki son durum böyleydi.

Gelin bu olaya bir de daha içeriden ve derinden göz atalım:

Hanefi Avcı, "Fethullahçı Emniyetçiler listesi"nde 4. sıradaydı

Eğer, Emniyet'teki Fethullahçı araştırması gizli tutulabilseydi, birazdan okuyacağınız, polisin kendi içinde yaşanan polisiye olay daha farklı olacaktı...

Ankara Emniyeti'nin hazırladığı "Fethullahçı Emniyet Mensupları" listesini, İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun, istihbaratçılara yakışır bir biçimde "gizli" olarak ele geçirmişti. Liste üzerindeki çalışmalar devam ederken listeye ulaşmayı başaran Daire Başkanı, soluğu genel müdürlük binasında aldı.

İşte savaş baltaları bu listenin önceden ele geçirilmesiyle çekilmiş oldu. İlk darbe Cevdet Saral'a indirildi. Saral'la uzaktan yakından ilgisi olmayan bazı çete mensupları Saral'ın akrabası gibi basına sızdırıldı. Aranan ama yeri belli olan Saral sülalesinden bir kişi uzun süre bilinçli olarak yakalanmadı. Cevdet Saral'la telefonla konuşacağı gün, karşı ekip tarafından sabırla beklendi...

Bir tarafta İstihbarat Dairesi ile İstanbul Emniyeti'nin bazı birimleri, bir yanda Ankara Emniyeti'nin bazı birimleri kavganın tam göbeğine çekilmişti...

Ankara Emniyeti, Fethullahçı grup için "Işık Tarikatı" adını kullanmıştı. Dayanak olarak Fethullah Hoca'nın kitaplarında da sık sık ismi geçen "Işık Evleri", "Işık Ordusu" ve şiirlerinde ışıktan çok söz etmesi gösterilmişti. Bu ifadeye karşı çıkan İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun çok gizli damgalı ifadesinde şunları söylüyor:

> Fethullah Gülen cemaati mensupları toplandıkları eve "Işık Evi" derler. Bu cemaat "devir tarikat devri değildir, hakikat devridir" özdeyişiyle tarikatçılığı reddeder. Dolayısıyla Fethullah Gülen cemaati bir tarikat değildir. Işık Tarikatı diye bir tarikat yoktur. Bir gazete (*Türkiye*) etrafında toplanan bir gruba Işık Grubu denilmektedir. Işık

Tarikatı adı, Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğü'müzün acele ile hazırlanmış bu raporunda ilk defa gündeme gelmiştir.

Hazırlanan liste, bir gazete muhabirinin dahi hazırlamayacağı, mesuliyet ihtiva etmeyen bir liste haline gelmiştir. Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün il dışındaki personel hakkında istihbarat çalışması yapabilmesi için bakanlık onayı gerekmektedir. Böyle bir onay alınmamıştır.

"Fethullahçı Emniyetçiler" listesinin dördüncü sırasında İstihbarat Dairesi eski Başkan Yardımcısı, yaptığı açıklamalarla ve son olarak da yazdığı kitapla gündem yaratan Hanefi Avcı'nın adı bulunuyordu. Aynı listenin yedinci sırasında ise Ergenekon soruşturması kapsamında tutuklanan ve 16 ay sonra salıverilen Adil Serdar Saçan'ın adı yer alıyordu. Hanefi Avcı'yı elektronik ve bilgisayar konusunda yetişmişliğiyle öven Daire Başkanı Sabri Uzun, Avcı için bir de "Ona sorun" dediği bir uyarıda bulunuyor. İşte o bölüm:

Osman Ak, hem eğitim almak hem de ikna edip, başkanlığa getirebilmek için üç dört kez Hanefi Avcı'nın İstanbul'daki evinde misafir olmuş. 1995 yılı Eylül ayında 9 kişilik bir heyet Uzak Doğu ülkelerine teknolojik gelişmeleri takip etmek için görevli gitmiştir. Bu gezi sırasında Şube Müdürü Ak, Tayvan'da bulunan Zaman Gazetesi muhabirinin adresini aldığını bildirmiş ve buluşmuşlardır. Akın Birdal olayının soruşturması sırasında sanıkların yüzleştirileceği ve yer gösterme yapılacağı haberi sadece Zaman Gazetesi'nde yayınlanmıştır. Zaman Gazetesi Fethullah Gülen cemaatinin yayın organıdır. Bu gazete mensuplarıyla ilişkide bulunanlar başkası, cemaat üyeleri diye itham edilen ise Hanefi Avcı'dır. Avcı'nın çocuğunun Samanyolu Koleji'nde okuduğunu duydum. Bu kolej yine aynı cemaatin yönetiminde olan bir kurumdur. Çocuğunun bu okula nasıl kaydedildiğini adı geçenin ifadesine başvurmak suretiyle öğrenmekte fayda vardır.

Rapor, gizli buluşmada İstihbarat Dairesi Başkanı'na veriliyor

Emniyette Fethullahçılarla ilgili araştırmanın yapıldığı günlerde İstihbarat Daire Başkanı Uzun'a bir telefon geliyor. Arayan kişi Ankara Emniyet'inde görevli. Uzun'a kurum dışında buluşmaları gerektiğini belirtiyor ve bu görüşmeden kimsenin haberinin olmaması gerektiğini söylüyor.

Gizli buluşma sırasında genç, kazağının altında sakladığı bir

raporu çıkarıp başkana veriyor. Bu rapor Ankara Emniyeti'nin hazırlamakta olduğu raporun bir örneğidir. Sabri Uzun, bu kişinin ismini vermiyor ama Fethullah Gülen cemaati mensupları olduğu iddia edilenlerin daha çok okul yıllıklarından seçilerek listelendiğini öne sürüyor. Başkan, toplam 129 kişilik listeyi ele geçirince, soluğu Teftiş Kurulu Başkanı Halit Karabulut'un yanında alıyor. Sonra durumu Genel Müdür Necati Bilican'a aktarıyor. Birkaç gün sonra Ankara Emniyeti, hazırladığı listeyi İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na resmen ulaştırdığında elde edilen listelerle son liste arasında bazı değişiklikler olduğu anlaşılıyor.

Listede yer alan Emniyetçilere haber uçuruluyor. Listede yer alanlar Ankara Emniyeti'ni birkaç cepheden köşeye sıkıştırmaya başlıyor. Kimse "Bu listedeki isimler doğru mu, eğri mi" araştırmasına girmiyor bile. Bu konuda başlatıldığı belirtilen soruşturmanın akıbeti bilinmezken, "tele-kulak" soruşturması jet hızıyla sonuçlandırılıyor.

Ankara Emniyet Müdürü, İstihbarat Başkanı'nı suçluyor

Sabri Uzun'un ifadesinden sonra, bu listeyi hazırlayan Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ne diyor? Önce Sabri Uzun'u "Fethullahçı örgütlenmenin avukatlığına soyunmak"la suçluyor. Cevdet Saral sözlerini şöyle sürdürüyor:

"Fethullah Gülen yapılanmasıyla ilgili olarak hazırladığımız raporun İstihbarat Daire Başkanlığı bünyesinde yaratmış olduğu endişe, karşı taraf için acilen bir suç üretme gayretine dönüşmüştür. Bu yönde ilk adım olarak, kamuoyunda ilgi görecek ve takibi sağlanacak, muhataplarını hukuken suçlu olmasalar da, 'bu kişilerin yanında olunmaz, yaptıkları çalışmalara da itibar edilmez' kanaatini yaratabilme gayretine girilmiştir. Telefon dinleme izleme veya detay yapma bugünkü istihbarat derlemenin ön koşulu haline gelmiş ve 80 il emniyet müdürlüğü, istihbarat, kaçakçılık dairelerince sürekli yapılan bir teknik çalışma tarzıdır."

Fethullahçıları devlet eliyle kollamak adına kendilerinin hedef yapıldığını kamuoyuna anlatamadıklarını ifade eden Saral, "Fethullahçılığı devlet için tehdit ve tehlike olarak işaret etmemiz, derhal karşı saldırı konseptini gündeme getirmiştir" diyor.

"Fethullahçı Emniyetçiler" listesiyle ilgili hazırlıkların içinde olan Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak'ın sözleri ise şöyle:

"Fethullah Gülen ve yandaşlarına yönelik çalışma sürdüren, ben ve ilgili personelim görevi kötüye kullanmak iddiasına muhatap kalmaktayız. Fethullah Gülen ve yandaşları hakkındaki tüm yazışmalar ve isim listeleri kendilerinde mevcut olduğu halde bilerek ve isteyerek, uzman ve bilirkişi tayininde yanlı davranmışlardır. 'Adliyede ve mülkiyede örgütlenerek, buradan devlet yönetimini ele geçirme' gayesini öncelikli hedefi olarak açıklayan Fethullah Gülen ve yandaşlarının Emniyet bilgi işlem ve istihbarat birimlerine sızdığı biline biline uzman ve bilirkişi seçiminde bu birimlerimizdeki personelden yararlanılmıştır. Hakkımızdaki iddiaları ilk ortaya çıkardığı belirtilen Sabri Uzun, Basri Aktepe, Şammaz Demirtaş'ın, Komiser M.A'nun, Fethullah Gülen ve yandaşlarıyla ilgisi olduğu tespitlerimizin arasındadır."

"Tele-kulak soruşturması"nda "uzman" olarak tutanaklarda imzası bulunan bazı personelin isimlerine "Fethullahçılar listesi"nde rastlanması şaşırtıcı. Listenin15. sırasında Emniyet Amiri Basri Aktepe'nin, 52. sırasında Komiser M. Fecri Yıldız'ın isimleri bulunuyor.

Bunu Osman Ak şöyle anlatıyor:

"Fethullah Gülen ve yandaşlarıyla ilgili çalışmalarımız, teşkilatımız içine sızan unsurlarca karşı hareket başlatılarak engellenmek istenmiş, Şubat ayının son haftasında telefon detay sorgulamasına ait log dosyalarını maksatlı olarak ele geçirerek, tahrifat ve ifşaatla birlikte komplo teorilerini işleme koymuşlardır. Hakkımızdaki tüm iddiaların temeli, Fethullah Gülen ve yandaşlarının İçişleri Bakanlığı bünyesindeki unsurlarca, organize edilen komploya dayalı faaliyetlerinin sonucudur."

Hanefi Avcı, bir dönem en yakın arkadaşı Osman Ak'ın hazırladığı "Fethullahçı listesi"ne kendisinin eklemesine öfkelenmişti. Aynı zamanda hukuk fakültesi mezunu olduğu için hukuki olarak haklarını nasıl arayacağını da biliyordu.

Avcı, Cevdet Saral, Osman Ak ve bazı görevliler hakkında açtığı tazminat davasını sonuçta kaybetti. Hanefi Avcı'yı "Fethullahçı Emniyetçiler" listesinin 4. sırasına koyan ve listeyi hazırlayanlar hakkında işlem yapılması için yaptığı başvuru üzerine, bazı görevliler açığa alındı. Ancak, bunlar da mahkeme kararıyla daha sonra görevlerine döndü.

O gün o listede yer alanların önemli bir bölümü gündemde. Hanefi Avcı yazdığı kitapla olay yaratırken ve Emniyet'te hemen herkesin konuştuğu konuları gündeme getirirken yeni bir dönemi başlatıyordu. İstihbarat Dairesi'nin önemli bir ismi de şu gün-

lerde benzer bir kitap yazıyor, Fethullahçılar konusunda nasıl yanılgıya düştüğünü, sonradan gerçeği nasıl gördüğünü bu kitapta açıklayacağını kaydediyor.

O listede yer alan isimlerden birisi de Basri Aktepe'ydi. Halen Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı'nda önemli görevde bulunan Aktepe, telefon dinlemelerinin gündeme gelmesinden sonra da TBMM'de sıkça anılır oldu.

"Fethullah'a dokunduk ve sürüldük"

Tele-kulakçı diye yargılananlar kendilerini "Fethullah'a dokunduk tele-kulakçı damgasıyla sürüldük" şeklinde savunurlarken, DGM'de Gülen'in yargılanmasında da konuştular. İşte DGM'de tanıklık eden Osman Ak'ın Gülen ve cemaat ağıyla ilgili yorumlarından satır başları:

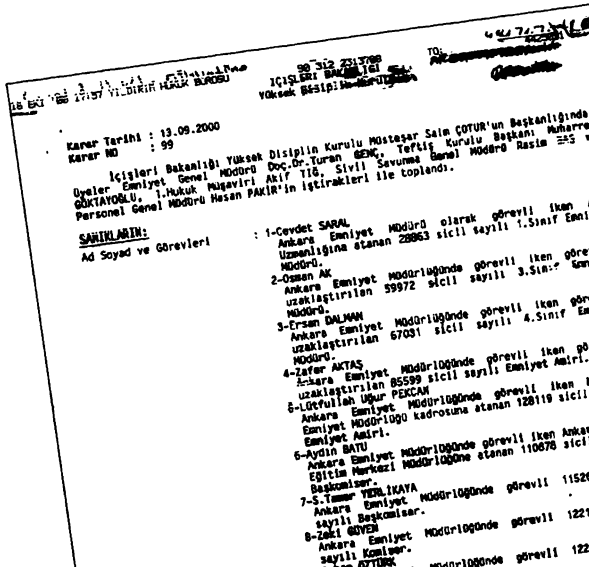
– Genel Müdürlük'ce görevlendirilmiş üç müfettiş makama geldi. Fethullah Gülen grubuna ait bir yapılanmayla ilgili çalışma başlattıklarını, emniyet teşkilatı içerisinde bir takım birimlerce bu soruşturmanın güvenli bir biçimde yürütülemeyeceğini, bu amaçla kendilerine benim yardımcı olmamı istediklerini bildirdiler...

– Yaptığımız ön çalışmada özellikle Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi, Fethullah Gülen'i ılımlı İslami görüşe sahip zararsız bir kişi olarak tanıtıyordu. Ancak bizim yaptığımız ön çalışma tam aksine bir kanaat edinmemize yol açtı. Yani belirtilenden bir iki kademe daha şedit durumda bir yapılanma olduğu yolundaydı...

– 18-19 Şubat tarihlerinde konuyu detayıyla belirterek Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı'na bir yazı yazdık. Yazıda yapılanmanın ülke çapında ve geniş bir yelpazede değerlendirilmesi gerektiğini vurguladık. Bu yazımız üzerine kıyametler koptu ve gerek ben gerekse ekibim aleyhine yoğun bir iftira ve karalama kampanyası başladı.

– 18 Mart ve 19 Nisan tarihlerinde iki ayrı rapor hazırlayıp gönderdik. 21 Nisan tarihinde ise topladığımız dokümanlar ile birlikte konuyu DGM C. Başsavcılığı'na ilettik. Bu olaydan üç gün sonra da Fethullah Gülen tedavi olma gerekçesiyle Amerika'ya gitti.

– Bu olayın 1991 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü'nce soruşturma kapsamına alındığı, o dönem şartlarında daha dar kapsamlı bir soruşturma yapılarak olayın DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na intikal ettirildiğini öğrendik. Bu raporlara ulaşmakta büyük zorluklar yaşadık. Arşivlerimizde bulamadık. Daha sonra raporlarda ismi geçen bir

İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu Müsteşar Salim ÇOTUR'un Başkanlığında, Üyeler Emniyet Genel Müdürü Doç.Dr.Turan GENÇ, Teftiş Kurulu Başkanı Muharrem GÖKTAYOĞLU, 1.Hukuk Müşaviri Akif TİĞ, Sivil Savunma Genel Müdürü Rasim EAŞ ve Personel Genel Müdürü Hasan PAKİR'in iştirakleri ile toplandı.

Karar Tarihi : 13.09.2000
Karar NO : 99

SANIKLARIN:
Ad Soyad ve Görevleri

1-Cevdet SARAL, Ankara Emniyet Müdürü olarak görevli iken APK Uzmanlığına atanan 28863 sicil sayılı 1.Sınıf Emniyet Müdürü.
2-Osman AK, Ankara Emniyet Müdürlüğünde görevli iken görevden uzaklaştırılan 59972 sicil sayılı 3.Sınıf Emniyet Müdürü.
3-Ersan DALMAN, Ankara Emniyet Müdürlüğünde görevli iken görevden uzaklaştırılan 67031 sicil sayılı 4.Sınıf Emniyet Müdürü.
4-Zafer AKTAŞ, Ankara Emniyet Müdürlüğünde görevli iken görevden uzaklaştırılan 85599 sicil sayılı Emniyet Amiri.
6-Lütfullah Uğur PEKCAN, Ankara Emniyet Müdürlüğünde görevli iken Malatya Emniyet Müdürlüğü kadrosuna atanan 128119 sicil sayılı Emniyet Amiri.
6-Aydın BATU, Ankara Emniyet Müdürlüğünde görevli iken Ankara Moral Eğitim Merkezi Müdürlüğüne atanan 110878 sicil sayılı Başkomiser.
7-S.Tamer YERLİKAYA, Ankara Emniyet Müdürlüğünde görevli 115260 sicil sayılı Başkomiser.
8-Zeki GÖVEN, Ankara Emniyet Müdürlüğünde görevli 122188 sicil sayılı Komiser.
9-Ayhan ÖZTÜRK, Ankara Emniyet Müdürlüğünde görevli 122291 sicil sayılı Komiser.
10-Selat ÖZTÜRK, Ankara Emniyet Müdürlüğünde görevli 201778 sicil sayılı Komiser Yardımcısı.

Suçlandırıldıkları Olay : Cevdet SARAL hakkında; denetim görevini yerine getirmemek, Osman AK, Ersan DALMAN, Zafer AKTAŞ, L.Uğur PEKCAN, Aydın BATU, S.Tamer YERLİKAYA, Zeki GÖVEN, Ayhan ÖZTÜRK ve Selat ÖZTÜRK hakkında; görevi kötüye kullanarak kin ve garaze bilinçli asılsız rapor vermek, Zafer AKTAŞ ve Selat ÖZTÜRK hakkında; Bilgisayar [illegible]

...Müsteşar'ın emri ve baskısı ile topladıkları ve kendilerine rapor adına getirilmeyeceği söylendiği, bu nedenle kasıtlarına rastlanılmadığı, soruşturma emri ile ilgili görev emirleri, sanık ve tanık ifadeleri, bahsekonu rapor ve eki isim listesi ile dosyadaki diğer deliller mevcut olduğundan tanıklarına

GEREKÇİ BAKIMINDAN :
Yüksek Disiplin Kurulu'nun, sözkonusu soruşturma incelemesinin, bilgisi dahilinde imzası ile gönderileceğine dair emir yazı olduğu halde hazırlanan raporu inceleyip araştırmadan imzalayarak göndermek suretiyle denetim görevini yerine getirmemek suçu SGDTK'nın 6/A-3.maddesi uyarınca "4 Ay Kısa Süreli Durdurma" cezası ile tecziyesi gerekmekte ise de, aynı tüzüğün 15.maddesinin uygulanmasıyla bir derece alt ceza olan "3 GÜNLÜK AYLIK KESİMİ" cezası ile tecziyelerine,

2-Osman AK, Ersan DALMAN ve Zafer AKTAŞ'ın bahse konu raporun hazırlanmasında açıklanan nedenlerle yetki ve mıfuzlarını kötüye kullanarak gerçeğe aykırı rapor düzenlemelerinden Emniyet Örgütü Disiplin Tüzüğünün 8/7. ve 8/12.maddeleri uyarınca "Memleketen Çıkarma" cezası ile tecziyeleri gerekmekte ise de aynı tüzüğün 15.maddesinin uygulanmasıyla bir derece alt ceza olan "DAİRE AY YDAM SINIRLI DURDURMA" cezası ile tecziyelerine, Osman AK ve Ersan DALMAN'ın yükseltilebilecekleri kadronun son kademesinde bulunduklarından brüt aylıklarının 1/2 oranında kesilmesine, 3201 Sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun 59.maddesi uyarınca her üç sanığın rütbe tarifelerinin ceza süresi kadar geri bırakılmasına,

3-Zafer AKTAŞ ve Selat ÖZTÜRK'ün bilgisayar kayıtlarını silmek ve yıldırmak suçu 4455 Sayılı Af Kanunu kapsamını girdiğinden dosyanın bu bölümden işlemden kaldırılmasına,

4-L.Uğur PEKCAN, Aydın BATU, S.Tamer YERLİKAYA, Zeki GÖVEN, Ayhan ÖZTÜRK ve Selat ÖZTÜRK'ün yetki ve mıfuzlarını kötüye kullanarak gerçeğe aykırı rapor vermek suçları sübuta ermediğinden haklarında "CEZA TAYİNİNE MAHAL OLMADIĞI" na;

13.09.2000 tarihinde Kurulumuzca oybirliği ile karar verildi.

Salim ÇOTUR, Vali, Müsteşar, BAŞKAN
Doç.Dr.Turan GENÇ, Vali, Emniyet Genel Müdürü, ÜYE
Muharrem GÖKTAYOĞLU, Vali, Teftiş Kurulu Başkanı, ÜYE
Akif TİĞ, Vali, 1.Hukuk Müşaviri, ÜYE
Rasim EAŞ, Vali, Sivil Savunma Genel Müdürü, ÜYE
Hasan PAKİR, Vali, Personel Genel Müdürü, ÜYE

Osman Ak ile Hanefi Avcı yakın arkadaştı. Osman Ak, Fethullahçılar listesini hazırlarken 4. sıraya Hanefi Avcı'yı yazdı. İpler tam anlamıyla kopmuştu. Fethullahçı listesi unutulmuş, "telekulak" kavgası başlamıştı.

takım personelin kilit noktalarda hatta istihbarat daire başkanlığında görev yaptıklarını fark ettik. Daha sonra bu birime yazdığımız gizli yazıların ne şekilde sızdırıldığını tahmin ettik... Daha sonra, elde ettiğimiz bir takım değerli belgelerin yok edildiğini tespit ettim.

– Bu çalışmalarımız engellenmeseydi ve bir takım manipülasyonlar ile karşılaşmasaydık nelerin ortaya çıkacağını biz görmüştük... Çalışmalarımız devam etseydi Fethullah Gülen ile ilgili çok değişik sonuçlara ulaşacağımızı zannediyordum. Yapılanma, Hasan Sabbah'ın "Haşhaşin" adlı örgütlenmesine benzemektedir.

– Dikkatimi çeken bir konu; af yasasının kapsadığı tarih 18 Nisan olarak düşünülmüştü. Ancak daha sonra çok ilginç olarak 23 Nisan'a çekildi. Ben bunu bizim DGM'ye müracaat tarihimiz olan 21 Nisan gözetilerek değiştirildiği düşüncesindeyim. Zira bu şekilde duyumlar geldi. Bunun da sanığın başında bulunduğu grubun siyasiler üzerindeki etkilerini gösterdiği kanaatindeyim.

– Benim kişisel kanaatim bizden sonra bu soruşturmanın gereğince yapılmadığı yönündedir. Hatta soruşturmalarda kullanılan tabir ile soruşturularak örtbas etme yönteminin uygulandığı kanaatindeyim... Hakkında ciddi deliller bulduğumuz meslektaşlarımız şu anda teşkilatın önemli görevlerini üstlenmiş bulunmaktadırlar...

– Bence, bu örgüt silahlıdır. Zira polis içerisindeki yapılanma, polisteki silahlı gücün yapılanma tarafından bizzat kullanılması onun silahlı olduğunu gösterir... Bir kaset çözümünde Fethullah Gülen, Gazi olaylarını bir ay önceden kendisine bir polis istihbarat şefinin haber verdiğini, konuyu dönemin başbakanına (Tansu Çiller) ilettiğini söylemişti. Bu da şahsın polis içerisindeki gücünü göstermek için yeterlidir... Tespitlerime göre bu örgüt bilgisayar virüsüne benzetilebilir. Girdiği yerde her şeyi kısa sürede etkisi altına almaktadır...

Cemaatin gücü giderek artıyor

Tele-kulak skandalı polisteki Fethullahçı kavganın doruk noktasıydı. Ama ayrıntılarda da inanılmaz bilgiler var.

İstanbul Narkotik Şube Müdürlüğü görevinden alınan Ferruh Tankuş'un, Genel Müdür Necati Bilican'ın oğlu Murat'ın kullandığı 33468.. numaralı cep telefonunun parasının Emniyet tarafından ödendiğini, İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir'in kaçakçı Yasin Umo'yla ilişkili olduğunu, oğluna villa alındığını iddia etmesi şok yaratmıştı.

Hasan Özdemir, aynı günlerde yaptığı açıklamalarla bu iddiaları çürüttü. Genel Müdür Bilican da, oğlunun limiti geçen cep telefonu ücretinin farkını hemen yatırttı. Ancak iddialar bir türlü bitmedi. Bilican, oğluyla ilgili tüm iddiaların araştırılması için İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun'u görevlendirdi.

Tankuş, Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak'ın "devre"siydi. Tankuş bir televizyon programına çıkmadan önce Ankara'ya geldi ve Uzun'un ekibi tarafından gizlice izlettirildi. Bu izleme ve daha sonra alınan bazı ifadelere göre Komiser Yardımcısı Bora Barış Güler'in evinde altı kişinin katılımıyla bir toplantı yapıldı. Tankuş'la birlikte aynı programa çıkan emekli Emniyet Amiri İsmail Sülün'ün de Ankara'ya gelip Osman Ak'la görüştüğü bilgisi Sabri Uzun'a verildi. Bu görüşmeler televizyon programına hazırlık olarak değerlendirildi.

Sabri Uzun, Bilican'ın oğluyla ilgili bilgilerin Tankuş'a Osman Ak tarafından verildiği kanaatindeydi. Telefon faturalarının emniyet bütçesinden ödendiğinin araştırılması için çok uzun, yoğun ve özel bir çalışmanın yapılmış olması gerekiyordu. Bu ancak bilgisayar ortamından elde edilebilirdi. Sistem Yöneticisi Komiser Musa Aydoğdu'yu çağırdı. Murat Bilican'ın kullandığı cep numaralarının

başka birimler tarafından sorgulanıp, sorgulanmadığının araştırılmasını istedi. Birkaç gün sonra Komiser Aydoğdu, elinde listeyle geldi. Bilican'ın numarası tam 24 kez Ankara Emniyeti'nce sorgulanmıştı. Sabri Uzun listeyi alır almaz nefes nefese Genel Müdür'ün yanına gitti. "Çok önemli bir durum arz edeceğim. Oğlunuzun telefonlarını Ankara Emniyet'i sorgulamış..."

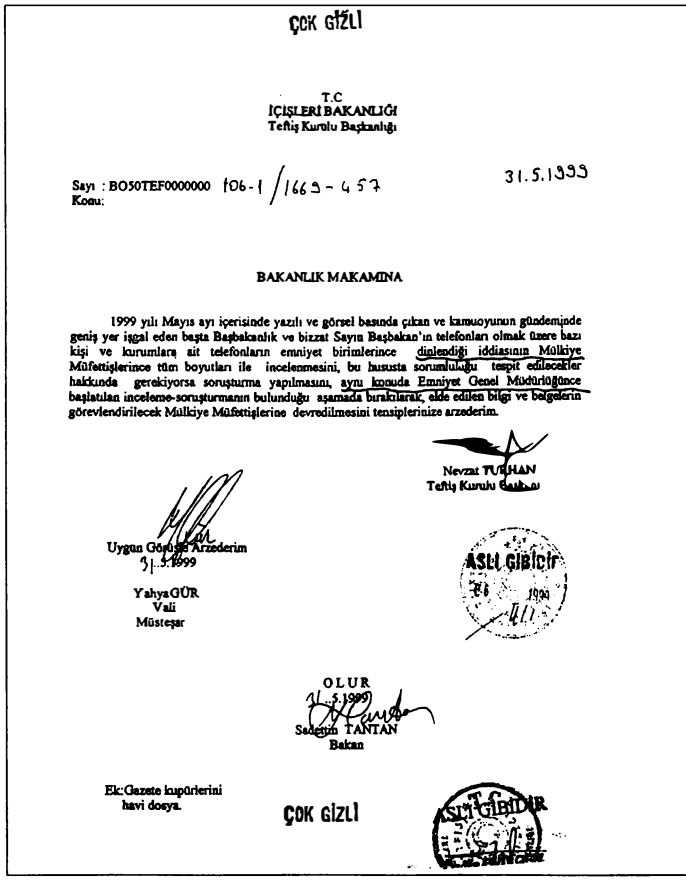
Baysal'ın izi PTT'de bulundu

O günlerde Emniyet'in hemen hemen tüm birimleri kaçak bankacı Özal Baysal'ın peşindeydi. Baysal'ı yakalamak için operasyonlar yapılıyor, yakın çevresinin telefonları dinlemeye alınıyordu. Ancak, diğer kaçaklar gibi sonuçta Baysal da "aşkın kanunu"na yenik düşüyordu.

Baysal'ı ele geçirmek için Emniyet İstihbarat Dairesi'nin yanı sıra Organize Suçlarla Mücadele Dairesi, Ankara, İstanbul, İzmir Emniyet Müdürlükleri adeta alarmdaydı. Aslında aralarında büyük bir yarış yaşanıyordu. Baysal'ın bağlantı kurabileceği isimleri belirlemek ve ona ulaşabilmek için telefonlar sorgulanıyor, buradan Baysal'a ulaşmanın yolları aranıyordu. Bu yarışta öne geçen İstanbul Emniyet Müdürlüğü oldu. Özal Baysal, Gönül Tamer aracılığıyla irtibat kurarak kardeşi Ünal Baysal'dan kimlik istedi. Sahte kimlikleri polis kimin hazırlayacağını çok iyi biliyordu. Kimlikler hazırlandığında bunlar Küçükyalı PTT'sine götürüldü. Zarfın üzerinde, "Gönderen: Ünal Denizcioğlu" yazıyor, alıcı olarak da, İzmir'de Gönül Tamer'in adresi yer alıyordu. Polis, Özal Baysal'ın Gönül Tamer'le irtibatta olduğunu değerlendirdi. Bir ekip, 7 Aralık'ta uçakla İzmir'e gönderildi. Bir gün sonra, hem Gönül Tamer hem Özal Baysal yakalandı. Yıllar süren kaçak hayatı son buluyordu.

"Kızım, Cumhurbaşkanının telefonunu niçin sorguladınız?"

Özal Baysal'ın kullandığı cep telefonuyla aranmadık yer kalmamıştı. Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, Cumhurbaşkanlığı Köşkü, Koruma Şube Müdürlüğü, Cumhurbaşkanlığı Tarabya Köşkü, ANAP ve DYP Genel Merkezleri, Başbakanlık Özel Kalemi, Başbakanlık, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, İstanbul Emniyeti Özel Kalem'i, Antalya Valiliği ve Turizm Bakanlığı...

ÇOK GİZLİ

T.C
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Teftiş Kurulu Başkanlığı

Sayı : BOSOTEF0000000 106-1/1669-457 31.5.1999
Konu:

BAKANLIK MAKAMINA

1999 yılı Mayıs ayı içerisinde yazılı ve görsel basında çıkan ve kamuoyunun gündeminde geniş yer işgal eden başta Başbakanlık ve bizzat Sayın Başbakan'ın telefonları olmak üzere bazı kişi ve kurumlara ait telefonların emniyet birimlerince dinlendiği iddiasının Mülkiye Müfettişlerince tüm boyutları ile incelenmesini, bu hususta sorumluluğu tespit edilecekler hakkında gerekiyorsa soruşturma yapılmasını, aynı konuda Emniyet Genel Müdürlüğünce başlatılan inceleme-soruşturmanın bulunduğu aşamada bırakılarak, elde edilen bilgi ve belgelerin görevlendirilecek Mülkiye Müfettişlerine devredilmesini tensiplerinize arzederim.

Nevzat TUĞHAN
Teftiş Kurulu Başkanı

Uygun Görüşle Arzederim
31.5.1999

Yahya GÜR
Vali
Müsteşar

ASLI GİBİDİR

OLUR
31.5.1999
Sadettin TANTAN
Bakan

Ek: Gazete kupürlerini
havi dosya.

ÇOK GİZLİ

ASLI GİBİDİR

1999 Mayıs ayında medyada çıkan haberlerde Başbakanın da dinlenenler arasında bulunduğu yer alıyordu. İçişleri Bakanı Sadettin Tantan, önemli bir soruşturmaya "olur" veriyordu.

Murat Bilican'ın telefonlarının izinsiz sorgulandığının ortaya çıkması bomba etkisi yaratmıştı. Müfettişler görevlendirildi. Telefonların sorgulanmasında en önemli isimlerden birisi İstihbarat Şube Müdürlüğü Değerlendirme Bürosu Sorgu Kısmı'nda görevli bayan polis memuru E.Ş idi. E.Ş'nin sorguladığı telefonlar arasında Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel adına kayıtlı cep telefonu da yer alıyordu. Müfettişler sordu:

"Kızım, Cumhurbaşkanımız Sayın Süleyman Demirel'e ait 222... ... nolu cep telefonunu sorguladığınız görünmektedir. Bu

telefon numarasını hangi amaçla sorguladınız? Size bu konuda talimat veren oldu mu? Olduysa kim talimat verdi?"

Bu kritik sorunun cevabını E.Ş şöyle verdi:

"Özal Baysal'ın eşinin ve kardeşlerinin telefon numaralarını sorgularken, Cumhurbaşkanımız Süleyman Demirel'e ait cep telefonu, Cumhurbaşkanlığının İstanbul Tarabya Köşkü, A.Ç.Ş'nin telefonları da çıkmıştı. Hatta Süleyman Demirel'in kendi adına telefonu çıkınca şaşırdım. Süleyman Demirel'in adına kayıtlı telefon olduğunu tahmin etmiyordum. Bu telefonun aradığı yerlere adres çıkarmak amacıyla bakmışımdır. Çünkü, tüm dönemler, tüm bölgeler menüsüne girdiğimizde oradan adres veriyor ve altından da aradığı yerler çıkıyor. Böylece, elemem daha kolay oluyor. Ben Süleyman Demirel'e ait bu telefonun karşı telini çalışmadım."

Bilgiler birbirleriyle çelişiyor. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün raporunda Özal Baysal'ın yakalanmasına yönelik İstihbarat Dairesi Başkanlığı tarafından gönderilen yazıya dayanılarak "teknik çalışma"ların yapıldığı belirtiliyor. Baysal'ın konumu itibariyle bağlantılı olduğu şahısların genelde devletin üst kademesinde yer alan kişiler olduğu kaydediliyor. Raporda, "İstihbarat Dairesi tarafından gönderilen mahkeme kararlı telefonlarla ilgili yapılan çalışmalarda ve yapılan dinlemelerde çeşitli üst düzey kişilere ulaşmamak elde değildir" deniliyor. İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'un iddiası ise farklıydı. Uzun, "Cumhurbaşkanı ve Başbakan'ın telefonları Özal Baysal'ın yakalanmasından iki ay sonra sorgulanmıştır. Yapılan sorgulamanın bu operasyonla ilgisi olmadığı görülmektedir" diyordu.

Yargıtay Üyesi dinlenince, devlet mahkûm oldu

Emniyet Müdürü, istihbaratla ilgili müdür yardımcısı, bazı şube müdürleri ve dinleme görevinde görevli personelin açığa alındığı günlerde ilginç bir tutanak düzenlendi. Bu tutanakta, ekibin ayrılmasından sonra, bazı bilgisayar kartuşlarının kaybolduğu öne sürüldü. İşin ilginç yönü kartuşun kaybolması olayı hakkında büroda çalışan personelin hiçbirisinin bilgisinin olmamasıydı. Nasıl olduysa oldu, bir gün sonra büro içerisinde bulunan bütün kartuşlar teker teker incelendiğinde, "kayıp" denilen kartuşlar ortaya çıkmıştı. Bunlar, tutanaklarla ortaya konulurken, Osman Ak, bu durumu savunmasında şöyle açıklıyor:

> Komiser Yardımcısı Hurşit Uçak, ifadesinde "yedeklemiş olduğu kartuşu bulamayınca gizlice aldığı ikinci kopyayı, yedek dolabına koyarak sanki asıl kartuş bulunmuş gibi düzenlendiğini" söylemekle bu konuda düzenlenen tutanağın gerçek dışı olduğunu açıkça kabul etmektedir. Anlaşılan gözardı etme karşılığı Hurşit Uçak, bize karşı kullanılmaya çalışılmıştır. Aynı müfettişlerin Hurşit Uçak'ın gerçeğe aykırı tutanak düzenlediği yolundaki açık kabul ve ikrarını da gördükten sonra bununla ilgili hiç bir işlem yapmamalarına ayrıca kendileri hakkında soruşturma açılmasını gerektirir bir suçu işlediklerini göstermektedir.

Dinlemeye alınan telefonlar arasında Yargıtay Üyeleri Naci Ünver, Casım Yılmaz, Yusuf Kenan Doğan, Ahmet Köksal'ın da ismi geçiyor. Osman Ak, savunmasında bu kişilerin telefonlarının dinlendiği iddialarını şiddetle reddediyor ve kafaları karıştıran şu açıklamayı yapıyor:

"Yargıtay üyelerimize yönelik bir komplo, haberleri dahi olmadan tarafımızdan bertaraf edilerek, yargının şaibe altında bırakı-

larak yara alması engellenmiştir. Bu konuda sır mahiyetinde çok gizli bilgilerim mevcuttur. İçişleri Bakanlığı'nca izin verilmesi durumunda açıklayabilirim."

Ak, Naci Ünver'e ait olduğu söylenen telefon dinleme kasetini de hazırlanan komplonun bir unsuru olarak görüyor ve şu iddialarda bulunuyor:

"Kasetin 11 Haziran tarihinde depoda ele geçirildiği beyan edilmektedir. Ben ve arkadaşlarımın 16 Nisan'da istihbarat hizmetlerinden ilişiğimiz kesildi. 6 Mayıs'ta başka birime atandık. Hurdalık deposunda bulunan ve Naci Ünver'in konuşmalarını içeren kasetin görevden ayrılmamızdan bir ay geçtikten sonra bulunması, aramada bulunan ve aynı zamanda re'sen atanan bilirkişinin Fethullah Gülen yandaşı olduğu yönünde emareler bulunan M.F. Y.'nin olması bir rastlantı değildir. Hakkımızdaki tüm iddiaların temeli Fethullah Gülen ve yandaşlarının İçişleri Bakanlığı bünyesindeki unsurlarca organize edilen komploya dayalı faaliyetleridir."

Yargıtay 8. Ceza Dairesi Onursal Başkanı M. Naci Ünver, telefonunun dinlendiği iddialarından sonra Ankara 10. İdare Mahkemesi'nde tazminat davası açtı. Bu kararı Danıştay da onadı. Ünver, "İlk davayı ben açtım ve İçişleri Bakanlığı'ndan 7,5 milyar lira tazminat aldım" diyor ve bunun ilk örnek olduğunu da ekliyor.

Naci Ünver, telefonun dinlenmesiyle ilgili davanın "ilk" olduğunu ve gerekçesini bu kitap için şöyle anlatıyor:

"Türkiye'de telefonları dinlendiği için devlete karşı ilk dava açan kişiyim. Bu olaydan sonra Ceza Yasası'nda o tarihte özel düzenleme olmamasına karşın genel ceza hukuku kapsamında böyle bir eylemin suç olduğu konusunda kamuoyunu bilinçlendirmiş oldum. Benim bu davamdan sonra yeni davalar da açılmaya başlandı. Yani yolu ben açtım. İnsan hakları bağlamında ülke insanlarına bir hizmet vermiş olmanın da mutluluğunu yaşadım."

Aradan yıllar geçti. Naci Ünver, niçin dinlendiği konusunda ise "Bir gazetecinin o zamanın önemli bir devlet büyüğüne götürdüğü öneri üzerine dinlenildiğimi sonradan öğrendim. Bu duruma, devletimiz adına üzüldüm. Devletin illegal işlerle meşgul olmaması gerekir" diyor.

Avcı ve Ak arasındaki çelişki büyüyor

Birbirlerini bile kıskaca alan, adeta nefes alışlarından bile haberdar olan istihbaratçıların, birbirlerinin açığını bulabilmek için yaptıkları çok şaşırtıcıydı.

Bazı gazetecilerin haber kaynaklarının adını vermeseler bile eşkâllerini belli ettikleri ve böylece istihbaratçıların gazetecilerin haber kaynağını öğrendiğine ifadelerle tanık olduk. Dahası cep telefonlarının dinlenilip dinlenilmediği konusunda yine çok ciddi çelişkiler olduğunu öğrendik. Devam edelim.

Emniyet'te "Teknik işler" denilince akla telefonların dinlenmesi, izlenmesi geliyor. Hanefi Avcı ve Osman Ak da teknik işler konusunda dairenin en önemli isimleriydiler. Avcı TBMM Susurluk Komisyonu'nda, Ak ise telefonların dinlenmesiyle ilgili TBMM'de oluşturulan komisyona verdiği bilgilerle olay yaratmıştı. Bu iki istihbaratçının yakın dost oldukları da bilinirdi. Hanefi Avcı'nın Diyarbakır İstihbarat Şube Müdürlüğü'nden İstihbarat Dairesi'ne getirilmesi için Osman Ak, İstihbarat Dairesi Başkanı Halil Tuğ'a dil döküyor, Avcı'nın üstün özelliklerini anlatıyordu.

Ancak, Avcı'nın peşinde başka birisi daha vardı. İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menzir, Avcı'yı İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne getirmek istiyordu. Avcı, İstanbul'a gitmeyi tercih etti.

Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne atanmıştı. İstihbarat Şube Müdürü Hanefi Avcı'nın, Telekom'da çalışan bir mühendisin bilgisinden de yararlanıp dinlemeler konusunda önemli çalışmalar yaptığını öğrenmişti. Ancak... Taşanlar, Hanefi Avcı'yla çalışmak istemiyordu. İstihbarat Dairesi Başkanı Emin Arslan'la konuşurken, "Hanefi'yi isterseniz İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na alın. Sizin için faydalı olur" dedi. Aslında Emin Arslan'ın aklından da geçiyor, ancak Taşanlar'a "ayıp olur" diye böyle bir öneride bulunmuyordu. "Tamam" dedi ve Avcı'nın İstanbul'dan Ankara'ya İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı olarak ataması da gerçekleştirilmiş oldu.

Osman Ak'ın, tayini için onca çaba gösterdiği yakın dostu Hanefi Avcı'yla yolları "tele-kulak" soruşturmasıyla bozuluyor, sonunda mahkemelik bile oluyorlardı. Telefonların dinlenmesi konusunda İstihbaratta ifadesi alınanlar farklı şeyler anlatıyordu.

İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'un "Daire başkanlığımız imkânlarıyla cep telefonlarını dinleyebilmemiz mümkün değildir" sözleri de Osman Ak tarafından şöyle cevaplandırılıyordu:

> İstihbarat dairesi Başkanı Sabri Uzun ifadesinin 24'ncü sayfasında "Daire Başkanlığımız teknik imkânlarıyla cep telefonlarını dinleme imkânımız yoktur" diyerek İstihbarat Daire Başkanlığı merkezinde Teknik Şube Müdürlüğü uhdesinde, İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü uhdesinde cep telefonlarının dinlendiğini

gizleyerek yalan beyanda bulunmaktadır. İfadelerinde ve imzası bulunan belgelerde Fethullah Gülen ve yandaşlarının savunuculuğunu yapan bir şahsiyetin ifadelerinin objektifliği ve doğruluğunu yüce heyetin takdirlerine sunuyorum.

Dosyalarda sık sık "Telefonların detay sorgusu" ve "Teknik takip" olarak adlandırılan telefon dinleme olayından söz ediliyor. Bu konuyu müfettişler "Teknik olayların piri" olarak nitelendirilen Hanefi Avcı'ya da soruyor. Avcı telefon dinlemesi konusunda şunları anlatıyor:

"Dinlenmek istenen telefon numarasıyla yapılan tüm konuşmaların paralel bağlantı yapılmak suretiyle banda kaydedilmesi ve çözülmesidir. Bu çalışma mekanik veya bilgisayar ortamında olabilir. Ancak bilebildiğim kadarıyla bugünkü dinlemeler mekanik ağırlıktadır."

Tarihi itiraf

Avcı, telefonların detay sorgulamasına nasıl geçildiğini, bu konuda alınan DGM kararını, daha sonra bu uygulamanın nasıl kaldırıldığı konusundaki tarihi açıklamayı da şöyle yapıyor:

"Telefonların teknik detay sorgulama çalışması 1992 yılında İstanbul'da tarafımdan kısıtlı imkânlarla başlatılmıştır. Bu çalışmanın yapılabilirliği anlaşılınca 1994 yılı sonlarında Ankara DGM'ye başvurularak telefon detay sorgulama işi (Detay bantlarının Telekom'dan alınarak Emniyet'e verilmesi anlamında) ve klasik yöntemlerle dinlenemeyen GSM, mobil telefon, inmarsat telefonları gibi sistemleri dinlemek amacıyla kurulacak altyapı için gerekli tesisatın Emniyet ve Türk Telekom tarafından kurulması için bir ön karar alınmak istendi. DGM yedek hâkimliği iki ayrı karar verdi. Yedek hâkimlik bu kararıyla detay sorgu bantlarının Emniyet'e verilmesine karar verdi. 1995 yılından itibaren detay sorgulama işi başladı. Bu kararı birileri basına sızdırdı. ÖDP mahkemeye başvurdu. Kararın Anayasa'ya aykırılığından bahisle iptalini istedi. 1997 yılında 2 No'lu DGM bu kararı iptal etti. Mahkeme bu kararı hiçbir olaya dayanmadığı, süresiz ve sınırsız olduğu için iptal etti. Bu aşamadan sonra ben İstihbarat Dairesi'nden ayrıldım. Bundan sonra ne gibi gelişmeler olduğunu bilmiyorum."

Telefonların "sorgulanması ve detaylandırılmasının" anlamı, bu telefonla hangi numaralar arandığının ve hangi numaralı tele-

fonların o numarayı aradığının saptanması. Yani bir telefonun tüm görüşmelerini yansıtıyor.

Peki, sorgulanan telefon dinlenmiş anlamına da geliyor mu? Bunun cevabını da yine Hanefi Avcı veriyor:

"İlke olarak sorgulanmış telefon numaralarının dinlenmiş olması da mümkündür. Ancak bu her sorgulanmış numaranın dinlenmiş olduğu anlamına gelmez. 1996 yılından bu yana Ankara ve İstanbul gibi büyük illerde dinlenen telefonların numaraları, nereleri aradıkları, ne zaman dinlemeye alınıp, ne zaman dinlemeden vazgeçildiğine ilişkin bilgilerin tutulduğu LMS bilgisayarı dediğimiz ayrı bir bilgisayarda bulunur."

Hanefi Avcı-Osman Ak hesaplaşmaları mahkemelere taşınırken Osman Ak ilginç bir iddia ortaya atıyor: "1997 yılında Hanefi Avcı'nın da içerisinde bulunduğu bir oluşumca devletin örtülü ödeneğinden yapılan yolsuzluğu, yürüttüğüm görev gereği tarafımdan tespit edilerek zamanın İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun'a bir dosya halinde sundum."

Ak da sorgulanmış

Avcı ise Osman Ak'ın ihtiraslı olduğunu, kendisi hakkında menfi çalışmalar yaptığını, bu kişinin komplolarına karşı dilekçe verdiğini belirtiyor: "Osman Ak'ın Sevgi Hastanesi sahibi Orhan Özcanlı kanalıyla zamanın İçişleri Bakanı Meral Akşener'e ulaşarak daire içerisindeki amir ve müdürlerin tayinleri konusunda hileli anlatımları tespit edildi. Benim Susurluk Komisyonu'ndaki açıklamalarımı ANAP'la anlaşma sonucu yaptığını öne sürdü. Bülent Orakoğlu başkanımız da Orhan Özcanlı'yla samimiydi. Orakoğlu'nun Özcanlı'yla yaptığı konuşmalar sonucu Osman Ak'ın görüşmeler yaptığını öğrendik. Daireye ait santralin ve daire cep telefonlarının detayını incelediğimde Orhan Özcanlı ile Osman Ak'ın telefonla konuştuklarını tespit ettim."

İşte, Hanefi Avcı'nın bu iddiasına Osman Ak'ın itirazı var. Kitabı hazırlarken kendisiyle bu konuyu konuştuğumda şunları söyledi:

"Bu iddiaları ilk kez duyuyorum. Bu iddialar tamamen gerçek dışıdır. Bir suçun örtbas edilmesi için söylenmiştir. O suçun mahiyetini zamanı gelince açıklayacağım. Eğer ben bu ekiple birlikteysem, onlar göreve gelir gelmez beni niçin Artvin'e sürdüler? Sürülmem bile benim onlarla birlikte olmadığımı ortaya koyar."

Yargı'da da ağa çarpılanlar, telefonları dinlenenler oluyordu

Fethullah'a dokunduğu için başı belaya giren yalnızca polisler mi sanıyorsunuz. Bir başka örnek de yargıdan verelim.

Bir "kaset" komplosuyla DGM'den uzaklaştırılan Nuh Mete Yüksel ile gittiği bir yemekte polislerle kavga eden ve bu nedenle açılan soruşturma gereğince "sürgün" yiyen Hâkim Hicabi Durmuş'un başına gelenlerin "tesadüf" olduğuna inanmak zor.

Her iki yargıcın, RP'li Adalet Bakanı Şevket Kazan döneminin "kara listesinde" olması, makam odalarının Atatürk resimleriyle dolu olması, en önemlisi irtica davalarıyla ve Fethullah Gülen aleyhinde kararlarıyla ortak yönler taşıması bu çevrelerce "tuhaf" bulunuyor.

Savcı Nuh Mete Yüksel, cesaretle giriştiği soruşturmalar ve aydınlattığı Hizbullah operasyonuyla adını neredeyse tüm dünyaya duyurmuştu. Yüksel'in irticaya yönelik soruşturmaları, özellikle 1997 yılında Refah Partisi'nin iktidarı döneminde çok rahatsızlık yarattı. Bakanlık, bu ünlü savcı hakkında birbiri ardına soruşturma açtı. Yüksel'in TBMM'ye başında türbanla girerek olay yaratan İstanbul milletvekili Merve Safa Kavakçı'nın evine gözaltı için gitmesi ve Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'i gözaltına alması, belli bir kesim tarafından tepkiyle karşılanmıştı.

Sincan'da tankların yürümesine neden olan ve kamuoyunda "Balans ayarı" olarak bilinen ünlü 28 Şubat'a kadar uzanan başlangıç kabul edilen "Kudüs Gecesi" davasını da açan Yüksel, Nur Cemaati Lideri Fethullah Gülen hakkında üç yıl süren bilgi ve belge toplamanın ardından, "Laik devlet düzenini değiştirerek, yerine Şeriat esaslarına dayalı din devleti kurmak amacıyla örgüt kurmak" suçundan 10 yıla kadar hapis istemiyle dava açtı.

İşte bu davanın sonuna yaklaşılıyor, savcı mütalaasını hazırlıyor-

du. Yürüttüğü soruşturmalar nedeniyle belki de Türkiye'nin en fazla ölüm tehdidi ve şantaj telefonları alan savcısına "Demir Savcı" da deniliyordu. İşte, o günlerde, önceki sayfalarda anlattığımız gibi, Yüksel'in bir kadınla birlikte olduğu ileri sürülen kasetler ortaya çıktı. Yüksel'in "komplo" olduğunu ileri sürdüğü, meslektaşlarının "özel ilişkisini, görevinde kötüye kullanmıyorsa, bakanlık dahil, kimseyi ilgilendirmez" dediği olay, Yüksel'in DGM'den Ankara Adliyesi'ne gönderilmesiyle sonuçlandı. Jandarma Kriminal Laboratuvarı'nın "montaj" dediği kaset, Adalet Bakanlığı'nca "suç" sayıldı ve Yüksel meslektaşlarının deyimiyle "pasifize" edildi.

Ankara 12. Asliye Ceza Hâkimi Hicabi Durmuş'un başına gelenler de yine Fethullahçı yapılanmanın başarısı olarak değerlendirildi.

Fethullah Gülen'in avukatları, 3 Mart 2000'de Hicabi Durmuş'un başında olduğu 13. Sulh Hukuk Mahkemesi'ne başvurarak, TRT-1 televizyonunda yayınlanan "Politikanın Nabzı" programında, Emekli Deniz Kuvvetleri Komutanı Güven Erkaya'nın, "İleriye baktığımızda büyük bir tehlike olarak da ben Fethullah Gülen'i görüyorum" dediğini belirttiler, bu nedenle "cevap ve düzeltme" talebinde bulundular.

Hâkim Durmuş 8 Mart2000 tarihinde verdiği kararda, emekli paşa Erkaya'nın, iddia edildiği gibi Gülen'in kişilik haklarına hakaret etmediğini, bir birey olarak kişisel düşüncesini açıkladığını belirterek talebi reddetti. Durmuş da tıpkı DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel gibi, başına gelen bir olayla "soruşturmalık" oldu ve Ankara Adliyesi'nden ayrıldı.

Beraat kararını temyiz eden savcının başına gelenler

Cumhuriyet Savcısı Salim Demirci, kapatılan DGM'lerin yerini alan Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısı olarak Ankara Adliyesi'nde görev yapıyordu. Nuh Mete Yüksel'in görevinden alınmasından sonra Fethullah Gülen hakkında mütalaa hazırlama görevi Salim Demirci'ye kalmıştı.

26 Nisan 2006 tarihinde Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi duruşma salonunda Başkan Orhan Karadeniz, üyeler Ramazan Aksan ve Kadir Kayan yerlerini alırken, Cumhuriyet Savcısı Salim Demirci de mütalaasını okumak için hazırdı.

Başkanın duruşmayı açmasından sonra söz aldı. Esas hakkındaki mütealasını okumaya başladı. Savcının sözleri mahkeme tutanağına şöyle geçti:

Dava dosyamıza konu olan Ankara DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'nın iddianemesinde belirtilen olay ve eylemler, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yazıları, dava dosyasındaki tüm deliller ve Yargıtay içtihatları karşısında sanık müdafilerinin yasada yapılan değişiklikle müvekkili sanık Fethullah Gülen'in fiilinin suç olmaktan çıktığından bahisle müsnet suçtan beraatine karar verilmesi yönündeki talebinin "reddine" karar verilmesi kamu adına mütalaa ve talep olunur.

Mahkeme Başkanı, Fethullah Gülen'in avukatlarına da söz verdi. Avukat Abdulkadir Aksoy, hazırladığı yazılı savunmayı okudu, "Yasada yapılan son değişiklikle müvekkiline isnat olunan eylemler suç olmaktan çıkarılmıştır. Bu durumda suçun maddi ve manevi unsurları oluşmamıştır. Suçsuzdur, beraatine karar verilsin" dedi. Diğer avukat Orhan Erdemli de, meslektaşının savunmasına katıldığını ve Gülen hakkında beraat kararı verilmesi gerektiğini kaydetti.

Yargılama 5 Mayıs 2006 tarihine bırakıldı. Karar duruşmasında da Fethullah Gülen hakkında "beraat" kararı verildi. Ancak, Cumhuriyet Savcısı Salim Demirci, Gülen hakkında verilen beraat kararını 23 Haziran 2006 tarihinde temyiz etti. Yargıtay'a gönderilmek üzere 11. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunduğu yazıda temyiz gerekçelerini de şöyle açıkladı:

Yasada yapılan değişiklikler karşısında sanık Fethullah Gülen'e isnat edilen eylemin suç olmaktan çıktığından bahisle "beraatine" karar verilmesi yönündeki taleplerinin "reddine" karar verilmesi gerekirken, sanık Fethullah Gülen'in "beraatine" karar verilmiştir.

Sanık avukatları tarafından mahkemeye sunulan dilekçede, Terörle Mücadele Yasası'nda yapılan değişiklikle eylemin suç olmaktan çıktığı ileri sürülmüş ise de Yargıtay'ın istikrar kazanmış kararları karşısında cebir ve şiddet unsurunun suça konu oluşumun faaliyetleri dışında Anayasa'da belirtilen Türkiye Cumhuriyetinin laik düzeninin cebir ve şiddet kullanmaksızın değiştirilemeyeceğinden hareketle nihai amacını da kapsadığı da göz önüne alınarak talebin reddine karar verilmesi gerekirken, sanığın beraatine karar verilmiştir.

Emniyet Genel Müdürlüğü'nce sanık müdafilerinin talebi üzerine verilen ve sanık müdafilerince "aslı gibidir" şerhi verilen 3 Mart 2006 tarihli yazının da esas alınarak hüküm kurulmasının ve Emniyet Genel Müdürlüğünce öncesinde verilen değerlendirme yazıları ile aralarındaki çelişki giderilmeksizin ve bu konuda görüş sorulmaksızın hüküm kurulmuştur.

Usul ve yasaya aykırı olduğu kanaatine varıldığından Fethullah Gülen hakkında verilen beraat kararının bozulmasına karar verilmesini saygıyla arz ve talep ederim.

Savcıya "gizli-kişiye özel" damgalı bir zarf geldi

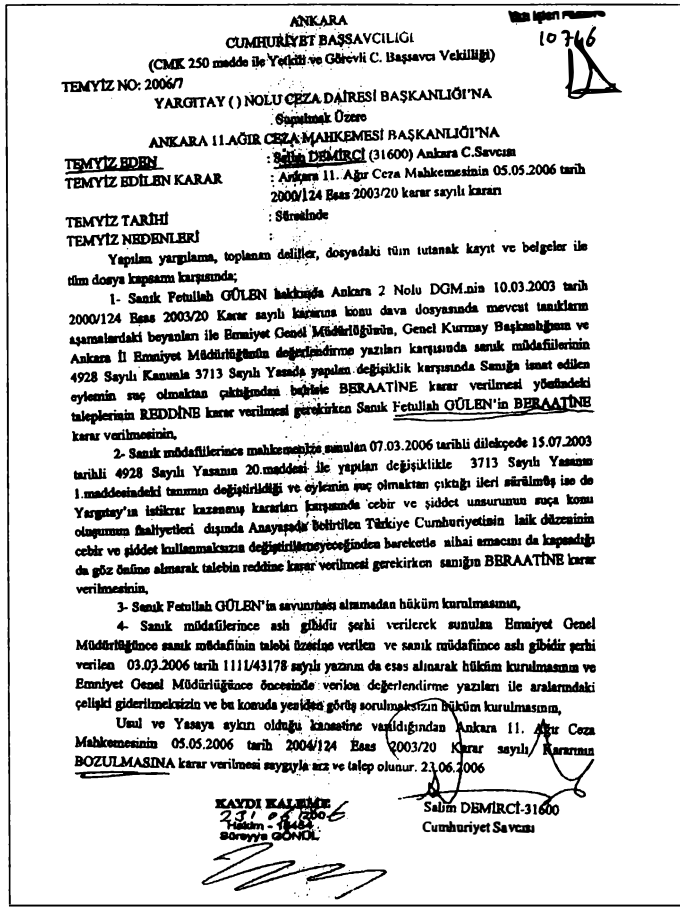
"Beraat kararının bozulması" yönünde görüş belirten Cumhuriyet Savcısı Salim Demirci bundan sonra "hedef isimlerden" birisi haline geldi. Cemaate yakınlığıyla bilinen internet sitesinde, Salim Demirci'ye ait olduğu belirtilen bir ses kaydı yayınlandı. Demirci, Başbakan Erdoğan'ı ve bazı üst düzey yetkilileri eleştiriyordu.

Ankara Adliyesi böyle olaylara daha önce sahne olmamıştı. Hâkimler, savcılar internete düşen ses kaydını dinliyor, Salim Demirci'ye ait olduğu söylenen kayıtlar konusunda ne diyeceklerini bilemiyorlardı. "Ortam dinlemesi" gerçekleştirilmişti. Yasadışı bir biçimde elde edilen ve Demirci'ye ait olduğu öne sürülen ses kaydı, dava konusu da oldu. Adalet Bakanlığı'nın izniyle, Sincan Başsavcılığı bir ilke imza atarak, yasadışı elde edilip edilmediği araştırmaya bile gerek görmeksizin, Savcı Demirci hakkında 6 yıldan 13 yıla kadar hapis istemiyle dava açtı. Bazı devlet büyüklerine hakaret ettiği iddiasıyla Demirci'nin dosyası 2014 yılının şubat ayında Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nda bulunuyordu.

Salim Demirci, yeni görev dağılımı kapsamında Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesi Cumhuriyet Savcılığı'na verilmişti. Nuh Mete Yüksel gibi aynı davanın Cumhuriyet Savcısı Demirci'nin de yeri değiştirilmişti. Bununla yetinilmedi. Bu kez Kahramanmaraş'a savcı olarak veriliyordu. Yaşadıklarına Demirci'nin kalbi dayanamaz hale geldi. 2014 yılının şubat ayında onun kalp rahatsızlığı nedeniyle hastanede olduğunu öğreniyorduk.

Bitmedi. Salim Demirci'ye "gizli-kişiye özel" kayıtlı bir zarf geldi. Zarfı açtı. Yazı kendisiyle ilgiliydi. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın yazısında, Demirci'ye mahkeme kararıyla telefonlarının üç ay süreyle dinlendiği, ancak herhangi bir suç unsuru bulunamadığı belirtiliyordu.

Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 137. maddesi uyarınca, telefonları dinlenen ancak suç unsuru olmayanlara "dinlenmediğinin bildirilmesi" hükmü uyarınca tebligat yapılmıştı. Telefonları dinlenen kişilere, böyle bir tebligat yapılmadığı için ilgili makamlar eleştiriliyordu. Böyle yazıların alınması ise kişileri adeta şoke ediyor, "benim neyim var ki beni dinlediler" diye öfkelendiriyordu.

ANKARA
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
(CMK 250 madde ile Yetkili ve Görevli C. Başsavcı Vekilliği)
10746

TEMYİZ NO: 2006/7
YARGITAY ( ) NOLU CEZA DAİRESİ BAŞKANLIĞI'NA
Sunulmak Üzere
ANKARA 11.AĞIR CEZA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

TEMYİZ EDEN : Salim DEMİRCİ (31600) Ankara C.Savcısı
TEMYİZ EDİLEN KARAR : Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesinin 05.05.2006 tarih 2000/124 Esas 2003/20 karar sayılı kararı
TEMYİZ TARİHİ : Süresinde
TEMYİZ NEDENLERİ :

Yapılan yargılama, toplanan deliller, dosyadaki tüm tutanak kayıt ve belgeler ile tüm dosya kapsamı karşısında;

1- Sanık Fetullah GÜLEN hakkında Ankara 2 Nolu DGM.nin 10.03.2003 tarih 2000/124 Esas 2003/20 Karar sayılı kararına konu dava dosyasında mevcut tanıkların aşamalardaki beyanları ile Emniyet Genel Müdürlüğünün, Genel Kurmay Başkanlığının ve Ankara İl Emniyet Müdürlüğünün değerlendirme yazıları karşısında sanık müdafiilerinin 4928 Sayılı Kanunla 3713 Sayılı Yasada yapılan değişiklik karşısında Sanığa isnat edilen eylemin suç olmaktan çıktığından bahisle BERAATİNE karar verilmesi yönündeki taleplerinin REDDİNE karar verilmesi gerekirken Sanık Fetullah GÜLEN'in BERAATİNE karar verilmesinin,

2- Sanık müdafiilerince mahkemenize sunulan 07.03.2006 tarihli dilekçede 15.07.2003 tarihli 4928 Sayılı Yasanın 20.maddesi ile yapılan değişiklikle 3713 Sayılı Yasanın 1.maddesindeki tanımın değiştirildiği ve eylemin suç olmaktan çıktığı ileri sürülmüş ise de Yargıtay'ın istikrar kazanmış kararları karşısında cebir ve şiddet unsurunun suçta konu oluşumunu faaliyetleri dışında Anayasada belirtilen Türkiye Cumhuriyetinin laik düzeninin cebir ve şiddet kullanmaksızın değiştirilemeyeceğinden hareketle alhai emsalini de kapsadığı da göz önüne alınarak talebin reddine karar verilmesi gerekirken sanığın BERAATİNE karar verilmesinin,

3- Sanık Fetullah GÜLEN'in savunması alınmadan hüküm kurulmasının,

4- Sanık müdafilerince aslı gibidir şerhi verilerek sunulan Emniyet Genel Müdürlüğünce sanık müdafiinin talebi üzerine verilen ve sanık müdafiince aslı gibidir şerhi verilen 03.03.2006 tarih 1111/43178 sayılı yazının da esas alınarak hüküm kurulmasının ve Emniyet Genel Müdürlüğünce öncesinde verilen değerlendirme yazıları ile aralarındaki çelişki giderilmeksizin ve bu konuda yeniden görüş sorulmaksızın hüküm kurulmasının,

Usul ve Yasaya aykırı olduğu kanaatine varıldığından Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesinin 05.05.2006 tarih 2004/124 Esas 2003/20 Karar sayılı Kararının BOZULMASINA karar verilmesi saygıyla arz ve talep olunur. 23.06.2006

KAYDI KALEMİ
23/06/2006
Hâkim - 19464
Süreyya GÖNÜL

Salim DEMİRCİ-31600
Cumhuriyet Savcısı

Mahkeme, Fethullah Gülen hakkında beraat kararı verince, Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısı Salim Demirci karara itiraz etti. İşte bundan sonra ortam dinlemesi internete düştü, telefonları mahkeme kararıyla dinlendi.

Ortam dinlemesi paylaşım sitelerine düşen Demirci, telefonlarının dinlendiğini de kendisine yapılan tebligatla öğrenmiş oldu. Daha sonra telefon dinlemeleriyle ilgili şunları öğrenecekti:

Salim Demirci'nin kullandığı 505-36755... ile 41624... numaralı telefonları, Adalet Bakanlığı Başmüfettişleri İbrahim Kır ve Sefer İlker Alp'in yürüttüğü bir soruşturma kapsamında dinlenmişti. "Ergenekon" isimli bir terör örgütünün "yargıya sızma" konusunda yoğun gayretleri Adalet Bakanlığı Müfettişlerinin telefonların

dinlenmesi için başvurularında gerekçe olmuştu. Aynı soruşturma kapsamında Başmüfettiş Mehmet Arı, yalnız telefonların dinlenmesiyle yetinilmeyip Cengiz Aydemir, Kürşat Hamurcu, Danıştay Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Engin Çakmak ve Murat Yiğit'in dört hafta süreyle kamuya açık yerlerdeki faaliyetlerinin ve işyerlerinin teknik araçlarla izlenmesine, ses veya görüntü kaydı alınmasına da karar verilmesini istiyordu.

Yargı mensuplarının telefonlarının dinlenmesiyle ilgili çalışmaları yürüten Mehmet Arı'yı merak etmişsinizdir. Kendisi Yargıtay üyeliğine getirildi. Fethullah Gülen davasında yer alan ve beraat kararında imzası bulunan kozmik odalarda 26 gün inceleme yapan hâkim Kadir Kayan da kendisinden kıdemli hâkimler olmasına karşın Yargıtay üyeliğine getirilenler arasındaydı.

Savcı, dinleme aracının kapısını açtı

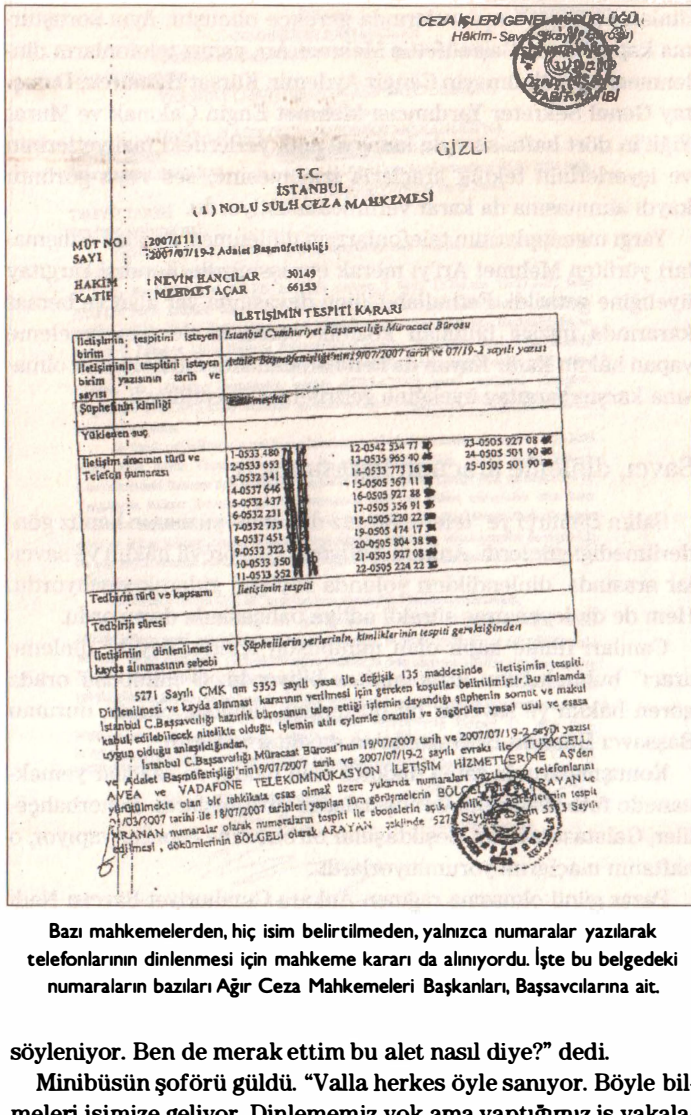
Salim Demirci'ye "telefonlarınız dinlendi" yazısının henüz gönderilmediği günlerdi. Ankara Adliyesi'nde görevli hâkim ve savcılar arasında, dinlendikleri yolunda söylenti giderek yayılıyordu. Hem de dinleyen araç sürekli adliye bahçesinde duruyordu.

Camları filmle kaplı olan minibüsün içinde "seyyar dinleme aracı" bulunduğunu artık herkes biliyordu. O minibüsü orada gören hâkim ve savcılar bu durumdan rahatsız oluyor, durumu Başsavcı Hüseyin Boyrazoğlu'na da aktarıyorlardı.

Konuşmalarında zaten dikkatli olan hâkim ve savcılar yemekhanede futbol ağırlıklı konuşmalarını artırmışlardı. Fenerbahçeliler, Galatasaraylılar, Beşiktaşlılar birbirlerine espriler yapıyor, o haftanın maçlarını yorumluyorlardı..

Pazar günü olmasına rağmen Ankara Cumhuriyet Savcısı Nadi Türkaslan, yürüttüğü bir soruşturma için adliyeye geliyordu. Kapının önünde yine o minibüs bulunuyordu. Dinleme aracı olduğundan şüphe etmediği minibüsün yanına otomobilini park etti. Minibüsün şoförü aracın dışındaydı, arka kapı aralık duruyordu.

Savcı aralık duran kapıdan bakıp içerde ne olduğunu görmeye çalıştı. Garip bir durum yoktu. Biraz daha araladı. İçinde dinleme aygıtları da olduğu konusunda hâkim ve savcıların hemfikir olduğu aracı kapısını aralarken dinleme aygıtlarını görecekti. Ancak, herhangi bir cihaz göremedi. Minibüs şoförü, Cumhuriyet Savcısı olduğunu bilmediği kişinin kapıyı araladığını fark etmişti. "Hayırdır, hemşerim ne arıyorsun?" dediğinde Cumhuriyet Savcısı gülerek "Artık camları film kaplı her araçta dinleme aygıtı olduğu

CEZA İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
Hâkim- Savcı Sicil Şubesi

GİZLİ

T.C.
İSTANBUL
(1) NOLU SULH CEZA MAHKEMESİ

MÜT NO : 2007/1111
SAYI : 2007/07/19-2 Adalet Başmüfettişliği

HAKİM : NEVİN HANCILAR 30149
KATİP : MEMBET AÇAR 66153

İLETİŞİMİN TESPİTİ KARARI

İletişimin tespitini istiyen birim	İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Müracaat Bürosu
İletişimin tespitini istiyen birim yazısının tarih ve sayısı	Adalet Başmüfettişliğinin 19/07/2007 tarih ve 07/19-2 sayılı yazısı
Şüphelinin kimliği	Belirtilmemiştir
Yüklenen suç	
İletişim aracının türü ve Telefon numarası	1-0533 480 7[illegible] 12-0542 334 77 [illegible] 23-0505 927 08 [illegible] 2-0533 693 [illegible] 13-0535 965 40 [illegible] 24-0505 501 90 [illegible] 3-0532 341 [illegible] 14-0533 773 16 [illegible] 25-0505 501 90 [illegible] 4-0537 646 [illegible] 15-0505 367 11 [illegible] 5-0532 437 [illegible] 16-0505 927 88 [illegible] 6-0532 231 [illegible] 17-0505 356 91 [illegible] 7-0532 733 [illegible] 18-0505 230 22 [illegible] 8-0537 451 [illegible] 19-0505 474 17 [illegible] 9-0532 322 8[illegible] 20-0505 804 38 [illegible] 10-0533 350 [illegible] 21-0505 927 08 [illegible] 11-0533 352 [illegible] 22-0505 224 22 [illegible]
Tedbirin türü ve kapsamı	İletişimin tespiti
Tedbirin süresi	
İletişimin dinlenilmesi ve kayda alınmasının sebebi	Şüphelilerin yerlerinin, kimliklerinin tespiti gerekliliğinden

5271 Sayılı CMK nın 5353 sayılı yasa ile değişik 135 maddesinde iletişimin tespiti, Dinlenilmesi ve kayda alınması kararının verilmesi için gereken koşullar belirtilmiştir.Bu anlamda İstanbul C.Başsavcılığı hazırlık bürosunun talep etiği işlemin dayandığı şüphenin somut ve makul kabul edilebilecek nitelikte olduğu, işlemin atılı eylemle orantılı ve öngörülen yasal usul ve esasa uygun olduğu anlaşıldığından,

İstanbul C.Başsavcılığı Müracaat Bürosu'nun 19/07/2007 tarih ve 2007/07/19-2 sayılı evrakı ile TUKKCELL, ve Adalet Başmüfettişliği'nin19/07/2007 tarih ve 2007/07/19-2 sayılı yazısı ile İLETİŞİM HİZMETLERİNE AŞ'den AVEA ve VADAFONE TELEKOMİNÜKASYON telefonlarını yürütülmekte olan bir tahkikata esas olmak üzere yukarıda numaraları yazılı [illegible] ARAYAN ve 1/03/2007 tarihi ile 18/07/2007 tarihleri yapılan tüm görüşmelerin BÖLGELİ [illegible] in tespit ARANAN numaralar olarak numaraların tespiti ile abonelerin açık kimlik [illegible] 5271 Sayılı değilmesi , dökümlerinin BÖLGELİ olarak ARAYAN şeklinde 527[illegible]

Bazı mahkemelerden, hiç isim belirtilmeden, yalnızca numaralar yazılarak telefonlarının dinlenmesi için mahkeme kararı da alınıyordu. İşte bu belgedeki numaraların bazıları Ağır Ceza Mahkemeleri Başkanları, Başsavcılarına ait.

söyleniyor. Ben de merak ettim bu alet nasıl diye?" dedi.

Minibüsün şoförü güldü. "Valla herkes öyle sanıyor. Böyle bilmeleri işimize geliyor. Dinlememiz yok ama yaptığımız iş yakalamak" dedi.

Savcı, o gün bu minibüsün Emniyet'in "İnfaz Bürosu"na ait olduğunu öğrendi. Durumu Cumhuriyet Başsavcısı Hüseyin Boyrazoğlu'na anlattı. Başsavcı da araştırdı ve Emniyet'ten İnfaz Bürosu'nun böyle bir aracı olup olmadığını sordu.

Rahatlamışlardı. O minibüs savcı ve hâkimler arasında hep espri konusu oluyordu olmasına ama telefonlar da dinlenmeye devam ediyordu. Üstelik dinlenenler arasında Başsavcı Hüseyin Boyrazoğlu da bulunuyordu...

"Dinlendiniz" yazısı alan hâkim ve cumhuriyet savcıları

Kimler dinlenmiyordu ki... İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Aykut Cengiz Engin dinleniyordu. Tam 39 yıldır yargının içinde bulunan, çok önemli soruşturmaları yürüten, DGM Cumhuriyet Başsavcılığı yapan, DGM'lerin kapatılmasından sonra İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na atanan Engin dinlendiğini öğrendiğinde adeta yıkılmıştı. Kendisine "üzgün müsünüz?" diye sorduğumda "Çok üzgünüm, üzüntümü anlatacak söz bulamıyorum" diyordu.

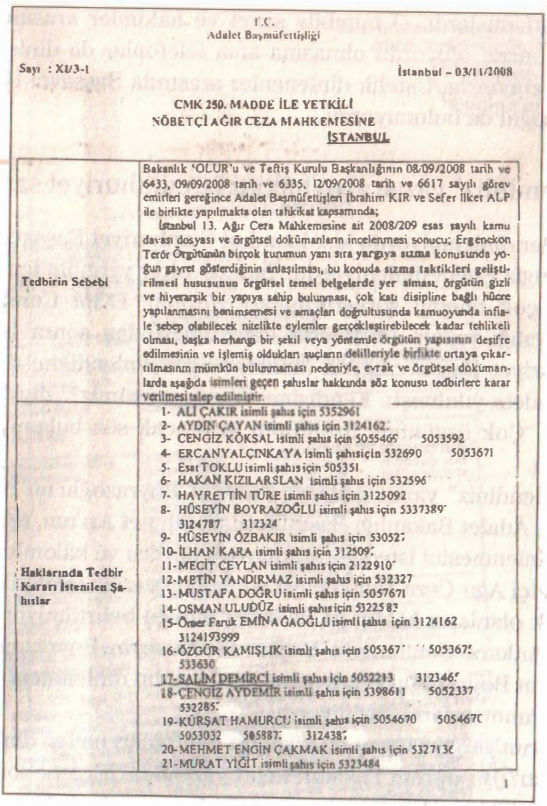
"Dinlendiniz" yazısı gelmesi Hüseyin Boyrazoğlu'nu da şoke etmişti. Adalet Bakanlığı Başmüfettişi Mehmet Arı'nın, telefonlarının dinlenmesini istediği Cumhuriyet Savcısı ve hâkimlerle ilgili Nöbetçi Ağır Ceza Mahkemesi'ne yazdığı yazıda telefonları dinlenecek olanların hâkim ya da savcı olduğu belirtilmiyordu. Örneğin Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Hüseyin Boyrazoğlu için "Hüseyin Boyrazoğlu isimli şahıs için" yazılıp dinlenmesi istenen telefon numaraları belirtiliyordu.

Yıllarını yargıya veren bu kişilerin telefonları neden dinlemeye alınmıştı? Bu durum başmüfettişin yazısında "Ergenekon Terör Örgütü'nün birçok kurumun yanı sıra 'yargıya sızma' konusunda yoğun gayret gösterdiğinin anlaşılması, bu konuda sızma taktikleri geliştirilmesi hususunun örgütsel temel belgelerde yer alması" olarak belirtiliyordu.

İşte dinlenen başsavcılardan birisi, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) Üyesi Ali Suat Ertosun'a dert yanıyor, "çok ağrıma gitti, çok" deyip hüngür hüngür ağlıyordu. İçerdeki ağlama sesini duyan sekreter odaya girdi. Sessizce çıktı. İçerden kolonya getirip başsavcıyı sakinleştirmek için ellerine döktü. Hizmetli ise elindeki bir bardak suyu ikram etmek için başsavcının sakinleşmesini bekliyordu.

Telefonlarının dinlendiğini kimisi basından, kimisi kendisine gönderilen "telefonlarınız dinlendi" yazısından öğrendi. İşte telefonları dinlenen, bununla yetinilmeyip 24 saat takip altında tutulan hâkim ve savcıların bazıları:

Ankara-Sincan Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Osman Kaçmaz,

T.C.
Adalet Başmüfettişliği

Sayı : XI/3-1 İstanbul – 03/11/2008

CMK 250. MADDE İLE YETKİLİ
NÖBETÇİ AĞIR CEZA MAHKEMESİNE
İSTANBUL

Tedbirin Sebebi	Bakanlık 'OLUR'u ve Teftiş Kurulu Başkanlığının 08/09/2008 tarih ve 6433, 09/09/2008 tarih ve 6335, 12/09/2008 tarih ve 6617 sayılı görev emirleri gereğince Adalet Başmüfettişleri İbrahim KIR ve Sefer İlker ALP ile birlikte yapılmakta olan tahkikat kapsamında; İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesine ait 2008/209 esas sayılı kamu davası dosyası ve örgütsel dokümanların incelenmesi sonucu; Ergenekon Terör Örgütünün birçok kurumun yanı sıra yargıya sızma konusunda yoğun gayret gösterdiğinin anlaşılması, bu konuda sızma taktikleri geliştirilmesi hususunun örgütsel temel belgelerde yer alması, örgütün gizli ve hiyerarşik bir yapıya sahip bulunması, çok katı disipline bağlı hücre yapılanmasını benimsemesi ve amaçları doğrultusunda kamuoyunda infiale sebep olabilecek nitelikte eylemler gerçekleştirebilecek kadar tehlikeli olması, başka herhangi bir şekil veya yöntemle örgütün yapısının deşifre edilmesinin ve işlemiş oldukları suçların delilleriyle birlikte ortaya çıkartılmasının mümkün bulunmaması nedeniyle, evrak ve örgütsel dokumanlarda aşağıda isimleri geçen şahıslar hakkında söz konusu tedbirlere karar verilmesi talep edilmiştir.
Haklarında Tedbir Kararı İstenilen Şahıslar	1- ALİ ÇAKIR isimli şahıs için 5352961 2- AYDIN ÇAYAN isimli şahıs için 3124162. 3- CENGİZ KÖKSAL isimli şahıs için 5055469 5053592 4- ERCAN YALÇINKAYA isimli şahıs için 532690 5053671 5- Esat TOKLU isimli şahıs için 505351 6- HAKAN KIZILARSLAN isimli şahıs için 532596 7- HAYRETTİN TÜRE isimli şahıs için 3125092 8- HÜSEYİN BOYRAZOĞLU isimli şahıs için 5337389 3124787 312324 9- HÜSEYİN ÖZBAKIR isimli şahıs için 530527 10- İLHAN KARA isimli şahıs için 312509 11- MECİT CEYLAN isimli şahıs için 2122910 12- METİN YANDIRMAZ isimli şahıs için 532327 13- MUSTAFA DOĞRU isimli şahıs için 5057671 14- OSMAN ULUDÜZ isimli şahıs için 5322583 15- Ömer Faruk EMİNAĞAOĞLU isimli şahıs için 3124162 3124193999 16- ÖZGÜR KAMIŞLIK isimli şahıs için 505367 505367 533630 17- SALİM DEMİRCİ isimli şahıs için 5052213 312346 18- CENGİZ AYDEMİR isimli şahıs için 5398611 5052337 532285 19- KÜRŞAT HAMURCU isimli şahıs için 5054670 505467 5053032 505887 312438 20- MEHMET ENGİN ÇAKMAK isimli şahıs için 532713 21- MURAT YİĞİT isimli şahıs için 5323484

1

Adalet Bakanlığı müfettişlerinin talebi üzerine mahkemelerden hâkim ve cumhuriyet savcıları hakkında dinleme kararı alınıyordu.

Bakırköy emekli Savcısı Ali Çakır, Aydın Çayan, Cengiz Köksal (Ankara C. Savcısı), Ercan Yalçınkaya (Yargıtay Genel Sekreter eski Yardımcısı), Esat Toklu (Ankara İdare Mahkemesi), Ankara Cumhuriyet Savcısı Hakan Kızılarslan, Adalet Aka-demisi eski Başkan Yardımcısı yeni HSYK'nın yedek üyesi Ankara Hâkimi Hayrettin Türe, Ankara C. Başsavcısı (Daha sonra Yargıtay Üyeliğine seçildi) Hüseyin Boyrazoğlu, Zonguldak Cumhuriyet Savcısı Hüseyin Özbakır, İlhan Kara, Şişli Başsavcı Vekili Mecit Ceylan, Kırıkkale Cumhuriyet Savcısı Metin Yandırmaz, Aydın Başsavcı vekili Mustafa Doğru, Yargıtay Cumhuriyet Savcısı (YARSAV eski Başkanı) Ömer Faruk Eminağaoğlu, Ankara Cumhuriyet Savcısı Özgür Kamışlık, Ankara Cumhuriyet Savcısı Salim De-

mirci, Erzurum Bölge İdare Mahkemesi hâkimi Cengiz Aydemir, Ankara hâkimi Kürşat Hamurcu, Danıştay eski Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Engin Çakmak, İstanbul Savcısı Murat Yiğit, Osman Uludüz, Ankara 26. Asliye Ceza Hâkimi Mahmut Kaya, Bursa Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Kadir Ünal, Yalova Başsavcısı Hamdi Ünal Karabeyoğlu, Eskişehir Vergi Mahkemesi Üyesi Yılmaz Güven, İstanbul Savcısı Osman Uludüz, Ankara 26. Asliye Ceza Hâkimi Mahmut Kaya, Bursa Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Kadir Ünal, Yalova Başsavcısı Hamdi Ünal Karabeyoğlu, Eskişehir Vergi Mahkemesi Üyesi Yılmaz Güven.

Telefon numaraları üzerinden dinleme kararı

Hâkim ve cumhuriyet savcıları hakkında mahkemelerden "dinleme" ve "izleme" talepleri bazen isimleri belirtilerek alınırken, ilginç olaylar da yaşanıyordu. İzmir'de bir hâkim, sadece telefon numaraları yazılı olan liste için "dinleme kararı" verirken, o dinlenen telefonlar arasında kendisinin telefon numarasının bulunduğundan habersizdi... Ya da hâkim, durumun farkına vardı, ancak dinleneceğini bildiği için o günden itibaren telefon konuşmalarına daha bir özen gösterdi, dikkatli konuştu.

İşte, hiç isim belirtilmeden telefon numaraları için dinleme kararı alınırken, ilginç yöntemlere de başvuruluyordu. Emniyet eski Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan, "Yalnız telefon numaralarıyla değil, telefonun IMEI numarası yazılarak da dinleme kararları alınıyor" diyor ve bunun farklı amaçlarla kullanıldığına dikkat çekiyor.

Adalet Bakanlığı müfettişleri mahkemeye numaralarını bildirdikleri telefonlar için "iletişim tespit kararı" isteğinde bulunuyor ve isimleri olmadan hâkim, savcı ve avukatlar aylarca dinleniyordu.

O listeye ulaşıp o numaralardan bazılarına telefon ettim. Kendimi tanıtıp telefon numarasının kime ait olduğunu öğrendiğimde, yılların hâkimi üzüntüden konuşamıyordu.

Savcı ve hâkimler aylarca dinlendiler. "Ergenekon" isimli terör örgütüyle bağlantıları araştırıldı. Bu araştırmanın yapılması için mahkemeden dinleme kararı alan Adalet Bakanlığı müfettişleri, hâkim ve savcıları üzmekten başka bir sonuç elde edememiş, dinleme taleplerinde bulunmaları da yargıya taşınmıştı...

Fethullahçılıkla suçlananları rahatlatan rapor

Fethullah Gülen'in DGM'de yargılanması sürerken mahkemenin istediği değerlendirme raporu Emniyet'ten geldi. Emniyet Genel Müdürlüğü laik cumhuriyeti yıkmak amacıyla çete kurmak suçundan 10 yıl hapis istemiyle yargılanan Nur Cemaati lideri Fethullah Gülen ve grubu için DGM'ye gizli bir rapor sundu.

Raporda Gülen Grubu, "Radikal İslamcı Örgüt" olarak tanımlandı. Gülen cemaati, Emniyet'in daha önceki raporlarında tarikat ve dini akımlar çerçevesinde değerlendiriliyor ve "terör örgütü" olmadığı vurgulanıyordu. Gülen davası için ön inceleme yapan Ankara DGM heyeti, Emniyet Genel Müdürlüğü'nden Gülen ve grubu hakkında bilgi alınmasına karar vermişti.

Gülen ve Nur Cemaati'nin örgütsel yapılanmasının ve hangi statüde değerlendirilmesi gerektiğinin de istendiği yazının yanıtı dosyaya konuldu. Bu raporda, bugüne kadar herhangi bir silahlı eylemine rastlanmadığı için "Grubun 'Terörist İslamcı Gruplar' arasında değerlendirilmesi söz konusu değildir" denilmesi avukatları rahatlatmıştı.

Fethullahçı yapılanmayla ilgili bilgiler devlet kurumları içinde bile doğru bir kavrama oturtulamıyor, bu grup kimi raporlarda "en tehlikeli yapılanma" olarak değerlendirilirken, DGM'ye gönderilen raporda olduğu gibi kimi raporlarda da "masum bir yapı" olarak sunuluyordu. Bu da devlet kurumlarında bu yapılanmaya bağlı ya da sempatizan kişilerin hazırlanan raporda olup olmamasıyla ilgiliydi. Öyle ki, "gizli" kayıtlı bir raporda, Fethullahçılar listesindeki bazı Emniyetçiler için "sosyal demokrat" diye ibare bile konulduğu oldu.

Emniyet'in bazı dairelerinde Fethullahçıların hayli etkin olduğu öteden beri biliniyor. Bürokraside, siyasette önemli bir güç

haline gelen Fethullahçılar, Emniyet'in DGM'ye gönderdiği bu raporu da kendi aralarında değerlendirdiler.

Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun imzasıyla 23 Temmuz 2002 tarihinde Emniyet Genel Müdürlüğü Personel Dairesi Başkanlığı'na gönderilen "Gizli-Kişiye Özel" damgalı yazıda şöyle deniliyordu:

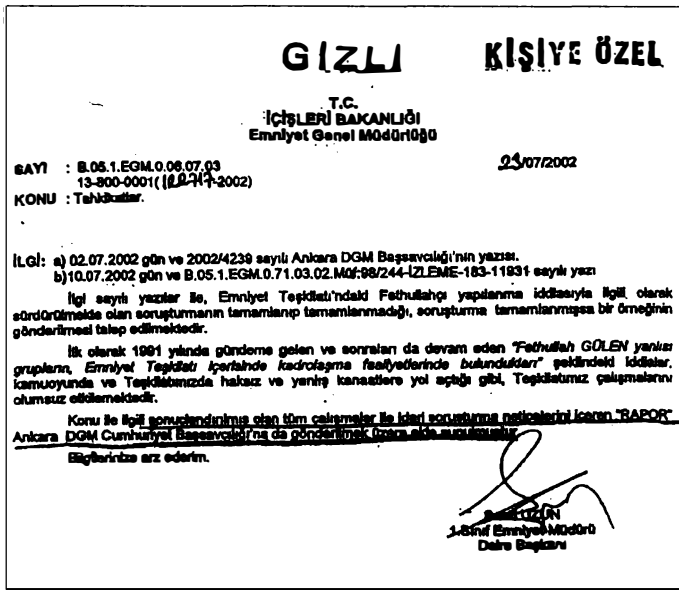
> Emniyet Teşkilatı'ndaki Fethullahçı yapılanma iddiasıyla ilgili olarak sürdürülmekte olan soruşturmanın tamamlanıp tamamlanmadığı, soruşturma tamamlanmışsa bir örneğinin gönderilmesi talep edilmektedir.
>
> İlk olarak 1991 yılında gündeme gelen ve sonraları devam eden "Fethullah Gülen yanlısı grupların, Emniyet Teşkilatı içerisinde kadrolaşma faaliyetlerinde bulundukları" şeklinde iddialar, kamuoyunda ve Teşkilatımızda haksız ve yanlış kanaatlere yol açtığı gibi, Teşkilatımız çalışmalarını olumsuz etkilemektedir.
>
> Konu ile ilgili sonuçlandırılmış olan tüm çalışmalar ile idari soruşturma neticelerini içeren "rapor" Ankara DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmek üzere ekte sunulmuştur.

İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun'un bu raporu konuyu yakından izleyenleri hayli şaşırtmıştı. Aradan yıllar geçtikten sonra Hanefi Avcı gibi Sabri Uzun da farklı düşünmeye ve Emniyet'te kadrolaşmanın büyük boyutlara ulaştığını görmeye başladı. Bazı Emniyet mensupları, Fethullahçı olarak bilinen grubun 2002 yılına kadar "Devleti ele geçirmek" gibi bir niyetinin olmadığını, ancak 2005 yılından itibaren bu grupların "Devleti ele geçirmek" gayret içine girdiklerini düşünüyor.

Bugün Emniyet içindeki "Fethullahçı" olarak nitelendirilen kadroların yüzde 80'inin "militanlaşmaya karşı" olduğunu, ancak yüzde 20'lik bölümün kendilerini "Biz devletiz" diye nitelendirdiklerini artık Sabri Uzun da biliyor. İşte, o yüzde 20'lik bölüm bugün hayli etkili görünüyor.

İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nda 2002 yılında verilen bir yemeğin davetlileri arasında Ankara'da görevli Cumhuriyet Savcıları ve hâkimler de vardı. Çok samimi bir ortamda yemek yeniliyordu. O güne kadar "Koyu Fethullahçı" olarak bilinen bazı Emniyet mensupları son derece rahat bir biçimde içkilerini içiyor, yargı mensuplarıyla derin konuları konuşuyorlardı.

O gece yemeğe davetli olan bir Emniyet mensubu, onların içki içmesine de hayli şaşırmıştı. Bu kadroları yakından tanıyan arkadaşına sessizce sordu:

GİZLİ KİŞİYE ÖZEL

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

SAYI : B.05.1.EGM.0.06.07.03
13-800-0001([illegible]-2002)
23/07/2002

KONU : Tehlikeliler.

İLGİ: a) 02.07.2002 gün ve 2002/4239 sayılı Ankara DGM Başsavcılığı'nın yazısı.
b) 10.07.2002 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02.Müf:98/244-İZLEME-183-11931 sayılı yazı

İlgi sayılı yazılar ile, Emniyet Teşkilatı'ndaki Fethullahçı yapılanma iddiasıyla ilgili olarak sürdürülmekte olan soruşturmanın tamamlanıp tamamlanmadığı, soruşturma tamamlanmışsa bir örneğinin gönderilmesi talep edilmektedir.

İlk olarak 1991 yılında gündeme gelen ve sonraları da devam eden *"Fethullah GÜLEN yanlısı grupların, Emniyet Teşkilatı içerisinde kadrolaşma faaliyetlerinde bulundukları"* şeklindeki iddialar, kamuoyunda ve Teşkilâtımızda haksız ve yanlış kanaatlere yol açtığı gibi, Teşkilatımız çalışmalarını olumsuz etkilemektedir.

Konu ile ilgili soruşturmalarımız devam etmekte olup, konu ile ilgili soruşturma neticelerini içeren "RAPOR" Ankara DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na da gönderilmiştir. Ortaya çıkacak [illegible]

Bilgilerinize arz ederim.

[illegible]ÜN
1.Sınıf Emniyet Müdürü
Daire Başkanı

İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun, Emniyet'te "Fethullahçı kadrolaşma" iddiaları için 23 Temmuz 2002'de "Araştırdık, yok böyle bir şey" diyordu.

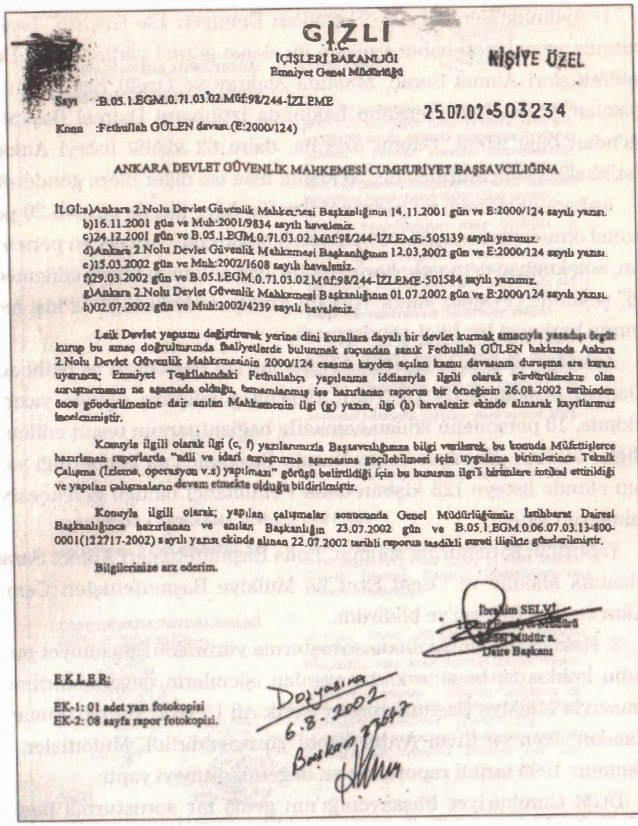
"Hani bunlar Fethullahçıydı? Adamlar su gibi içki içiyor?"

Arkadaşı olan Emniyet Müdürü, "Bakın siz de bilmiyorsunuz. Cemaatte bir kural var. Buna herkesin eksiksiz olarak uyması istenir. Cemaat mensuplarına 'Bulunduğun ortama uyacaksın' deniliyor. İşte hâkim ve savcı içki içtiği için onlar da içki içilen ortama uyuyorlar. İşte, bütün mesele bu."

Aslında doğru diyordu. Yargıya "Fethullahçı kadrolaşma yok" yazılarının yazılmasında kendilerini "ortama uyarak" gizleyenler de etkili olmuştu. 2002 yılına kadar hep "masum" görülenlerin gerçek yüzünü o da 2005 yılından itibaren görmeye başlamış, kendi telefonlarının nasıl dinlendiğini, nasıl izlendiğini öğrendiğinde de iş işten geçmişti. Cemaat onları da devirmişti.

Emniyet'te Fethullahçı liste araştırması

Personel Müdür Vekili İbrahim Selvi de bu yazıyı ve ekinde yer alan raporu 25 Temmuz 2002'de Ankara DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderdi. "Gizli" kayıtlı raporda, müfettişler tarafından hazırlanan raporda "adli ve idari soruşturma aşamasına geçilebilmesi için

GİZLİ

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

HİŞİYE ÖZEL

Sayı : B.05.1.EGM.0.71.03.02.Müf:98/244-İZLEME

25.07.02-503234

Konu : Fethullah GÜLEN davası.(E:2000/124)

ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

İLGİ:a)Ankara 2.Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi Başkanlığının 14.11.2001 gün ve E:2000/124 sayılı yazısı.
b)16.11.2001 gün ve Muh:2001/9834 sayılı havalemiz.
c)24.12.2001 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02.Müf:98/244-İZLEME-505139 sayılı yazımız.
d)Ankara 2.Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi Başkanlığının 12.03.2002 gün ve E:2000/124 sayılı yazısı.
e)15.03.2002 gün ve Muh:2002/1608 sayılı havalemiz.
f)29.03.2002 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02.Müf:98/244-İZLEME-501584 sayılı yazımız.
g)Ankara 2.Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi Başkanlığının 01.07.2002 gün ve E:2000/124 sayılı yazısı.
h)02.07.2002 gün ve Muh:2002/4239 sayılı havalemiz.

Laik Devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak suçundan sanık Fethullah GÜLEN hakkında Ankara 2.Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesinin 2000/124 esasına kayden açılan kamu davasının duruşma ara kararı uyarınca; Emniyet Teşkilatındaki Fethullahçı yapılanma iddiasıyla ilgili olarak sürdürülmekte olan soruşturmanın ne aşamada olduğu, tamamlanmış ise hazırlanan raporun bir örneğinin 26.08.2002 tarihinden önce gönderilmesine dair anılan Mahkemenin ilgi (g) yazısı, ilgi (h) havalemiz ekinde alınarak kayıtlarımız incelenmiştir.

Konuyla ilgili olarak ilgi (c, f) yazılarımızla Başsavcılığımıza bilgi verilerek, bu konuda Müfettişlerce hazırlanan raporlarda "adli ve idari soruşturma aşamasına geçilebilmesi için uygulama birimlerince Teknik Çalışma (İzleme, operasyon v.s) yapılması" görüşü belirtildiği için bu hususun ilgili birimlere intikal ettirildiği ve yapılan çalışmaların devam etmekte olduğu bildirilmiştir.

Konuyla ilgili olarak; yapılan çalışmalar sonucunda Genel Müdürlüğümüz İstihbarat Dairesi Başkanlığınca hazırlanan ve anılan Başkanlığın 23.07.2002 gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.03.13-800-0001(122717-2002) sayılı yazısı ekinde alınan 22.07.2002 tarihli raporun tasdikli sureti iliştikte gönderilmiştir.

Bilgilerinize arz ederim.

İbrahim SELVİ
Emniyet Müdürü
a. Müdür a.
Daire Başkanı

EKLER:

EK-1: 01 adet yazı fotokopisi
EK-2: 08 sayfa rapor fotokopisi.

Dosyasına
6.8.2002
Başkan

İstihbarat Dairesi Başkanı'nın raporuna dayanarak mahkemeye gönderilen yazıda, Fethullahçılık iddiasının Emniyeti yıprattığı belirtiliyor ve bunların iftira olduğu belirtiliyordu.

uygulama birimlerince teknik çalışma (izleme, operasyon v.s) yapılması" görüşü belirtildiği için bu hususun ilgili birimlere intikal ettirildiği ve yapılan çalışmaların devam etmekte olduğu belirtildi.

Emniyet Genel Müdürlüğü Müfettişleri Ahmet Saraç, Mustafa Matkav, Özgül Ezer, Dr. Hasan Eryılmaz, Selim Akyıldız'ın yanı sıra İçişleri Bakanlığı Mülkiye Başmüfettişleri Mete Gürbüz, Muhittin Aliz, Refik Ali Uçarcı, Mithat Dumanlı, Candan Eren, İlhan Aydın Erbul tarafından hazırlanan raporda "operasyon" dahil bazı öneriler de getiriliyordu. 22 Temmuz 2002 tarihli raporda "Emniyet Teşkilatında Fethullahçı Örgütlenme" iddialarıyla ilgili yapılan çalışmalar şöyle anlatılıyordu:

1- Aydınlık Dergisi'nde, "Fethullah Emniyeti Ele Geçirdi" başlığı altında yayınlanan haber üzerine inceleme görevi verilen Polis Başmüfettişleri Ahmet Saraç, Mustafa Maktav ve Özgül Ezer, isimleri yazılan 82 emniyet mensubu hakkında İstihbarat Dairesi Başkanlığı'ndan bilgi istedi. Bunun üzerine, daire 62 kişilik listeyi Ankara İstihbarat Şube Mürlüğü'ne, 20 kişilik liste ise diğer illere gönderdi.

Ankara'da görevli 62 personelden 10, diğer illerde görevli 20 personel olmak üzere toplam 30 personel hakkında, "Adı geçen personelin, söz konusu cemaatle herhangi bir bağlantısının tespit edilemediği" şeklinde cevaplar alındı. Ankara Emniyet Müdürlüğü 52 kişi hakkında herhangi bir bilgi göndermedi.

Ankara Emniyet Müdürlüğü, Teftiş Kurulu Başkanlığı ve İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na 16 Nisan 1999'da göndermiş olduğu yazının ekinde, 10 personelin anılan cemaatle bağlantılarının tespit edilemediğini bildirdi. Emniyet Teftiş Kurulu Başkanlığı'na gönderdiği yazının ekinde listeye 123 kişinin daha Fethullahçı olduğu gerekçesiyle isimlerini ekledi.

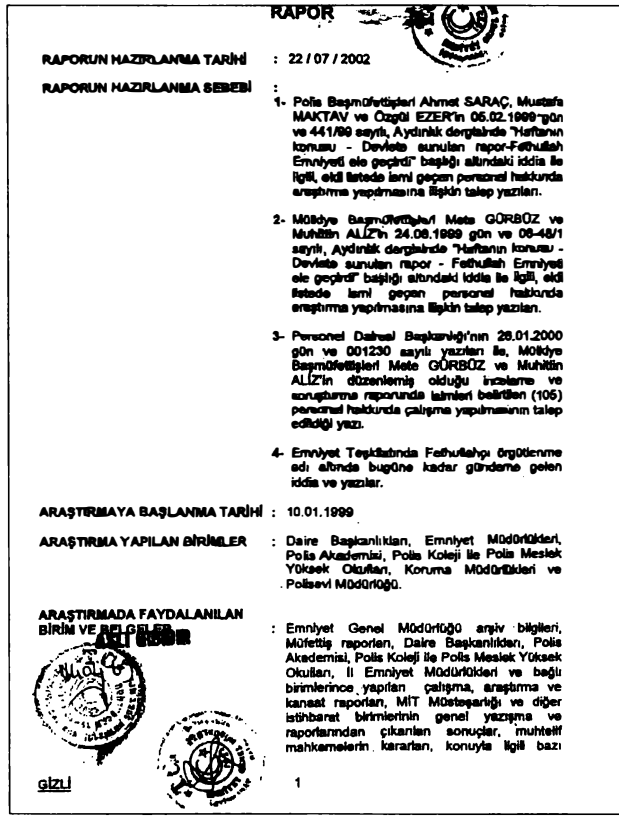
Yaptırılan soruşturma sonucu, Polis Başmüfettişleri Ahmet Saraç, Mustafa Maktav ve Özgül Ezer ile Mülkiye Başmüfettişleri Cengiz Akın ve Can Direkçi'ye bildirildi.

2- Haklarında 1992 yılında soruşturma yürütülen 88 emniyet mensubu hakkında, bugüne kadar yapılan işlemlerin değerlendirilmesi amacıyla Mülkiye Başmüfettişleri Refik Ali Uçarcı, Mithat Dumanlı, Candan Eren ve İlhan Aydın Erbul görevlendirildi. Müfettişler, 19 Temmuz 1999 tarihli raporunda şu değerlendirmeyi yaptı:

DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'nın geniş bir soruşturma başlatmadan takipsizlik kararı vermesi yanlıştır. Halbuki konu kanun çerçevesinde ele alınıp, soruşturmayı bu doğrultuda tamamladıktan sonra, yapılacak işlem konusundaki kararını tesis etmesi gerekirdi. İddia konusu şahıslar ve mensup oldukları iddia edilen örgütsel faaliyetlerin amaç ve stratejileri hakkında da bilgi toplanması mümkün olabilirdi.

Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Disiplin Kurulu da konu hakkında, suçların sabitliğine ya da iddiaların sübuta ermediğini tespit ve teyidine ilişkin herhangi bir karar vermeden, konuyu af kapsamında değerlendirmiş olduğundan görevini yerine getirmemiştir. Bu açıdan, işlemlerin eksik ve yetersiz olduğu kanaatine varılmıştır.

İsnat edilmiş olan suçun vahameti ve bunun soruşturma dosyasındaki tanık ve müracaatçı ifadelerine göre sübuta erdiğine ilişkin Polis Başmüfettişinin tespiti, bu personelin mensup oldukları örgütlenme ile ilgili olarak son zamanlarda kamuoyunda ortaya atı-

RAPOR

RAPORUN HAZIRLANMA TARİHİ : 22 / 07 / 2002

RAPORUN HAZIRLANMA SEBEBİ :

1- Polis Başmüfettişleri Ahmet SARAÇ, Mustafa MAKTAV ve Özgül EZER'in 05.02.1999-gün ve 441/99 sayılı, Aydınlık dergisinde "Haftanın konusu - Devlete sunulan rapor-Fethullah Emniyeti ele geçirdi" başlığı altındaki iddia ile ilgili, ekli listede ismi geçen personel hakkında araştırma yapılmasına ilişkin talep yazıları.

2- Müfettiş Başmüfettişleri Mete GÜRBÜZ ve Muhittin ALİZ'in 24.06.1999 gün ve 06-48/1 sayılı, Aydınlık dergisinde "Haftanın konusu - Devlete sunulan rapor - Fethullah Emniyeti ele geçirdi" başlığı altındaki iddia ile ilgili, ekli listede ismi geçen personel hakkında araştırma yapılmasına ilişkin talep yazıları.

3- Personel Dairesi Başkanlığı'nın 26.01.2000 gün ve 001230 sayılı yazıları ile, Müfettiş Başmüfettişleri Mete GÜRBÜZ ve Muhittin ALİZ'in düzenlemiş olduğu inceleme ve soruşturma raporunda isimleri belirtilen (106) personel hakkında çalışma yapılmasının talep edildiği yazı.

4- Emniyet Teşkilatında Fethullahçı örgütlenme adı altında bugüne kadar gündeme gelen iddia ve yazılar.

ARAŞTIRMAYA BAŞLANMA TARİHİ : 10.01.1999

ARAŞTIRMA YAPILAN BİRİMLER : Daire Başkanlıkları, Emniyet Müdürlükleri, Polis Akademisi, Polis Koleji ile Polis Meslek Yüksek Okulları, Koruma Müdürlükleri ve Polisevi Müdürlüğü.

ARAŞTIRMADA FAYDALANILAN BİRİM VE BELGELER : Emniyet Genel Müdürlüğü arşiv bilgileri, Müfettiş raporları, Daire Başkanlıklarından, Polis Akademisi, Polis Koleji ile Polis Meslek Yüksek Okulları, İl Emniyet Müdürlükleri ve bağlı birimlerince yapılan çalışma, araştırma ve kanaat raporları, MİT Müsteşarlığı ve diğer istihbarat birimlerinin genel yazışma ve raporlarından çıkarılan sonuçlar, muhtelif mahkemelerin kararları, konuyla ilgili bazı

GİZLİ 1

Emniyet'te Fethullahçı kadrolaşma konusunda müfettişler de çalıştı. Hepsi operasyon öneriyordu.Ancak, Emniyet kendi mensuplarına dönük operasyona sıcak bakmıyordu.

lan ve tartışılan iddialar dikkate alındığında, bu personelin halen bulundukları kritik görevlerde tutulmalarının sakıncalı olacağı kanaatine varıldı.

Bakanlık, aynı konuyu araştırmakla Mülkiye Başmüfettişleri Mete Gürbüz ile Muhittin Aliz görevlendirildi. İki müfettiş İstihbarat Dairesi'nden listedeki isimlerin Fethullahçı gruplarla ilgisinin olup olmadığının kendilerine bildirilmesini istedi. Toplam 528 kişi hakkında araştırma yapıldı.

Söz konusu yazı üzerine İstihbarat Daire Başkanlığı'nca yaptırılan tahkikat sonucu 528 kişilik listeden, A.K, A.O.K., B.E.,

C.B., F.S., H.B.E., K.K., M.T. R.S., S.T., S.E., T.N.Ç., T.Ç. ve Y. A. (açık isimleri yazılı) olmak üzere 14'ü hakkında, somut tespitler yapılamamış olmakla birlikte, Fethullah Gülen cemaati veya dini gruplarla ilişkili olabilecekleri şeklinde değerlendirmelerde bulunuldu.

514'ünün ise, Gülen cemaatiyle irtibatı belirlenemedi, bunlar arasında bir kısmının dindar yapıda olmakla birlikte herhangi bir oluşuma eğilimli olmadıkları, bir kısmının sosyal demokrat düşünce yapısına sahip oldukları, bir kısmının ise süfli bir yaşam sergiledikleri belirtildi.

Mülkiye Başmüfettişleri Muhittin Aliz ve Mete Gürbüz tarafından düzenlenen 30 Aralık1999 tarihli soruşturma raporunda, listede isimleri bulunan 105 kişinin personel, istihbarat ve eğitim kurumlardan uzaklaştırılması istendi. İsimleri geçenlerden bazıları izlendi. Ancak Fethullahçılıkla bağları saptanamadı, hatta bunların "sosyal demokrat" olduğuna ilişkin rapor düzenlendi:

"Bu çalışmayı yapanlar konunun uzmanı değil"

1- Araştırmaya konu olan tüm isimler İstihbarat Dairesi arşivinde tetkik edilmiş, ancak Fethullahçılarla herhangi bir irtibatları olduğuna dair bir bilgiye rastlanmamıştır.

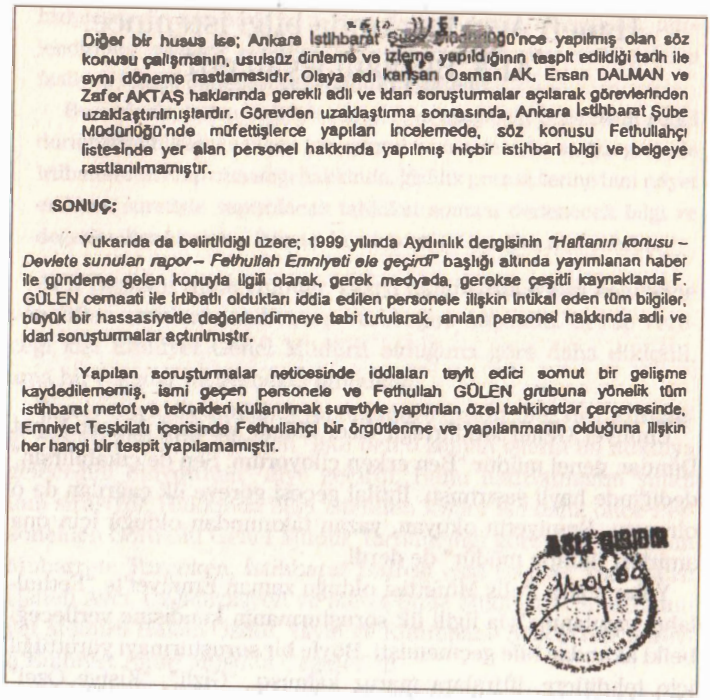
2- MİT Müsteşarlığı başta olmak üzere diğer istihbarat ve güvenlik birimleri tarafından, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönderilen yazı, rapor ve belgelerde teşkilatımız mensubu olup da irticai faaliyetler, çeşitli dini grup ve illegal örgütlere mensup kişiler üzerinde yapılan incelemede söz konusu 528 kişilik listedeki şahıslara rastlanılmadı.

3- Tüm il emniyet müdürlükleri bünyesinde Fethullah Gülen grubunun yapılanması, yöneticileri ve kuruluşları hakkında tüm istihbarat metot ve teknikleri kullanarak yapılan çalışmada da 528 kişinin Fethullahçılarla bağının olmadığı anlaşıldı.

4- Son olarak; listelerde adı geçen tüm kişiler için, birim amirlerine "kişiye özel ve gizli" yazı yazılarak, emirlerinde çalışan bu kişiler hakkında araştırma yapmaları istendi. Bu araştırmalardan da Fethullahçılarla ilişkilerinin olmadığı sonucuna varıldı.

5-Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü tarafından konunun araştırılması amacıyla görevlendirilen ekibin, irticai-dini faaliyetler konusunda uzman olmadıkları, objektif davranmadıkları kanaati oluşmuştur.

DGM'ye gönderilen raporun sonuç bölümünde "Emniyet Teş-

Diğer bir husus ise; Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğü'nce yapılmış olan söz konusu çalışmanın, usulsüz dinleme ve izleme yapıldığının tespit edildiği tarih ile aynı döneme rastlamasıdır. Olaya adı karışan Osman AK, Ersan DALMAN ve Zafer AKTAŞ haklarında gerekli adli ve idari soruşturmalar açılarak görevlerinden uzaklaştırılmışlardır. Görevden uzaklaştırma sonrasında, Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğü'nde müfettişlerce yapılan incelemede, söz konusu Fethullahçı listesinde yer alan personel hakkında yapılmış hiçbir istihbari bilgi ve belgeye rastlanılmamıştır.

SONUÇ:

Yukarıda da belirtildiği üzere; 1999 yılında Aydınlık dergisinin *"Haftanın konusu – Devlete sunulan rapor– Fethullah Emniyeti ele geçirdi"* başlığı altında yayımlanan haber ile gündeme gelen konuyla ilgili olarak, gerek medyada, gerekse çeşitli kaynaklarda F. GÜLEN cemaati ile irtibatlı oldukları iddia edilen personele ilişkin intikal eden tüm bilgiler, büyük bir hassasiyetle değerlendirmeye tabi tutularak, anılan personel hakkında adli ve idari soruşturmalar açtırılmıştır.

Yapılan soruşturmalar neticesinde iddiaları teyit edici somut bir gelişme kaydedilememiş, ismi geçen personele ve Fethullah GÜLEN grubuna yönelik tüm istihbarat metot ve teknikleri kullanılmak suretiyle yaptırılan özel tahkikatlar çerçevesinde, Emniyet Teşkilatı içerisinde Fethullahçı bir örgütlenme ve yapılanmanın olduğuna ilişkin herhangi bir tespit yapılamamıştır.

Fethullahçı kadrolaşma iddialarına Emniyet İstihbarat Dairesi'nden "O raporları hazırlayanlar konunun uzmanı değil" denilerek konu kapatılmaya çalışılıyordu.

kilatı içerisinde Fethullahçı bir örgütlenme ve yapılanmanın olduğuna ilişkin herhangi bir tespit yapılamamıştır" deniliyor.

Mülkiye Müfettişleri, hatta Takip Kurulu tarafından görevlendirilen polis müfettişleri Emniyet'te Fethullahçı kadrolaşmanın varlığını dile getirirken, bu yazıda "yok" deniliyordu.

Hanefi Avcı hakkında bilgi istenince, APK Başkanı isyan etti

Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Kalem Müdürü Ahmet Nihat Dündar, genel müdür "Ben erken çıkıyorum. Sen de çıkabilirsin" dediğinde hayli şaşırmıştı. İhtilal gecesi göreve ilk çağrılan da o olmuştu. Emniyetin okuyan, yazan takımından olduğu için ona amirleri "kitaplı müdür" de derdi.

Yıllar sonra Polis Müfettişi olduğu zaman Emniyet'te "Fethullahçı yapılanma"yla ilgili ilk soruşturmanın kendisine verileceği belki aklından bile geçmemişti. Böyle bir soruşturmayı yürüttüğü için tehditlere, iftiralara maruz kalmıştı. "Gizli", "Kişiye Özel" damgalı zarfı açtı. 13 Kasım 2001 tarihli yazının altında Emniyet Genel Müdürü Kemal Önal'ın imzası bulunuyordu.

Genel müdürün yazısının ilk paragrafında "Zaman zaman gündeme gelen 'Fethullah Gülen yanlısı grupların Teşkilat içerisinde kadrolaşma faaliyetlerinde bulundukları' şeklindeki iddialar, kamuoyunda ve Teşkilatımızda haksız ve yanlış kanaatlere yol açtığı gibi Teşkilatımız çalışmalarını da olumsuz etkilemektedir" deniliyordu.

Genel müdür, daha önce yapılan adli ve idari soruşturmaları hatırlatıyor ve "Ancak; yapılan soruşturmalar neticesinde iddiaları teyit edici somut bir gelişme kaydedilmemiş, olaylardan günümüze kadar geçen süre içerisinde de ismi geçen personelin durumları hakkında kesin sonuçlara ulaşılabilmesi mümkün olmamıştır" diyordu.

Kemal Önal, yazısında Emniyet içinde yaşanan ayak oyunlarına da dikkat çekiyor ve yazısını şöyle sürdürüyordu:

> Fethullahçılık iddiaları ile gündeme gelen ve herhangi bir tarikat, cemaat ya da grupla ilişkisi bulunmayan bazı personelin zamanla teşkilatımıza küskün hale geldiği, dolayısıyla Teşkilatımız içerisinde bir

hizipleşmenin yaşandığı ve personelin birbirlerini 'Fethullahçı' nitelendirmesi yapmak suretiyle karşılıklı mağdur etme ve karalama faaliyeti içinde oldukları değerlendirilmektedir.

Bu nedenle, halen kadronuzda görevli aşağıdaki personelin genel durumlarının kesin sonuca kavuşturulması amacıyla; anılan grup ile irtibatlarının olup olmadığı hakkında, gizlilik prensiplerine tam riayet edilmek suretiyle yaptırılacak tahkikat sonucu derlenecek bilgi ve değerlendirmelerinize ihtiyaç duyulmuştur. Gereğini rica ederim.

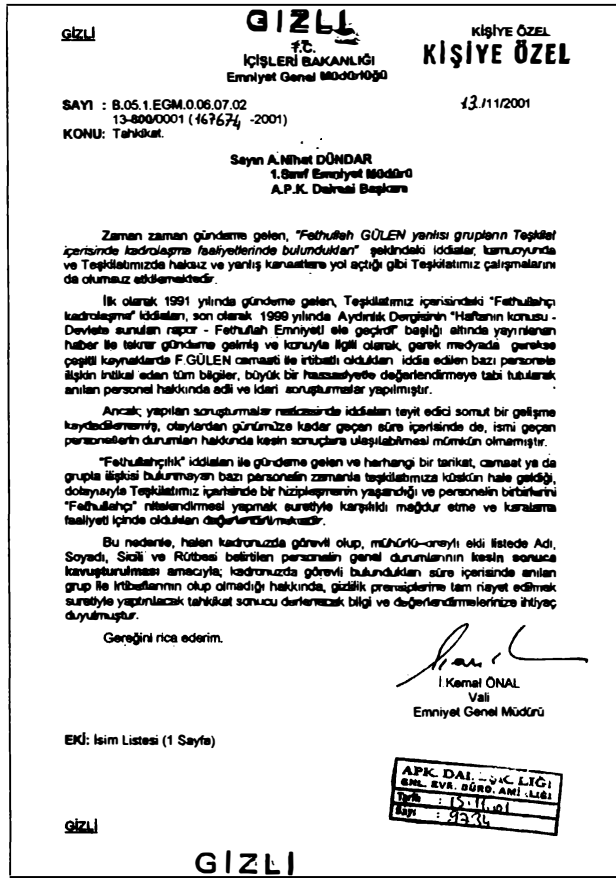
APK Başkanı Nihat Dündar, yazıyı okuduktan sonra kendisine yöneltilen sorulara nasıl cevap vereceğini düşündü. Cevap vereceği kişi Emniyet Genel Müdürü olduğuna göre daha dikkatli, ama bir o kadar da gerçekçi olmalıydı.

Emniyet'teki Fethullahçı yapılanmaya ilişkin 1992'de hazırladığı raporu hatırladı. İçinden "İşte ben o zaman işlerin bu noktaya geleceğini biliyordum" diye geçirdi. Bunu hatırlatmanın şimdi tam sırasıydı. Hakkında bilgi istenilen kişiler ise daha önce Personelden Sorumlu Genel Müdür Yardımcılığı görevinde bulunan Muharrem Tozçöken, İstihbarat Dairesi eski Başkan Yardımcısı Hanefi Avcı, Organizasyon ve Metot Şube Müdürü 4. Sınıf Emniyet Müdürü Hakan Özdöl, Yayın ve Kütüphane Şubesi'nde görevli Emniyet Amiri Mustafa Özgüler'di.

Yıl 1992... Yıl 2001... O yazdığı raporun üzerinden tam dokuz yıl geçmişti. Müfettişlik günleri geride kalmış, Araştırma Planlama ve Koordinasyon (APK) Başkanlığı'na atanmıştı. O başkanlığı biraz etkin hale getirmek için de çırpınıyordu. Emniyet müdürlerinin kızakta tutulduğu yer olduğu için APK'ya "büyük filler mezarlığı" da deniliyordu.

Dündar, hiç zaman kaybetmedi. Adı geçenlerin dosyalarını istedi ve ardından "Gizli" ve "Kişiye Özel" damgalı şu yazıyı yazdı:

Genel Müdürlüğümüz İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın her türlü teknik ve takip imkânı bulunmaktadır. Bu iddialarla ilgili olarak çok ciddi takip ve tarassut imkânları bugüne kadar kullanılarak kanuni gereği yapılmış olsaydı görevliler ya aklanır ya da müeyyidelerle cezalandırılmış olurlardı. Kanaatimce bu iddiaları yıllar sonra Dairelere yazmak ve teknik takip gibi delillendirme imkânına sahip olmayan Dairelerden sonuç beklemek, hiçbir sonucun alınmamasına, suçlu olanın aklanmasına, suçsuz olanın zan altında kalmasına yol açabilecektir. Oysa, bu uygulama yerine Hukuk kuralları içinde kalınarak Devletin bütün imkânları kullanılmalı olumlu ya da olumsuz sonuç alınarak konu açıklığa kavuşturulmalıdır.

GİZLİ

GİZLİ

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

KİŞİYE ÖZEL
KİŞİYE ÖZEL

SAYI : B.05.1.EGM.0.06.07.02
13-800/0001 (167674 -2001)
KONU: Tahkikat.

13/11/2001

Sayın A.Nihat DÜNDAR
1.Sınıf Emniyet Müdürü
A.P.K. Dairesi Başkanı

Zaman zaman gündeme gelen, *"Fethullah GÜLEN yanlısı grupların Teşkilat içerisinde kadrolaşma faaliyetlerinde bulundukları"* şeklindeki iddialar; kamuoyunda ve Teşkilatımızda haksız ve yanlış kanaatlere yol açtığı gibi Teşkilatımız çalışmalarını da olumsuz etkilemektedir.

İlk olarak 1991 yılında gündeme gelen, Teşkilatımız içerisindeki "Fethullahçı kadrolaşma" iddiaları, son olarak 1999 yılında Aydınlık Dergisinin "Haftanın konusu - Devlete sunulan rapor - Fethullah Emniyeti ele geçirdi" başlığı altında yayınlanan haber ile tekrar gündeme gelmiş ve konuyla ilgili olarak, gerek medyada gerekse çeşitli kaynaklarda F.GÜLEN cemaati ile irtibatlı olduğu iddia edilen bazı personele ilişkin intikal eden tüm bilgiler, büyük bir hassasiyetle değerlendirmeye tabi tutularak anılan personel hakkında adli ve idari soruşturmalar yapılmıştır.

Ancak; yapılan soruşturmalar neticesinde iddiaları teyit edici somut bir gelişme kaydedilememiş, olaylardan günümüze kadar geçen süre içerisinde de, ismi geçen personellerin durumları hakkında kesin sonuçlara ulaşılabilmesi mümkün olmamıştır.

"Fethullahçılık" iddiaları ile gündeme gelen ve herhangi bir tarikat, cemaat ya da grupla ilişkisi bulunmayan bazı personelin zamanla teşkilatımıza küskün hale geldiği, dolayısıyla Teşkilatımız içerisinde bir hizipleşmenin yaşandığı ve personelin birbirlerini "Fethullahçı" nitelendirmesi yapmak suretiyle karşılıklı mağdur etme ve kısırlaşma faaliyeti içinde oldukları değerlendirilmektedir.

Bu nedenle, halen kadromuzda görevli olup, mühürlü-imzeyli ekli listede Adı, Soyadı, Sicili ve Rütbesi belirtilen personelin genel durumlarının kesin sonuca kavuşturulması amacıyla; kadromuzda görevli bulundukları süre içerisinde anılan grup ile irtibatlarının olup olmadığı hakkında, gizlilik prensiplerine tam riayet edilmek suretiyle yaptırılacak tahkikat sonucu derlenecek bilgi ve değerlendirmelerinize ihtiyaç duyulmuştur.

Gereğini rica ederim.

İ.Kemal ÖNAL
Vali
Emniyet Genel Müdürü

EKİ: İsim Listesi (1 Sayfa)

APK. DAİ. BŞK. LİĞİ
GNL. EVR. BÜRO. AMİ. LİĞİ
Tarih : 13.11.01
Sayı : 9326

GİZLİ

GİZLİ

Emniyet Genel Müdürü Kemal Önal, aralarında Hanefi Avcı'nın da bulunduğu bazı görevliler hakkında Fethullahçılarla bağlantıları olup olmadığını gizli yazıyla daire başkanına soruyor, ancak Fethullahçı yapılanmaya ihtimal vermiyordu.

Nihat Dündar, geçmişte yaşadıklarını hatırladı. Yazısında bunu da şöyle anlattı:

1989'da başladığımız Emniyet'te Fethullahçı yapılanma konusunda İzzet Sezgin Şencl'le birlikte yaptığımız çalışmada çok açık ve net tanık ifadelerine dayanılarak pek çok mensubumuzun, yargılanması ve meslekten ihracı istenmiş ancak Türk Ceza Kanunu'nun (TCK)163. maddesi yürürlükten kaldırıldığı için hukuken takipsizlik kararı veril-

miştir. Dosya yıllarca nerelerde kalmıştır, birilerinin himayesiyle mi işlem yapılmamıştır, TCK 163. maddenin yürürlükten kaldırılmasından sonra mı dosya ortaya çıkarılmıştır? Kanaatimce söz konusu uygulamalarla ilgili olarak araştırma konusu yapılması gereken pek çok husus bulunmaktadır.

Yapacağı bir şey yoktu. 1992 yılında yazdığı raporu ve onun sonucunu anımsadığında öfkelendi. "Ben yapacağım yaptım, yazacağımı yazdım. O zaman niçin gereğini yapmadınız. Benden daha ne istiyorsunuz?" diye geçirdi içinden.

Kendisinden, isimleri bildirilen görevlilerin dairede Fethullahçı yapılanma içinde olup olmadığı soruluyordu. Hanefi Avcı'nın da, Muharrem Tozçöken'in de ne yaptığını bilmiyordu. Hakan Özdöl ve Mustafa Özgüner dairede görevli oldukları için onların çalışmalarını biliyor ve bir şikâyeti de bulunmuyordu. APK kızak yeriydi, resmi bir görev verilmeyenlerin daireye uğradığı da yoktu. Kendisinden cevap istenmesine bir türlü anlam veremiyordu. "Alın size cevap" deyip yazmaya devam etti:

– Hanefi Avcı: 10 Ağustos 2001 tarihinde 1. Sınıf Emniyet Müdürü APK uzmanı olarak atanmış, 27 Ağustos 2001 tarihinde Başkanlığımıza başlamıştır. Ancak, 5 Aralık 2001 tarihinde yargı kararıyla ve bakan kararıyla Ana Komuta Kontrol Daire Başkanlığı'na tenzili rütbe ile ataması yapılmış olduğundan 7 Aralık 2001 tarihinde Başkanlığımızdan ilişiği kesilmiştir.

Genel Müdürlük makamına doğrudan bağlı olarak görev yapan 1. Sınıf Emniyet Müdürü APK Uzmanlarının yürürlükte olan yönetmelik gereğince yalnızca özlük işleri başkanlığımızca yürütülmektedir. Görev yaptığı sürece adı geçen personelin nerede olduğu, ne yaptığı, kimlerle ilişki kurduğu Dairemizce bilinmemektedir.

Nihat Dündar, genel müdüre hitaben yazdığı yazıda "Her türlü imkânı olan daireye bu kişinin ilişkilerinin araştırılmasını yaptırmıyor, hiçbir imkânı olmayan daireden bilgi istiyorsunuz. Sizin amacınız herhangi bir şey yapmak değil, olayları kapatmak" demeye getiriyordu. Bunun için de önceki soruşturmada yaşadıklarını hatırlatıyordu.

Emniyet'in "kitaplı" ve doğruları yazan müdürü, emekliye ayrıldıktan sonra Emekli Emniyet Müdürleri Derneği'nin Genel Sekreterliği'ni yürütmeye başladı. Boş durmuyor, *Çağın Polisi* dergisinde mesleki sorunlarını yazmaya devam ediyor...

"Gelinen nokta, o rapora dudak bükenlerin eseridir"

Peki o tarihte haklarında bilgi istenen Emniyet mensupları ne oldu? Yazalım:

Muharrem Tozçöken, AKP'den Eskişehir Milletvekili seçildi.

Mustafa Özgüner ABD'de doktora yaptı, dönüşünde Erzurum Polis Okulu Müdür Yardımcılığı'na atandı.

Emniyet Müdürü Hakan Özdöl, Emniyet Genel Müdürlüğü Hukuk İşleri Başkanı oldu.

Hanefi Avcı ise AKP hükümetinin kurulmasından sonra Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanlığı'na atandı. Avcı daha sonra Edirne ve Eskişehir Emniyet Müdürlükleri görevinde bulundu. Kitap yazdıktan sonra kendi isteğiyle merkeze çekildi. Sonra Devrimci Karargah örgütü mensubu olduğu suçlamasıyla tutuklandı. 34 yıl terörle mücadele eden Avcı'nın terör örgütü mensubu diye tutuklanması hayretle karşılanıyordu.

Emekli Emniyet Müdürü Nihat Dündar'a, Hanefi Avcı'nın kitabındaki iddiaları anımsatıyorum. Şunları söylüyor:

"Türkiye'de ilk kez 1989 yılında Polis Başmüfettişi merhum İzzet Sezgin Şenel'le birlikte yürüttüğümüz 'Polis Koleji, Polis Akademisi ve Emniyet Teşkilatındaki Fethullahçı örgütlenme iddialarıyla ilgili soruşturma' sebebiyle yabancı olmadığınız 'sınıf, okul, meslek imamları' ve benzeri örgütlenme iddialarının yaklaşık 20 yıl sonra bu kitapta ortaya konulan boyutuyla ulaştığı nokta, sanırım o gün ve sonrasında bu iddialara küçümseyerek, dudak bükerek bakan, destek veren ve tedbir almayan yönetici ve çalışanların ortak eseridir. Değişme ve gelişmenin motoru mahiyetindeki farklı düşünceye sahip emniyet mensuplarının artık emniyet teşkilatında neslinin tükendiği, yalnızca farklı cemaat mensuplarının kendi arasında çatıştığı bir teşkilat haline getirildiği iddiaları, bizim için derin bir üzüntü konusudur.

Biz de bu iddiaların, vicdan sahibi, kendisine saygısı olan görevlilerce önyargısız bir şekilde incelenmesini, gerçeğin üstünün örtülmeden ortaya çıkarılmasını, varsa kusurlu olanların belirlenerek cezalandırılmalarını istiyoruz. İstiyoruz ki bu sis emniyet, yargı ve ordunun üzerinden kalksın. Bekleyip göreceğiz."

Aslında Fethullahçılar dosyası ilginçliklerle doluydu. Bu konuda adliyelerde önemli dosyalar bulunuyordu. Elazığ'ın Sivrice ilçesinde cami önünde bulunan defterle ilgili olanı da bunlardan biriydi.

Camide unutulan defter

Sıcak bunaltmıştı. Düşünceleri oradan oraya, bir isimden bir başkasına kayıyordu. Yapacaklarını tekrar tekrar kafasında sıralıyordu ama içinde hep bir şeyler eksik kalmış gibi bir his vardı.

İkindi vakti gelmişti. Namazı kaçırmamak için hızla Merkez Camii'ne yürüdü. Hoca ezanı okumuş, cemaat namaza duracaktı neredeyse. Üstelik abdestini de tazelemesi gerekiyordu. Hemen çeşmelerin birine yanaştı. Yürürken bile sıkı sıkıya tuttuğu çantasını sağ yanına, görebileceği biçimde yere bıraktı. Hızlı hızlı abdestini aldı. Avluda pek kimse kalmamış, herkes caminin içine girmişti. Elini yüzünü bile kurulamadan yürüdü cemaatin arasına katılmak için. Merdivenleri çıkarken arka cebinden çıkarttığı mendiliyle kurulandı. İçeri girdi, saf tuttu. Derin bir nefes aldı. Namaza yetişmişti...

Daha ilk rekâtın secdesine varmadan, çantası aklına geldi. Birden derin bir boşluk ve eksiklik hissetti. Ama bozmadı namazını. Camideydi, sonuçta. Biri bulsa bile cami görevlilerine teslim ederdi. Ama korkuyordu da bir yandan, ya çantası "yanlış" ellere geçerse diye... Bir an önce bitmesini istedi namazın. Selamı verir vermez koşacak, çeşme başında çantasına kavuşacaktı...

Ahmet Şahinalp, namazını bitirmeye çalışırken, çeşme başındaki çanta küçük bir panik yaratmıştı bile. Sahipsiz çantayı bulan vatandaşlar, içinde bomba olabileceğinden şüphelenmişlerdi. O sırada sokakta geçmekte olan polislere "unutulan" çantayı haber verdiler. Çanta polisler tarafından alındı. Artık emniyetteydi!

Polisler çok şaşırdı

Elazığ'ın Sivrice ilçesi Merkez Camii'nde bulunan çanta, Sivrice Merkez Karakolu'na getirildi. Buluntu çantanın, sahibine ulaş-

tırılabilmesi için çantanın açılması ve çanta sahibine ait bir bilgiye ulaşılması gerekiyordu. Polis memurları Mehmet Küçükgenç, Ünal Özcan ve Hakan Özkan, nöbetçi memurun odasında çantayı açtılar. Çantadan çıkan evraklar, belgeler ve çanta sahibi Ahmet Şahinalp'in aldığı notlar memurları şok etti.

Çantada çıkanların incelemesi birkaç saat sürdü. Memurlar ajandalardaki, kâğıtlardaki bilgileri okudukça adeta şok geçiriyor, şifreli olan bazı bilgileri çözmeye çalışıyorlardı. Polis amir ve müdürleriyle ilgili listeyle ve bu listede el yazısıyla alınmış notları görünce daha da şaşıran memurlar çantayı incelerken, karakolun bahçesinde nöbet tutan polis memuru içeriye bir kişiyi getirdi:

– Buluntu çantasının sahibi bu arkadaşmış. Çantasını almaya gelmiş...

Çantadan çıkanları incelemekte olan memurlar gülümsedi. Ahmet Şahinalp hemen gözaltına alındı. Amirleri ve Cumhuriyet Savcısına telefonla bilgi verildi.

Aldıkları emir doğrultusunda tutanak tutarak, İl Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'ne sevk edilmek üzere hazırlıklar başlatıldı.

Cepteki notlar

Saat 21.00 olmuştu. Ahmet Şahinalp, çantasının açılmamış olacağını düşünerek, bir umutla geldiği karakolda gözaltındaydı. Nöbetçi memurunun odasında iki memurun gözetiminde oturuyordu ve diğer odada çantası didik didik ediliyordu.

Çantasındaki belge ve notlarını düşündü. Bir cendereye düştüğünü anladı. Kendisiyle birlikte karakola kadar gelen ve kapı önünde bekleyen arkadaşlarını hatırladı. Sonra aklına cebindeki notlar geldi. İçini kemiren korku bir kat daha arttı. Usulca kalktı, kapı önündeki arkadaşına doğru yürüdü. Cebinden çıkarttığı notları uzattı. Tam bu sırada odadaki memurlardan birinin emredici sesi duyuldu:

– Otur yerine!

Buz gibi oldu. Durdu. Biraz önce kalktığı sandalyeye yürüdü ve bir çuval gibi yığılarak oturdu. Bir süre sessizce bekledi. Memurların kendisine bakmadığını düşündüğü bir an ses çıkartmamaya özen göstererek kâğıtları küçük parçalara ayırdı. Sonra volta atıyormuş gibi ileri geri yürümeye başladı. Köşedeki çöp kutusuna yaklaştığı bir anda elindeki parçalanmış kâğıtları atıverdi.

Görülmediğini sanıyordu.

Ama polis memuru Bülent Batur, yan gözle izlediği sanığın yaptığı her hareketin farkındaydı. Arkadaşı Ali Çevik'le birlikte çöpten kâğıt parçalarını tek tek topladılar. 31 parçaya ayrılmış not kağıdı, birleştirilerek yan odadaki incelemeye dahil edildi!

Çantadaki sırlar

Karakol tutanağına yansıyan çantanın sırlarını tutanak diliyle okuyalım:

... eşya ve evrakların Ahmet Şahinalp isimli vatandaşa ait olduğu anlaşılmış olup evrak mahiyeti incelenmiş:

1 4943 1410 2923 8478 seri nolu Ahmet Şahinalp ismine bir adet yapı Kredi Bankasına ait Telecard.

2 1420 1108 5533 3015 seri nolu Ahmet Şahinalp ismine LCW LC WAIKIKI bir adet açık kart.

3 SONY TD 1X25 marka bilgisayar diski.

4 Bir adet ağzı kapalı kokulu mendil.

5 Bir adet boş not kağıdı

6 Avukat Şenol Kuru adına tanıtma kartı.

7 Minadex markaya ait bir adet not defteri. İlk 6 sayfa yazılı.

1. sayfada çeşitli şahıs isimleri ders notları,

2. sayfada çeşitli şahıs isimleri ve yabancı para miktarları,

3. sayfada günlük yapılacak işler programı,

4. sayfada günlük program ve çeşitli şahıs isimleri ve cep telefon numaraları,

5. sayfada 22.7.2002 günü programı, nasıl hareket edilmesi gerektiği notları.

8- Bir adet çeşitli şahısların isim ve telefonlarının bulunduğu fihrist.

9- Altı adet kendine ait vesikalık fotoğraf.

10- Metal numaralı tesbihat.

11- Bir adet seyyar güneş gözlüğü. (çerçevesiz takmatik)

12- Bir adet NOKIA 3310 marka cep telefonu.

13- Bir adet not kağıdı üzerinde Mustafa Sağlam ismi ve bazı bilgiler yazılı.

14- Bir adet örgü namaz takkesi.

15- Bir adet not kağıdı üzerinde Hikmet Özer ismi ve bazı bilgiler yazılı.

16- Bir adet tam sayfa Internet'ten çıkarılmış hedef sınıf olarak

çeşitli kamu mensuplarının tespit edildiği ve bunlarla ilişkileri geliştirme yöntem ve uygulama programı.

17- Üzerinde Korbasan firması not kağıdına yazılı Emniyet Müdürlüğü'nün yapmış olduğu harcamaları sorgulayıcı notlar.

18- Bir adet tam sayfa önyüzü yazılı, 28 şubat ile ilgili ve çeşitli yazarların isminin geçtiği, İsmail Cem, Coşkun Kırca ve bu gibi yazarların Mevlevilik ve Bektaşilik ile alakası olduğuna dair not ve Risale-i Nur'dan notlar ilgili tam sayfa not.

19- 29.7.2002 tarihli "Kara sevdalılar" başlıklı iki sayfa İnternet'ten çıkarttığını beyan ettiği iki sayfa İslami konuların anlatıldığı kâğıt.

20- Emniyet teşkilatının atama ile yer değiştiren emniyet mensuplarının ön sayfada 32 adet personel ismi ve atanmış oldukları kadro, arka sayfada 35 adet emniyet amiri, başkomiser, komiser yardımcısı ve sicilleri atanmış oldukları kadro ve bazı isimler üzerine çeşitli işaretlemeler yapılmış, örneğin;

15818 Muzaffer Umaç "ehli dünya" notu düşülmüş,

154407 Ali Barlas isimli personelin üstü çizilmiş,

116547 Bayram Saraçoğlu isimli personelin isminin karşısına ibka işareti,

154617 Zübeyir Okur isimle personelin isim karşısına müntesip notu düşülmüş,

183304 Niyazi İnci isimli personelin isim karşılığına "1 aleyhte çalışır, süryani"

201961 Barış Ağırgötüren isimli personelin isim karşılığına "Bizden" diye işaretli.

21- Emniyet teşkilatının atama ile yer değiştiren personel isim listesi ve bunlardan 154799 Mevlüt Akkaya isimli personelin isim üstü çizili ve karşısında "ehli dünya,zeki, fırsat bulursa zarar verir" notu,

154500 İlhan Harmankaya isimli personelin isim karşılığına "Bizi biliyor"

154628 Mesut Önal isimli personelin isim karşılığında "zararsız"

154820 Akın Akkaya isimli personelin isim karşılığında "zararsız" anlamına denden konulmuş

Bu kağıdın arka yüzünde 44 adet emniyet mensubu ismi.

22- bir adet deri kitap kılıfı içinde Kuran-ı Kerim Arapça yazılı

23- bir adet Hizmet Rehberi isimli Türkçe yazılı kitapçık

24- bir adet gevşen çantanın içerisinden çıkmış durumu şüpheli

M. Sami oğlu 1969 Kilis doğumlu Ahmet Şahinalp çantasını teslim almak için karakolumuza geldiğinde gözaltına alınmıştır..."

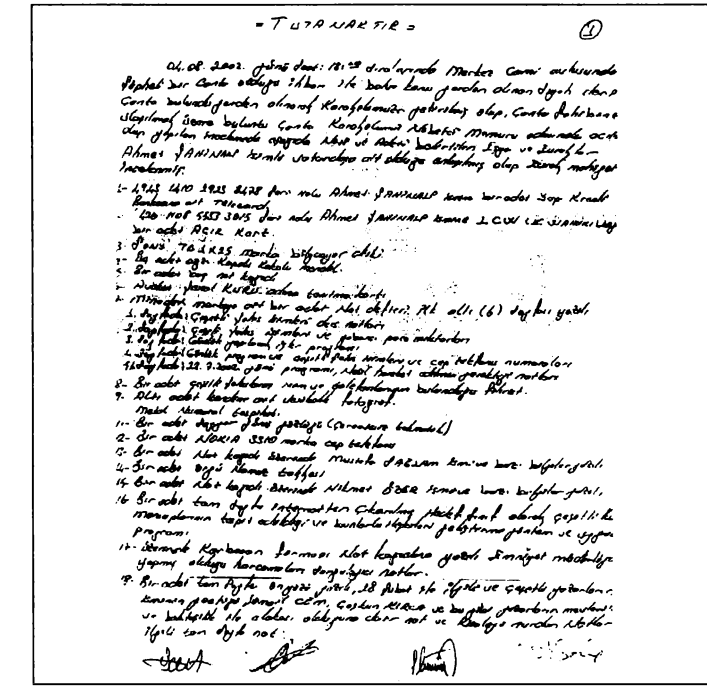
Tutanak saat 23.15'te kayıt altına alınarak imzalandı.

Notların şifreleri

Defterin sayfalarına düşülen notlar ise şöyle:

– 22 Temmuz İst. Bağlarbaşı.
– ihtisaslaşılacak mevzularda yoğunlaşma
– Sebataya
– Sebataya seni.de
– (nüfus md.tanıdık biri bulunabilir mi)
Selim YAVUZ Tem (Elazığ)
Hikmet Özcan Malatya (Olay yeri)
Ödeme yapmış
Murat SEVİNÇ (Tunceli)
Şefik IŞIK (96 Girişli (Elazığ)
Harunu memure ve problemli harunu ile ilgili görüşülmesi lazım.
– İster... ister... kılınmış ise tekrar eda etmeye gerek yok.
– Çocukların şartlandırılması (6 yaş...)
– Ömer-bizler diye tehdişat yapılmalı.
– Evde sere serpe olduğumuz için tesir edemiyoruz.
– Erken yaşta bu işi delisi... gelmeli, bu gencim hasıl olmalı.
Çarş. 8.30... (E) Cuma 8.00 Suat
Rer. 8.00 Suat (E)
Nakit alınan 59.250
20.000
VCD: 65 dolar
Hüseyin
Eyüp
M.Yalçın
Hasan BEY: 100 dolar (VCD)

Abdullah: 50 dolar
Celal: 50 Dolar
Semih: 200 Dolar
2.7
– Tatil prog.durumu
– Tayini çık. Malumatı
– Taahhütlerin son durumu
– Haftalık planlama
– Bayan Hiz. Brifingi.
– Dergi ve CD iadesi
– E-B dernekler
– Basında çıkan yazıların takibi

Camide unutulan çanta, Fethullahçı yapılanma konusunda "imam"ların çalışmasını ortaya koyuyor, defterden çıkan her şey tutanağa geçiriliyordu.

– Yeni gelenler ve dağıtımı
– Alternatif açılım faaliyetleri
– Sicil tutma
– Birimli ilgili çalışma
– Bingöl ziyareti (C.tesi)
– Hizmet rehberi 7 tane
(4-6 — 14 7-9 — 8 10-14 — 3 (ElifBa)
– Tahsin DÜZ (94) ... (baskil7e ... merkezde kalması. (Yarın)
– Hakan için 1500 dolar bulunacak.
– Mehmet Bey (3.kamp) cumartesi okunacak.
– ... CD ulaşabilir mi?
– Cumartesi 9.00 Royal önü

Ali Şengül –Gayp açılışa pencere
– baksanız hiz.karşılığını görseniz, 10 kez ölüp dirilmeyi göze alırsınız.

– Telattuf gizli hareket etmek değil kötülük yapmak isteyenlere iz bırakmaktır.

Çinli bayan, İ.B. ... ye sormuş başımı örtebilir miyim deyince, Çinliyi Müslüman yap öyle ört demiş, M. Ali Şengül ben 10 tane... gördüm demiş.

– Terfi etmeyenler dava açtı mı?

– Amir ve md. Abiler bizzat tanıştırılacak.

– Tayini çıkanları gidip takdim edilmesinde fayda var.

– Hizmetimiz her yerde var, her ilde hatta büyük ilçelerde olmalıyız.

– ... hizmet edilmez, bulunduğumuz yer hizmet mahallimizdir, Allah'a dayanıp tefekkür edelim.

(Çiçekçi abi)

Namaz CO getirilecek.

Sigara içme mevzusu.

Televizyon ve evdeki hassasiyet

Evraklarda başörtülü fotoğrafı olanlar değiştirebilirler (89-92-95 özellikle)

– Tayincilerden program yapmayanların tespiti

– Tamer bey'i ara (Malatya)

– Rütbe alan abilere hediye alınması

– Gidenlere hediye alınmamalı.

Dr. Akif.05336321...

– Fatih ve Selçuk bayan formu

– Atilla Gürbüz (92) 1400 mark

– Bilg. Topl.usul ve teknik ne olmalı.

– Yurtdışına gardiyan olarak gidilmeli mi?

– Ahmet abi: 300 dolar

– Telekulakçı Lütfullah

Suat: 23.00

– Borç verilebilir mi ? (Suat...)

– Rüstemin durumu

– Okul (Elazığ) dağıtılması

– ..... :Kendi...

Nuri: .....

Yusuf?

– Betül'ün durumu

– Ahmet Uysal'ın durumu.

12.7

– Tatil prog. son durumu.
– Tayin çık. son durumu.
– Tahütlerin harcanma durumu
– Haftalık planlama
– Dergi CD iadeleri
– Yeni gelenlerle ilgilenme ve tayin durumu.
– Alternatif açılım prog.ne yapıldı.
– Evrakın ....takibi
– Hazırlanması gereken dosyalar
– Bingöl ziyareti
– Basında çıkan haberler
– Çevredeki arkadaşların takibi.
– Namaz CD çoğaltılacak
– İzzet (Devlet Hast. Psikolog)
– Malatya'da psikolog var mı?
– Geçen yılki.....
– .... bey'e doküman verilecek.
(Teyp kaseti)

Yapmayan	Yapan
91-Ali, hakan, Suat, İrfan	Yüksel
92-Mustafa, Nusret	Ercan
93 Elazığ (13)	Kamil, ...Hasan

Mustafa Tunga. 89 Almanya Misyon Koruma
2.5 yılı
Mustafa ile Ercan haftaya gidebilir.

22.7
– yurtdışına teşvik ediyoruz. yurtdışı takibini bölgeler yapsın.
– İki defa misyon yapanlar birimden çıkartılıyor. Gitmesi ile ilgili kararı heyet verecek.
– 77. madde olabilir.
– 94. madde istemiyoruz.
– Yurtdışındaki ..... insan ile ilgilenme
– Diğer ülke şehirleri ile kardeş emniyet ..... edilebilir mi?
– Gardiyan olarak gidilmemeli.
– Bölgelerden yurtdışında çalışmış olanların adı, soyadı, devresi, hangi ülke, hangi görevle, kaç yıl görev yaptığı, elinde bir projesi olup olmadığı, hakkında bilgi, teklifler

– İrfan Bey'in çocuğuna %50 indirim yaptıralım
– 6 Ağustos Ankara Yavuz

– 1. kamp ve üstü elden teslim
– Eşlerin örtü meselesi çok konuşulmadan uygulanmasın(eşlerine güvenmiyorlar)
– Bacıların keyfiyet prog.daha yakın takip edelim.
– Belgelerdeki fotoğrafların değiştirilmesi.
– Arkadaşlar.... belli etmesin
– Alternatif açılım yapsınlar.
– Alternatif açılım eşleri ile yapsın
– Aile içinde.....yaşasınlar
– Y.dışına çıksınlar
– Y. dışında .... sürekli dostluklar kursunlar.
– Bayanlar sosyal aktivite yapsınlar
– Kadın kolları v.b. yerlerine gitsinler.
(siyasi olmamalı)
– Bayan hizmetleri ile ilgili talepler ve brifing alınmalı.
Gidilen evlerde bayanlar ile ilgili bilgi alınabilir.

– Mustafa Sağlam (2.sınıf) İzmit
Bilal Buzog'un merkezde kalması için söylenebilir mi?
– Yıldız alınacak.
– Lütfullah Tokcan çocuk..... kızlar ile ilgili soruşturma açılmış.
– 91. Ank. Gelenlere sahip çıkılmıyor.

1- Kocabal- Bilgi İşlem Dairesi
2- Can Başa -APK
3- Mustafa Özbaykal – Man
4- Haşim karadağ-Balıkesir
5- Mehmet Baydoğan-mersin
6- Güngör Soner-Kırıkkale

– Dünya kitapevinden 800.000.000 TL.lik Emniyet müdürlüğü adına fatura kestirmiş,bu fatura nasıl nereden ödendi bilinmiyor. Özel kalem kestirmiş.
– Çiçek faturalarını özel kalem kestirip ödüyor, nasıl yaptıkları belli değil.
– Adana'ya korumaları ve hanımıyla ilgili özel (müdüriyetin aracı gitti) servise diye onay almışlar yüklü miktarda fatura ve para ödendi.
– Bezginler otelinde sık sık kahvaltı yaptığını söylüyorlar.
Bunlar satın almaya zararlı.
– Ağrı'dan Polisevi kantin ve hanımına özel araç tahsis etmesi dolayısıyla soruşturma izni çıkmış.

Örgütün imamının yaptığı çalışmalar daha sonra daha üst birimlere gidiyor, kişilerle ilgili ayrıntılı değerlendirmelerde bulunuluyordu. Kilisli vatandaş, Elazığ-Sivrice'de bulunan polislerle niçin ilgilensin? Ona bu görevi kimler veriyordu? Dahası bu çalışmaları yürütürken Emniyet'te kimler bilgi aktarıyordu? Birçok olay gibi bunun da üstü kapatıldı. O listede bulunan isimlerin çoğu bugün önemli görevlerde... Acaba niçin yazılmıştı, kime gönderilecekti?

"Fethullahçı listesi" hazırlamak artık yürek istiyor

Emniyet'te bir döneme damgasını vuran, terörün en azgın olduğu o yıllarda hep ön saflarda bulunanlar, "yaş 60'a gelince" zorunlu olarak emekliye ayrılıyor. Genel Müdür Yardımcıları Halil Tuğ, Kamil Tecirlioğlu, Ramazan Er'den sonra Necati Altıntaş da emekliye ayrıldı. Her birinin unutulmaz kahramanlıklarından söz edilir. PKK, 1993 yılında Şırnak'ı adeta teslim almak üzereyken, bir gece yarısı bu ile Emniyet Müdür Vekili olarak atanan Altıntaş mücadele verirken, Emniyet'in helikopterleri de çatışma alanına mermi yetiştirmek için inip kalkıyordu...

Emniyet'te dönem dönem elden ele dolaşan listeler olur. İşte 2008 yılında da böyle bir liste ortaya çıktı. Emniyet'te öteden beri uygulanan "biçme" yöntemlerinden birisi, bu listelerin ortaya dökülmesidir. Bu kez, listenin ortaya dökülmesiyle yetinilmedi, listeler ve kişilerle ilgili değerlendirmeler de devletin değişik birimlerine gönderildi. Hatta, İşçi Partisi konunun araştırılması için Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

İşte, bu listeyle ilgili araştırmalar derinleştirildikçe, yeni yeni bilgiler de ortaya dökülmeye başladı. Bu listeyi Personelden Sorumlu Genel Müdür Yardımcısı Necati Altıntaş'ın hazırladığı, hatta 10 takım fotokopi hazırlattığı, "okunduktan sonra imha edilmesi" için bilgi notu da yazdığı öne sürüldü. Öne sürülmekle kalmıyor, bununla ilgili belgeler de liste ekinde yer alıyordu.

Listede, Emniyet içinde "Fethullahçı yapılanma" olduğu belirtiliyor ve bu çerçevede önemli görevlere getirilenler sayılıyor. Daktiloyla yazılan listenin karşısına el yazısıyla bazı değerlendirme notları da eklenmiş. Yani, listede birilerinin el yazısı var ama bunların kimler olduğu bilinmiyor!

Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Dairesi'nde de bazı isimler geçiyor. Onların, liste üzerindeki el yazısından yola çıkıp bunun kime ait olduğunu bulmaya çalıştığı ve o yüzden şüphelendikleri bazı isimlerin yazılarından örnekler alıp bunları gizli bir biçimde

karşılaştırdıkları da Emniyet kulislerinde konuşuluyordu.

"Emniyet'te Fethullahçı kadro" listesinde dört daire başkanı, 11 daire başkan yardımcısı, 32 şube müdürü, üç başkomiser, üç öğretim üyesinin de bulunduğu 57 kişinin adı geçiyordu. İşçi Partisi adına Avukat Nusret Senem, Emniyet içinde olduğu öne sürülen "yasadışı örgütlenmenin" soruşturulması ve faillerinin saptanıp cezalandırılması istemiyle Savcılığa başvurdu.

Ankara Cumhuriyet Savcısı Abbas Özden, suç ihbarına dayanak oluşturan belgenin genel ve soyut iddialar içerdiği, somut bir suç isnadına yönelik olmadığı gerekçesiyle başvurunun işleme konulmamasını kararlaştırdı. Başsavcı Hüseyin Boyrazoğlu da Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönderdiği 31 Ocak 2008 tarihli yazıda, savcılığın kararını belirtti, idari yönden gereğinin yapılabilmesi için dilekçe ve eklerini ulaştırdı.

Necati Altıntaş, yaş haddinden emekliye ayrıldıktan sonra adının "liste hazırlayan" gibi duyurulmasından rahatsız olmuştu. Bir zamanlar, Şırnak'a kimsenin gidemediği dönemde giren müdür, şimdi ardından çevrilenlerin üzüntüsünü yaşıyordu.

Emniyet içinde Fethullahçı kadrolaşma iddiaları o kadar yaygın hale geldi ki, bazı dairelerin tamamen "elden çıktığı" iddiaları sıkça ifade edilir oldu. Soru önergelerine verilen yanıtlarda ve mahkemelere gönderilen belgelerde Emniyet'te böyle bir yapılanma kabul edilmiyor. İşin ilginç yönü, görevde bulundukları dönemde "Kesinlikle böyle bir yapılanma yok" diyenler, görevden ayrıldıktan sonra Fethullahçı yapılanmadan en çok şikâyetçi olanların başında geliyorlar!

Fethullahçı yapılanmayla ilgili şikâyette bulunmaya ise açıkça kimse cesaret edemiyor. Yazılan resmi yazılarda bile "Aman, listeyi gördükten sonra bizim adımızın bulunduğu yeri karalayın, yok edin" uyarısında bulunuluyordu.

Bu tür listeler, Emniyet içinde "biçme" ve "kadro operasyonu"nda kullanılıyor. İşin daha ilginç yönü, o listelerde, sosyal demokrat olarak bilinen bazı Emniyet mensupları için de "F Tipi örgüt mensubu" ifadelerinin yer alıyor oluşu...

Tele-kulak taktiği bu kez Maliye'de uygulandı

Yalnızca Emniyette mi cirit atılıyor sanıyorsunuz?

Yanılıyorsunuz... Yakın bir örnek olarak Maliye Bakanlığı'ndaki olaya göz atalım...

Maliye Bakanlığı'nda birileri, çok gizli olması gereken bazı bilgilere ulaşıp, bazı "muhalif" isimlerin mal varlığını sorgulamış, sonra da bu bilgileri sızdırmıştı. Ortalık karıştı. Maliye Bakanlığı mecburen bir soruşturma başlattı.

Bu soruşturma, tıpkı 1999 yılında gündeme getirilen "tele-kulak operasyonu" gibiydi. Fethullah Gülen cemaatiyle ilgili araştırmaları yapan ekip, "tele-kulak"lıkla suçlandı.

Bu kadronun cumhurbaşkanı, başbakan, genelkurmay başkanını dinlediği belirtildi. Maliye'de başlatılan operasyonda adı geçenler "tele-kulak" operasyonunu ve devlet içinde olduğu sıkça belirtilen "özel istihbarat örgütü"nü gündeme getirdi. İddiaya göre Türkiye'de ne kadar üst düzey yetkili varsa, "tele-kulak çetesi" hepsini dinlemişti. Telefonları dinlendiği belirtilenler arasında cumhurbaşkanı, başbakan, genelkurmay başkanlığı, çok sayıda bakan, üst düzey bürokrat, siyasetçi, gazeteciler de vardı. Örneğin listenin değişmez isimlerinden birisi de gazeteci ağabeyimiz Emin Çölaşan'dı.

Taktik aynı, liste aynı

Maliye Bakanlığı'ndaki vergi kayıtlarına giren "bazı görevliler", cumhurbaşkanı, başbakan, genelkurmay başkanı, siyasi partilerin genel başkanları, bakanlar, bazı gazetelerin genel yayın yönetmenleri ve yazarlarla ilgili dosyalara el atmış. Üstelik bir yerden de olmamış bu, tam 70 ayrı ilden genelde aynı kişilerin kayıtlarına ulaşılmış.

"Tele-Kulak Soruşturması"nda linç edilmek istenen görevliler gibi, bu kez de ayrı yöntemle Maliye Bakanlığı personeli linç edilmek isteniyor. Geçmişte nasıl Fethullah Gülen grubuyla ilgili önemli bilgi ve belgelere ulaşılıp Emniyet içindeki yapılanmanın tüm yönleriyle ortaya çıkarılması için hazırlanan dosya Cumhuriyet Başsavcılığı'na verildiyse, onu verenler değişik bir yöntemle nasıl görevden uzaklaştırıldılarsa, bu kez Maliye Bakanlığı'nda benzer bir yöntemle "istenmeyen personeli çizme" operasyonuna girişilmişti.

Devlet içinde, üst düzey kamu görevlileriyle, bazı siyasetçi ve gazetecilerle ilgili bilgiler elde etmeye çalışan, bu bilgileri yeri geldiğinde "şantaj" amaçlı kullanmayı amaçlayan "özel bir grup" olduğu en yetkili ağızlar tarafından kapalı kapılar ardında söyleniyordu. Bunların bir cemaatle ilişkileri olduğu da anlatılıyordu.

Devlet içinde "İstihbarat Özel Örgütü"

Bazı bilgilere, görevleri gereği kolayca ulaşabilen bu isimler, "hedef" isimlerin yakınları hakkında da araştırma yapıyordu. İşte bunları yapanların "İstihbarat Özel Örgütü" elemanları olduğu belirtiliyordu. Yanlış anlaşılmasın, bu örgüt devlet için değil, cemaatin hesabına çalışıyordu.

Devlet içindeki "İstihbarat Özel Örgütü"nün çalışma yöntemlerini bilen bir yetkili, ilginç olaylar anlatıyor ve ardından şunları ekliyordu:

"Bunların çalışma yöntemleri kısa, orta ve uzun vadelidir. Örneğin bir bürokratın ya da onun birinci derecedeki yakınlarının hesapları kontrol edilerek önemli bilgilere sahip oluyorlar. Yeri gelince o bürokrata, kendisiyle ilgili her türlü bilgiye sahip olduklarını hissettiriyor ve kendi kontrolleri altına almak için adımlar atıyorlar. Kişileri kontrolleri altına alabilmek için her türlü yöntemi uyguluyorlar. Örneğin, önüne bazen yaptığı bir telefon konuşmasının çözümünü, bazen aleyhine kullanılabilecek bir fotoğrafı koyabiliyorlar."

Başmüfettiş Hamza Kaçar'ın günahı

Maliye müfettişleri, gelirler kontrolörleri, vergi dairesi müdürleri, müdür yardımcıları, kendilerine verilen şifreyle bilgisayara girip vergi ve hesaplarla ilgili kayıtları görebiliyor.

Şifre verilen kişilerin isimleri ve kullandıkları şifrelerin ne

olduğunu da üst düzey yöneticiler biliyor. Ayrıca, istendiği zaman bilgisayar bölümünün yetkililerinden o şifreler rahatlıkla alınıyor. Dahası, şifre verilen, kimin hangi şifreyi kullandığını bilen yetkililer, istenirse o kişilerin şifresiyle bilgisayara girebilir...

Şifre verilen kişi, araştırmaları kapsamında istediği kişilerin kayıtlarına girebilir. Değişik kişilerin kayıtlarına girmek, giren kişinin suçlu olduğu anlamına gelmeyeceği gibi, suçlama da getirilemez. Ancak, bu bilgileri görevinin dışında kullanır, başkalarına verirse ağır bir suç oluşturur.

İşte, CHP'nin araştıran, soruşturan ve soru önergelerini belgeli olarak yönelten milletvekilleri Kemal Kılıçdaroğlu (şimdinin CHP Genel Başkanı) ve Atilla Kart'a, örneğin Maliye Bakanı Kemal Unakıtan (bakanlıktan alındı, halen AKP milletvekili) ve oğlu hakkındaki belgeleri, kayıtlara giren bazı kişiler verdiğine karar verilir. O yüzden, bu kayıtlara girenler araştırılır.

Bakılır ki 70 ilden, belirlenen bazı isimlerle ilgili bilgisayarda sorgulama yapılmış. Maliye Bakanı Unakıtan'ın bir gazeteye yansıyan Baykal'ın maddi durumuyla ilgili açıklamaları da unutulmuş değil. Demek ki, siyasetçiler, siyasetçilerin mal varlığını merak ediyor ve bazı bilgilere ulaşıyor.

Mahkeme kararıyla göreve dönenler

Tıpkı, telefon dinlemesi çoğu ilde yapılmasına rağmen, Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve arkadaşlarının hedef seçilmesi gibi, Maliye'nin kayıtlarına 70 ilden girilmesine rağmen görevden alınanların sayısı ise sadece beş kişiyle sınırlıdır.

Hakkında uluslararası yakalama ve tevkif müzekkeresi niteliğindeki "kırmızı bülten" çıkarılan Yasin El Kadı'nın terörle ve teröristlikle ilgisi olmadığı, Başbakan Erdoğan tarafından belirtilmiş ve bu kişiye "kefil" olunmuştu anımsanacağı gibi.

İşte kefil olunan kişi hakkında Hamza Kaçar soruşturma yapmış, raporlar düzenlemiş, Cüneyd Zapsu'yla bağlantılarını ortaya koymuştu. Hamza Kaçar'ı görevden uzaklaştırmasınlar da ne yapsınlar!

Ankara Cumhuriyet Vergi Dairesi Müdürü Cemal Kartal görevden alındı. Etimesgut Vergi Dairesi Müdürü Saim Demirel de görevden uzaklaştırıldı. Keçiören Vergi Dairesi Müdür Yardımcısı Ali Adanır da yine aynı gerekçelerle görevden uzaklaştırılanlar arasında. Neden 70 ilde kayıtlara girenler değil de, bu kişiler görevden uzaklaştırılıyor?

Çünkü, birileri Yasin El Kadı soruşturması yapmıştı. Cemal Kartal ve Saim Demirel'in daha önce bu görevden alındıkları ve başka illere gönderildiği, onların da mahkeme kararıyla göreve döndüğünü öğreniyoruz. Yani, mevcut kadronun Ankara'dan uzaklaştırmak istediği isimler bunlar.

Gazeteci-yazar Emin Çölaşan'ın da hesaplarına girildiği anlaşılmıştı. Çölaşan'la ilgili kayıtlara girilmesine sessiz kalanlar, iş kendilerine gelince hemen şahinleştiler ve kendileri için "sakıncalı" bulunanları temizlemeye başladılar. Hem de cumhurbaşkanının, başbakanın, siyasetçilerin, gazetecilerin adlarını kullanarak.

Kuşkusuz yasadışı bir iş yapan, yetkilerini kötüye kullanan varsa hesap sorulsun. Ancak bu soruşturma tıpkı "Tele-Kulak Soruşturması" gibi farklı bir biçimde yürüyor... Sahi o "tele-kulak çetesi"ne ne oldu dersiniz? "Linç" edildikten sonra beraat ettiler... Ama onların beraat ettiğine ilişkin haberleri de kimse duymadı... Tıpkı Hamza Kaçar ve görevden uzaklaştırılan kişilerin dönüş haberlerinin duyulmayacağı gibi...

Gülen'e ABD'de başkomiser koruma

Daha önce yazdığımız gibi, İstihbarat Dairesi Başkanlığı tarafından hazırlanan bir raporda, Polis Koleji ve Polis Akademisi öğrencilerinin "Işık Evleri"nde eğitildiği belirtilmiş, adresler tek tek sıralanmıştı.

İşte, o gizli toplantılara katılanların rütbeleri yıllar geçtikçe büyüdü; bugün önemli bir kısmı müdür pozisyonunda. Bazıları daire başkanı...

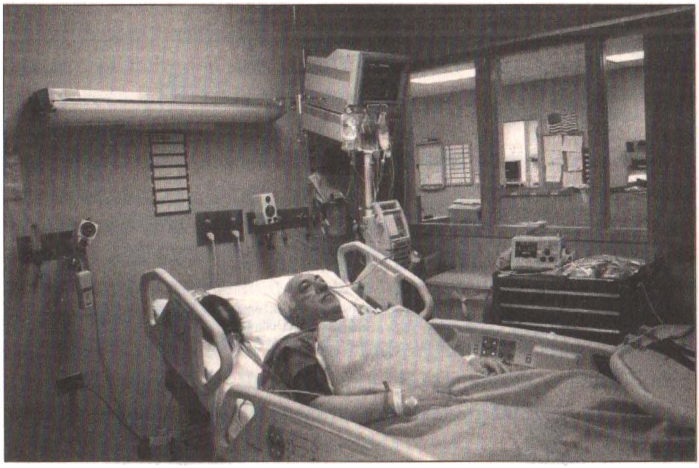
O dönem raporlarda hep Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı, Terörle Mücadele Dairesi, Emniyet Personel Dairesi'nin "ele geçirilmesinin" cemaatin öncelikli hedefi olduğu da kaydediliyordu. Hanefi Avcı'nın kitabında yazdıklarına göre işte gelinen yer, yıllar önce dikkat çekilen noktadır...

Fethullah Gülen 21 Mart 1999 tarihinde sağlık sorunları nedeniyle ABD'ye gitti. Gidiş o gidiş...

Fethullah Gülen, Amerika'da bulunduğu dönemde bile kendisine, bugün etkili bir konumda olan rütbeli bir personel "koruma" olarak verildi. Yani, Gülen, polis tarafından yalnız Türkiye'de bulunduğu dönemde değil, okyanus ötesine, Amerika'ya gittikten sonra da korunuyordu.

Ulaştığım bir belge karşısında şaşırdım kaldım. Fethullah Gülen hakkında irticai faaliyetleri nedeniyle Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Başsavcılığı tarafından soruşturma yürütülürken, bu kişinin Amerika'ya yakın koruma olarak verilen başkomiserle birlikte gittiği anlaşılıyordu. Komiserin masrafları, önceleri devlet tarafından karşılandı, ancak yükün giderek ağırlaşması üzerine masraflar daha sonra Fethullah Gülen cemaatı tarafından karşılandı!

Bakanlara bile yurtdışına çıkışlarında tasarruf amacıyla koru-

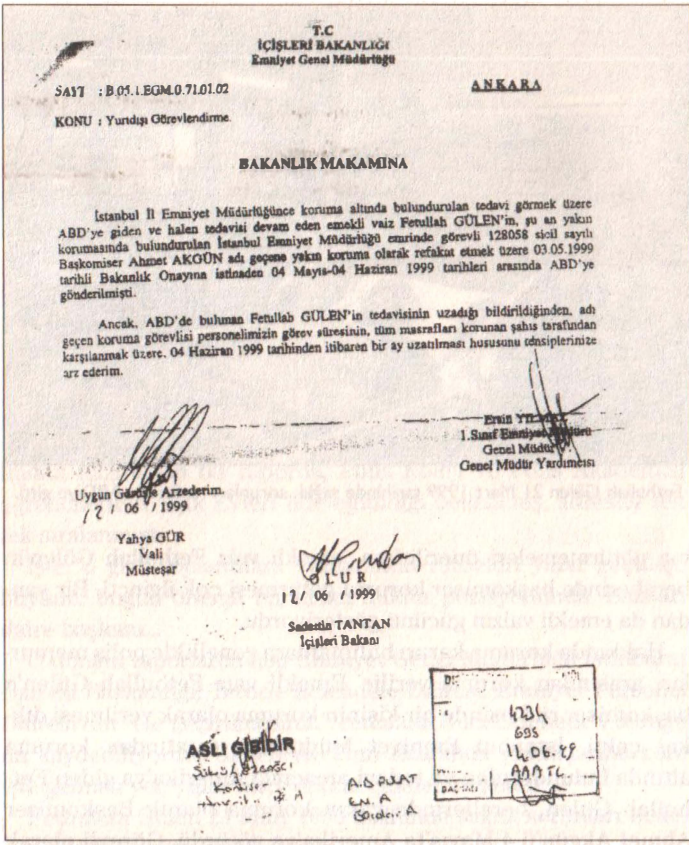
Fethullah Gülen 21 Mart 1999 tarihinde sağlık sorunları nedeniyle ABD'ye gitti.

ma götürmemeleri önerilirken, emekli vaiz Fethullah Gülen'in beraberinde başkomiser koruma götürmesi çok ilginçti. Bir yandan da emekli vaizin gücünü gösteriyordu.

Hakkında koruma kararı bulunanlara genellikle polis memurları arasından koruma verilir. Emekli vaiz Fethullah Gülen'e başkomiser rütbesinde bir kişinin koruma olarak verilmesi dikkat çekti. İstanbul Emniyet Müdürlüğü tarafından koruma altında bulundurulan ve tedavi amacıyla Amerika'ya giden Fethullah Gülen, beraberinde yakın koruma olarak Başkomiser Ahmet Akgün'ü 4 Mayıs'ta Amerika'ya götürdü. Görevli olarak yurtdışına giden başkomisere bulunduğu süre içindeki harcırahı devlet tarafından ödendi. Ancak Gülen'in tedavinin bir ayda tamamlanamaması ve tedavinin ne zaman sonuçlanacağının bilinmemesi yüzünden başkomiserin Türkiye'ye çekilmesi gündeme geldi.

Bu sırada Fethullah Gülen, korumasının Amerika'da kalması halinde tüm masraflarının kendisi tarafından karşılanacağını kabul etti. Kenan Evren'in eski koruma müdürü olan dönemin Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ersin Yılmaz tarafından bakanlık makamına sunulan yazıda şöyle deniliyordu:

> İstanbul Emniyet Müdürlüğü emrinde görevli 128058 sicil sayılı Başkomiser Ahmet Akgün, emekli vaiz Fethullah Gülen'e yakın koruma olarak refakat etmek üzere 4 Mayıs-4 Haziran 1999 tarihleri ara-

T.C
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

SAYI : B.05.1.EGM.0.71.01.02 ANKARA

KONU : Yurtdışı Görevlendirme.

BAKANLIK MAKAMINA

İstanbul İl Emniyet Müdürlüğünce koruma altında bulundurulan tedavi görmek üzere ABD'ye giden ve halen tedavisi devam eden emekli vaiz Fetullah GÜLEN'in, şu an yakın korumasında bulundurulan İstanbul Emniyet Müdürlüğü emrinde görevli 128058 sicil sayılı Başkomiser Ahmet AKGÜN adı geçene yakın koruma olarak refakat etmek üzere 03.05.1999 tarihli Bakanlık Onayına istinaden 04 Mayıs-04 Haziran 1999 tarihleri arasında ABD'ye gönderilmişti.

Ancak, ABD'de bulunan Fetullah GÜLEN'in tedavisinin uzadığı bildirildiğinden, adı geçen koruma görevlisi personelimizin görev süresinin, tüm masrafları korunan şahıs tarafından karşılanmak üzere, 04 Haziran 1999 tarihinden itibaren bir ay uzatılması hususunu tensiplerinize arz ederim.

Ertuğrul YILDIZ
1.Sınıf Emniyet Müdürü
Genel Müdür V.
Genel Müdür Yardımcısı

Uygun Görüşle Arzederim.
12 / 06 / 1999
Yahya GÜR
Vali
Müsteşar

OLUR
12/ 06 / 1999
Saadettin TANTAN
İçişleri Bakanı

ASLI GİBİDİR

İşte bir başkomiserin Fethullah Gülen'e Amerika'da bulunduğu dönemde de koruma olarak verildiğinin belgesidir.

sında Amerika'ya gönderilmişti. Ancak, ABD'de bulunan Fethullah Gülen'in tedavisi uzadığı bildirildiğinden adı geçen koruma görevlisi personelimizin görev süresinin, tüm masrafları korunan şahıs tarafından karşılanmak üzere 4 Haziran'dan itibaren uzatılması hususunu tensiplerinize arz ederim.

Bu yazıyı 12 Haziran'da dönemin İçişleri Bakanlığı müsteşarı (daha sonra Ankara Valiliği'ne atandı ve yaş haddi doluncaya kadar bu görevde bulundu) Yahya Gür, uygun buldu ve imzaladı. Aynı gün İçişleri Bakanı Saadettin Tantan "olur" verdi. Daha sonra her ay başkomiserin görev süresi aynı yöntemle uzatıldı. Fet-

hullah Gülen tarafından aylardır tüm masrafları karşılanan başkomiserin halinden son derece memnun olduğu ve kendisine son derece iyi bakıldığı, meslektaşlarıyla yaptığı sohbetlere de yansıyordu.

İçişleri Bakanı Sadettin Tantan, "son kez" görevi uzatma yazısını imzalamıştı. O günlerde resmi koruması olan Fethullah Gülen'in bugün resmi koruması var mı bilemiyoruz. Ancak Gülen bugün de sıkı biçimde korunuyor. Ancak yöntem farklı... Hoca'nın korunması için bulunan yöntem ilginç. Bazı personel, çeşitli gerekçelerle Amerika'ya kursa gönderiliyor. Kursa gitmiş gibi gösterilen personelin bir kısmının görevi, orada eğitim almaktan çok hocanın etrafında olmak. Hocanın yanında bulunmak, onların sonradan önemli göreve getirilmesinin de sihirli anahtarı...

Tantan: Koruması olduğunu öğrendiğimde hayret ettim

Koruma konusunu dönemin İçişleri Bakanı Sadettin Tantan'a sordum. O bu kitap için şu açıklamayı yaptı:

"Bakanlık görevine yeni başladığım günlerde, Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı'na vekalet eden genel müdür yardımcısı bana bir yazı getirdi. Okuyunca, Fethullah Gülen'in korumasının görev süresinin bir yıl daha uzatılması öneriliyordu. Ben de, 'Fethullah Gülen'in koruması var mı?' diye sordum. 1996 yılından bu yana koruması bulunduğunu belirttiler. 'Fethullah Gülen Amerika'da, koruması da Amerika'da' denilince şaşırdım. Bunun üzerine Müsteşarıma talimat verdim. İstanbul Valiliği İl koruma Kurulu'nun, ABD'de bulunan korumanın çekilmesi için karar almasını, Emniyet Genel Müdür Vekili'ne de korumanın bir ay içinde Türkiye'ye dönmesi için işlemleri başlatmasını istedim. Konu bundan ibarettir. Yani korumayı veren ben değilim, çekilmesini sağlayan benim. Sorgulanması gereken şu: 1996 yılından bu yana Gülen'e nasıl koruma verildi, ABD'ye korumanın gönderilmesine kim nasıl onay verdi?"

CHP, Emniyet içindeki bu yapılanmayla ilgili olarak TBMM'ye soruşturma önergesi verdi ama sonuç alamadı. Yurtdışına giden ve Gülen'e yakınlığıyla bilinenler bir türlü dönmüyordu. Tam yedi yıl orada kalanlar vardı. TBMM soru önergelerine konu oluyorlar ama rapor alıyorlar ve bu raporların gerçekliği yeterince araştırılmadığı için de giden bir türlü geri dönmüyordu. Bunlardan birisinin dönüşü "nihayet" sağlandığında şark görevi için Bingöl'e tayin edildi. İlk işi meslekten ayrılmak oldu!

AKP genelge yayımladı, sözcükler değişti

AKP'nin ve hükümetin büyük kısmının Gülen ve cemaatine sempatiyle baktığı biliniyor. O nedenle iktidarın ilk yıllarında bir düzeltme ve rötuş hareketi başlatıldı.

Atılan adımlar tepki çekse de kamuoyunda birkaç gün konuşulup unutuluyordu. Yukarıda anlattığımız polislerle ilgili konular gibi... Bu nedenle devletin cemaatlere yaklaşımını yumuşatmaya dönük bir rötuşa imza attılar.

Başbakanlık Güvenlik İşleri Başkanlığı, dört sayfalık bir genelge yayımladı. "Dindar vatandaşların rencide edilmesini önlemek" için yazışmalarda bazı sözcüklerin kullanılması yasaklandı. Aynı yasak sözlü kullanımda da geçerliydi tabii. Bunlar arasında "çember sakallı", "kara cüppeli", "kara çarşaflı", "köktendinci", "köktendincilik", "dinci terör", "dinci terörizm", "dinci terör örgütü", "dinci terörist", "İslami terör", "İslami terörizm", "İslami terör örgütü", "İslamcı Terör", "İslamcı terörizm", "İslamcı terör örgütü", "İslamcı terörist", "ılımlı İslam" sözcükleri de bulunuyor. Bunların yerine neler kullanılacağı da genelgede sıralanmıştı.

Başbakanlık tarafından yayımlanan genelgenin konusu "Dini motifli terör örgütleri ve radikal gruplara yönelik mücadelede kullanılacak terminoloji" adını taşıyor. Bu genelgede, bürokratların açıklamalarında ya da yazışmalarda "asla kullanmamaları" gereken sözcüklerin yerine hangi sözcüklerin kullanılacağı da belirtiliyordu.

Genelgenin, kamu görevlilerinin açıklama ve yazışmalarında, terör örgütlerinin amaçlarına hizmet edilmemesi gayesiyle veya dindar vatandaşların rencide edilmesinin önüne geçmek için yayımlandığı belirtiliyor. Bugüne kadar sıkça kullanılan, resmi raporlarda yer alan bazı sözcüklerin, genelge uyarınca kullanılması kesinlikle yasaklanıyordu.

Olur ya bir bürokrat "yasaklı" sözcükleri yazışmada veya bir

açıklama sırasında kullanmak durumunda kalırsa, bunun kurumsal-resmi bir bir terminoloji olmadığını da belirtmek zorundaydı. Genelge yayımlanmasının gerekçesi şöyle belirtiliyordu:

> Dini motifli terör örgütleri ve radikal dini grupların eylem ve faaliyetleri ile ilgili kavram ve terimlerin seçilmesinde kamu görevlilerinin de gerekli hassasiyeti göstermedikleri müşahede edilmektedir. Kavram ve terimlerin hatalı kullanılması vatandaşların bir kısmında da olsa yanlış düşünce ve izlenimlerin oluşmasına, terör örgütleriyle, radikal grupların kendi istedikleri şekilde tanınmasına yol açarak onların amaçlarına hizmet ediliyor, bazen de terör, radikalizm ve zararlı ideolojilerle ilgisi olmayan, mütedeyyin sade vatandaşların rencide edilmesine neden oluyor.

Terör eylemine girişmiş olanlar...

Örgüt ve grupların kendilerine statü kazandırmak amacıyla, resmi kurumlarca kullanılan tabirleri, askeri deyim ve kavramları tercih ettiği belirtiliyor. Dini motifli terör örgütleri ve radikal dini grupların eylem faaliyetleriyle ilgili konulardan söz edilirken, onların kullandığı bu tür terminolojinin kullanılmaması isteniyor. Örgüt isimleri kullanılırken mutlaka "terör örgütü" ifadesine yer verilmesi de genelgede kaydediliyor ve şu ilginç bölüm yer alıyordu:

> Bunların dışında, terörü yöntem olarak seçmiş olanlarla, radikal yaklaşımlar içinde bulunan ancak terör eylemlerine girişmemiş olan grupların aynı kapsamda değerlendirildiği izlenimi verecek ifadelerin yanında; toplumun kutuplara ayrılmasını, bunlar arasında çekişme ve çatışmalar meydana gelmesini teşvik edici üsluptan kesinlikle kaçınmak gerekmektedir.

Sakıncalı kavramlar ve örnekler

Başbakanlık Güvenlik İşleri Başkanlığı'nın genelgesinde "Kullanılması Sakıncalı Olan Kavramlar"la ilgili şu örnekler veriliyordu:

> İslami Terör, İslami Terörizm, İslami Terör Örgütü: Terörist faaliyetlerin İslam hükümlerine dayandığı, İslam anlayışının içinden doğduğu izlenimini yaratmakta; İslam ve terör kavramlarını birbirini tamamlar ve niteler tarzda yan yana getirerek sakıncalı çağrışımlar yaratmaktadır.
>
> **İslamcı Terör, İslamcı Terörizm, İslamcı Terör Örgütü, İslamcı Terörist:** Söz konusu terör eylemlerinin İslamiyet'i yüceltmek uğru-

na yapıldığı izlenimini yaratıyor. İslam ve terör kavramlarının yan yana kullanılması, ikisi arasında bir yakınlık olduğu şeklinde algılamalara yol açabilir.

Ilımlı İslam: Bu tabir, İslam'ın ılımlı olmayan, şiddeti tasvip eden bir şeklinin de bulunduğunu çağrıştırıyor.

Dinci Terör, Dinci Terörizm, Dinci Terör Örgütü, Dinci Terörist: Hiçbir semavi dinin terör ve şiddeti desteklememesine rağmen, birbirine zıt iki kavram olan din ile terörün yan yana kullanılması, terör ve şiddetin dinler tarafından teşvik edilebildiği gibi sakıncalı bir düşünceye neden oluyor.

Fundamentalizm, Fundamentalist: Öze dönüş hareketinin anlatılmasında kullanılan bu kavramların İslam diniyle özdeşleştirilir tarzda kullanılması, dinin özünden çıkmış bulunduğu ve bazılarının onu özüne döndürmek maksadı güden faaliyetler içinde bulunduğu gibi bir yanlış algılamaya neden olabiliyor.

Köktenci, Köktendincilik: Eylem ve faaliyetlerinde dini unsurları kullanan, ideolojik olarak da dini kurallara göre düzenlenmiş bir devlet rejimi ve sosyal yaşamı benimseyen kişi veya yaklaşım için kullanılmakta olan bu terimler, dinin bu tür eylemleri onaylayabileceği gibi bir yanlış anlaşılmaya sebebiyet veriyor.

Çember Sakallılar, Kara Cüppeliler, Kara Çarşaflılar: Bu tür tabirlerin kullanılmasının toplumda kutuplaşmaları teşvik edebilecek olmasının yanında, ikna olma veya çevresel etkilenme sonucu çağdışı giyim ve görünümünden zaman içinde vazgeçebilecek olan vatandaşların, tepki duyarak mevcut görünümlerinde ısrar etme yolunu seçebilecekleri düşüncesiyle de sakıncalı bulunuyor.

Hangi sözcüklerin "uygun" olacağı sıralandı

Başbakanlık bu sözcüklerin kullanılmasını sakıncalı buluyor. Peki bunların yerine neler kullanılacak? İşte başbakanlık genelgesinde "Kullanılması uygun olacak kavramlar" ve bunlara ilişkin açıklamalar şöyle belirtiliyordu:

– Terör ve şiddet eylemlerinde dinin bir takım unsurlarından kendi ideolojileri doğrultusunda yararlanmaya çalışan yapılanmaların ifade edilmesinde şu sözcükler kullanılacak: "Dini motifli terör", "dini motifli terör örgütü", "irticai terör", "irticai terör örgütü".

– Terör eylemlerine başvurmayan ancak radikal fikirler taşıyan, radikal söylemlerle hareket eden yapılanmaların ifade edilmesinde kullanılacak sözcükler: "Radikal dini yapılanmalar", "radikal dini gruplar".

– Devlet rejiminin dini kurallara göre düzenlenmesini benimseyen ve

dini söylemleri kullanarak taban oluşturmaya çalışan yapılanmaların ifade edilmesinde kullanılacak kavramlar: "İrticai kesimler", "irticai unsurlar".

– Şiddeti ön plana çıkarmayan, radikal söylemler içinde bulunmayan, ancak bir araya gelmelerinde ve yürüttükleri faaliyetlerde dini motifler kullanan yapılanmaların ifade edilmesinde kullanılabilecek kavram: "Dini gruplar".

– Dini değerleri kendi siyasi, ideolojik, sosyal veya ekonomik çıkarları doğrultusunda kullanan kişi ve yapılanmaların ifade edilmesinde kullanılacak kavram: "Dini istismar edenler".

– Yalnızca dini vecibelerini yerine getiren ve dinini yaşama niyeti içinde olan vatandaşların ifade edilmesinde kullanılacak kavramlar: "Dini hassasiyeti olan vatandaş", "mütedeyyin halk kitlesi", "sade vatandaşlar".

Dini motifli terör örgütlerinin kullandığı sözcükler

Başbakanlık genelgesinde, "Dini motifli terör örgütleri ve radikal dini gruplar tarafından kullanılan bazı kavram ve terminolojiler" de yer aldı. İşte bu örgütlerin sıkça kullandığı sözcükler:

Batı, biat, dar'ül erkan, emir, firavun, hilafet'ül müminin, imam, kafir, laikler, laikçiler, Mekke dönemi, mümin, münafık, seyda,şeriat, şirk, tebliğ, bel'am, cemaat, dar'ül harp, emr_ül mümin, halife, hizbullah, imamet, karun, Medine dönemi, melle, müstaz'af, şehadet, şeyh, şura, tekke, bayt'ül mal, cihad, dar'ül İslam, fetva, hicret, hizbuşeytan, infak, kışla, medrese, mücahid, müstekbir, şehit, şeyh-ül İslam, tağut, tevhid.

Başbakanlık genelgesinde bu konuda bürokratlara şu uyarıda bulunuluyordu:

Yukarıda, dini motifli terör örgütleri ile radikal dini grupların yayınlarında, söylemlerinde ve yazışmalarında sıklıkla kullandıkları kavramlar ve terminolojiden örnekler verilmiştir. Bunların sözlük anlamları dışında dini motifli terör örgütleri ve radikal dini gruplar tarafından yüklenen anlamlar ile kullanılmaması, kullanmak zorunda kalındığında ise genelgede örnekleri verildiği gibi o kavram veya terimin, sadece bahse konu grupların kendi görüş, inanış ve iddialarında yer aldığını ifade eden, bu yaklaşımlara iştirak edilmediğini vurgulayan kalıplar ile birlikte kullanılması uygun olacaktır.

Başbakanlık genelgesi uyarınca artık irticai örgütlerle ilgili yazışmalarda kamu görevlileri son derece duyarlı olacak. Yanlarından sözlüğü ayırmayacak. Aksi halde "gözlerinin yaşına bakılmadan" gereği yapılacaktı...

Derslerde "Şer'i düzenin Batı hukukundan çok daha iyi olduğu" anlatılıyordu

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, askerlere dönük eleştirilerin yer aldığı TESEV Raporu'nun güvenlikle ilgili bölümünün Polis Akademisi'nin bazı öğretim üyeleri tarafından hazırlandığına dikkat çekiyor, "ilgililerin ilgilenmesini" istiyordu. Büyükanıt'ın açıklamalarından sonra TESEV'in raporlarında imzası bulunan beş öğretim üyesi hakkında soruşturma başlatıldı. Soruşturma sonucunda kimseye disiplin cezası verilmediği gibi o raporu yazanlar Polis Akademisi'nde daha üst görevlere getirildi.

Arşivimi karıştırdığımda, Paşanın işaret ettiği o isimlerden bazıları, yıllar önce başlatılan "Fethullahçı kadrolaşma"yla ilgili soruşturma raporlarında, laiklik karşıtı söylemleriyle tanınan belediye başkanının aklanması için düzenlenen bilirkişi raporunda da karşıma çıktı. Emniyet Genel Müdürü Gökhan Aydıner, vakfın raporunda adı geçen öğretim üyeleri için soruşturma başlatırken, kendisi de emeklilik öncesi ABD'ye uzun bir geziye çıkıyordu.

O günlerde hakkında soruşturma açılanlar yükseldikçe yükseliyor, bulundukları birimin tepe görevlerine getiriliyordu. Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Disiplin Kurulu'na sunulmuş bir belgede Polis Akademisi'nde görevli sekiz öğretim üyesi ile daha önce Akademi'de görev yapan ve o dönem Emniyet Amiri rütbesinde bulunan bir kişinin ismi yazılı.

Ünal Erkan'ın Emniyet Genel Müdürü, Ümit Erdal'ın Polis Akademisi Başkanlığı yaptığı dönemde başlatılan bir soruşturma, o dönemde Polis Akademisi'nin tam anlamıyla bir "irtica yuvası" olduğunu ortaya koyuyordu. İşte bu soruşturma raporuna dayanılarak haklarında idari işlem yapılmak üzere Yüksek Disiplin Kurulu'na sevk edilen öğretim üyelerinin "suçlandıkları olay", resmi belgeye şöyle yansımıştı:

Terörle Mücadele Kanunu'nun 1. maddesine muhalefet ederek Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik ve ekonomik düzeni değiştirmek suretiyle Türk Devletinin ve Cumhuriyetinin varlığını tehlikeye düşürmek, görevin yerine getirilmesinde siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı yapmak, Emniyet mensupları arasında bu yolda ayrım yapıcı tutum ve davranışlarda bulunmak.

Yüksek Disiplin Kurulu Yılmaz Ergun, Necdet Adıbelli, Kamil Tecirlioğlu, Halit Karabulut, Kazım Önder'den oluşuyor. Kurulun kararı şöyle oluyor:

Emniyet mensupları hakkında yukarıda açıklanan suçlamalardan dolayı düzenlenen soruşturma dosyası kurulumuzca incelendi. Adı geçenlerin, Polis Akademisi'nde derslerine girdiği öğrencilere kıyas yapmak suretiyle İslam Hukuku'nun Batı hukukundan üstün olduğunu, şer'i düzenin bugünkü düzenden daha mükemmel olduğunu empoze ettikleri, bu düşünceyi benimseyen öğrenciler ile benimsemeyen öğrenciler arasında ayırım yaptıkları, Nurculuk faaliyetinde bulundukları iddi edilmiş, Türk Ceza Kanunu'nun 163'ncü maddesinin yürürlükten kaldırılmış olması nedeniyle takipsizlik kararı verilmiştir. Sanık Emniyet mensupları hakkındaki suçlamalar yürürlüğe giren kanunun 1. maddesiyle affedildiğinden dosyanın işlemden kaldırılmasına karar verilmiştir.

İki saat sonra "görevden alındınız" yazısı geldi

Emniyet'in gelecekteki amirleri, o dönemlerde sınıflardan Atatürk posterlerini, İstiklal marşımızı indirip, "Bizim milli marşımız ezandır. Bırakın istiklal marşını" diyen öğretim öğretim üyelerinin verdiği derslerle şekilleniyordu.

Polis Akademisi bu tür kişilerden temizlenirken, kalanların neler yaptığını, derslerde neler söylediklerini öğrenmek için tüm sınıflara gizli dinleme aygıtları yerleştiriliyordu. O günleri yaşayan bir yetkili, "başka çaremiz kalmamıştı" diyor; Siyasal ve hukuk fakültelerinin dekanlarına gidip, "Makaleler yazmakla olmuyor. Hocalarınız öğrencilerimize ders versin. Yoksa geleceğimize yazık olacak" uyarısında bulunuyordu.

Eğitim kurumlarının bazı görevlileri, daha önce çok tehlikeli görevlerde bulunmalarına rağmen silahlarını masanın üstüne koymamışlardı. Ancak Akademi'de silahlarını masalarının üzeri-

ne, hem de ağızlarına mermi vererek bırakıyorlardı. Polis Akademisi bu günlere getiriliyordu.

Dönemin İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu, "Yurtdışındaki araştırma görevlilerinin görev sürelerini uzatalım" dedi. Az sonra elinde bir dosyayla bakanın makam odasına giren Polis Akademisi Başkanı Ümit Erdal, "Sayın bakanım tam dört yıl önce Polis Akademisi adına İngiltere'ye 41 kişi gönderilmiş. Bunların nerede olduğunu büyükelçilikler ve öğrenim gördükleri üniversitelerden araştırdık. Çoğunun yerlerini belirleyemedik. Dört yıldır yurtdışında ne yaptıkları belli olmayan bu kişilerin, sürelerinin uzatılması için size bir teklifte bulunamam" dedi.

Bakanın yanında bulunan iki milletvekili sık sık araya giriyor, "Dört yıl okutmuşsunuz, bir yıl daha kalsınlar" diyor, Ümit Erdal, böyle bir uzatma yazısını yazmayacağını belirtip odadan ayrılıyordu.

Akademi'deki odasına gittiğinde, hizmetliye "birkaç tane büyük kutu bulun" dedi. Kutu "Görevden alınabilirim, eşyalarımı toplayacağım" anlamına geliyordu. Bakanın odasından ayrılışının ikinci saati bile dolmamıştı. Gelen "gizli-kişiye özel" damgalı "sarı zarf"ı açtı. Görevinden alındığı ve APK Kurulu uzmanlığına atandığı yazıyordu.

O günlerde Emniyet içindeki Fethullahçı yapılanmada adı geçen isimler, bu kez Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın, açıklamalarında gündeme geliyordu. Onlardan birisiyle konuştuğumda "Yazdığımız raporların arkasındayız" diyor, haklarındaki "Fethullahçı" iddialarının kendilerini yıpratmaya dönük tanımlar olduğunu eklerken, bir cemaat liderine de ağır küfürler ediyordu.

"Abdi'nin oğlu hırsız bir polis olmuş dedirtme"

Bursa'nın İznik ilçesine bağlı Derbent köyünde çiftçilikle uğraşan Abdi Arslan, oğlunun polis kolejini kazandığını öğrendiğinde "Benim oğlum polis olacak, benim oğlum tabancasını beline takıp hak-hukuk için mücadele edecek" diye seviniyordu. Küçük Emin, yakın akrabasıyla birlikte Ankara'ya giderken, babası ona şu öğütte bulunuyordu:

"Oğlum polisliği seçtin. İşin zor. Belki dövüleceksin, belki döveceksin, belki vuracaksın, belki vurulacaksın. Hepsi kabulüm. Ama bana 'Abdi'nin oğlu hırsız bir polis olmuş, hakkı hukuku şaşırmış' dedirtme. O zaman hakkımı helal etmem."

Babasının sözleri hiç aklından çıkmadı. "Allah insanın aklını alıp böyle bir şeye müsaade edeceğine canını alsın" temennisini de her kurs ve toplantıda tekrarlıyordu. Abdi'nin oğlu komiser muavini olarak yıldızını takıp köyüne gittiğinde babasının göğsü kabarmış, "Benim Emin'im, Emniyet müdürü de olacak" deyip oğlunun yanaklarını okşamış, tek yıldızlı üniformanın tozunu almıştı.

Müdür de oldu. Emniyet Genel Müdürlüğü'nün en önemli birimlerinden İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın ardından, Kaçakçılık ve Organize Suçlar Mücadele Dairesi Başkanlığı'na, oradan Emniyet'in en tepesi sayılan genel müdür yardımcılığına yükselmişti. En gizli bilgiler onun elinden geçiyor, önemli operasyonlara o imza atıyor, "yardımcı istihbarat elemanı", "mutemet" ve "muhbir" çalıştırıyordu. Ama bu ilişkinin, bu insanlara sahip çıkmanın bir gün kendisini cezaevine götüreceği hiç ama hiç aklına gelmemişti...

"Yardımcı İstihbarat Elemanı", Emniyet yetkilisinin "mimleme" adı verilen formu doldurarak kayıt altına almasıyla başlıyor. Bu kişiler bir örgütün içinden bilgi aktarıyor. Onlar talimatla yönlendiriliyor, yaptığı hizmet karşılığında da kendilerine ücret ödeniyor.

Emniyet'in "mutemet" olarak nitelendirdiği kişi ise işi gücü olan, direkt bir örgütle veya organizasyonla ilgisi olmayan, çevresinde edindiği ve gözlemlendiği bilgileri irtibat halinde olduğu görevlilere bildiren iş sahibi esnaf, iş adamı, doktor, öğretim görevlisi ve benzeri kişiler için kullanılıyor. Bunlar, kendileriyle irtibatta olan ve zaman zaman gelip bilgi soran görevlileri gerçek isimleriyle biliyorlar. Ancak, bilgi verecekleri bir durum olduğunda, telefonla ya da yazılı bir notla bilgi vermeleri gerektiği zaman, gerçek isimlerini veya bilinmek istemezlerse kendilerine verilen kod adını kullanarak bilgi iletiyorlar. İstemezlerse kayıt altına alınmıyorlar.

Kaçakçılık ve Organize Suçlar ile diğer birimlerde ise istihbarat gibi sistematik bir ayrım ve düzenleme yok. Bilgi veren herkese "muhbir" veya "x muhbir" denilerek kayıt altına alınıyor. Aslında bu kayıt altına alma işlemi uyuşturucu-silah-akaryakıt kaçakçılığı gibi suçlarda ödenen ikramiyenin teslimi için de zorunlu. Ancak bazı "muhbir"ler istihbarat terminolojisindeki gibi kayıtlı olmak istemeyen "mutemet" konumunda bulunuyorlar. Sadece bir organizasyonla ilgili değil, her konuda topladığı bilgileri görüştüğü ve irtibatlı olduğu görevliye iletiyorlar. Örneğin İran'dan belli bir organizasyonla gelip, belirli yerlere gitmekte olan uyuşturucu hakkında sürekli bilgi veren, istihbarattaki "Yardımcı İstihbarat Elemanı" benzeri kişi, muhbirdir.

Hemşerileri, arkadaşları ve çevresindeki bazı kişileri belirli bir maksatla gözleyip (kin, nefret, duygusal, milli hisler ve benzeri) derlediği her alandaki bilgileri gerçek ya da kod isimli aktaran istihbarattaki "mutemet" benzerine de "muhbir" deniliyor.

"Yardımcı İstihbarat Elemanı", "mutemet" ve "muhbir" çalıştırmada, tüm birimlerde henüz giderilemeyen bir boşluk bulunuyor. Bunlar bilgi verdiği zaman çok "muteber" kişiler oluyor. Her sorunuyla yakından ilgileniliyor. Elemanlar, istisnai durumlar hariç belirli dönemlerde bir veya birkaç operasyon için bilgi verebiliyorlar. Aradan zaman geçmesi, bilgi getirememesi, ya da birlikte çalıştığı, irtibatlı olduğu görevlilerin o birimden tayin olmalarından sonra, yeni bilgi getiremeyen bu şahıslar artık yalnızlığa mahkûm oluyorlar.

Kendisine verilen sözler doğrultusunda, bir problemi olduğunda, yeni görevliler, bilgi vermeyeceği ve onlar için külfet getiren bir talepte bulunacağı düşüncesiyle genelde bunlarla irtibat kurmaktan kaçınıyor. Bunlar da sorunun çözümü için nerede olursa olsun ilk tanıdığı, en uzun süre çalıştığı veya kendine yakın hissettiği görevliyi arayıp, problemini ona çözdürmeye çalışıyorlar.

Çalışan ile çalıştıran arasında zamanla bir bağ kuruluyor. İhbarda bulunan kişiler, canlarını emanet ettikleri kollukla ilişkilerini kendi istekleriyle sürdürüyorlar. Verdikleri bilgiler ve ihbarlar neticesi düşman kazanıyor, deşifre olma endişesi yaşıyorlar.

Fabrikaya yerleştirilen eski muhbirlerin soygun planı

Emin Arslan, "Birlikte görev yaptığı Yardımcı İstihbarat Elemanları"nı anlatırken aklına "Haydar Öncü" kod adını verdiği arkadaşı geliyor. Onun, korunamadığı için öldürülüşüne hâlâ yanıyor. Yalnız Haydar mı? Görev gereği görüştüğü, arkadaş olduğu kişiler arasında geçmiş dönemlerde suç işlemiş, tövbekâr olmuş, affedilmiş kişilerin de zaman zaman ortada bırakılıp yeniden suç işlemeye yöneldiklerini hatırlıyor.

Alman istihbaratçılar, "İnsan yorulur, teknik yanılır" der. Yanıltıcı özellikleri fazla olan teknik istihbarat faaliyetlerinin yapılamadığı zamanlarda, canını tehlikeye atıp bilgi toplayan mutemet-muhbirlerin zaman gelir ortada bırakıldığı dönemler de olur.

Bu kişilerin, çalışma bittikten sonra, (birlikte çalıştığı kişilerin de o görevden veya ilden ayrılmasıyla,) nasıl yüzüstü bırakıldığını Emin Arslan çok iyi biliyordu. Onlara yardımcı olmak için il müdürlerini az mı aramış, az mı "buna sahip çıkın" demişti...

Başlarına ilginç olaylar da geliyordu. Hanefi Avcı, Diyarbakır İstihbarat Şube Müdürlüğü görevini yürütürken, Emin Arslan da İstanbul İstihbarat Şube Müdürü'ydü. Avcı, "Emin Bey, bizim adamlar deşifre oldu. Burada can güvenliği sorunu yaşayan elemanları bir işe yerleştirip korumalarının sağlanması için sana gönderiyorum" dedi.

Tekstil piyasası iyi durumdaydı. Emin Bey, Diyarbakır'dan gönderilen muhbirleri tekstil fabrikasında işe yerleştirdi. Dahası onlara lojman verilmesini de sağladı. Kazançları o günün şartlarında neredeyse Emin Arslan'dan bile fazlaydı. Sık sık kendilerini arayıp bir ihtiyaçları olup olmadığını soruyordu. Bundan sonra yaşanan ilginç olayı Emin Arslan'dan dinliyoruz:

"Bir gün İstanbul MİT Bölge başkanı beni arayarak, acilen bir konuyu görüşmesi gerektiğini söyledi. Gittiğimde, bu kişileri tanıyıp tanımadığımı sordu. Durumu anlatınca gülerek, onların fabrikaya maaşları getirecek arabayı soymak için plan yaptıklarını anlattı. Şaşırmıştım. Fakat müşterek bir planlamayla gerekli operasyonu yaptık. Şahıslar yakalanıp adli mercilere sevk edildi."

"Malum grubun, Emniyet'te tasfiye yöntemi"

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan'ın tutuklanması, Emniyet'te bomba etkisi yapmıştı. Yıllarca müdürlüğünü yaptığı Emin Arslan için Halil Tuğ, "Kendimden şüphelenirim Emin'den asla" diyordu. Emniyet Genel Müdürlüğü'nden emekliye ayrılan Kamil Tecirlioğlu, "Emin akıllı çocuktur. Yanlışı olmaz" derken Emin Arslan'dan o kadar emindi ki, ona toz kondurmuyordu.

Emin Arslan bombası yankısını sürdürürken, Emniyet Genel Müdür Yardımcıları Mustafa Gülcü ile Celal Uzunkaya hakkındaki iddialar patladı. Bu iki yardımcı da, Emin Arslan gibi daha önce İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nda mutemet-muhbir-eleman çalıştırmışlardı. İkisi de, tıpkı Emin Arslan gibi suça karıştığı iddia edilen bir elemanla ilişkileri nedeniyle, onu korumakla suçlanıyordu. Emin Arslan bu durumu şöyle yorumluyor:

"Bu durum, Emniyet içindeki malum grubun engel olarak gördüğü kişileri tasfiye yöntemlerinden biridir. Ne büyük tesadüf ki aynı dönemde görev yapan, üçü de istihbaratta uzun yıllar çalışmış olan, malum çeteye karşı olan üç Emniyet Genel Müdür Yardımcısı aynı tip suçlamalarla mahkemeye verildiler ve görevlerinden uzaklaştırıldılar."

Döneme göre Emniyet'te ihbar mektupları da değişiyordu. Bazı ihbarlarda "irticacı, fethullahçı, Alevileri daireye aldı" gibi ithamlarda adı geçen kişi hakkında bir başka dönemde "ateist, sabetayist, askerlerin adamı" gibi suçlamalar da yapılabiliyordu.

Anahtarlı gizli kamerayı görünce üzerine atladı

İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'nın daveti üzerine Emin Arslan, 25 Eylül 2009 tarihinde Beşiktaş Adliyesi'ne giderken yolda tele-

fonla konuştum. Üzgündü, üzgündüm. Emniyet'le ilgili haberlerle yakından ilgilenen gazetecilerin "Emin Abi"si, hem de bir uyuşturucu kaçakçısına yardımcı olmakla suçlanıyordu.

Telefonda, "Emin ağabeyini bugüne kadar nasıl biliyorsan, yine öyle bilmeye devam etmeni rica ediyorum. Emin ağabeyinden zerre kadar bir şüphen olursa üzülürüm" dedi.

Başına gelenlerin "o olay"la ilgisi var mıydı? Ben sormadan o söyledi: "Bu işin altında malum olay var, senin yazdığın olay var."

Adliyeye gittiğinde, yanında avukat Zuhal Dönmezer vardı. Avukat Meriç Turan ise az sonra girecekti adliyeye. Emin Arslan, Emniyet Müdürleri Mustafa Aral ve Murat Nemutlu, Beşiktaş Adliyesi'nin 4. katındaydılar. İfade için sıranın gelmesini beklerken, bir sivilin elindeki anahtarla oynadığını fark etti. O anahtarın ne olduğunu çok iyi biliyordu. Yıllar önce bunların Emniyet'e alınmasında da emeği vardı.

Sivil giyimli kişi polis memuru U., Arslan'ı adliye koridorunda "anahtar görünümlü kamera"yla kayda alıyordu. Emin Arslan, gizli çekim yapıldığının farkındaydı. Polise doğru yaklaştı ve ani bir hareketle "anahtarı" elinden almayı başardı. Orada, adliye koridorunda herkesin gözü önünde anahtarlık şeklindeki kamerayı açıp, kamera göz ve USB bağlantılarını gösterdi. Çok sinirlenmişti.

Sinirden terlemişti. Terden gözlüğü gözünden kayıyor, sık sık düzeltiyordu. Adliye adeta karışmış, avukatlar, polisler olup bitenlerle ilgili başlarından geçenleri anlatmaya başlamışlardı.. Herkes Emin Bey'i sakinleştirmeye çalışıyordu.

"Kırmızı dosya"da, irticai faaliyetlerle suçlanan Emniyetçiler

İki gazeteci Emniyet Genel Müdürlüğü koridorunda karşılaştı. Birisi, "Müthiş bir haber var ama bizimkiler kullanmaz" dediğinde, karşısındaki gazeteci "dalga geçme" dedi. Gazeteci, meslektaşına anlatmaya başladı:

"Emniyet'te bir üst rütbeye terfi edeceklerin durumları Yüksek Değerlendirme Kurulu'nda geçen hafta görüşülmüştü. İşte, Emniyet Genel Müdürü Gökhan Aydıner, irticai faaliyetlerde bulundukları gerekçesiyle değerlendirmeye alınmayanların durumlarının da görüşülmesi için Yüksek Değerlendirme Kurulu'nun yeniden toplanmasını istemiş. Ortalık bu yüzden karışmış."

Gazeteci anlatıyor, meslektaşı "Hadi ya... Yapma yahu" diyor-

Cezaevi hatırası: Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan (yatakta oturan) irticai faaliyetlerden dolayı hakkında "kırmızı dosya" bulunanların terfisine karşıydı. Görevden alındı, Emniyet müdürleri Mustafa Aral (ayakta) ve Murat Nemutlu gibi mahkeme kararıyla döndü. Üçü Paşakapısı Cezaevi'nde buluştu.

du. Amacı, meslektaşının konuyu biraz daha kapsamlı anlatmasını sağlamaktı.

"Yüksek Değerlendirme Kurulu iki gün önce toplanmış, kurul üyesi olan Emniyet Genel Müdür Yardımcılarından Kamil Tecirlioğlu ile Emin Arslan 'Olmaz böyle şey. Yasaya aykırı olarak toplantı yapılıyor' deyip, haklarında 'kırmızı dosya' bulunan Emniyet mensuplarının terfilerine karşı olduklarını söylemişler. Tutanağa da kararlara muhalif olduklarını yazmışlar."

O gün "İrticai faaliyetler nedeniyle" terfileri görüşülmeyenlerin çoğunluğunun "Fethullahçı" olduğu belirtiliyordu. İşte, gazeteci koridorda öğrendiği bu haberi araştırdı ve doğru olduğunu öğrendi. Haber, gazetesinde "Skandal" başlığıyla yayımlanıyordu.

Terfi eden ettirilmiş, ancak karara muhalif kalan ve o günlerde vali olacak emniyet müdürleri arasında adı geçen Kamil Tecirlioğlu'nun valilik yolu kapanmış, Emin Arslan da kısa süre sonra görevden alınmıştı. Mahkeme kararıyla yeniden Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı'na döndüğünde, daha da dikkatli olması gerektiğinin farkındaydı.

Arslan, kendisinin bir "operasyona uğrayacağı"nı belki hiç düşünmemişti. Pek çok operasyonda görev yapmış birisi olarak, operasyonlarda birlikte görev yapan meslektaşları da çalışmalarında başarılıydı. Onlara bir diyeceği yoktu. O şöyle demek istiyordu:

"Emniyetin önemli birimlerinde her gün etkinliğini artıran, gerçek manada bir çetenin, 'operasyon' adı altında neler yaptıklarını biliyorum. Bunu bildiğim ve çekinmeden her yerde dile getirmem sonucu burada olduğum da bütün Emniyet teşkilatının ve bu yapılanmayı yakından izleyenlerin malumudur. Benimle, bana yapılan hukuka aykırı uygulamayla Emniyet teşkilatına gözdağı verilmiştir."

Emin Arslan, Emniyet içindeki bazı oluşumlara dikkat çekiyor ve bunu mahkemeye sunduğu savunmasında şöyle açıklıyordu:

"Son zamanlarda makam ve rütbe peşinde koşan bazı yetkililer de, bu çetenin her operasyona harcanması gereken birkaç kişiyi eklemesine göz yummaktadırlar.

Samimi duygularla (adil, eğitimli bir nesil yetişmesine katkıda bulunmak düşüncesiyle) çeteyi doğuran oluşumlarda bir şekilde yer alan veya almak zorunda kalan kişiler dahi, artık bu çeteye büyük tepki duymaya başlamışlardır. Çünkü gerektiğinde H. B gibi uyuşturucu kaçakçılarıyla işbirliği yapmaktan çekinmeyecek kadar gözü kara, kin ve nefretle dolu, hukuk tanımaz ve vicdansız bu 'emniyet mensupları!' emniyetin operasyon birimlerinde söz sahibi olmuşlardır."

Dinlemelerle istenilen şekilde konuşma üretiliyor

Yaklaşık 40 yıldır en etkin operasyonlarda bulunan Emin Arslan'ın, dikkat çektiği konulardan birisi, mahkemelerin iş yükünün fazlalığının birilerinin işine yaradığıdır. "Bu nasıl oluyor?" derseniz, Emin Arslan size şunları anlatacaktır:

"Harcanması gereken işadamı, polis veya başka kurumdaki görevliler bazı operasyonlara mutlaka eklenmektedir. Daha önceleri 'itirafçılar' vardı. Yalanlarıyla büyük hukuki problemler yaşattılar. Ardından 'gizli tanık'lık müessesi geldi. Bu müesseseyi dünya genelinde tetkik etmiş kişilerden biriyim. Son dönemdeki gibi bir 'gizli tanıklık' uygulamasının örneklerini dünyanın hiçbir yerinde görmedim. Gizli tanık değil, sanki yönlendirilmiş tetikçi gibiler. Bunların da gerçek yüzleri görülmeye başladı. Bunlardan sonra da bilinmeyen kişilerin gönderdiği 'isimsiz ihbar mektupları' ve 'elektronik posta'larla 'operasyon terörü' başladı. Halbuki bunları gönderenlerin de, ardından operasyon yapanların da aynı kuruluşlar olduğunu bilmeyen kimse yoktur. Ama başıma bir şey gelir diye söylemeyen çoktur.

Bu süreçle birlikte 'önleme dinlemesi' terörü başladı. Çoğu sav-

cılıklar ve diğer adli makamlar, önlerine gerçekle ilgisi olmayan, 'dinleme kaydının çözümü' diye verilen sözde konuşma kayıtlarıyla aldatılıyor. Özellikle gelişen son teknolojik donanımlara sahip istihbarat ünitelerinde, bir kişinin bir aylık dinlenen toplam konuşmalarından, nasıl istenilen şekilde bir konuşma üretildiğini çoğu kimse gibi adli makamlar da bilmemektedir. Bunu ancak ilgili teknik kuruluşlar orijinal kayıt üzerinden belirleyebilmektedirler. Nedense bunlar da hep belirli internet sitelerine düşüp oradan alıntı yapıldığından, gerek telefon gerekse ortam dinlemelerinin gerçek olup olmadığı anlaşılamamaktadır. İsmi söylenen kişinin konuşmaları diye yayınlanıp, o kişinin onuru bütün hukuk dünyasının gözü önünde ayaklar altına alınıyor. John Locke'un 'Hukukun bittiği yerde zorbanın egemenliği başlar' sözünü doğrulatacak günler yaşıyoruz. Bir suçsuzun kendini savunmasının, suçlunun savunmasından daha zor olduğunu öğrendim."

Cezaevine gelen ziyaretçi, tanınmış bir eski Emniyet mensubuydu

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan gibi aynı soruşturmanın şüphelilerinden 4. Sınıf Emniyet Müdürleri Mustafa Aral ve Murat Nemutlu da memurların yattığı İstanbul Paşakapısı Cezaevi'ne konuldular.

Cezaevine bir yanlışlık ve "yanlış anlama" sonucu konulduklarını düşünüyorlardı. Kendilerinden emindiler. Bu akşam olmazsa bile sabah erken saatlerde cezaevinden çıkacaklarına kendilerini inandırmışlardı.

Cezaevinin kıdemlileri arasında, Murat'ın da, Mustafa'nın da içinde bulunduğu operasyonlar sonucu tutuklananlar vardı. Hepsi aynı odayı paylaşıyorlardı. Emin Arslan, Mustafa Aral ve Murat Nemutlu, "Bizi hemen çıkartırlar" derken, kıdemli mahkûm, "Biz de geldiğimizde öyle sanıyorduk. Her şey 'Bayrampaşa Ben Fazla Kalmayacağım' filmindeki gibi oluyor. Siz, ilk duruşmaya kadar çıkmayı hiç hayal bile etmeyin. En az sekiz dokuz ay buradasınız. Eğer ilk duruşmada çıkarsanız çok şanslısınız" karşılığını verdi.

Mustafa Aral, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi'nde uyuşturucu operasyonlarında görev yapıyordu. Emniyet Amirliği rütbesindeyken Kastamonu'ya atanmasını kendisi için "sürgün" olarak değerlendirdi. 2006 yılında mahkeme kararıyla eski dairesine döndüğünde, verilen görev nöbetçi amirliğinde

gece nöbetiydi. 2007 yılının Temmuz ayında Koruma Dairesi Başkanlığı'nda görev yapmaya başladı.

Murat Nemutlu ise Narkotik Şube Müdürlüğü'nde "operasyon büro amiri" olarak görev yaptı. Ardından, Örümcek Ağı'ndan, Neşter'e kadar birçok operasyonda "teknik kısım amiri", yani dinlemelerin sorumlusu olarak bulundu. 2007 yılında Ankara Emniyet Müdürlüğü Hassas Bölgeler Şubesi'ne verildiğinde "Ben ne yaptım da buraya atadılar?" diye isyan etmiş ve mahkemeye gitmişti. 2008 yılının Ağustos ayında eski dairesine döndüğünde akşam 20.00-04.00 saatleri arasında nöbetçi amirliğinde çalıştı. Daha sonra aynı daireye bağlı Köpek Eğitim Merkezi'ne verildi.

Uyuşturucu kaçakçısı olduğu iddia edilen, ilginçtir bugüne kadar sabıkası da bulunmayan Habip Kanat'la konuşmaları başlarına dert açmış, tam 25 klasörlük, 10 bin 600 sayfa tutan iddianamenin sanıkları arasında yer almışlardı.

O gün Paşakapısı Cezaevi'nde bir ziyaretçileri vardı. O kişi de kısa süre önce cezaevinden çıkan eski emniyet mensubu Adil Serdar Saçan'dan başkası değildi. Defalarca geldi, yaptıkları operasyonları konuştular. Adil, kendisinin nasıl "Örümcek Ağı" operasyonunun içine çekilmek istendiğini anlattı.

Adil Serdar Saçan'ın her gelişi, onları mutlu etti. Murat da, Mustafa da ilk duruşmada serbest kalmış ama gerçekten Paşakapısı Cezaevi'nin kıdemlisinin dediği gibi olmuştu. Cezaevinde yaklaşık dokuz ay geçirmişlerdi. Cezaevinden çıktıktan sonra 15 Ekim'de görevlerine döndüler.

Onların savunmalarında çok ilginç iddialar var. Operasyondan yaklaşık üç ay önce Habip Kanat'tan 500 bin dolar istendiği savunma tutanaklarında geçiyor. Bu para birilerinin cebine mi gidecekti, yoksa konuşulanlara göre bir cemaate yardım olarak mı akıtılacaktı? Emniyetçiler, bu konunun üzerinde hiç durmayan meslektaşlarına da hayret ediyor...

Eşlerin kıyafeti önemli

28 Şubat sürecinde, Emin Arslan'ın bazı görevliler hakkında "listeler tutulması"na karşı çıktığı biliniyor. O günlerde "Haklısın müdürüm, doğrusun müdürüm" diyenlerin bu dönemde nasıl yön değiştirdiklerini Emin Arslan'dan dinliyoruz:

"İşi bilmese de, o göreve layık olmasa da sadece eşinin giyimi nedeniyle veya belirli bir gruba mensup diye bazı kişilerin hak etmediği görevlere getirilmesine şahit oldum. Görev aldığım bazı

Paşakapısı Cezaevi'ne konuldukları gün Emniyet Müdürleri Mustafa Aral, Emin Arslan ve Murat Nemutlu "Yanlış anlama var, yanlışlık var en geç yarın çıkarız" dediler. Tıpkı "Bayrampaşa Ben Fazla Kalmayacağım" filmindeki gibiydi. Ancak tahliye edildiklerinde aradan tam dokuz ay geçmişti.

komisyonlarda bu gibi kişilere öncelik tanınması isteklerine de şiddetle karşı çıktım. Gerektiğinde hukuki düzenlemelere uyulması için muhalefet şerhimi çekinmeden kullandım. Benim arzum sadece hukuka aykırılığı belirtip, haklı ve adil bir şekilde sürecin işlemesinin sağlanmasıydı. Doğruları söylediğim, siyasi değişikliklere göre görüşlerimi değiştiremediğim için her dönem bunun sıkıntısını çektim."

"Havala Hindu" yöntemi

Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi'nin Konur Sokak'a bakan odalarının birisinde ateşli bir tartışma yaşanıyordu. Emniyet yetkilisi, önündeki klasörü açtı ve önemli bir kişiyle ilgili son bilgileri aktarırken "Adam 'Havala Hindu'yla işi bitirdi" diyordu.

"Havala Hindu" özellikle karanlık ilişkilerle kurulan çıkar ağında kullanılan yöntemlerden biri. Bu yöntemi Kaçakçılık Dairesi eski Başkanlığı görevini de yürüten Emin Arslan'dan dinliyorum:

"Karanlık ilişkilerde maddi çıkar ağlarının nasıl kurulduğunu, miktarlarının ne olduğunu, ilgililerin tüm sosyal yaşantısına nasıl yansıdığını hepimiz görüyoruz, izliyoruz. Bu alandaki kişiler, şirket vb. ilişkiler bir yana, asla bir araya gelmezler, aynı ortamda

bulunmazlar. Gerekli bilgiler belirli aralıklarla çalan telefon, sürekli izlenen canlı müzik kanalından istenecek bir şarkı, camdaki saksı ve perdenin yer değişikliği gibi kanallarla iletilir.

Maddi menfaatler ise bir çantanın alacağı miktardaysa tarafların asla aynı mahal ve yerde olmayacağı değişimlerle sağlanır. Yakalamak ve ispat etmek hemen hemen imkânsızdır. Daha büyük ve süreklilik gerektiren kirli para transferleri ise 'Havala Hindu' denilen yöntemle belirli bir organizasyon tarafından yapılır. Gayrı meşru kazanç peşinde olan bürokratlar adına başta İsviçre ve Antiller olmak üzere belirli ülkelerdeki bankalarda kimliğe gerek olmadan şifrelerle hesap açılıyor. Bürokratın veya siyasetçinin, yolsuz iş yaptığı ülkeden asla para çıkmıyor. Belirli şifreli diyalogla, bu işle uğraşan organizasyonun o ülkedeki mensubu, ilgilinin adına parayı yatırıp sadece şifreyi bildiriyor. 'Havala Hindu' organizasyonunun dünyanın değişik ülkelerindeki ilgilileri, normal görünümlü ilişkilerle belirli dönemlerde bir araya gelip fazla-eksikleri kapatıyorlar."

Tutuklanan Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan, Emniyet Müdürleri Murat Nemutlu ve Mustafa Aral'ın ortak özellikleri, üçünün de aynı hükümet döneminde bulundukları görevlerden alınıp başka yerlere atanmaları ve üçünün de yine mahkeme kararlarıyla görevlerine dönmeleriydi. Emin Arslan, kendisi ve iki Emniyet müdürünün başına gelenleri anlatırken, "40 yıllık Emniyetçiyim. Böylesini görmedim" derken gözleri doluyor, sesi titriyor. Ardından derin bir sessizlik... Bir yudum su içiyor. "Bu söyleyeceklerim de önemlidir" diyor ve sözlerini şöyle sürdürüyor:

"Ben bu kadar yıllık meslek hayatımda böyle başlanan ve bitirilen bir operasyon görmedim. Ama iki Emniyet Müdürü Murat Nemutlu ve Mustafa Aral'ın takiplerinin ise operasyondan sonra dahi devam ettiğini, şimdi operasyon dosyasını tetkik edince hayretle gördüm. Çünkü bu iki müdür de idari yargı kararıyla dönmüştü."

Emin Bey, bardağın dibinde kalan suyu da içti. Kalkarken, "Bu kadarı da olmaz ki, bu kadar da yapılmaz ki" diyebildi... Meslektaşlarının yaptıklarına kırgındı, alabildiğine üzgündü... Bir gün o da yaşadıklarını kitap haline getirecekti. Tıpkı Hanefi Avcı'yla başlayan, Sabri Uzun'la devam edecek olan kitaplar gibi, o da Fethullahçıları anlatacaktı...

Sicil dosyasında "Fethullahçı" yazılması neredeyse ayrıcalıktı

Gazeteci-yazar Hrant Dink'in öldürüleceği bilinmesine rağmen korunmaması Türkiye gündemini altüst etmişti. Trabzon Valisi Hüseyin Yavuzdemir ve Emniyet Müdürü Reşat Altay görevden alındı. Trabzon eski Emniyet Müdürü Ramazan Akyürek ise İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na getirilmişti.

Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanı Ramazan Akyürek, daha önce İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesi'nde görev yapıyordu. Dönemin İstanbul Valisi Erol Çakır, Akyürek'in sicil amiri olarak notlarını "69 ve altında" verdikten sonra "Düşünceler" bölümüne, "Emniyetteki hizipleşme içinde. İrticai akımlara (Fethullah) yakın. Dikkat edilmelidir" diye yazmış. Bir vali, bir Emniyet mensubu için bunları herhalde boş yere yazmamıştır.

Gerçekten "dikkat edilmeli"dir. Çünkü, sicilinde böyle bir not bulunan kişi hızla yükseliyor. Önce Trabzon Emniyet Müdürlüğü'ne atanıyor. Başta rahip cinayeti, milli futbolcunun dağa kaldırılması, işyerlerinin kurşunlanması gibi olaylar, gözlerin Trabzon'a çevrilmesine neden olmuştu. Trabzon'da yaşanan olaylardan sonra Akyürek'in görevden alınması beklenirken, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün kilit dairesi olan İstihbarat Dairesi'nin başkanlığına getirilmesi artık Emniyet'te çok şeylerin değiştiği biçiminde yorumlanıyordu.

Siciline böyle bir not düştüğü için Ramazan Akyürek, valiyi mahkemeye vereceğini söylüyordu. Ancak, basınla konuşmama kararı aldığı için Akyürek'ten bunun sonucunu, hatta hakkındaki iddialara ne diyeceğini de öğrenmek mümkün olmadı... Akyürek'in sicil dosyasının Ankara Adliyesi'nde bulunduğunu da belirtelim.

Marketçi Aydın'ı çelik yeleği de kurtaramadı

Yasin Hayal'in arkadaşı olan ve polis muhbiri olduğu basına yansıyan Erhan Tuncel, Hrant Dink'in öldürüleceğini Trabzon Emniyet Müdürlüğü'ne bildirdiğini belirtiyor. Hrant Dink gerekli önlemler alınmadığı için öldürüldü.

Hrant Dink olayındakine benzer bir ihmal yine Trabzon'da yaşandı. Aydın Karataş, Trabzon'un Sürmene ilçesinde marketçilik yapıyordu. Bir olayda tanıklık yaptığı için hedef seçilmişti. Aydın Karataş, Emniyet Müdürlüğü'ne defalarca dilekçe verdi, korunmasını istedi. Ancak onu kimsenin korumaya niyeti yoktu.

Dilekçe yazıyor yazmasına ama sonuç değişmiyordu. Başının çaresine bakmak istedi. Silah aldı. O yetmedi, kendisine çelik yelek aldı. Markete çelik yelekle geliyor, o ağır çelik yelek kışın üzerinde daha da ağırlaşıyordu.

Bir akşam müşteri gibi markete gelen iki kişi, silahlarını çektiler. Aydın'a peş peşe kurşun sıktılar. Aydın, marketinin içinde kanlar içinde yere düştü. Öldürülmüştü. Geride gözü yaşlı bir eş ve üç çocuk bırakmıştı.

"Beni öldürecekler, beni koruyun" diye ilk dilekçeyi verdiğinde acaba o ilin Emniyet Müdürü kimdi?

Bu olayda kimin ağır ihmali var?

Trabzon'da McDonald's bombalandığında o Trabzon'da görev yapıyordu. Bombalama olayına katılan Erhan Tuncel'i "polis muhbirliği"ne ikna etmişti. Bir zamanlar ajan yaptığı kişinin, ihbarları arasında Hrant Dink'e suikast düzenleneceği de vardı. Ama önlem alınmadı.

Deneyimli bir isimle konuştum. Emniyete muhbirlik yapan kişinin isminin açıklanmayacağına ilişkin bilinen kurallara rağmen, Erhan Tuncel'in muhbir olduğunun sızdırılmasında bir sakınca görmediler. Hrant Dink suikastıyla ilgili konuyu bir Emniyetçi'ye soruyorum:

– Muhbirlerden bilgi alınmasından sonra ne yapılır?

– Muhbirden alınan her bilgi, sistem içinde İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na ulaştırılır. İyi de olsa, kötü de olsa bu bilgiler mutlaka gönderilir. Bu bilgilerin değerlendirilmesi, kıymetlendirilmesi hem şube müdürlüğünde, hem de daire başkanlığında yapılır. Değişik illerden istihbarat dairesine bilgi akışı olduğu için

değerlendirme daha sağlıklı olur ve bu bilgiler çerçevesinde iller yönlendirilir.

– Hrant Dink'in öldürüleceğinin söylenmesinden sonra ne yapıldı?

– Bilgi muhbirden geldikten sonra, bu bilgileri destekleyecek başka kaynaklardan da bilgi teyidine çalışılır. İlk bilgilere istihbarat dilinde "ham haber" denilir. Ham haberin olgunlaştırılması o bilgilerin aktarıldığı illerdeki istihbarat şubesi ve Ankara'da İstihbarat Daire Başkanlığı'nın çalışmalarıyla olur. Hrant Dink olayını örnek verdiğimizde bu konuda çalışma yalnız Trabzon Emniyet İstihbarat Şubesi'nin değil, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın, İstanbul İstihbarat Şubesi'nin ortak çalışmasını gerektirir.

– Suikast yapılacak ya da öldürülecek denilen kişiyle ilgili sonra ne yapılır?

– Gerekli önlemin alınıp alınmaması o haberin kıymetiyle, ajanın güvenilirliğiyle, ajanın geçmişte verdiği bilgilerin doğruluğuyla, haberin verildiği ortam ve boyutlarıyla birlikte ele alınır. Buna göre Emniyetin koruma ve terör şubeleri uyarılır. Ancak, haber yetersiz gibi görünürse daha ayrıntılı bir istihbarat çalışması yapılması gerekir. Yoksa her suikast ihbarına göre kişi korumaya alınırsa, Türkiye'de polis, sadece koruma hizmeti bile veremez.

– Haber elemanı çalıştırmak yasal mı?

– Haber elemanı çalıştırmanın esasları Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'nda bulunuyor. Ancak, öldürme eyleminde bulunmuş, bombalama eylemine katılmış bir kişiyi ajan yapacaksınız diye onun suçunun örtülmesi yasal olarak mümkün değildir. Erhan Tuncel'in, McDonald's'ı bombalanması olayında, ajanlık karşılığında hakkında işlem yapılmadıysa bu önemli bir suçtur.

– Hrant Dink'in öldürülmesi önlenemediğine göre kimin ağır ihmali söz konusudur?

– Haber elemanının bilgi vermesinin de ötesinde, Yasin Hayal'in takip edilmemesi ve ilişkilerinin kontrol altına alınmaması en büyük ihmaldir. Çünkü, hiç kimse elini kolunu sallayarak Çeçenistan'a bomba eğitimi almaya gidemez. Her Çeçenistan'a giden de orada bomba eğitimi alamaz. Bunun arkasındaki güç araştırılmamış. Yasin Hayal'in konumu sağlıklı olarak belirlenememiş. Erhan Tuncel'i görevlendirenler, Yasin Hayal'in cezaevinden çıktığı zamanki konumunu da görmüşlerdir. Cezaevinden

kahraman gibi çıkıyor. Bunu görmüyorsunuz. Bilgiyi verdikten sonra o elemanın vereceği bilgiye bakmayacak yalnızca; teknik takip, başka eleman yönlendirme, istihbarat tekniklerini kullanmaya yönelme gerekiyordu. Bu kişi yalnız Hrant Dink açısından değil, bir suç makinesi olduğu için değerlendirilmeliydi. Bu kişi, başbakana da, diğer üst düzey yetkililere de suikast yapabilir ya da yaptırabilirdi. Akıllı istihbaratçı bu kişiyi takip eder.

"Muhbirlik sözleşmesi" yapılıyor, örtülü ödenekten para veriliyor

Hrant Dink olayından sonra Türkiye "muhbirleri" daha yakından tanımaya başladı. Ünlü muhbirlerden birisi de Hrant Dink suikastında gündeme gelen Erhan Tuncel'di. Araştırdığımızda ülkemizde MİT Müsteşarlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı birimlerinin "muhbir" kullandığı ortaya çıktı. Emniyet en çok istihbarat ve narkotik birimlerinde muhbir kullanıyor. Muhbir kullanımı için Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı ile İstihbarat Daire Başkanlığı'nda örtülü ödenek bulunuyor. Muhbire getirdiği bilgiler karşılığında anlaşmaya göre ya her ay ya da verdiği bilgilere göre ücret ödeniyor.

Her birimde muhbirin kimliği kesinlikle gizli tutuluyor. Muhbirlerin isimleri yerine "kod adı" kullanılıyor. Resmi yazışmalarda da yine kod adı yazılıyor sadece mahkemelerde kimlikler hâkim kararı gereği gizli celselerde açıklanıyor.

Muhbir kullanılması sırasında Emniyet birimi tarafından muhbirle "Bu görevinizi yerine getirirken ve görev sonunda aşağıdaki hak ve sorumluluklara sahip bulunmaktasınız" denilip bir sözleşme imzalanıyor. İşte "Muhbirlik Sözleşmesi"nde yer alan hükümler:

1. Bundan sonra sizinle ilgili tüm resmi yazışmalarda yukarıdaki kod numarası kullanılacaktır
2. Görevlendirildiğiniz suç örgütünün işlemekte olduğu suçlardan sorumlu tutulmayacaksınız. Ancak göreviniz sırasında suç işlemeyeceksiniz.
3. Kimliğiniz soruşturmanın hiçbir aşamasında ve hiçbir şekilde açıklanmayacaktır.
4. Görevinizi yerine getirirken, yalnızca ..... aidiyet numaralı kolluk görevlisi ile irtibat kuracak, toplayacağınız bilgileri yalnızca bu görevliye verecek, bu görevliden alacağınız talimatlara göre hareket edeceksiniz.

5. Görev sırasında ve sonunda, göreviniz gereği ihtiyaç duyacağınız tüm belgelerin temini, haklarınızın takibi ve koruma tedbirlerinin uygulanması koruma birimi tarafından sağlanacaktır. Ancak bu işlemler için de yalnızca sizden sorumlu kolluk görevlisi ile irtibat kuracaksınız.

6. Göreviniz sırasında elde edeceğiniz tüm delil, iz, eser, emare ve diğer bulguları, periyodunu ve yöntemini sizden sorumlu kolluk görevlisi ile birlikte belirleyeceğiniz raporlarla ileteceksiniz.

7. Göreviniz sırasında karşılaştığınız tüm sorunları sizden sorumlu kolluk görevlisine bildireceksiniz.

8. Göreviniz sırasında veya sonunda karşılaşacağınız tehlike durumlarında siz ve aile bireyleriniz hakkında koruma birimi tarafından gerekli koruma tedbirleri uygulanacaktır.

Görevlinin başka bir yere tayininin çıkmasından sonra da muhbirle ilişkisi tam olarak kesilmiyor. Muhbiri ya güvendiği bir arkadaşına "zimmetliyor", ya da durumu Emniyet Müdürü'ne bildiriyor. O aşamadan sonra muhbir de kime bağlı olarak çalışacağını öğreniyor.

Emniyetteki kadrolaşma unutulmamalı

Dink cinayetiyle ortaya çıkan bazı gerçekler, CHP'nin Emniyet'le ilgili birçok önemli iddiayı Meclis gündemine getirmesine neden oldu. Sonuç, her zamanki gibi elde var sıfır oldu. Ama biz yazmaya devam edelim.

Abdullah Gül'ün Başbakanlığı döneminde, Dr. Necip Hablemitoğlu 18 Aralık 2002 tarihinde evinin önünde öldürüldü. Mermilerden birisi MKE yapımı, diğeri ise Alman yapımı şoklu mermiydi.

O soruşturmanın aşamalarını yakından bilen Emniyet yetkilisiyle konuşmuştum. "Bu suikastın failleri asla bulunmaz" iddiasını ve bu konudaki yorumlarından sonra "Keser döner sap döner..." deyişini anımsatıyorum.

Cinayetten birkaç gün sonra Başbakan Gül, Necip Hablemitoğlu'nun eşi Şengül Hanımı Başbakanlığa davet etti. Ona, "Katilleri bulmak namus borcumuz" dedi. Şengül Hanım o kadar umutlanmıştı ki, eşinin katillerinin hemen yakalanacağını düşündü.

Yıllar geçti. O borç hâlâ ödenmedi. Şengül Hanım bir sohbetimizde, "Eşim eğer azınlık olsaydı, katilleri hemen bulunurdu" diyor ve Emniyet içindeki bir grubun katillerin yakalanmasını istemediğini ekliyordu.

"Katilleri nerede, namus sözleri ne oldu?"

Biri üniversitede hoca, diğeri üniversite öğrencisiydi. Kitap fuarında dolaşırken çarpıştılar. Birbirlerine "pardon" dediler. İşte o gün birlikte oturup çay içtiler... Aralarındaki 11 yaş farkını ise hiç önemsemediler...

Sonra evlendiler. Tam 17 yıl aynı yastığa baş koydular. Kızları oldu. Birine Kanije, diğerine Uyvar adını verdiler.

Sonra bir akşamüstü evin önünde silah sesleri duyuldu. İşte o silah sesleri Kanije ve Uyvar'a "oyun arkadaşlarını", Şengül Hanıma ise "yol arkadaşını" kaybettirmişti. O artık yüreklerinde yaşayacaktı...

Katilleri kim? Kim sıktı, kim sıktırdı o silahı? Hani katillerini belirlemek, yakalamak "namus borcu"ydu. O borcun üzerinden yıllar geçti. Ne borcu ödeyen, ne de ödenmesi için çaba gösteren oldu. Hablemitoğlu'nun, cemaatle ilgili araştırmaları ve konuşmalarıyla birilerini rahatsız ettiği için öldürüldüğü de zaman zaman konuşuldu.

"Necip, sanki uzun bir seyahate çıktı sanıyorum"

Ankara Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu'yla sohbet ediyoruz. O eşi Necip Hablemitoğlu'yla ilgili bilinmeyenleri anlatıyor:

– Necip Hoca'nın nasıl bir yaşamı vardı?

– Etrafında olup biten her şeyle çok ilgiliydi. Hiçbir zaman tutucu değildi. Son derece demokrattı. Bu özelliğini hem evde, hem öğrencilerine karşı hem de toplumsal ilişkilerinde korudu. Biz gerçekten birbirini her koşulda seven, birbirine kenetli ve birbirini anlayan insanlar idik. Bu özelliğimiz halen devam ediyor.

Çok sıcak, son derece güler yüzlü biriydi. En üzgün anında bile karşısındakine ruh halini yansıtarak üzmeyi istemeyecek kadar duyarlı ve hassastı. Bu konuda kızımız Uyvar, çok güzel bir tanımlama getirdi. Babasının yokluğuna nasıl dayanacağımızı sorunca Uyvar, "Ben bu konuda babamı örnek alıyorum. Çünkü babaannem öldüğünde babam bizim yanımızda hiçbir zaman mutsuz görünmedi. Yalnızken her zaman üzüldüğünü fark ederdim. Ama bizim yanımızda asla üzgün durmadı, üzgün görünmemeye çalıştı" yanıtını verdi. Bu sözden çok etkilendim. Çünkü onların, beni izlediğini, ben ne yaparsam çocuklarımızın da onu yapacağını anladım. Bu yüzden bir aradayken ben, Necip varmış, bir seyahate çıkmış gibi davranıyorum.

Sesini, kokusunu özlemek

Biliyorum ki çocuklarımız hep bir eksiklik hissedecekler, ama şunu da biliyorum ki, eşim bize bir yaşama anlayışı bıraktı. Biz, çocukların karakterlerinin temellerini birlikte attık. Bu yüzden, eminim sağlam karakterli ve kaliteli bir babanın çocukları olarak yaşamlarını sürdürecekler. Benim için ve Necip için onların sağlıklı olmaları bugün her şeyden daha da önemli.

Çocuklarımızı, olaya ilişkin aynı görüntülerin defalarca yayınlanmasından, ne kadar korumaya çalıştıysam da çok da başarılı olamadım. Elimizde, o günlerde çıkan tüm yayınlardan oluşmuş bir arşiv var. Bugün birlikte yeniden bakarken, çocuklara o görüntüler o kadar çok gösterildi ki, kanıksadıklarını düşünüyorum. Toplum da bu tür olayları bu yolla kanıksıyor ve böylece sıradanmış izlenimi yaratılıyor. İnsanlara alelade bir olay gibi görünmesi böyle sağlanıyor.

Tam tersine bunlar toplumu yaralayan, özelde bireye ve ailesine, ama genelde topluma telafisi mümkün olmayan zararlar veren olaylar. Ayrıca bu yolla "...bu tür olayların yaşandığı yer Türkiye ise, olur böyle şeyler..." denmesi sağlanıyor. Zaten alışılagelmiş bir durum. Duyargaları köreltilmiş bir gösteri toplumu yaratılmış ve gerçekten "hayat damarları" tamamıyla koparılmış bir Türk toplumu yaratma amacına ulaşılıyor. Değer yargıları tamamen değiştirilmiş bir toplum var. Oysa, böyle olmamalıydı. Medya her zamanki gibi yapacağını yaptı. Balık hafızalı topluma şiddeti, terörü kanıksatmayı başardığı gibi, bizim ailemizi de bu sıradanlığa dâhil etti. Biz O'nun pırıl pırıl gerçekten insan yüzünü, kokusunu, sesinin güven veren, sevgi yayan tonlamasını arı-

Necip Hablemitoğlu öldürüldüğünde, eşine katillerin bulunmasının devletin namus borcu olduğu söylendi. fiengül Hablemitoğlu, Saygı Öztürk'e "Bu namus borcunun ödenmediğini" belirtiyor.

yoruz. Yokluğuna alışmamız ise mümkün değil. Biz, birbirine zaman ayırmaktan, saatlerce konuşmaktan, yan yana gelmek için fırsat yaratmaktan zevk alan mutlu bir aileydik. Başkalarının mutsuzluğundan rahatsızlık duyan bizlere uygun görülen, biçilen bu yaşam biçiminin karşılığında, Necip'i susturmanın karşılığında elde edilen kazancı, değeri çok merak ediyorum. Bunu anlamam mümkün değil. Ama bunu toplumun sorgulaması gerekiyor.

Ben de çocukların da çok öfkeliyiz. Ama biz öfkemizi nazikçe ifade edebilmeyi, yaşamı sevmeyi yine Necip'ten öğrendik. Babalarının ne için mücadele ettiğinin çok farkındalar. Aynı öfkeyi ben de taşıyorum. Çünkü biz, bu mücadelenin saptırılmasından ve "derin" gibi anlamlar yüklenerek aşağılanmaya çalışılmasından çok rahatsız olduk. Çünkü biz onun mücadelesiyle gurur duyuyoruz.

– Eşiniz hangi konularda mücadele ediyordu?

Tam bağımsız, onurlu ve dik duran bir Türkiye görmek için mücadele ediyordu. Sürüne bir Türkiye için değil. Çünkü, Necip iyi bir vatanseverdi. Ülkesiyle özdeşim kurmayı başarmış biriydi. Tabii bunu hissedemeyen ve başaramamış olanların anlamaları mümkün değil. Ülkeye yapılan her türlü haksızlık ve Türk ulusunu onursuz göstermeye çalışan tüm emperyalist uğraşıların çok farkındaydı. Bunların ardındaki amaçları biliyordu ve bunu anlatmayı doğal bir görev olarak kabul ediyordu. Her Türk vatandaşının yapması gerekeni yapıyordu. Onun şu sözü, tüm çabasını çok

iyi anlatıyor, "Türk'üm ve başka Türkiye yok". Çok güzel bir sözü daha vardı. Bu sözünün çok değerli olduğunu düşünüyorum. "Söz uçar, yazı kalır" derdi. Ölümünden sonra, O'nun için söylenen her şeyi, yazdıklarıyla aslında bir bir çürüttü. Kendisi için yazılanların yanıtlarını, Necip yazdıklarıyla bugün hâlâ vermeye devam ediyor. Cevap hakkını, yazdıklarıyla hâlâ kullanıyor.

Son kitabı bugün benim elime geçti, yazdığı her cümle siz de göreceksiniz bugün neden maalesef aramızda olmadığının yanıtlarını veriyor.

"Necip öldürülünce birileri çok rahatladı"

– Öldürülmesinden sonra yaşamınızda ne gibi değişiklikler oldu?

Olayın yaşandığı mekândan uzaklaşmak dışında hiçbir şey yapmadık. Bu, çocuklar için çok gerekliydi. Ben kendi başıma olsam bulunduğum mekânı değiştirmezdim. Ama çocuklar için gerekliydi. Biz onunla yaşamaya devam ediyoruz. Onu anımsadığımız, aklımızda tuttuğumuz sürece yaşayacağının da farkındayız.

– Eşiniz neden öldürüldü?

Necip'in, kendisinden önce susturulan aydınlarımız gibi, bugün anlatamıyor ve yazamıyor olması, pek çok kesimin işine yaradı. Bu aydınlarımızın hepsi karanlığa ışık tutan insanlar. Yani karanlıktan değil aydınlıktan güç alıyorlar. Ancak karşılarındaki karanlığın, adı üstünde, sayıları ve hacimleri soru işareti. *Köstebek* adlı kitabından hoşnut olmayanların varlığını hepimiz biliyoruz. Kitabı dağıtmak isteyen yayımcıların korkutulduğunu biliyoruz.

Ayrıca Necip'in eleştirdiği bazı devlet kurumları vardı. Sanıyorum onlar da Necip'in susturulmasıyla çok rahatladılar. Çünkü, Necip gibi bu kurumları bilgiye dayanarak eleştiren kimse yok. Bugün Necip'in olmayışı bu savaşın yorumlanışını bile değiştirdi. Bunu söylediğim için bazıları bana gülecekler. Kocamı çok abarttığımı düşünecekler, hiç umurumda değil. Çünkü, bu bir gerçek. Çok akıllı biriydi. Taşları yerine oturtmayı başarabilecek sistematik bir düşünce yapısına sahipti. En çok da şuna kızıyorum: Bugün hâlâ bilgiye ulaşmanın zor olduğunu düşünenler, bu çağın insanları değiller.

– Eşiniz, bazı bilgilere nasıl ulaşıyordu?

Çok iyi bir internet kullanıcısıydı. İnsanlar bunu bir türlü anla-

yamadılar. İnternette bütün bilgiler topluma açık bir şekilde bulunuyor. Nasıl ulaşılacağını bilmeniz yeterli. Ancak tabii ki ulaşmak değil, Necip'te fazlasıyla var olan ufuk ötesi analiz becerisi de gerekiyor.

– Necip Hablemitoğlu'nun MİT'le nasıl bir ilişkisi vardı?

– Hiçbir ilişkisi yoktu. MİT'i i eleştirmek dışında hiçbir ilişkisi olmadı. Ayrıca, böyle bir şeyi de hiçbir zaman duymadım ben. Herhalde böyle bir şey olsaydı, ortalarda fazlasıyla adı geçenler gibi, üçüncü şahıslar yerine ben duymuş olurdum.

"Eğer eşim azınlık olsaydı..."

– Eşinizin öldürülmesinin ardından sizin dışınızda herkes konuştu. Siz neden sustunuz?

– O kargaşada herkese laf yetiştirmek mümkün değildi. Her şeyi de birebir izleyemedim. Ama şuna inanın, bunu bilen bilir; Duyduğum ve elimin yetiştiği her şeye müdahale etmeye çalıştım. İnsanların kanı üzerinden bile rant elde etmeye çalışan insan diyemeyeceğim varlıklarla aynı ülkede yaşamak zorunda olduğum için utanç duyuyorum.

Ayrıca kime konuşmalıydım? Necip yaşarken yazdıklarıyla ve fikirleriyle bir an bile olsun ilgilenmeyi düşünmeyen insanlara mı bunları anlatacaktım? Öyle zor bir dönemdi ki, benim söyleyeceklerimin soruşturmaya da, aileme de ve en önemlisi Necip'in adına, kimliğine zarar vermemesi gerekiyor.

– Sizi en çok hangi açıklamalar rahatsız etti?

– En çok, "Bu, toplumun huzuruna sıkılmış bir kurşundur" sözü beni rahatsız etti. Aman fazla infial olmasın, tepki vermeyelim de toplumun huzuru kaçmasın dendi. Oysa en çok tepki gösterilmesi gereken olayların başında geliyor, bu tür cinayetler. Kimisi bunu hak edilmiş bir ölüm olarak anlattı. Bu çok dramatik, acınası bir yaklaşım...

Bu tür ölümleri Türkiye'ye onlar yakıştırabiliyorlarsa zaten söylenecek söz dahi yoktur diye düşünüyorum. Ancak bana kalırsa bu da olayı maniple etmenin, kuşku yaratmanın kaypakça yollarından biri.

Çok ilginçtir ki, benim edindiğim izlenim, bu olayın daha başından sayın yetkililer/ilgililer tarafından faili meçhul olarak kalacağının biliniyor olmasıdır. E, hal böyle olunca da olay zaten çözülmüştür değil mi?

Ben bu nedenle şöyle bir söz söyledim, geçen gün bir gazete bunu almış ama eksik aktarmış. Eksik aktarınca da benim söylemek istediğim anlaşılmıyor. Lütfen, sizden ricam, tam olarak yazmanızdır. "Bazen düşünüyorum da, Kasım İstanbul saldırılarının ardından, iki gün sonra failler bulununca, keşke Necip de Türkiye'de yaşayan azınlık bir Türk vatandaşı olsaydı, o zaman gerçekten sahip çıkan bir devleti olurdu" diyorum. Haksız mıyım, ne dersiniz?

– Eşinizi kim öldürmüş olabilir?

Bizim 17 yıllık beraberliğimizde ben Necip'ten "Korku" sözcüğünü hiç duymadım. Cesaretini hiç kimseyle tartışmam. Yaşama da böyle baktığı için hiçbir şeyden ve hiç kimseden korkmuyordu. Çünkü, özgüveni çok yüksek bir insandı. Hiç kompleksi yoktu. Yaptığı çalışmalar konusunda herkesin düştüğü çok önemli bir yanılgı var. Hep, "Bu kadar farklı alanlarda çalışmasının onu farklı kesimlerin hedefi yaptığı" söylendi. Ben bu farklı alan sözüne hiç katılmıyorum.

Bütün çalışmalarının tek bir amacı vardı. O da bağımsız ve dimdik bir Türkiye. Ama bu artık hayal diye düşünüyorum. Üzerinde çalıştığı, bilgi edinerek, fikir ürettiği ve topluma aktardığı her şeyi bu amaç için yaptı. Dolayısıyla adres bellidir diye düşünüyorum.

fiengül Hanım iyi bir eş, çocukları da baba ve oyun arkadaşlarını kaybetmişti. fiengül Hanım'ın üniversitedeki odasında Necip Hablemitoğlu'nun fotoğrafı da hep duruyor.

– Yarım kalan çalışmaları nelerdi?

Ben bu sorunun yanıtını çıkan kitabının önsözünde verdim. Bilgisayar kayıtlarında, ki bunlar ilgililerin de elinde vardır, yarım kalan iki çalışması bulunuyordu. "Tekel Dosyası" ve "Türkiye'deki Alman Lobisi ve Almanya Yazıları". Bu çalışmaları kaldığı cümlede bırakılarak aynı şekilde kitaba konmuştur. Başka da yarım kalmış hiçbir çalışması yoktur.

– Hangi konularda konferans veriyordu?

Bu soruyu iyi ki sordunuz. Çünkü, ardından sürekli Türkiye'nin güncel sorunları konusundaki çalışmaları ön plana çıkartıldı. Oysa, Necip iyi bir tarih araştırmacısıydı. Özellikle Türkiye dışındaki Türk topluluklarının tarihleri üzerinde önemli ve dünya literatürüne giren çalışmaları var. Böylece medyanın da ne kadar "derinlikli" çalıştığı ortaya konmuş oluyor. Özellikle İsmail Gaspıralı ve Kırım Türkleri'ne ilişkin yaptığı çalışmalar ve eserleri görmezden gelindi. Necip sadece Anadolu'nun her yerinde bu güncel sorunlarla ilgili konferanslar vermekle kalmadı. Verdiği konferansların bir akademik takvimdeki sayısı çok ilginçtir. Yedi sekiz ay içerisinde 40'ın üzerinde konferans veriyordu. Türkiye'nin birçok yerinde ve yurtdışında kendi ihtisas alanına giren çok sayıda konferans verdi. Bunların büyük bir çoğunluğuna kendi olanaklarıyla katılan bir insandı. Bu konferansları görevinin bir parçası olarak görüyordu. Sadece öğrencilerini değil, toplumu bilgilendirmeyi amaçlamıştı. Bir akademisyenin asli görevlerinin başında da bunlar geliyor.

O'nu dinleyenler bilirler. Katıldığı konferanslarda bildiklerini paylaşmak Necip'e güç veriyordu. Çünkü onun mütevazı ve olumlu tavrı, insanlarla arasında hep iyi bir bağ oluşturuyordu.

"Başından beri bu olayın faili meçhul kalacağı söyleniyordu"

– Evlenmeniz de hayli ilginçmiş sanıyorum.

Filmi gibi bir tanışma serüvenimiz var. Bir kitap fuarında çarpıştık. Ben o zaman öğrencisiydim. Beni orada gördüğüne çok sevindi. O gün özel bir konuşma yaptık. İki yıl Atatürk İlkeleri ve Devrim Tarihi dersimize geldi. İkinci yılın sonunda benim ondan istediğim bir kitap sayesinde benimle evlenmek istediğini ancak söyleyebildi. Evlenmemiz benim ondan istediğim bir kitap sayesinde oldu. Bazen, onun kadar iyi bir insanla Türkiye'deki bildik

eş standartlarının dışında bir yaşamı sürdürdüğüm için kendimi rüyadan uyanmış gibi hissediyorum. Ben ona, hep gözüm gibi baktım. Ama onu gözünden vurdular. Buna lanet ediyorum. Bunu yapanlara ve yaptıranlara lanet ediyorum. Dünyada yaşayabilecekleri en büyük acıyı yaşamalarını diliyorum. Çünkü ben insanların yaptıklarının ve yaşadıklarının hesabını hep bu dünyada yaşarken verdiklerine inanan biriyim.

– Cinayetin aydınlanacağına inanıyor musunuz?

Şimdi benim bu soruya "inanmayı istiyorum" diye yanıt vermem gerekiyor. Çünkü "Hayır inanmıyorum, hiçbir şey çözülmüyor, istenirse aydınlatılabilir" dersem, zaten söyletilmek istenen ve yılgınlık yaratılmak istenen nokta budur, oyuna gelirim.

Olayın üzerinden onca yıl geçmişse, ortada hiçbir şey yoksa, bir de size "...bu olay çözülmez, aradan 10 yıl 20 yıl geçer, zaten zaman aşımına uğrar, faili meçhul olarak kalır..." diye sorumsuzca ve saygısızca mesajlar gönderilmişse, benim de bunu kamuoyuyla paylaşma hakkım doğar, ki, bana bunu iletenlerin olayın başından beri benim kendilerine ne kadar yardımcı olduğumu hatırlamaları ve benim yerime kendi eşlerini koyarak görevlerini yapmaları gerektiğini düşünüyorum. Ancak bakış açısı ve yaklaşım buysa zaten kimse ümitlenmemelidir.

Ayrıca bana şahsen birebir görüşmede dönemin başbakanı tarafından verilmiş bir söz ve basına da yapılmış bir açıklama var, arşivlerinizde bulabilirsiniz. Bu olayın aydınlatılması "bir namus borcu"ydu.

Şimdi ben soruyorum, bu namus borcu nasıl bir şeydir, nasıl ödenir? Bu kadar kolay telaffuz edilebildiğine göre, yerine getirmesi de çok kolay bir sözdür demek ki. Ben hâlâ bekliyorum. Bu namus borcu ödenmezse ne olacaktır? Ödenmeyen namus borçları nasıl tahsil edilir?

Acılı eş bunları söylüyordu. Bu olayın arkasında, Necip Hablemitoğlu'nun eleştirdiği grupların olduğunu düşünüyordu.

Emlak Müşaviri, caddenin tabelasını değiştiriyordu

Necip Hablemitoğlu, o dönem yazarı ve Ankara Temsilci Yardımcısı olduğum gazeteye sıkça geliyordu. Yargıdaki gelişmeler başta olmak üzere her muhabirin araştırmaya cesaret edemediği konuları Yasemin Güneri araştırır, soruşturur, bazı bilgi ve belge-

lere ulaştıktan sonra bunları haber haline getirirdi.

Hablemitoğlu'yla haber merkezindeki toplantı masasının yanında oturup saatlerce konuştular. O konuşma tamamen Fethullah Gülen cemaati üzerineydi. Hablemitoğlu önemli bir iddiada bulunuyordu: Fethullah Gülen de, Humeyni gibi dönecek.

Necip Hablemitoğlu o günlerde Emniyet içindeki Fethullahçı yapılanmayı da anlatıyor, bu konuda ortaya çeşitli iddialar atıyordu. Hablemitoğlu, hayattayken kitabını bastıramadı. Fethullah Gülen'in dönüşünü ise göremeyecek...

Hablemitoğlu'nun Alman vakıflarıyla ilgili çalışma yaptığı için öldürüldüğünü söyleyenler de vardı. Bu olayın etkisinde kalmış olacak ki Ankara'nın ünlü emlak müşaviri Salim Taşçı, Yıldız semtindeki "Konrad Adenauer Caddesi" yazılı tabelaları söküyor, kendi imkânlarıyla yaptırdığı "Kuvayi Milliye Caddesi-Necip Hablemitoğlu" yazılı tabelaları asıyordu. Belediye, yeniden tabela asıyor, Salim Taşçı söküyordu.

Bu günlerce, haftalarca sürdü. Belediyeyle baş etmek mümkün değildi. Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, Taşçı hakkında dava açtı. Ancak yargılama sonucu Taşçı'nın yaptığı eylem suç sayılmadı. O günlerde o tabelalardan birisini Star gazetesinde çalışan bir yazar arkadaş koridora astırmıştı. Yıllar sonra o tabela için bile yazı yazanlar oldu...

Kimse, Necip Hablemitoğlu'nun katili ya da katillerini sormadı. Şengül Hanım da yıllardır "Namus borcu"nun ödenmesini bekliyor. O soğuk Ankara akşamında, Hablemitoğlu iki aracın arasında uzanmış, karlar kanıyla kızıla boyanmıştı. Cumhuriyet Savcısı gelinceye kadar akan kan, buz tutmaya başlamıştı...

Belediye tabela asıyor, Salim Taşçı değiştiriyordu. Eylemi suç sayılmadı.

Örgütlenme biçiminin kod adı: F Tipi

İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na atanan kişinin İstanbul Valisi tarafından doldurulan sicil raporunda "Fethullahçıdır" notu düşülmüştü. Hakkında böyle bir iddia olan görevlinin adı Hrant Dink suikastından sonra daha sık geçmeye başladı. Görüldü ki suça karışmış bir kişi yargıdan kaçırılarak, "Emniyetin muhbiri" yapılmıştı.

Devletin en gizli bilgilerinin toplandığı merkezin başında, geçmişte Kocaeli'de görev yaptığı dönemden başlamak üzere, personeline eşlerinin türban takması için baskı yaptığı iddiasına ilişkin rapor bulunan birisinin olması da kuşkusuz Emniyet için talihsizlikti.

Emniyet içindeki ciddi cemaat kadrolaşması CHP tarafından gündeme getirilirken, İstihbarat Dairesi Başkanı'nın sicil raporu sallandı durdu. Emniyet yıpranıyor, İstihbarat Dairesi hedef oluyor ama hükümet başkandan bir türlü vazgeçmiyordu. Kimileri bu atamanın Amerika'daki kişinin ricası üzerine gerçekleştiğini öne sürüyordu.

CHP'nin soruşturma önergesinde, "Teknik dinleme ve istihbarat birimlerindeki özel ve yoğun kadrolaşma sebebiyledir ki, adi nitelikte ve yerel ölçekte meydana gelen olayların soruşturulmasındaki karartmanın yanında; ulusal boyutu olan kritik olaylarda, siyasi iktidarı korumaya ve gerçekleri gizlemeye, hedef saptırmaya ve karalamaya yönelik provokasyonlar yaşanmaktadır. Bu sebeple yargılama aşamalarında da sağlıklı bir sonuca ulaşılamamaktadır. Yargılama faaliyetleri, sağlıksız bir şekilde gerçekleştirilen hazırlık kovuşturmasına dayalı olduğu içindir ki, mahkemelerde gerçeğin tespiti çoğu zaman mümkün olamamaktadır" deniliyor. Okumaya devam ediyoruz:

> Emniyet'te, cemaat dayanışması içinde kadrolaşmak amacıyla yapılan sistemli bir çalışma söz konusudur. Tarikat ilişkilerine dayalı

olarak oluşturulan bu Cumhuriyet karşıtı kadrocu cemaat yapılanmasına bir kod adı verilmiştir. Emniyet örgütü içinde bu kod adıyla anılan gizli bir kadrolaşma süreci yaygın bir hal almıştır. Kurumun bütününü ve tüzel kimliğini hedef almadan söylüyoruz; adeta ve maalesef, resmi üniforma giymiş yasadışı ve kısmi bir örgütlenme söz konusudur. Delil toplama ve soruşturma süreçlerine müdahalede bulunulmakta ve yönlendirme yapılmaktadır.

"Emniyet'in arşivi ve istihbaratı yok ediliyor"

CHP'nin soruşturma önergesinde, Emniyet içindeki örgütlenmeye tekrar tekrar dikkat çekildikten sonra şu uyarıda bulunuluyordu:

Kadrolaşmaya karşı, görev ve sorumluluk anlayışıyla ve kararlı bir şekilde çalışmalarını sürdüren Emniyet mensuplarına destek verilmesi gereğini yeri gelmişken ifade ediyoruz. Türkiye'yi karanlığa götürmek isteyen bu kadrocu yapılanmaya karşı; ülkenin birlik ve bütünlüğüne inanan tüm kamu görevlilerine, bu aşamada önemli görevler düştüğü açıktır. Emniyet mensuplarının büyük bölümünün bu anlayışla görev ve sorumluluklarına sahip çıktıklarına inanmak istiyoruz. Emniyet'te doğmuş olan tahribat çok ağırdır. Kurumun arşivi ve istihbaratı yok edilmektedir.

İç güvenlik örgütleri kimliğini ve işlevini kaybetmektedir. Demokratik sisteme bağlılığı sağlayan yapılanma yerine, Parti Devleti olma ve cemaatleşmeye hizmet eden bir yapılanma süreci başlamıştır. Böylece, iç güvenlik birimlerinin sürekliliği ve bilgi akışı ortadan kaldırılmaktadır. Emniyet içinde doğmuş olan kaos ve kargaşa, zorunlu olarak hiyerarşik yapıyı zedelemektedir. Yönetim kademelerinde doğmuş olan bu kaos ve çürüme sebebiyledir ki, muhtelif güç odakları bilgi kirliliği yaratmakta, kamuoyunu yanıltmakta, yönlendirme yapmakta ve hukuk dışı eylemlerini rahatlıkla gerçekleştirmektedirler.

CHP'lilerin özel bilgileri mi var bilemiyorum ama soruşturma önergesinde önemli bir iddiayı gündeme getirdiler. Daha önce İstihbarat Dairesi'nde önemli görevlerde bulunan, daha sonra İstanbul Emniyet Müdür Yardımcılığı görevini yürüten ve AKP döneminde de Rize Emniyet Müdürlüğü'ne atanan Şammaz Demirtaş, ne oldu da Hrant Dink cinayetinden bir gün sonra İstanbul'a gitti? CHP'liler "bu araştırılmalı, sorgulanmalı" diyor.

Emniyet'le ilgili önemli iddialar gündeme getirilirken, Emniyet Genel Müdürlüğü ne yapıyordu?

Emniyet, kendini belgelerle uyarıyor ama...

İyi ki o dönem yazarı olduğum gazetede yazmışım. Emniyet'te Fethullahçı kadrolaşmanın içinde yer alanlar 1992'de müfettişler tarafından belirtilmesine rağmen, 1999 yılında yürütülen çalışmalarda bu belgeye bir türlü ulaşamıyordu.

Emniyet'in "kayıp listesi"nde kimlerin yer aldığını isim isim açıkladıktan sonra İçişleri Bakanlığı bu olayın ayrıntılı biçimde araştırılmasına karar verdi. Aylarca çalışmalar yapıldı. Emniyet'te nasıl bir kadrolaşma olduğu derinlemesine incelendi.

Emniyet'in kendini nasıl gördüğünü yine Emniyet'in bu konudaki belgeleriyle ilk kez bu kitapta okuyacaksınız. Biliyorum, bir raporu okumak sıkıcı olacaktır. Ancak, Emniyet içinde Fethullahçı kadrolaşma iddialarının gündeme getirildiği 1992 tarihli ilk raporun nasıl gözden kaçırıldığı, gereğinin nasıl yapılmadığının ve ihmaller zincirinin görülmesi için bu raporu sadeleştirmeden, noktasına virgülüne dokunmadan sunuyorum. İşte biraz "sıkıcı" ama okunması gereken o rapor:

Bu Değerlendirme Raporu, Bakanlık Makamının Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele, Asayiş, Terörle Mücadele Dairesi Başkanlıklarının "Özel Denetime" tabi tutulurken 21 Haziran 1999 tarihli Star Gazetesinde yayımlanan "İşte Kayıp Liste" başlıklı haber metninde 1992 yılında yapılan bir araştırmadan bahisle isim listesi verilen 88 Emniyet Mensubu arasında Müfettişliğimizce denetime tabi tutulan Daire Başkanlıkları bünyesinde çalışıp bu listede yer aldıkları anlaşılan Emniyet Personeli hakkında düzenlenmiştir.

Halen Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele, Asayiş, Terörle Mücadele ve Harekat Daire Başkanlıklarında görev yapan çeşitli rütbelerdeki Emniyet personeli ve Polis Akademisi Öğretim Görevlileri hakkında, 1992 yılında Fethullah Gülen grubu ya da Cemaati ile ilişkileri-

nin tespitine yönelik yürütülen inceleme ve soruşturma sonrasında Polis Müfettişlerince yapılan rapor içerisinde yer alan ve 21.6.1999 tarihli Star Gazetesinde yayımlanan "İşte Kayıp Liste" başlıklı haber metnindeki isim listesi verilen 88 Emniyet Mensubu arasında, Müfettişliğimizce denetime tabi tutulan ve görev emri eki listede belirtilen Daire Başkanlıkları bünyesinde çalışıp bu listede yer aldıkları anlaşılan personel hakkında o tarihten bu güne kadar yapılan işlemlerin tespiti ve değerlendirilmesi raporun konusunu oluşturmaktadır.

Yapılan işlemlerin eksik ve yetersiz olduğu anlaşıldı

Polis Akademisinde öğrenim görmekte iken ilişiği kesilen Rafet Yılmaz isimli bir eski öğrencinin, Akademide öğrenim görmekte olan bir çok öğrenci ve bazı öğretim görevlileri ile Emniyet Genel Müdürlüğünün çeşitli birimlerinde görevli bazı meslek mensuplarının Nurculuk faaliyetleri yürüttükleri yolunda Akademi Başkanına ve o dönemde Eğitim Dairesi Başkanı olarak görev yapmakta olan Taner Arda'ya müracaatta bulunmasını takiben, konunun Teftiş Kurulu Başkanlığına intikali üzerine, Polis Müfettişleri marifetiyle yürütülen soruşturma sonunda düzenlenen 28.08.1992 tarih ve 15-92 sayılı Fezleke düzenlenmiştir. Fezlekede;

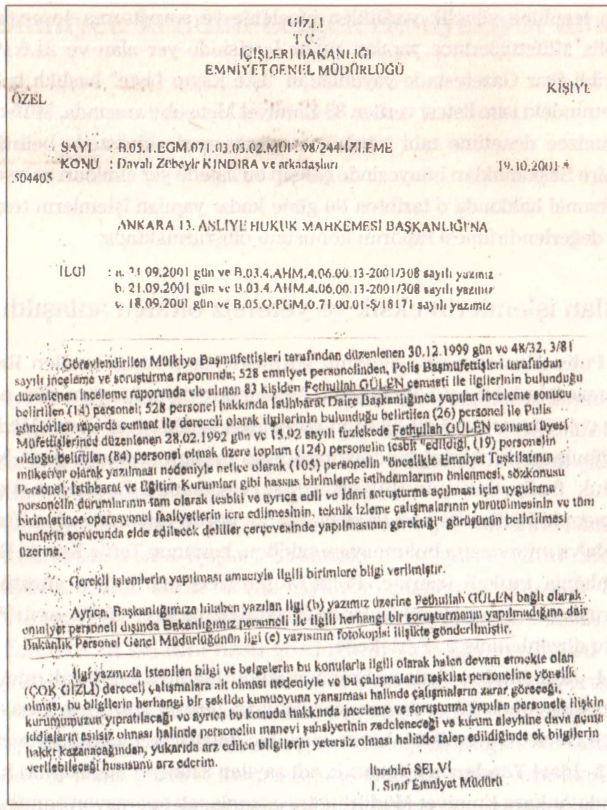
1- Adli yönden: Ankara Emniyet Müdürlüğünce yapılacak operasyon sonucunda fiil ve davranışlarına uyan Terörle Mücadele Yasasına göre Devlet Güvenlik Mahkemesine suç duyurusunda bulunulması,

2- İdari Yönden: a) Yukarıda adı sayılan Emniyet mensupları hakkında Ankara Emniyet Müdürlüğünce yapılacak operasyon sonucuna göre uygulanacak adli işlemin yanında Emniyet Örgütü Disiplin Tüzüğünün 8/1.maddesine göre idari soruşturma açılmasına,

b) Mevcut soruşturma evrakına göre sanıklardan İsmet Yılmaz Toprak, Ali Şafak, Remzi Fındıklı, Bilal Coşkun, Ahmet Eyicil, Ahmet Karaaslan, Rıfkı Kaymaz, H.İbrahim Okatan ve Adem Türer fiil ve davranışları tanık beyanları ile sabit olduğundan, fiil ve davranışlarına uyan Emniyet Örgütü Disiplin Tüzüğünün 8/1.maddesine gereğince tecziye edilmesi kanaatinde olduğumu bilgi ve taktirlerinize arz ederim" denilmektedir.

Adli yönden yapılan işlemlerde :

Ankara Emniyet Müdürlüğünün Kasım 1992 tarih ve 92/10439 sayılı yazısı ekinde Personel Daire Başkanlığına gönderilen Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesinin fezlekede adı geçenlerle ilgili olarak vermiş olduğu 14.10.1992 tarih ve Hz:1992/256 K: 1992/137 sayılı takipsizlik kararı öncesiyle birleştirilmek üzere 13 Kasım 1992 tarih

GİZLİ
T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

ÖZEL KİŞİYE

SAYI : B.05.1.EGM.071.03.03.02.MÜF.98/244-İZLEME
KONU : Davalı Zebeyir KINDIRA ve arkadaşları 19.10.2001
504405

ANKARA 13. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ : a. 21.09.2001 gün ve B.03.4.AHM.4.06.00.13-2001/308 sayılı yazımız
b. 21.09.2001 gün ve B.03.4.AHM.4.06.00.13-2001/308 sayılı yazımız
c. 18.09.2001 gün ve B.05.0.PGM.0.71.00.01-Ş/18171 sayılı yazımız

Görevlendirilen Mülkiye Başmüfettişleri tarafından düzenlenen 30.12.1999 gün ve 48/32, 3/81 sayılı inceleme ve soruşturma raporunda; 528 emniyet personelinden, Polis Başmüfettişleri tarafından düzenlenen inceleme raporunda ele alınan 83 kişiden Fethullah GÜLEN cemaati ile ilgilerinin bulunduğu belirtilen (14) personel; 528 personel hakkında İstihbarat Daire Başkanlığınca yapılan inceleme sonucu gönderilen raporda cemaat ile derecesi olarak ilgilerinin bulunduğu belirtilen (26) personel ile Polis Müfettişlerince düzenlenen 28.02.1992 gün ve 15.92 sayılı fezlekede Fethullah GÜLEN cemaati üyesi olduğu belirtilen (84) personel olmak üzere toplam (124) personelin teşbih "edildiği, (19) personelin mülkiyeler olarak yazılması nedeniyle netice olarak (105) personelin "öncelikle Emniyet Teşkilatının Personel, İstihbarat ve Eğitim Kurumları gibi hassas birimlerde istihdamlarının önlenmesi, sözkonusu personelin durumlarının tam olarak teşbihi ve ayrıca adli ve idari soruşturma açılması için uygulama birimlerince operasyonel faaliyetlerin icra edilmesinin, teknik izleme çalışmalarının yürütülmesinin ve tüm bunların sonucunda elde edilecek deliller çerçevesinde yapılmasının gerektiği" görüşünün belirtilmesi üzerine,

Gerekli işlemlerin yapılması amacıyla ilgili birimlere bilgi verilmiştir.

Ayrıca, Başkanlığımıza hitaben yazılan ilgi (b) yazımız üzerine Fethullah GÜLEN bağlı olarak emniyet personeli dışında Bakanlığımız personeli ile ilgili herhangi bir soruşturmanın yapılmadığına dair Bakanlık Personel Genel Müdürlüğünün ilgi (c) yazısının fotokopisi ilişikte gönderilmiştir.

İlgi yazımızda istenilen bilgi ve belgelerin bu konularla ilgili olarak halen devam etmekte olan (ÇOK GİZLİ) dereceli çalışmalara ait olması nedeniyle ve bu çalışmaların teşkilat personeline yönelik olması, bu bilgilerin herhangi bir şekilde kamuoyuna yansıması halinde çalışmaların zarar göreceği, kurumumuzun yürütülecağı ve ayrıca bu konuda hakkında inceleme ve soruşturma yapılan personele ilişkin iddiaların asılsız olması halinde personelin manevi şahsiyetinin zedeleneceği ve kurum aleyhine dava açma hakkı kazanacağından, yukarıda arz edilen bilgilerin yetersiz olması halinde talep edildiğinde ek bilgilerin verilebileceği hususunu arz ederim.

İbrahim ŞELVİ
1. Sınıf Emniyet Müdürü

105 Emniyet mensubunun "Personel, İstihbarat ve Eğitim gibi hassas birimlerde istihdam edilmesinin önlenmesi" istendi.

ve 91/101-23832 sayılı yazı ekinde DGM. Cumhuriyet Başsavcılığının takipsizlik kararının gönderildiği incelenmiştir.

14.10.1992 tarih ve 92/10439 sayılı takipsizlik kararında; "Polis Akademisinde öğretim görevlisi veya Emniyet mensubu olan sanıklara isnat olunan suç Atatürk Milliyetçiliğini zayıflatacak, Atatürk ilkelerine ters düşecek görüşleri savunmak suretiyle Devletin siyasi ve hukuki temel nizamlarını dini esas ve inançlara uydurmaktır.

Kişilerin dinsel amaç ve yasal sınırlar içinde kalmak kaydıyla istedikleri faaliyette bulunmaları yasaların teminatı altındadır. Buna karşı yapılan çalışmalar Devletin temel düzenini değiştirip sistemi dini esasa uydurmak amacına yönelik olursa laikliğe aykırılık söz konusu olur. Bununla birlikte sanıklara atılı laikliğe aykırı olarak Devletin içtimai, veya iktisadi

veya siyasi hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla cemiyet tesisi, teşkili TCK' nun 163 maddesinde hükme bağlanmış iken bu madde 3713 sayılı kanunun 23. maddesiyle yürürlükten kaldırılmış bulunmaktadır. Bu nedenle suçta yoktur.

Yukarıda açıklanan sebepler tahtında sanıklar hakkında atılı laikliğe aykırı olarak devletin sosyal veya ekonomik veya siyasi, hukuki temel düzenini kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla çalışmalarda bulunmak suçundan sanıklar hakkında takibata yer olmadığına" karar verildiği anlaşılmıştır.

3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu 12.4.1991 tarihinde yürürlüğe girmiş ve Türk Ceza Kanununun 141, 142 ile 163. Maddeleri, bu kanunun 23.maddesiyle yürürlükten kaldırılmıştır. Emniyet Genel Müdürlüğünce konu ile ilgili olarak verilen soruşturma emri tarihi 23.8.1991 olup, soruşturma 28.8.1992 tarihinde tamamlanarak adli ve disiplin yönünden müfettiş teklifleri getirilmiştir. Müfettişin adli yönden işlem teklifinde "Ankara Emniyet Müdürlüğünce yapılacak operasyonlar sonrasında fiil ve davranışlarına uyan Terörle Mücadele Yasasına göre suç duyurusunda bulunulması" talep edilmektedir.

Kasım 1992 tarih ve 10439 sayılı Ankara Emniyet Müdürlüğü yazısının içeriğinden, Ankara Emniyet Müdürlüğü Emniyet Genel Müdürlüğünün 10.09.1992 tarihli yazısı ekinde aldığı Polis Başmüfettişi fezlekesini 28.9.1992 gün ve 8303 sayılı yazı ekinde Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığına intikal ettirmekte başkaca bir işlem ya da operasyon yapılmadığı anlaşılmaktadır. Nitekim Ankara Emniyet Müdürü ile 17.07.1999 tarihinde yapılan telefon görüşmesinde alınan bilgiler ve Terörle Mücadele Şube Müdürlüğünün 17.07.1999 tarihli operasyonel işlemlere dayalı hiçbir bilgi ve kaydın bulunmadığını içeren tutanağı bu hususun teyidini vermektedir.

Yukarıda da belirtildiği gibi Ankara DGM. Cumhuriyet Başsavcılığı konuyu dar kapsamlı olarak ve fezlekede talep edilen hususa hiç değinmeden sadece 3713 sayılı Kanunun 23. maddesi ile TCK' nun 163.üncü maddesinin yürürlükten kaldırıldığı ve bu nedenle ortada suç kalmadığından bahisle takipsizlik kararı tesis etmiştir.

Kanaatimizce DGM. Cumhuriyet Başsavcılığı kendisine intikal eden fezlekede talep edildiği üzere konuyu 3713 sayılı Kanun çerçevesinde ele alıp, soruşturmasını bu çerçevede tamamladıktan sonra yapılacak işlem hususunda ki kararını 3713 sayılı kanunun 1.maddesi hükmünü esas alarak tesis etmesi gerekirdi. Şayet bu düşünce ile hareket edilmiş olsa idi belki de yapılacak operasyonlar sonucu hem adı geçen şahıslar, hem de mensup oldukları iddia edilen örgütsel faaliyetin amaç ve stratejisi hakkında bilgi toplamak mümkün olur ve bu gün dahi devam eden

iddia ve spekülasyonlar ortadan kaldırılmış olurdu.

Bu açıdan bakıldığında yapılan işlemlerin eksik ve yetersiz olduğu kanaatine varılmıştır.

Nitekim, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığının 20.3.1998 tarih ve Hz:1997/18 K: 1998/24 sayılı kararında, suç tarihi 1994 olan, sanıklar Ali Şafak ve arkadaşları haklarında kamu hukuku adına yürütülen ve neden ihtiyaç duyulduğu karar metninden anlaşılamayan hazırlık tahkikatı sonucunda, "Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerini değiştirerek yerine şeriat düzeni getirmeyi amaçlayan illegal Fethullah Hocanın Talebeleri adlı bir örgüt kurmak" iddiası konusunda, DGM. Cumhuriyet Başsavcılığınca 1992 yılında verilen 14.10.1992 tarih ve Hz:1992/256 K: 1992/137 sayılı takipsizlik kararı ve ekleri baz alınarak, karar tarihine kadar yeni yapılan araştırmalardan bahisle 3713 Sayılı kanunun 1. maddesinde tarif edildiği şekliyle şeriat düzenini getirmeyi amaçlayan İllegal "Fethullah Hocanın Talebeleri" adını taşıyan bir örgütün varlığını ve sanıkların böyle bir örgüt kurdukları ve bu örgüte üye olduklarına dair ve sanıklar hakkında kamu davasının açılmasını haklı gösterecek delil bulunmadığından CMUK.'nun 164.üncü maddesi uyarınca Kamu adına takipsizlik kararı verilmesine karar verildiği görülmektedir ki, bu da bir önceki kararın düzeltilmesi niteliğini taşımaktadır.

Ancak bu kararda da zaten bir önceki karar eki fezlekede bulunan ve değerlendirilmesi o tarihte yapılmış olan İstihbarat Dairesi Başkanlığının 10.3.1992 gün ve 92/79 sayılı yazısına dayandırılmaktadır. Yani yeni bir delil mevcut değildir. Dolayısıyla düzeltme bu türde bir illegal faaliyetin olup olmadığının araştırılması ve onun sonucuna göre karar verilme niteliğini taşımamakta sadece takipsizlik kararına esas yasa maddesinin tashihi niteliğini taşımaktadır.

Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığının 02.09.1992 tarih ve 1836-92 sayılı yazısında, yukarıda belirtilen fezlekenin sonuç bölümü özetlenerek 3 nüsha fezlekeli tahkikat dosyası Genel Müdürün havalesi ile Personel Dairesi Başkanlığına gönderilmiş, bu birimin 07.09.1992 tarih ve 91/101 17498 sayılı yazısı ile fezlekeli tahkikat evrakının Disiplin yönünden gereği yapılmak üzere Hukuk Müşavirliğine gönderildiği anlaşılmıştır.

Sicil affından yararlandılar ve dosya işlemden kaldırıldı

Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Disiplin Kurulunun 07.01.1993 tarih ve 1993/01 kararında;

Polis Başmüfettişince düzenlenen 28.8.1992 tarihli fezlekenin

görüşülmesini takiben verilen karar, "Sanık Emniyet mensupları hakkındaki suçlamalar 18.06.1992 tarihinde kabul edilip 07.07.1992 tarihinde yürürlüğe giren 3817 Sayılı Disiplin Cezalarının Affına İlişkin Kanunun 1. maddesiyle af edildiğinden dosyanın işlemden kaldırılmasına oy birliği ile karar verilmiştir.

Karara mesnet teşkil eden 3817 Sayılı Kanunun 1.inci maddesinde "bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenmiş Devletin Şahsiyetine karşı işlenen ..... suçlar hariç olmak üzere kanun, tüzük ve yönetmelikler gereğince memurlar ve diğer kamu görevlileriyle,bu görevlerde bulunmuş olanlar hakkında verilmiş disiplin cezaları bütün sonuçları ile af edilmiştir.

Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenen ve af kapsamına giren disiplin cezalarının verilmesini gerektiren fiillerden dolayı ilgililer hakkında disiplin soruşturma ve kovuşturması yapılmaz, devam etmekte olan disiplin soruşturma ve kovuşturmaları işlemden kaldırılır,kesinleşmiş olan disiplin cezaları infaz edilmez" hükmünün getirildiği görülmektedir.

Buradan da anlaşılacağı üzere, Disiplin Cezalarının Affına İlişkin Kanun, Devletin Şahsiyetine karşı işlenmiş suçları af kanunu kapsamı dışında bırakmıştır. Polis Başmüfettişinin düzenlediği fezlekenin tarihi 28.8.1992'dir. Hem 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanununun, hem de 3817 Sayılı Disiplin Cezalarının Affına İlişkin Kanunun tarihi bu rapor tarihinden öncedir. Buna karşın Polis Başmüfettişi hem TCK.163.üncü maddesinin yürürlükten kaldırılmış olduğunu, hem de Disiplin Cezalarının Affına İlişkin Kanunun yürürlüğe girdiğini bilerek fezlekesinin sonuç bölümünü düzenlediği getirdiği tekliften anlaşılmaktadır.

Gerçekten de fezlekenin netice ve kanaat bölümünün (a) fıkrasında, ilgililer hakkında Terörle Mücadele Kanununun 1.maddesinde tanımlanan suçu işlediklerinin sabit olduğundan bahisle bu çerçevede işlem yapılmasını teklif ederken, diğer taraftan da (b) fıkrasında adları geçen görevlilerin görevlerini yerine getirirken siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı yapmak, emniyet mensupları arasında bu yolla ayrım yapıcı tutum ve davranışta bulunduklarının sübuta erdiğini ifade etmek suretiyle oluşan disiplin suçunun Devletin Şahsiyetine Karşı İşlenen Suç niteliği taşıdığını açık bir şekilde ortaya koymuştur.

Yapılan incelemede Disiplin Cezasının zamanaşımı süresinin de dolmamış olduğu görülmektedir.

Bu nedenlerle Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Disiplin Kurulunun yapılan teklif çerçevesinde Emniyet Örgütü Disiplin Tüzüğünün 8/1 maddesi hükmü gereğince ilgililer hakkında lehte veya aleyhte bir karar oluşturması gerekirdi. Yüksek Disiplin Kurulunun konuyu af

kapsamı içinde değerlendirmek suretiyle hassas olan bu konuda bir karar oluşturmaktan kaçındığı kanaatine varılmıştır.

Diğer taraftan verilecek karar için ilgililerin idari yargı mercileri nezdinde haklarını arama imkânı bulunduğu değerlendirildiğinde ise Yüksek Disiplin Kurulunun Müfettişin fezlekesinde ki teklifi tartışmaya açmak suretiyle ya suçlanan kişilerin suçlarının sabitliğine ya da iddiaların sübuta ermediğini tespit ve teyid etmesi gerekirdi. Yüksek Disiplin Kurulunun böyle bir karar alması aslında yasal görevini yerine getirmemiş olmasından dolayı soruşturmayı gerektirir nitelikte olmasına karşılık zamanaşımı süresi dolduğundan hali hazırda yapılacak bir işlem bulunmamaktadır.

Hem Devlet Güvenlik Mahkemesinin hem de Yüksek Disiplin Kurulunun bu mealde karar almaları suçlananların cesaretlenmelerine ve soruşturmayı yürüten Müfettişlerin haklarında suçlama getirmelerine hatta daha ileri giderek o tarihteki polis Akademisi Başkanı ve Eğitim Dairesi Başkanı hakkında da Polis Başmüfettişlerince yapılan soruşturmada sanık konumunda olan Akademi öğretim görevlilerince çeşitli isnatlarda bulunulması imkânı tanımıştır.

Bu nedenlerle soruşturma açılmasını sağlayan ve soruşturmayı yapanlar hakkında Emniyet Genel Müdürlüğü inceleme yapmak durumunda kalmış, kişilerin suçlanmalarını tahkik etmiştir. Bu bile yapılan tahkikatın yürütülmesine yönelik ilerideki aşamalar için bir engellemenin doğmasını sağlanuş, konunun o gün bitirilmemiş olmasından kaynaklanarak bu gün dahi itham ve spekülasyon konusu olmasına neden olunmuştur.

Yukarıda yapılan açıklamaların ışığı altında o tarihte haklarında soruşturma yapılan personelin tamamı hakkında Müfettişliğimizin bu günkü görev onayları doğrultusunda bir araştırma ve değerlendirme yapma imkânı bulunmamaktadır.

Kritik görevlerde tutulmaları her yönden sakıncalıdır

Ancak Müfettişliğimizin denetim görevi ifa ettiği birimlerde hali hazırda Emniyet Personeli olarak çalışan rütbeli personele isnat edilen suçun vahameti ve bunun soruşturma dosyasındaki tanık ve müracaatçı ifadelerine göre sübuta erdiğine ilişkin Polis Başmüfettişinin tespiti, bu personelin mensup oldukları örgütlenme ile ilgili olarak son zamanlarda kamuoyunda ortaya atılan ve tartışılan iddialar dikkate alındığında bu personelin halen bulundukları kritik görevlerde tutulmaları her yönden sakıncalı olacaktır.

Ayrıca aynı soruşturma kapsamı içerisinde yer alan Polis Akademisi Öğretim görevlileri de halen bu görevlerine 3087 Sayılı Polis Yüksek Öğretim Kanununun 33.üncü maddesi (b) fıkrası (3) bendindeki, "Kad-

rolu öğretim üyeleri gurubunda yer alan personelin istekleri olmadıkça Polis Akademisi dışındaki bir görevde istihdam edilemezler" hükmü nedeniyle Akademideki öğretim görevlerine devam ettikleri anlaşılmıştır. Bu bağlamda ileride doğabilecek benzeri sorunların yaşanmaması ve aynı faaliyetlerin devamına meydan verilmesini önlemek maksadına matuf olarak 3087 Sayılı Kanunun ilgili maddesindeki söz konusu bent hükmünün değiştirilmesi zorunluluğu vardır.

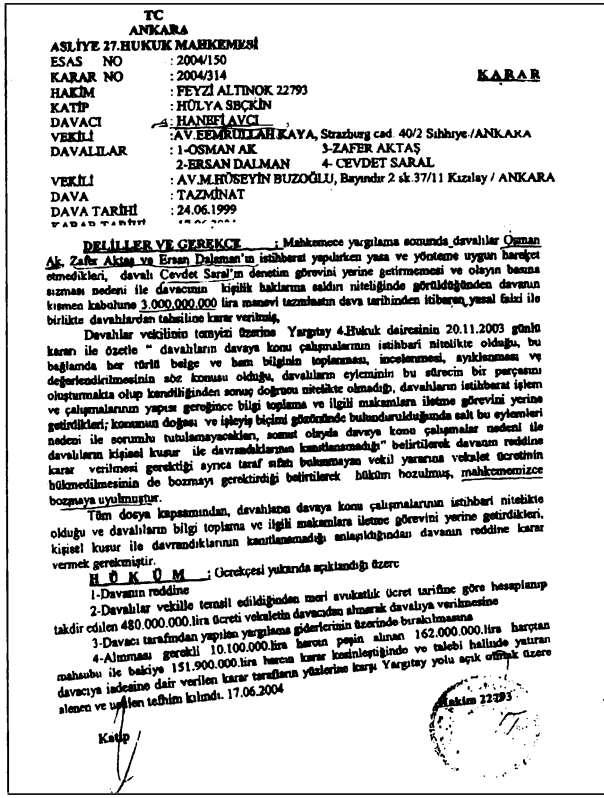
Kanaat ve sonuç:

Halen Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele, Asayiş,Özel Harekat ile Terörle Mücadele ve Harekat Daire Başkanlıklarında görev yapan çeşitli rütbelerdeki Emniyet personeli ve Polis Akademisi Öğretim Görevlileri hakkında, 1992 yılında Fethullah Gülen grubu ya da Cemaati ile ilişkilerinin tespitine yönelik yürütülen inceleme ve soruşturma sonrasında Polis Müfettişlerince yapılan rapor içerisinde yer alan ve 21.6.1999 tarihli Star Gazetesinde yayımlanan "İşte Kayıp Liste" başlıklı haber metnindeki isim listesi verilen 88 Emniyet Mensubu arasında, Müfettişliğimizce denetime tabi tutulan ve görev emri eki listede belirtilen Daire Başkanlıkları bünyesinde çalışıp bu listede yer aldıkları anlaşılan personel hakkında o tarihten bu güne kadar yapılan işlemlerin tespiti ve değerlendirilmesi sonunda;

Polis Başmüfettişi tarafından düzenlenen 28.08.1992 tarihli fezlekede ilgililer hakkında adli ve idari yönden yapılması önerilen hususlarla ilgili olarak gerek Ankara Emniyet Müdürlüğü ve Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığınca gerekse Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Disiplin Kurulunca yapılan işlemlerle alınan kararların eksik ve yetersiz olduğu, konunun halen eleştiri ve spekülasyon konusu olmaya devam etmesi ve sürüncemede kalmasında yapılan bu eksik ve yetersiz işlemlerin ciddi bir payının bulunduğu,

Müfettişliğimizin bu günkü görev onayları doğrultusunda, basın yayın organlarında "Kayıp Liste" olarak adlandırılan listede yer alan görevlilerin tamamı hakkında bir araştırma ve değerlendirme yapma imkânı bulunmamakla birlikte;

Müfettişliğimizin denetim görevi ifa ettiği birimlerde, hali hazırda, Emniyet Personeli olarak çalışan rütbeli personele isnat edilmiş olan suçun vahameti ve bunun soruşturma dosyasındaki tanık ve müracaatçı ifadelerine göre sübuta erdiğine ilişkin Polis Başmüfettişinin tespiti, bu personelin mensup oldukları örgütlenme ile ilgili olarak son zamanlarda kamuoyunda ortaya atılan ve tartışılan iddialar dikkate alındığında, bu personelin halen bulundukları kritik görevlerde tutulmalarının sakıncalı olacağı,

TC
ANKARA
ASLİYE 27.HUKUK MAHKEMESİ
ESAS NO : 2004/150
KARAR NO : 2004/314 KARAR
HAKİM : FEYZİ ALTINOK 22793
KATİP : HÜLYA SEÇKİN
DAVACI : HANEFİ AVCI
VEKİLİ : AV.EMRULLAH KAYA, Strazburg cad. 40/2 Sıhhiye /ANKARA
DAVALILAR : 1-OSMAN AK 3-ZAFER AKTAŞ
2-ERSAN DALMAN 4- CEVDET SARAL
VEKİLİ : AV.M.HÜSEYİN BUZOĞLU, Bayındır 2 sk.37/11 Kızılay / ANKARA
DAVA : TAZMİNAT
DAVA TARİHİ : 24.06.1999
KARAR TARİHİ

DELİLLER VE GEREKÇE : Mahkemece yargılama sonunda davalılar Osman Ak, Zafer Aktaş ve Ersan Dalaman'ın istihbarat yapılırken yasa ve yönteme uygun hareket etmedikleri, davalı Cevdet Saral'ın denetim görevini yerine getirmemesi ve olayın basına sızması nedeni ile davacının kişilik haklarına saldırı niteliğinde görüldüğünden davanın kısmen kabulüne 3.000.000.000 lira manevi tazminatın dava tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte davalılardan tahsiline karar verilmiş,

Davalılar vekilinin temyizi üzerine Yargıtay 4.Hukuk dairesinin 20.11.2003 günlü kararı ile özetle " davalıların davaya konu çalışmalarının istihbari nitelikte olduğu, bu bağlamda her türlü belge ve bem bilginin toplanması, incelenmesi, ayıklanması ve değerlendirilmesinin söz konusu olduğu, davalıların eylemlerinin bu sürecin bir parçasını oluşturmakta olup kendiliğinden sonuç doğurucu nitelikte olmadığı, davalıların istihbarat işlem ve çalışmalarının yapısı gereğince bilgi toplama ve ilgili makamlara iletme görevini yerine getirdikleri; konunun doğası ve işleyiş biçimi gözönünde bulundurulduğunda salt bu eylemleri nedeni ile sorumlu tutulamayacakları, somut olayda davaya konu çalışmalar nedeni ile davalıların kişisel kusur ile davranışlarının kanıtlanamadığı" belirtilerek davanın reddine karar verilmesi gerektiği ayrıca taraf sıfatı bulunmayan vekil yararına vekalet ücretinin hükmedilmesinin de bozmayı gerektirdiği belirtilerek hüküm bozulmuş, mahkememizce bozmaya uyulmuştur.

Tüm dosya kapsamından, davalıların davaya konu çalışmalarının istihbari nitelikte olduğu ve davalıların bilgi toplama ve ilgili makamlara iletme görevini yerine getirdikleri, kişisel kusur ile davrandıklarının kanıtlanamadığı anlaşıldığından davanın reddine karar vermek gerekmiştir.

H Ü K Ü M : Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere
1-Davanın reddine
2-Davalılar vekille temsil edildiğinden meri avukatlık ücret tarifine göre hesaplanıp takdir edilen 480.000.000.lira ücreti vekaletin davacıdan alınarak davalıya verilmesine
3-Davacı tarafından yapılan yargılama giderlerinin üzerinde bırakılmasına
4-Alınması gerekli 10.100.000.lira harcın karar kesinleştiğinde ve talebi halinde yatıran mahsubu ile bakiye 151.900.000.lira harcın karar kesinleştiğinde ve talebi halinde yatıran davacıya iadesine dair verilen karar tarafların yüzlerine karşı Yargıtay yolu açık olmak üzere alenen ve tarafların tefhim kılındı. 17.06.2004

Hakim 22793

Katip

Hanefi Avcı, kendisine Fethullahçı denilmesi üzerine listeyi hazırlayanları mahkemeye verdi. Tazminat kararını Yargıtay bozdu.

Aynı soruşturma kapsamı içerisinde yer alan Polis Akademisi Öğretim görevlilerinin halen görevlerine devam ettiği, 3087 Sayılı Polis Yüksek Öğretim Kanununun 33.üncü maddesi (b) fıkrası (3) bendindeki, "Kadrolu öğretim üyeleri gurubunda yer alan personelin istekleri olmadıkça Polis Akademisi dışındaki bir görevde istihdam edilemezler "hükmünün bulunduğu, bu hükmün, idarenin tek taraflı işlem yapabilme kabiliyetini ortadan kaldırdığı, dolayısıyla, idarenin işlem tesis etme ve takdir hakkını kısıtlayan bu hükmün değiştirilmesi zorunluluğunun bulunduğu, Kanaat ve sonucuna varılmıştır.

O gün o listede isimleri geçenlerin belki bu gün hangi görevlerde olduğunu merak etmişsinizdir. Merak etmeyin birisi hariç hepsi fersah fersah yükseldi, şimdi yine kritik ve önemli görevlerde bulunuyorlar.

Fethullah Gülen'in Türkiye'ye dönüşü nasıl olacak?

Gülen'in ABD'de 11 yılı aşkın süredir, hangi hastalık nedeniyle hangi tedavinin uygulandığı belli olmadan; "hastayım tedavi görüyorum" gerekçesiyle sürdürdüğü "güvenli" yaşamında sonun başlangıcına gelinmiş gibi.

ABD, o güne kadar koruyup, kolladığı Gülen'e kapıyı gösterdi.

Ama kapıyı göstermesi için öncelikle Türkiye'de süren yasal sürecin tamamlanmasını bekliyor olacaktı ki, Yargıtay kararından bir gün sonra; ABD'den ayrılması istendi.

24 Haziran 2008 tarihinde Yargıtay Ceza Genel Kurulu kararın verdi.

Avukatları çok önceden Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 24 Haziran'da nihai kararı vereceğini Gülen'e bildirmişlerdi. Gülen ABD yönetimiyle başlayan anlaşmazlıklar nedeniyle zaten sıkıntıdaydı. Yargıtay'dan gelecek haberin biraz olsun moralini düzeltmesini istiyordu. Yıllardır yaptığı lobi çalışmaları, ülkedeki iktidarın kendisine "sıcak" bakması nedeniyle bu kez umutluydu. Avukatlarından müjdeli bir haber vermelerini istedi.

Mahkeme heyeti toplandı. Verilecek kararın yalnızca Gülen'i ilgilendirmediğini biliyorlardı. Yasalara, içtihatlara baktılar. Ve Sonuçta Gülen'i mutlu eden karar çıktı. Kuşkusuz yüksek yargıçlar Gülen'i düşündükleri için bu kararı vermediler. Yasalar böyle diyordu. Laik devlet yapısını değiştirmek ve yasadışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunduğu iddiasıyla yargılanan Gülen'in beraati onandı.

Yargıtay'ın bu kararının ardından Gülen'in Türkiye'ye dönüşü için herhangi bir engel kalmadı. Daha karar açıklanır açıklanmaz, yorumlar başladı. Kendisine yakın isimlerden "sorun çıkacak diye düşünürse dönmez" yorumları geldi. Zaten Gülen de ilk açıkla-

masında, "Dönersem kendim gibi dönerim, Humeyni gibi dönmem" diyerek, ılımlı bir yaklaşım içine girmişti. Yıllardır ülkesinden uzaktı. Bir gün hapis yatmak ölüm gibi geldiği için; ceza alacağı korkusuyla gönüllü sürgünü, kimilerine göre "hicret"i tercih etmişti. Şimdi yeni bir gerginliğe neden yoktu.

Fırsatını kollamak, zamanı sakince değerlendirme, uygun iklimin oluşması için Ankara'nın kararı içine sindirmesini beklemek ve biraz da TSK'nın tavrını ölçmek için beklemeye niyetliydi. Nasıl olsa ABD'de 11 yıldır bir düzen kurulmuş, bir yaşam alışkanlığı oluşmuştu. Bir süre daha beklemekten ne zarar gelirdi ki?

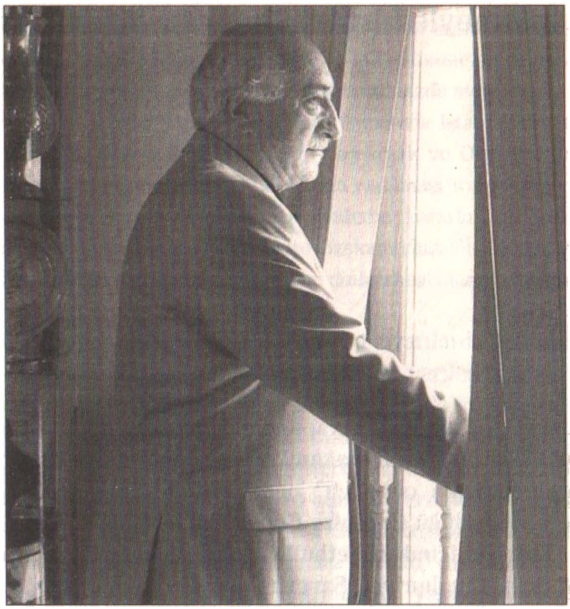
Tabii, Gülen'in elinde güçlü yayın kuruluşları ve çok sayıda hukukçu var. Fethullah Gülen'in avukatı Orhan Erdemli, bazı çevrelerin beraat kararını hazmedemediğini ve onur kırıcı iddialarla yeni bir karalama kampanyası başlattığını açıklıyor, "Hukuka, adaletin tecellisine, insan haklarına saygı duymadıkları anlaşılan bazı çevreler beraat kararını hazmedememiş ve insan haklarına aykırı bu onur kırıcı iddialarla yeni bir karalama kampanyası başlatmışlardır" diyordu.

"Gülen dönüyor mu?" sorusuna Gülen ne diyor?

Fethullah Gülen hakkındaki beraat kararından sonra onun döneceği iddiaları gündemden düşmüyordu. Avukat Orhan Erdemli hemen her yazıya cevap yetiştirmeye çalışıyor, haberlerde yer alan "Gülen, hakkında dava açılmasından sonra Amerika'ya gitti" iddiasının yalan olduğunu kaydediyordu. Haklıydı, çünkü Gülen, hakkında dava açılmadan yaklaşık bir buçuk yıl önce Amerika'ya gitmişti. Ancak, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün kendisiyle ilgili dosyayı DGM'ye göndermesinden üç gün sonra yurtdışına çıktığını da tekrar anımsatalım.

Ülke gündemini sarsan birçok olayda Fethullah Gülen'in parmağı olduğu öne sürülüyor, internet sitelerine düşen bazı ses kayıtları ve Ergenekon operasyonu kapsamındaki tutuklamalara kadar birçok olayla ilişkilendiriliyordu. Avukat Erdemli ise şunları söylüyordu:

"Söz konusu iddialar bütünüyle gerçek dışı olduğu gibi, yargısız infaz niteliğindeki bu yayınlar açıkça evrensel hukuk kurallarına aykırıdır. Daha önce de bu tür iddialar yayınlandığında Sayın Fetullah Gülen, o tarihte bazı komutanlar hakkında yayınlanan

Fethullah Gülen, ne zaman ve nasıl dönecek?

bir takım iddiaları katiyen tasvip etmediğini, çok çirkin, pek kaba ve edepsizce davranışlar olarak kabul ettiğini, yapılan saldırıları çok alçaltıcı, onur kırıcı bulduğunu bizzat açıklamıştır. Buna rağmen, bu tür iddiaların sürdürülmesini iyi niyetle bağdaştırmak mümkün değildir."

Yazar Oral Çalışlar'ın Fethullah Gülen'le ilgili bir yazısını da Avukat Orhan Erdemli şöyle kullanıyordu:

"Bazı haberlerde 'Fethullahçı Gladyo' gibi yaftaların, çetelere karşı yürütülen soruşturmalarda hedef saptırmaya ve yargıyı etkilemeye yönelik hayali iddialar olduğu açıktır. Nitekim, gazeteci-yazar Oral Çalışlar 26 Kasım 2005 tarihli yazısında, dönemin Genelkurmay Başkanına yönelik benzer iddiaları değerlendirirken 'Fethullahçı suçlaması, birisine kızıldığı an ilk yapılması gereken kara çalmalardan birisi haline gelmiştir' demiştir."

"Fethullah Gülen gelirse ortalık karışır mı", "Fethullah Gülen tepkileri ölçüyor", "Humeyni gibi karşılanacak" şeklindeki yorumları ise avukatı "Tamamen polemik amaçlı" buluyor, kamuoyunun bu tür yayınlara itibar etmemesini öneriyordu.

"Dinlemeyle birlikte, baskılar da başladı"

Emniyet'te Fethullahçı yapılanma iddiaları gündemden hiç düşmüyor, ancak resmi makamlara gönderilen yazılarda "böyle bir örgütlenmenin olmadığı" belirtiliyordu. Dönemin İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlar Şube Müdürü Adil Serdar Saçan, Emniyet içindeki Fethullahçı örgütlenmenin ortaya çıkarılması için Cumhuriyet Savcısı Muzaffer Yalçın'dan "projeli çalışma onayı" da almıştı.

Dinlemelerin yeni başladığı günlerdi. Organize Suçlar Şube Müdürü Adil Serdar Saçan'ı arayan bir üst düzey yetkili "Ne oluyor, niçin telefon dinliyorsunuz?" diye sordu. Bir yandan İstihbarat Şubesi de Fethullahçı yapılanma konusunda çalışıyordu. Ancak, işler istenildiği gibi gitmiyor, Adil Serdar Saçan, "gizli-kişiye özel" kayıtlı 10 Temmuz 2002 tarihli yazıyla durumu İstanbul DGM Başsavcısı Aykut Cengiz Engin'e şöyle aktarıyordu:

> Fethullah Gülen ve grubunun İstanbul ilindeki faaliyetlerinin izlenmesi için başvurumuz üzerine projeli çalışma izninin verildiği 23 Temmuz 2001 tarihinden itibaren birkaç defa ilgili grubun izlenmesi için takip ve tarassut faaliyeti icra edilmeye çalışılmış ve inanılmaz baskı ve engellerle karşılaşılmıştır. Örneğin A. K'nın ikameti tespit edilmeye çalışılmış, ancak bunun duyulması üzerine bizzat tarafıma konunun ne olduğunun öğrenilmesi için ilin en üst düzey yöneticilerinden baskılar yapılmıştır.
>
> Fethullah Gülen grubunun Emniyet içerisindeki etkinliği, özellikle İstihbarat Şubc Müdürlüğü ve Daire Başkanlığının teknik takip birimlerinde odaklanmaktadır. Bu nedenle, ilgili birimlerden habersiz dinleme ve izleme faaliyetlerinde bulunulması başlangıçta planlanmış, ancak 30 Ekim 2001 tarihli talimatnamenin ilgili bentlerine göre bu birimlerden

habersiz, yargı kararı da olsa teknik takip ya da izleme faaliyetlerinin yapılması imkânsız hale getirilmiştir. Bu talimatnamenin de esasen bu grubun girişimleriyle çıkarıldığı kanaati tarafımızda mevcuttur.

Yine 2001 yılında yapılan idari düzenlemelerle İstanbul'da özellikle cep telefonu dinlemeleri İstihbarat, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlıkları üzerinden yapılması zorunluluğu getirilmiş, böylece tarafımızdan alınan dinleme kararlarının İstihbarat, Kaçakçılık ve Organize Suçlar Daire Başkanlıklarınca kontrol edildiği hatta adı geçen daire başkanlıklarınca dinlenmesi olanağı sağlanmıştır.

Şube Müdürü Adil Serdar Saçan, bu uyarılarda bulunduktan sonra, "Talimatınız ile Şube Müdürlüğümüze verilen görevin bugüne kadar yerine getirilmesinin olanaksız olduğu kanaati hasıl olmuştur. Bu nedenle ilgili çalışma talimatınızın yerine getirilmesi için teknik takip ve tarassut faaliyetlerinde bulunmak üzere uygun göreceğiniz Emniyet dışı birimlere talimat verilmesi ve operasyonun bu birimlerin desteğinde Şube Müdürlüğümüzce yapılması için gerekli görüş ve talimatlarınızı arz ederim" diyordu.

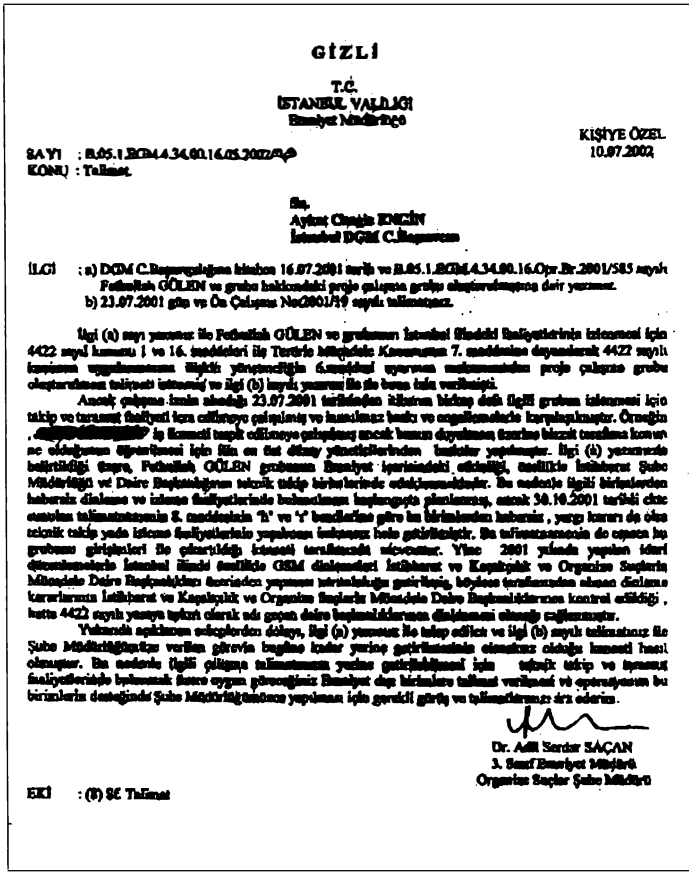
Böylece, Emniyet içindeki Fethullahçı yapılanma iddiasını araştırmak amacıyla başlatılan çalışma, başından itibaren kesintiye uğruyor, İstihbarat Şubesi de bir yıl sonra "bir şey bulamadık" deyip dosyayı Kaçakçılık Şubesi'ne gönderiyordu. Böylece, Fethullahçı kadrolaşma araştırması son buluyordu.

"Dinleme resmi-sivil işbirliğiyle yapılıyor" iddiasının sahibi de önemli

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde telefon dinlemesi ve izlemesini de yapan, Organize Suçlar Şubesi'nde yedi yıl şube müdürlüğü görevinde bulunan Adil Serdar Saçan, bugün yasadışı dinleme ve izlemelerin olduğunu belirtiyor. Saçan, yasadışı dinlemelerin "resmi ve sivil" en az 10'ar kişilik gruplar tarafından yapıldığını belirtiyor:

"Emniyetin içinde bir cemaatin örgütlenmesi var. Bunların daha çok telefon dinlenen birimlerde olduğu da öteden beri Emniyet içinde konuşulur. Bunlar devlet imkânlarını kullanıyor. Dinlemeler, Cumhuriyete, devlete bağlı kişilere karşı yapılıyor. Devlet imkânlarıyla izlemeler, dinlemeler yapıp, o kişilerin açıklarını tespit edip şantaj yapıyorlar. Buna boyun eğmeyenleri de kendilerine yandaş basın aracılığıyla teşhir ediyorlar.

Yasadışı dinleme ve izleme yapanlar, bu konuda talimatı Emniyet dışındaki sivil örgütlenmeden alıyorlar. Elde ettikleri bütün bilgi ve

GİZLİ

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

KİŞİYE ÖZEL
10.07.2002

SAYI : B.05.1.EGM.4.34.00.16.05.2002/5[illegible]
KONU : Talimat.

Sn.
Aytaç Cengiz ENGİN
İstanbul EGM C.Başsavcısı

İLGİ : a) DGM C.Başsavcılığının binabcn 16.07.2001 tarih ve B.05.1.EGM.4.34.00.16.Opr.Br.2001/585 sayılı Fethullah GÜLEN ve grubu hakkındaki proje çalışma grubu oluşturulmasına dair yazımız.
b) 23.07.2001 gün ve Ön Çalışma No:2001/19 sayılı talimatımız.

İlgi (a) sayı yazımız ile Fethullah GÜLEN ve grubunun İstanbul ilindeki faaliyetlerinin izlenmesi için 4422 sayılı kanunu 1 ve 16. maddeleri ile Terörle Mücadele Kanununun 7. maddesine dayanılarak 4422 sayılı kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmeliğin 6.maddesi uyarınca mahkemesinden proje çalışma grubu oluşturulması talepsi istenmiş ve ilgi (b) sayılı yazımız ile de bunu talep verilmiştir.

Ancak çalışma konu olmadığı 23.07.2001 tarihinden itibaren bizlere defa ilgili grubun izlenmesi için takip ve tarassut faaliyeti için edilmeye çalışılmış ve kısıtlamalar baskı ve engellemelerle karşılaşılmıştır. Örneğin [illegible] iş fizmetli taşıt edilmeye çalışılmış ancak bunun duyulması üzerine bizzat tanıdıma konuyu ne olduğunun öğrenilmesi için fiili en üst düzey yöneticilerinden bazıları yapılmıştır. İlgi (a) yazımızda belirtildiği üzere, Fethullah GÜLEN grubunun Emniyet içerisindeki etkinliği, özellikle İstihbarat Şube Müdürlüğü ve Daire Başkanlığının teknik takip birimlerinde odaklanmaktadır. Bu nedenle ilgili birimlerden habersiz dinleme ve izleme faaliyetlerinin başlatılmasını başlangıçta planlanmış, ancak 30.10.2001 tarihli ekte sunulan talimatımızın 8. maddesinin 'b' ve 'c' bendlerine göre bu birimlerden habersiz, yargı kararı da olan teknik takip yada izleme faaliyetlerinin yapılması imkansız hale getirilmiştir. Bu talimatımızın da esasen bu grubun girişimleri ile çıkartılığı istenmiş tarafımızdan sağlanmıştır. Yine 2001 yılında yapılan idari düzenlemelerle İstanbul ilindeki özellikle GBM dinlemeleri İstihbarat ve Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlıkları üzerinden yapılması istenilmiştir gerçekleşmiş, böylece tarafımızdan alınan dinleme kararlarının İstihbarat ve Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlıklarının kontrol edildiği, hatta 4422 sayılı yasaya tabiri olarak ada geçen daire başkanlıklarının dinlemeleri olmuştur sağlanmıştır.

Yukarıda açıklanan sebeplerden dolayı, ilgi (a) yazımız ile talep edilen ve ilgi (b) sayılı talimatımız ile Şube Müdürlüğünüze verilen görevin bugüne kadar yerine getirilmesinde olmadığı kanaati hasıl olmuştur. Bu nedenle ilgili çalışma talimatımızın yerine getirilebilmesi için tekrar takip ve tarassut faaliyetlerinde bulunmak üzere uygun görevleriniz Emniyet dışı birimlere talimat verilmesi ve operasyonun bu birimlerin desteğinde Şube Müdürlüğünüzce yapılması için gereklı görüş ve talimatlarınızı arz ederim.

Dr. Adil Serdar SAÇAN
3. Sınıf Emniyet Müfettiş
Organize Suçlar Şube Müdürü

EKİ : (8) SC Talimat

Emniyet'te Fethullahçı yapılanma iddiaları mahkemeye de taşınıyor, ama belgeler kayboluyordu.

dokümanlar, yabancı istihbarat servisleriyle birlikte değerlendiriliyor. Amaçları, Türkiye'de bir karşı devrim ortamı hazırlamak...

Hedef kişilerle ilgili çalışma yapılmadan önce bu konuda bir grup oluşturuluyor. Bunun içerisinde dinleme yapacak olanlar, kişiyi takip edecek olanlar, kişiyi psikolojik yönden yıpratmak için psikolog, o kişinin mesleğiyle ilgili kişi ya da o kişiyi tanıyan birisi mutlaka bulunuyor. Sonra 7 ila 10 kişiden oluşan bu grup çalışmalarına başlıyor.

Her şey kayıt altında

Bu grup, hedef kişinin her şeyini kayıt altına alıyor, kişiyle ilgili arşiv çalışması gerçekleştiriliyor. Sonunda o kişi eğer onların isteğini yerine getirmezse genellikle ihbar yapılmış gibi gösterilip adli operasyona konu ediliyor. Bunun için yandaş basına bilgi sızdırılıp kamuoyu nezdinde o kişinin itibarı ortadan kaldırılıyor. Devletin olanaklarını karşı devrim maksadıyla kullanıyorlar.

Her önemli makam sahibinin kendisini kontrol etmesi, dikkatli olması gerekir. Dinlemelerde kamu görevlisi olmayan kişiler de yer alıyor. Hatta birçok iş bunlara yaptırılıyor. Böylece, ciddi bir soruşturma yapılırsa sorumluluktan kurtulmayı planlıyorlar."

Saçan, Emniyet'in şikâyetleri üzerine hakkında açılan sekiz davadan da beraat etmişti. Emniyet'teki görevine başlamasından bir gün önce Ergenekon soruşturması kapsamında gözaltına alındı; tam 16 ay Silivri Cezaevi'nde tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakıldı. Şimdi, yeniden mesleğine dönebilmek için hukuk mücadelesini sürdürüyor.

Polis Akademisi'ndeki öğrencilik döneminde "Aldırma gönül aldırma" türküsünü en yanık, en dertli ve en umutlu biçimde Adil Serdar Saçan'ın okuduğu anlatılır. Silivri Cezaevinde de efkâr bastığında, sıkıntısı had safhaya ulaştığında aklına hep o türkü gelir, gözlerini yumup söylemeye başladığında sesi cezaevinin diğer hücrelerine ulaşırdı. Herkesi bir efkâr basar, ağlayanlar, içini çekenler olur, "off ulan offf" sesleri türküye karışıp giderdi...

İstanbul Valisi Erol Çakır'dan, Bakana "çok gizli-kişiye özel" yazı

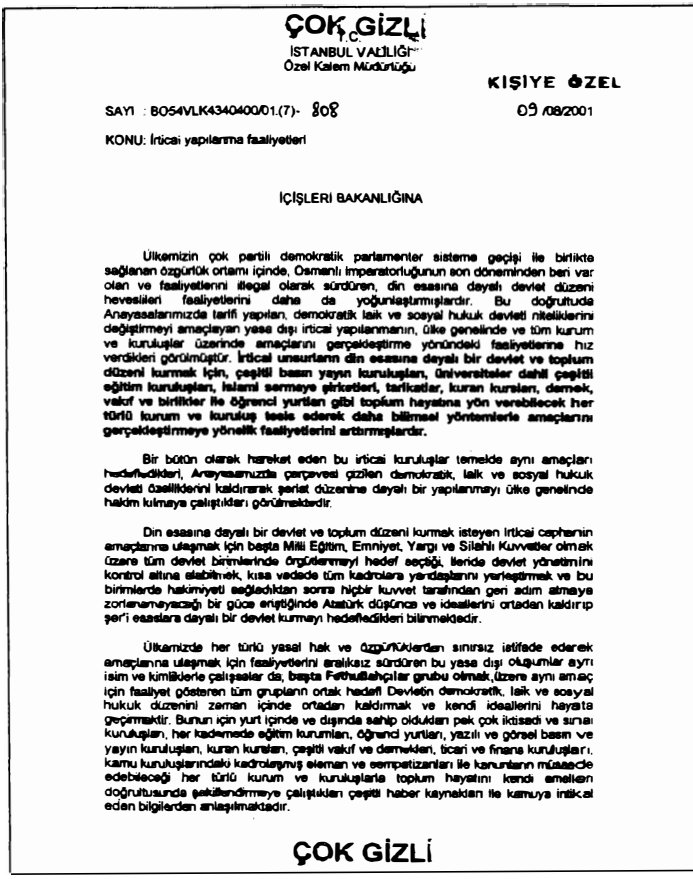
İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürü Adil Serdar Saçan'ın, Emniyet içindeki Fethullahçı yapılanmayı ortaya çıkartmak için girişimleri sonuçsuz kalırken, Saçan'ın yazısından tam bir ay sonra 9 Ağustos 2001 tarihinde bu kez İstanbul Valisi Erol Çakır, İçişleri Bakanı'na "çok gizli-kişiye özel" bir yazı gönderiyordu.

Vali, yazısında irticai yapılanmanın ülke genelinde tüm kurum ve kuruluşlar üzerinde amaçlarını gerçekleştirme yönündeki faaliyetlerine hız verdiğine dikkat çekiyor ve şunları belirtiyordu:

İrticai unsurlar din esasına dayalı bir devlet ve toplum düzeni kurmak için, çeşitli basın-yayın kuruluşları, üniversiteler dahil çeşitli eğitim kuruluşları, İslami sermaye şirketleri, tarikatlar, Kuran kursları, dernek, vakıf, birlikler ile öğrenci yurtları gibi toplum hayatına yön verebilecek her türlü kurum ve kuruluş tesis ederek, daha bilimsel yöntemlerle amaçlarını gerçekleştirmeye yönelik faaliyetlerini artırmıştır.

Bir bütün olarak hareket eden irticai kuruluşların temelde aynı amaçları hedefledikleri, şeriat düzenine dayalı yapılanmayı ülke genelinde hâkim kılmaya çalıştıkları görülmektedir.

Din esasına dayalı bir devlet ve toplum düzeni kurmak isteyen irticai cephenin amaçlarına ulaşmak için başta Milli Eğitim, Emniyet, Yargı ve Silahlı Kuvvetler olmak üzere tüm devlet birimlerinde örgütlenmeyi hedef seçtiği, ileri devlet yönetimini kontrol altına alabilmek, kısa vadede tüm kadrolara yandaşlarını yerleştirmek ve bu birimlerde hâkimiyeti sağladıktan sonra hiçbir kuvvet tarafından geri adım atmaya zorlanamayacağı bir güce eriştiğinde Atatürk düşünce ve ideallerini ortadan kaldırıp şer'i esaslara dayalı bir devlet kurmayı hedefledikleri bilinmektedir.

ÇOK GİZLİ

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
Özel Kalem Müdürlüğü

KİŞİYE ÖZEL

SAYI : BOSVLK4340400/01.(7)- 808

09 /08/2001

KONU: İrticai yapılanma faaliyetleri

İÇİŞLERİ BAKANLIĞINA

Ülkemizin çok partili demokratik parlamenter sisteme geçişi ile birlikte sağlanan özgürlük ortamı içinde, Osmanlı imparatorluğunun son döneminden beri var olan ve faaliyetlerini illegal olarak sürdüren, din esasına dayalı devlet düzeni hevesleri faaliyetlerini daha da yoğunlaştırmışlardır. Bu doğrultuda Anayasalarımızda tarifi yapılan, demokratik laik ve sosyal hukuk devleti niteliklerini değiştirmeyi amaçlayan yasa dışı irticai yapılanmanın, ülke genelinde ve tüm kurum ve kuruluşlar üzerinde amaçlarını gerçekleştirme yönündeki faaliyetlerine hız verdikleri görülmüştür. İrticai unsurların din esasına dayalı bir devlet ve toplum düzeni kurmak için, çeşitli basın yayın kuruluşları, üniversiteler dahil çeşitli eğitim kuruluşları, İslami sermaye şirketleri, tarikatlar, kuran kursları, demek, vakıf ve birlikler ile öğrenci yurtları gibi toplum hayatına yön verebilecek her türlü kurum ve kuruluş tesis ederek daha bilimsel yöntemlerle amaçlarını gerçekleştirmeye yönelik faaliyetlerini arttırmışlardır.

Bir bütün olarak hareket eden bu irticai kuruluşlar temelde aynı amaçları hedeflediklerı, Anayasamızda çerçevesi çizilen demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti özelliklerini kaldırarak şeriat düzenine dayalı bir yapılanmayı ülke genelinde hakim kılmaya çalıştıkları görülmektedir.

Din esasına dayalı bir devlet ve toplum düzeni kurmak isteyen irticai cephenin amaçlarına ulaşmak için başta Milli Eğitim, Emniyet, Yargı ve Silahlı Kuvvetler olmak üzere tüm devlet birimlerinde örgütlenmeyi hedef seçtiği, ileride devlet yönetimini kontrol altına alabilmek, kısa vadede tüm kadrolara yerleşimini yerleştirmek ve bu birimlerde hakimiyeti sağladıktan sonra hiçbir kuvvet tarafından geri adım atmaya zorlanmayacağı bir güce eriştiğinde Atatürk düşünce ve ideallerini ortadan kaldırıp şeri esaslara dayalı bir devlet kurmayı hedeflediklerı bilinmektedir.

Ülkemizde her türlü yasal hak ve özgürlüklerden sınırsız istifade ederek amaçlarına ulaşmak için faaliyetlerini aralıksız sürdüren bu yasa dışı oluşumlar ayrı isim ve kimliklerle çalışsalar da, başta Fethullahçılar grubu olmak üzere aynı amaç için faaliyet gösteren tüm grupların ortak hedefi Devletin demokratik, laik ve sosyal hukuk düzenini zaman içinde ortadan kaldırmak ve kendi ideallerini hayata geçirmektir. Bunun için yurt içinde ve dışında sahip oldukları pek çok iktisadi ve sınai kuruluşları, her kademede eğitim kurumları, öğrenci yurtları, yazılı ve görsel basın ve yayın kuruluşları, kuran kursları, çeşitli vakıf ve dernekleri, ticari ve finans kuruluşları, kamu kuruluşlarındaki kadrolaşmış elemanları ve sempatizanları ile kanunların müsaade edebileceği her türlü kurum ve kuruluşlarla toplum hayatını kendi emelleri doğrultusunda şekillendirmeye çalıştıkları çeşitli haber kaynakları ile kamuya intikal eden bilgilerden anlaşılmaktadır.

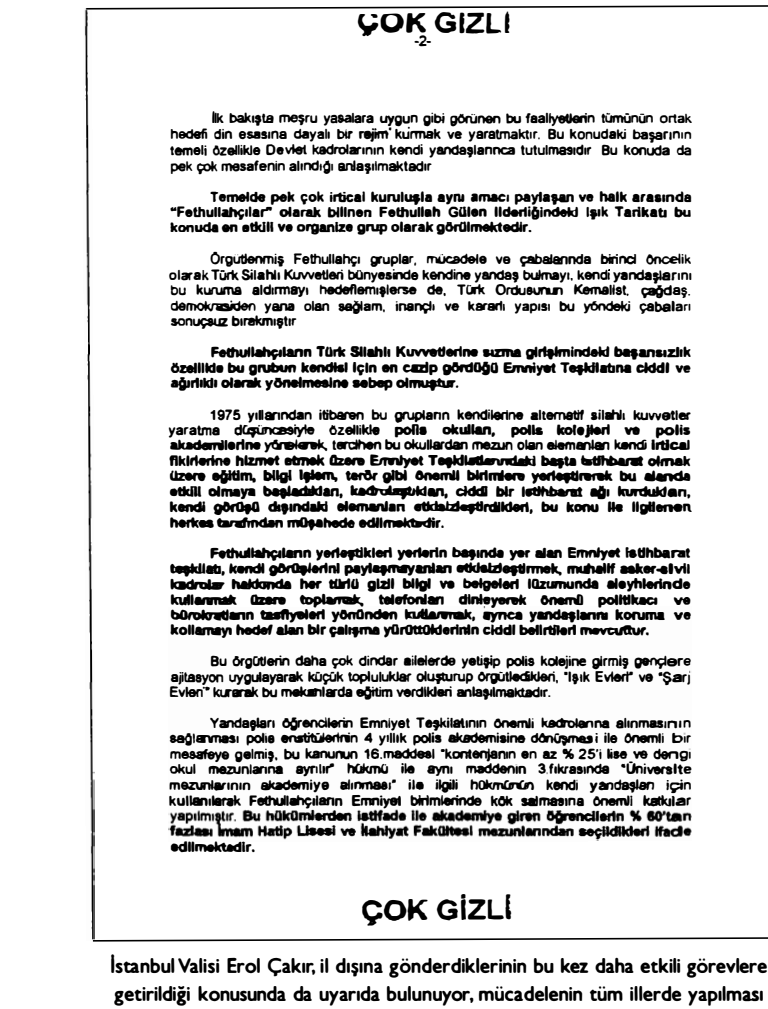
ÇOK GİZLİ

İstanbul Valisi Erol Çakır, 2001 yılında İçişleri Bakanı'na gönderdiği "Çok Gizli" kayıtlı yazıda sanki bugünleri anlatıyor.

TSK'ya sızamayınca Emniyet'e yöneldiler

Vali Çakır, değişik illerde bu yapılanma içinde olanların yasal hak ve özgürlüklerden sınırsız yararlandığını da biliyordu. Her grubun ayrı ayrı değil ortak çalıştığından da haberdardı. Vali yazısında şu uyarıda bulunuyordu:

Bu yasadışı oluşumlar ayrı isim ve kimliklerle çalışsalar da, başta Fethullahçılar grubu olmak üzere aynı amaç için faaliyet gösteren tüm grupların ortak hedefi kendi ideallerini hayata geçirmektir. Fet-

ÇOK GİZLİ
-2-

İlk bakışta meşru yasalara uygun gibi görünen bu faaliyetlerin tümünün ortak hedefi din esasına dayalı bir rejim' kurmak ve yaratmaktır. Bu konudaki başarının temeli özellikle Devlet kadrolarının kendi yandaşlarınca tutulmasıdır Bu konuda da pek çok mesafenin alındığı anlaşılmaktadır

Temelde pek çok irtical kuruluşla aynı amacı paylaşan ve halk arasında "Fethullahçılar" olarak bilinen Fethullah Gülen liderliğindeki Işık Tarikatı bu konuda en etkili ve organize grup olarak görülmektedir.

Örgütlenmiş Fethullahçı gruplar, mücadele ve çabalarında birinci öncelik olarak Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde kendine yandaş bulmayı, kendi yandaşlarını bu kuruma aldırmayı hedeflemişlerse de, Türk Ordusunun Kemalist, çağdaş, demokrasiden yana olan sağlam, inançlı ve kararlı yapısı bu yöndeki çabaları sonuçsuz bırakmıştır

Fethullahçıların Türk Silahlı Kuvvetlerine sızma girişimindeki başarısızlık özellikle bu grubun kendisi için en cazip gördüğü Emniyet Teşkilatına ciddi ve ağırlıklı olarak yöneilmesine sebep olmuştur.

1975 yıllarından itibaren bu grupların kendilerine alternatif silahlı kuvvetler yaratma düşüncesiyle özellikle **polis okulları, polis kolejleri ve polis akademilerine yönelerek, tercihen bu okullardan mezun olan elemanları kendi irtical fikirlerine hizmet etmek üzere Emniyet Teşkilatındaki başta istihbarat olmak üzere eğitim, bilgi işlem, terör gibi önemli birimlere yerleştirerek bu alanda etkili olmaya başladıkları, kadrolaştıkları, ciddi bir istihbarat ağı kurdukları, kendi görüşü dışındaki elemanları etkisizleştirdikleri, bu konu ile ilgilenen herkes tarafından müşahede edilmektedir.**

Fethullahçıların yerleştikleri yerlerin başında yer alan Emniyet istihbarat teşkilatı, kendi görüşlerini paylaşmayanları etkisizleştirmek, muhalif asker-sivil kadrolar hakkında her türlü gizli bilgi ve belgeleri lüzumunda aleyhlerinde kullanmak üzere toplamak, telefonları dinleyerek önemli politikacı ve bürokratların tasfiyeleri yönünden kullanmak, ayrıca yandaşlarını koruma ve kollamayı hedef alan bir çalışma yürüttüklerinin ciddi belirtileri mevcuttur.

Bu örgütlerin daha çok dindar ailelerde yetişip polis kolejine girmiş gençlere ajitasyon uygulayarak küçük topluluklar oluşturup örgütledikleri, "Işık Evleri" ve "Şarj Evleri" kurarak bu mekanlarda eğitim verdikleri anlaşılmaktadır.

Yandaşları öğrencilerin Emniyet Teşkilatının önemli kadrolarına alınmasının sağlanması polis enstitülerinin 4 yıllık polis akademisine dönüşmesi ile önemli bir mesafeye gelmiş, bu kanunun 16.maddesi "kontenjanın en az % 25'i lise ve dengi okul mezunlarına ayrılır" hükmü ile aynı maddenin 3.fıkrasında "Üniversite mezunlarının akademiye alınması" ile ilgili hükmünün kendi yandaşları için kullanılarak Fethullahçıların Emniyet birimlerinde kök salmasına önemli katkılar yapılmıştır. **Bu hükümlerden istifade ile akademiye giren öğrencilerin % 60'tan fazlası İmam Hatip Lisesi ve İlahiyat Fakültesi mezunlarından seçildikleri ifade edilmektedir.**

ÇOK GİZLİ

İstanbul Valisi Erol Çakır, il dışına gönderdiklerinin bu kez daha etkili görevlere getirildiği konusunda da uyarıda bulunuyor, mücadelenin tüm illerde yapılması gerektiğini kaydediyordu.

hullah Gülen liderliğindeki Işık Tarikatı bu konuda en etkili ve organize grup olarak görülmektedir.

Örgütlenmiş Fethullahçı gruplar, mücadele ve çabalarında birinci öncelik olarak Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde kendine yandaş bulmayı, kendi yandaşlarını bu kuruma aldırmayı hedeflemişseler de, Türk Ordusunun Kemalist, çağdaş, demokrasiden yana olan sağlam, inançlı ve kararlı yapısı bu yöndeki çabaları sonuçsuz bırakmıştır.

ÇOK GİZLİ
-3-

İstanbul Emniyet Teşkilatında görevli üç bini aşan personelin ve elliye yakın Polis Müdür ve Amirinin; mevsim şartları, personelin ailevi durumları ve hizmete olan olumsuz etkileri dikkate alınmaksızın il dışına nakil girişimi Valiliğimizce dönemin İçişleri Bakanı Sn Sadettin TANTAN adına yazılan 02.02.2001 tarih ve Özel Kalem Md. 120 sayılı yazı ile bildirilmiş olup, bu girişimin yukarıda izah edilen olguya zemin hazırlama faaliyetleri içinde değerlendirilebileceği düşünülmektedir

Bu tür girişimler ve kadrolaşma teşebbüsleri ile mücadelenin Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde yer alan **İstihbarat Daire Başkanlığı** kadroları içinde yer alarak faaliyetlerini sinsi bir şekilde yürütenlerden başlanması ve mevcut hukuk düzeni içinde etkili olarak yürütülmesi büyük önem ve değer arzetmektedir. Çünkü; **bu birime geçmişte yerleştirilen rütbeli Fethullahçıların bugün Müdür ve Amir rütbelerine yükselerek çok etkili ve yönlendirici bir konuma geldikleri konunun uzmanlarınca ifade edilmektedir.**

Bu nedenle;

a) Öncelikle İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü ve diğer önemli şubelerde teknik takipte görevli bulunan personelin özenli ve bu konuya bulaşmamış personelin mağdur olmalarını önleyecek şekilde incelenerek **Fethullahçı olduklarına bilgisine ulaşılanların etkisizleştirilmesi gerekmektedir.**

Bu çalışmanın tüm İllere yaygınlaştırılması gerektiğine de inanılmaktadır.

b) İstanbul Valiliğinin, benzer zararlı faaliyetleri nedeniyle İlimizden alınmalarını talep ettiği üst rütbeli bazı istihbarat şube personelinin İstihbarat Daire Başkanlığı veya diğer İllerimizde yine aynı birimde başka görevlere atandıkları öğrenilmektedir. (İstanbul İstihbarat Şube Müdürünün alındıktan sonraki yeni görevi örnektir.) İrticai akımlara paralel görüşteki personelin bir süre sonra çeşitli ikna metotlarını kullanarak veya fırsatlardan istifade ederek yeniden önemli ve etkili görevlere gelmek suretiyle faaliyetlerine daha zararlı şekilde devam ettirilebilme imkanı bulmaları her zaman mümkün olabilecektir.

Bunlardan; haklarında cezalandırıcı ölçüde somut belgelere ulaşılamayanların (belgelendirmenin son derece güç olduğu hususu takdirlerinize sunulmaktadır) mutlaka Emniyet İstihbarat Teşkilatında tutulmaları, gelecekle ilgili son derece sakıncalı gelişmelere de sebep olabilecektir. **Bu tür personelin Emniyet Genel Müdürlüğünün diğer birimlerinde istihdam edilmeleri ve buralarda takip ve denetim altında hizmetlerinden istifade edilmelerinde büyük yarar görülmektedir.**

Bilgilennizi ve gereğini takdirlerinize saygı ile arzederim.

Erol ÇAKIR
Vali

Şef N.AKGÜN 09../08/2001
Öz.Kl.Md. M.UYSAL 09../08/2001

ÇOK GİZLİ

Vali Çakır "Fethullahçı oldukları bilgisine ulaşılanların etkisizleştirilmesi" gerektiğini belirtiyor, ancak tam tersi gelişmeler yaşanıyordu.

Fethullahçıların, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne sızma girişimindeki başarısızlık özellikle bu grubun kendisi için en cazip gördüğü Emniyet Teşkilatına ciddi ve ağırlıklı olarak yönelmesine sebep olmuştur.

Bu grupların, kendilerine alternatif silahlı kuvvetler yaratma düşüncesiyle özellikle polis okulları, polis kolejleri ve polis akademisine yönelerek, tercihen bu okullardan mezun olan elemanları kendi irticai fikirlerine hizmet etmek üzere Emniyet Teşkilatındaki başta istihbarat

olmak üzere eğitim, bilgi işlem, terör gibi önemli birimlere yerleştirerek bu alanda etkili olmaya başladıkları, kadrolaştıkları, ciddi bir istihbarat ağı kurdukları, kendi görüşü dışındaki elemanları etkisizleştirdikleri, bu konu ile ilgilenen herkes tarafından müşahade edilmektedir.

Vali Erol Çakır, son yıllardaki bazı davalarda sıkça gündeme gelen belgelerle ilgili çalışmalara Emniyette 2001 yılında dikkati çekmiş. Raporu okumaya devam ediyoruz:

Fethullahçıların yerleştikleri kurumların başında yer alan Emniyet İstihbarat Teşkilatı, kendi görüşlerini paylaşmayanları etkisizleştirmek, muhalif asker-sivil kadrolar hakkında her türlü gizli bilgi ve belgeleri lüzumunda aleyhlerinde kullanmak üzere toplamak, telefonları dinleyerek önemli politikacı ve bürokratların tasfiyeleri yönünde kullanmak, ayrıca yandaşlarını koruma ve kollamayı hedef alan bir çalışma yürüttüklerinin ciddi belirtileri mevcuttur.

Rapor, "Bu örgütlerin daha çok dindar ailelerde yetişip polis kolejine girmiş gençlere ajitasyon uygulayarak küçük topluluklar oluşturup örgütledikleri "Işık Evleri" ve "Şarj Evleri" kurarak bu mekânlarda eğitim verdikleri anlaşılmaktadır" diyor ve şöyle devam ediyordu:

Yandaşları öğrencilerin Emniyet Teşkilatının önemli kadrolarına alınmasının sağlanması, polis enstitülerinin 4 yıllık polis akademisine dönüşmesi ile önemli bir mesafeye gelmiş, kanunda yapılan değişikliği kendi yandaşları için kullanarak Fethullahçıların Emniyet birimlerinde kök salmasına önemli katkılar yapılmıştır. Bu hükümlerden istifade ile akademiye giren öğrencilerin yüzde 60'tan fazlasının İmam Hatip Lisesi ile İlahiyat Fakültesi mezunlarından seçildikleri ifade edilmektedir.

Onlar, şimdi amir ve müdür

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde görevli üç bin civarında polis ile 50 civarında polis müdürü ve amirinin İstanbul dışına atanmaları tartışılıyordu. Vali yazısında "cemaat bağlantılı" olduğu gerekçesiyle İstanbul dışına gönderilmesi istenilenlerin görevlendirildikleri yerlere dikkat çekiyor ve yazısını şöyle sürdürüyordu:

Kadrolaşma teşebbüsleriyle mücadelenin Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde yer alan İstihbarat Daire Başkanlığı kadroları içinde

yer alarak faaliyetlerini sinsi bir şekilde yürütenlerden başlaması ve mevcut hukuk düzeni içinde etkili olarak yürütülmesi büyük önem ve değer arz etmektedir. Çünkü, bu birime geçmişte yerleştirilen "rütbeli Fethullahçılar"ın bugün müdür ve amir rütbelerine yükselerek çok etkili ve yönlendirici bir konuma geldikleri konunun uzmanlarınca ifade edilmektedir.

Bu nedenle;

Öncelikle İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü ve diğer önemli şubelerde teknik takipte bulunan personelin, özenli ve bu konuya bulaşmamış personelin mağdur olmalarını önleyecek şekilde incelenerek Fethullahçı oldukları bilgisine ulaşılanların etkisizleştirilmesi gerekmektedir. Bu çalışmalar tüm illerde yaygınlaştırılmalı.

İstanbul Valiliği'nin, benzer zararlı faaliyetleri nedeniyle ilimizden alınmalarını talep ettiği üst rütbeli bazı istihbarat şube personelinin, İstihbarat Daire Başkanlığı veya diğer illerimizde yine ayrı birimde başka göreve atandıkları öğrenilmektedir. İrticai akımlara paralel görüşteki personelin bir süre sonra çeşitli ikna metotlarını kullanarak veya fırsattan istifade ederek yeniden önemli ve etkili görevlere gelmek suretiyle faaliyetlerine daha zararlı şekilde devam ettirebilme imkânı bulmaları her zaman mümkün olabilecektir.

Vali Erol Çakır, raporun sonunda şu önerilerde bulunuyordu:

Bunlardan; haklarında cezalandırıcı ölçüde somut belgelere ulaşılamayanların mutlaka Emniyet İstihbarat Teşkilatında tutulmaları, gelecekle ilgili son derece sakıncalı gelişmelere de sebep olabilecektir. Bu tür personelin Emniyet Genel Müdürlüğünün diğer birimlerinde istihdam edilmeleri ve buralarda takip ve denetim altında hizmetlerinden istifade edilmelerinde büyük yarar vardır.

Peki devletin valisi bu denli önemli uyarılarda bulundu da, sonunda ne oldu? Vali Erol Çakır'a soruyorum, şunları söylüyor:

"Resmi yazıyla ilgili makamlara yasa çerçevesinde bilgi sundum, alınması gerekli önlemleri de gerekçeleriyle belirttim. Ancak, bizim sakıncalı bulduğumuz için il dışına gönderilmesini istediğimiz kişilerin tamamına yakını eski görevlerine geri döndü. Bu yapılanma su götürmeyecek kadar gerçektir, net ve açıktır."

Silah operasyonu için gidildi, Hizbullah ortaya çıkarıldı

Terör olaylarının en yaygın olduğu dönemde Ramazan Er, Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü görevini yürütüyordu. Gecesi gündüzü yoktu.

Emniyet Müdürlüğü'ne bir ihbar telefonu geldi. Verilen adreste çok sayıda uzun namlulu silah bulunduğu, eve girip çıkanların fazla olduğu belirtiliyordu. Emniyet, bu ihbarı önemsedi. Kaçakçılık Şubesi, "kaçak silah" bulacağı umuduyla sabaha karşı evi bastı. Evde sekiz adet Kalaşnikof silah, çok sayıda da mermi bulundu.

Polis memurlarından birisi, yan odadaki kitapları karıştırmaya başladı. Farsça kitapların yanı sıra dini içerikli pek çok kitap vardı. "Amirim burada bir şeyler var" dediğinde, Emniyet Amiri gelip kitaplara baktı. "İnce arama yapın" talimatını verdiğinde evden yeniden arama başladı.

İran-Irak savaşı sırasında, militanları başlarına sloganlar yazılmış yeşil bantlar takan İran-Hizbullah örgütünün adı sıkça duyulur olmuştu. Türkiye'den İran'a bazı gençlerin gittiği, orada Hizbullah militanı olarak yetiştirildiği duyuluyordu. Ancak, bunlar "istihbari bilgi"nin ötesine geçmemişti.

Süryani vatandaşımız Mihail Bayro öldürülmüştü. PKK'nın Süryanilere o dönem herhangi bir sorunu yoktu. Sonra benzer yöntemle işlenen cinayetler arka arkaya gelmeye başladı. Bu cinayetler faili meçhul kalıyordu. Devlet, tüm ağırlığı PKK'yla mücadeleye vermişti. Cinayetler, kafaya sıkılan tek kurşunla gerçekleştiriliyordu. Eylemde kullanılan tabancaların markası ise hep "Takarof" ya da "Makarof" oluyordu.

Arama yapılırken, polis, karyolanın altında bir poşet buldu. Poşette İran'da Hizbullahçıların taktığı kafa bantları ve maskeler

bulunuyordu. Kaçakçılık Şubesi polisleri olayın "silah kaçakçılığı"ndan farklı boyutta olduğunu anlamışlardı.

Yakalanan yedi kişi Diyarbakır'a götürüldü. Emniyet Müdürü Ramazan Er, önemli bir örgütle karşı karşıya olduğunu anlamıştı. Onlar da polisi zorlamadılar. "Biz Hizbullahçıyız. İran'da eğitimler aldık" diyorlardı. Araştırma ve sorgular derinleştirildikçe, bazı eylemlerin bu grup tarafından gerçekleştirildiği anlaşılmıştı...

O günden sonra Hizbullahçılara dönük operasyonlar hız kazandı. Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü'nün gerçekleştirdiği 36 operasyonda, 300'ün üzerinde Hizbullahçı yakalandı. Güneydoğu'da PKK-Hizbullah mücadelesi uzun süre devam etti ama sonra Hizbullah ve PKK arasında "ateşkes" ilan edildi. PKK'nın başı Abdullah Öcalan, İmralı Adası'nda Cumhuriyet Savcılarına verdiği ifadede, "İran, bize yardımda bulunmanın karşılığında Hizbullah'a karşı herhangi bir eylem yapmamamızı istemişti" diyordu.

Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı görevinde bulunduktan sonra yaş haddinden (Emniyet müdürleri 60 yaşında emekliye ayrılıyor) emekliye ayrılan Ramazan Er, "Silah operasyonu diye başladığımız operasyonla Türkiye'de Hizbullah örgütünü ortaya çıkartmıştık" diyor.

İşte Emniyet'in Gülen'in beraatinde etkili olan yazısı

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava devam ederken, Fethullah Gülen'in avukatlarından Abdülkadir Aksoy, 24 Şubat 2006 tarihinde "Bilgi Edinme Yasası" çerçevesinde Emniyet Genel Müdürlüğü'ne bir dilekçe verdi. O dilekçede avukat değişik sorular yöneltiyor, bunların cevaplandırılmasını istiyordu.

Sıkıntılı bir durumdu. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ramazan Er, Terörle Mücadele, İstihbarat, Güvenlik Daire Başkanlarını odası çağırdı. Gülen hakkındaki sorulara nasıl cevap vereceklerini tartıştılar. Yasaya göre cevap vermeleri gerekiyordu.

Mahkeme daha önce Fethullah Gülen hakkında ceza erteleme kararı vermişti. Yargıtay kararından sonra dosya 11. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeydi. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ramazan Er, Gülen'le ilgili mahkeme dosyasında yer alan bilgilerin de dikkate alınarak yazı yazılmasını uygun buldu. İşte, Ramazan Er'in yazdığı bu yazı için "Fethullah Gülen'in beraat etmesinde bu raporun önemi büyük" yorumları yapıldı.

İşte, Emniyet Genel Müdürlüğü adına Genel Müdür Yardımcısı Ramazan Er imzasıyla Gülen'in avukatının yönelttiği sorulara verilen cevap:

Fişleme yok: Genel müdürlüğümüzce yapılan işlemler, başta Türkiye Cumhuriyeti Anayasası olmak üzere diğer mer'i mevzuata uygun olarak yerine getirilmektedir. Bu itibarla, Fethullah Gülen ile kendisiyle ilişkilendirilen gerçek ve tüzel kişiler hakkında fişleme mahiyetinde bilgi bulunmamaktadır.

Suç kaydı yok: Anayasamızın 38. maddesine göre suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar kimse suçlu sayılamamaktadır. Anayasamızın bu hükmü doğrultusunda genel müdürlüğümüzün kayıtlarına

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

Sayı :B.05.1.EGM.0.12.04.06 - 1111 /42138
Konu :Bilgi Talebi

03../03/2006

Fetullah GÜLEN'in üyesi olduğu veya olmadığı halde kendisi ile ilişkilendirilen vakıf, dernek, eğitim kurumları ve sair kuruluşlar ile gerçek ve tüzel kişilerin 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1 inci maddesi kapsamında bir örgüt olmadıkları, cebir ve şiddet kullanarak terör yöntemlerine başvurmak suretiyle Anayasal düzeni değiştirmek emacını gerçekleştirmek için bir araya geldiklerine ve eylemde bulunduklarına dair bir bilgi ve belgeye rastlanılmadığından, sözü edilen kişi ve kuruluşlar; 3713 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilmemektedir.

Bilgi ve gereğini rica ederim.

Ramazan ER
Genel Müdür a.
Emniyet Genel Müdür Yardımcısı
1.Sınıf Emniyet Müdürü

DAĞITIM:
Gereği:
Sayın Av. Abdülkadir AKSOY
Çatallı Sok. No: 25 06100
Gazi Mah/ANKARA

Bilgi:
İstihbarat Dairesi Başkanlığına
TEMÜH Dairesi Başkanlığına

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ramazan Er imzasını taşıyan bu belgenin avukatlara verilmesinden sonra Fethullah Gülen'in Türkiye'ye dönüş yolu açıldı. Bakalım, Gülen'in dönüşü nasıl olacak?

göre Fethullah Gülen ile ilgili kesinleşmiş bir mahkeme kararı olmadığından hakkında herhangi bir suç kaydı da bulunmamaktadır.

Misyonerlik faaliyeti yok: Fethullah Gülen ve kendisiyle birlikte hareket eden kişi ve kuruluşlar tarafından organize edilen hoşgörü, dinlerarası diyalog ve toplumsal barış gibi faaliyetlerin yürürlükteki mevzuatımıza aykırı bir yönü bulunmadığı gibi bu faaliyetler misyonerlik faaliyet olarak da değerlendirilmemektedir. Bu anlamda sözü edilen faaliyetlerin misyonerlik faaliyeti olduğuna dair Genel Müdürlüğümüz kayıtlarında herhangi bir bilgi ve belge bulunmamaktadır.

Bağlantıları yok: Ülkemizde bulunan bütün tüzel kişiler, ilgili mevzuat hükümlerine göre titizlikle denetlenmektedir. Kayıtlarımızın incelenmesi neticesinde; Fethullah Gülen'in Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın Onursal Başkanlığı dışında her hangi bir tüzel kişi ile irtibatı tespit edilememiştir. Bu vakfın yasadışı bir faaliyetine de rastlanılmamıştır. Ayrıca söz konusu vakfın dinlerarası diyalog, hoşgörü ve toplumsal barış gibi ulusal ve uluslararası düzeyde çeşitli faaliyetlerde bulunduğu şeklinde kayıtlarımızda bazı bilgiler bulunmaktadır.

Dinci örgütlerin hedefi: İlgili kayıtlı yazımızda belirtildiği gibi, teröre karşı en açık ve sert tepki vermesi ve dinlerarası diyalog, hoşgörü gibi çalışmalar nedeniyle; Fethullah Gülen, radikal bazı gruplarca eleştirilmekte ve bu kapsamda El Kaide, Hizbullah, İBDA-C gibi dini motifli terör örgütlerinin ölümle de tehdit edilmek suretiyle hedefi olmuştur. Bu konuda söz konusu örgütlerin yayın organlarında yer alan yazılar ile operasyonlarda ele geçirilen dokümanlar mevcuttur. Dini motifli terör örgütlerinin hedefi olması nedeniyle 1996-1999 yıllarında İstanbul İl Koruma Komisyonunca alınan kararlar gereği Fethullah Gülen'e yakın koruma tahsis edilmiş ve bu kararlar İçişleri Bakanının onayıyla da kesinleşmiştir.

Terör örgütü değil: Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı'nın takipsizlik kararıyla, Gülen grubu hakkında Terörle Mücadele Kanununun 1'nci maddesi kapsamında; bir örgüt olduğu belirlenemediği gibi, dosya sanıklarının da cebir, şiddet kullanarak terör yöntemlerine başvurmak sureti ile Anayasal düzeni değiştirmek amacını gerçekleştirmek için bir araya geldikleri ve eylemde bulundukları belirlenemediğinden, yani terör örgütü oluşturdukları anlaşılmadığından kamu davası açılmasına yer olmadığına hükmedilmiştir. Bu çerçevede Fethullah Gülen'in terörü reddettiği, cebir ve şiddeti bir yöntem olarak kullanmaya karşı çıktığı ve benimsemediği, herhangi bir terör örgütüyle irtibatı veya terörist faaliyetleri yönlendirme girişiminin bulunmadığı tespit edilmiştir.

Bilgi-Belge yok: Fethullah Gülen'in üyesi olduğu veya olmadığı halde kendisiyle ilişkilendirilen vakıf, dernek, eğitim kurumları ve sair kuruluşlar ile gerçek ve tüzel kişilerin Terörle Mücadele Kanunu'nun 1'nci madde kapsamında bir örgüt olmadıkları, cebir ve şiddet kullanarak terör yöntemlerine başvurmak suretiyle Anayasal düzeni değiştirmek amacını gerçekleştirmek için bir araya geldiklerine ve eylemde bulunduklarına dair bir bilgi ve belgeye rastlanılmadığından, sözü edilen kişi ve kuruluşlar Terörle Mücadele Kanunu kapsamında değerlendirilmemektedir.

Gülen'in avukatları bu yazıyı notere götürüp "aslı gibidir" diye onaylattı. Dava günü avukat 11. Ağır Ceza Mahkemesi'ne bu yazıyı sundu. Gülen için karar da gecikmedi. 21 Mart 1999 tarihinde Amerika'ya giden Gülen'in dönüşü için bir engel kalmamıştı...

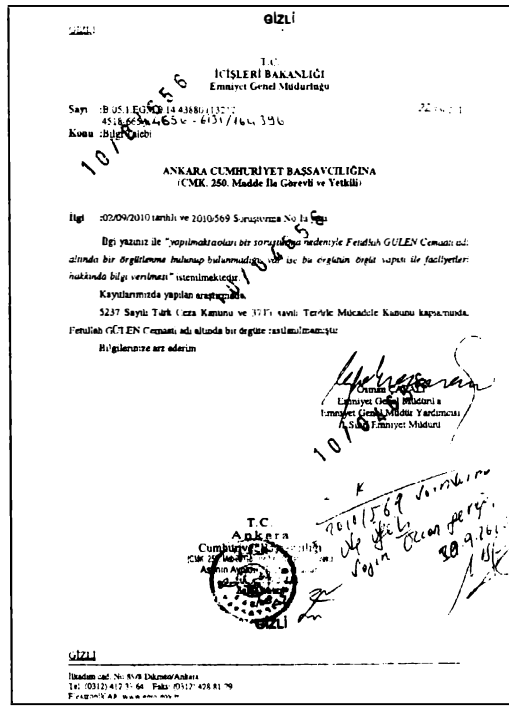
İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü'nün yazısı 2006 tarihli yazıyla sınırlı kalmıyordu. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın yürüttüğü bir soruşturma kapsamında savcılık, Emniyet Genel Müdürlüğü'nden Fethullah Gülen cemaati hakkında bilgi istedi.

Genel Müdür Yardımcısı Osman Çapalı imzasıyla 22 Eylül 2010 tarihinde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilen yazıda şöyle deniliyordu:

İlgi yazınız ile "yapılmakta olan bir soruşturma nedeniyle Fethullah Gülen adı altında bir örgütlenme bulunup bulunmadığı var ise bu örgütün, örgüt yapısı ile faaliyetleri hakkında bilgi verilmesi" istenilmektedir.

Kayıtlarımızda yapılan araştırmada Türk Ceza Kanunu ve Terörle Mücadele Kanunu kapsamında Fethullah Gülen Cemaati adı altında bir örgüte rastlanılmamıştır.

17 Aralık 2013'te bakan ve bakan çocuklarına uzanan operasyon arkasından başbakan oğlu ve yakın çevresini içine alan soruşturmadan sonra her şey değişmeye başladı. O tarihe kadar cemaate toz kondurmayan başbakan bu kez onlar için "örgüt", "haşhaşi", "hain" gibi tanımlamalar yapıyordu. İşte emniyetin cemaati örgüt saymadığı bir belge daha:

GİZLİ

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.0.14.43880/13577
45186634/465 ve - 6131/166-396
Konu : Bilgi (Gizli)

ANKARA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA
(CMK. 250. Madde İle Görevli ve Yetkili)

İlgi : 02/09/2010 tarihli ve 2010/569 Soruşturma No'lu Yazı

İlgi yazınız ile "yapılmakta olan bir soruşturma nedeniyle Fethullah GÜLEN Cemaati adı altında bir örgütlenme bulunup bulunmadığı var ise bu örgütün örgüt yapısı ile faaliyetleri hakkında bilgi verilmesi" istenilmektedir.

Kayıtlarımızda yapılan araştırmada,

5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında, Fetullah GÜLEN Cemaati adı altında bir örgüte rastlanılmamıştır.

Bilgilerinize arz ederim

Osman Çapalı
Emniyet Genel Müdürü a.
Emniyet Genel Müdür Yardımcısı
V. Şube Müdürü

T.C.
Ankara
Cumhuriyet

GİZLİ

İlkadım cad. No: 8/A Dikmen/Ankara
Tel: (0312) 412 [illegible] Faks: (0312) 408 81 [illegible]

Cemaate dokunan, çok ilginç olaylar yaşıyor

Emniyet'teki ilk "cemaat soruşturmasını" gerçekleştiren İzzet Sezgin Şenel üzerindeki öyle bir baskı kurulmuştu ki, o dönem bu olayı yakından izleyen Mülkiye Başmüfettişi, "O baskılara insanın dayanması zordur" demiş ve Şenel'in gözlerini kaybettiğini hatırlatmıştı. O gerilimli dönemde yaşadıkları Şenel'e ciddi zarar verdi ve genç sayılabilecek yaşta hayatını kaybetti.

Emniyet'te ikinci "Cemaat soruşturması"nı yapan Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, Osman Ak ve arkadaşları da hemen kızağa çekildi. Haklarındaki adli ve idari soruşturmalar hep lehlerine sonuçlandı ama en verimli dönemleri "kızakta" geçti. Emniyet Genel Müdür Yardımcıları Emin Arslan, Mustafa Gülcü, Celal Uzunkaya, Necati Altıntaş, İstihbarat Dairesi eski Başkan Yardımcısı Sabri Uzun ve daha nicelerinin cemaatin kurbanı oldukları, Emniyet teşkilatının koridorlarında sıkça konuşulan konuların başında geliyor.

Nurettin Veren, Fethullah Gülen'in İzmir yıllarından itibaren yol arkadaşıydı. Gülen 26 yaşındayken Veren'in yaşı da 16'ydı. Yaklaşık 35 yıl hep birlikte oldular. 2001 yılında yolları ayrıldığında Nurettin Veren konuşmaya, cemaatin iç yüzünü açıklamaya başladı. İşte ne olduysa ondan sonra oldu.

Bu kitabı hazırlarken Nurettin Veren'e sordum, "Cemaatle yol ayrımından sonra başına neler geldi?" diye. Anlatmaya başladı:

"33 yıllık mutlu bir evliliğim vardı. O evlilikten üç erkek, üç kızım olmuştu. Hepsi de üniversiteyi bitirmişti. Yıllardır cemaat kültürüyle büyüyen çocuklarım ve eşim, ben konuşmaya başlayınca, cemaatin iç yüzünü anlatmaya devam ettikçe, benden uzaklaşmaya başladılar. Eşim ve çocuklarım beni mahkemeye verdiler. O güne kadar aramızda hiçbir sorun yokken açtıkları dava sonucu ilk celsede boşandık.

2001 yılından bu yana çocuklarının annesiyle ve altı çocuğumla telefon dahil, hiçbir irtibatım olmadı. Yani o günden bu yana cemaat eşim ve çocuklarının benimle görüşmesini istemediği için görüşemiyor, konuşamıyorum. Bu normal bir şey değil ama gerçek...

Eşimle ayrıldıktan sonra hayatıma yeniden yön vermeye çalıştım. Yetişkin iki çocuğu olan bir hanımla ablamın da araya girmesiyle evlendim. Ancak, bu evliliği yaptığım günlerde cemaat her tarafa 'Nurettin Veren 20 yaşında bir hanımla evlendi' diye yaydı. Çünkü benim gözden düşürülmem gerekiyordu. Benim, dinden imandan çıktığımı yaydılar. Dolayısıyla cemaatten kopmama gerekçe olarak bunları göstermeye başladılar.

Antalya'da ikamet etmeye başlamıştım. Gülen'e yakın isimlerden Alaattin Kaya, Şerif Ali Tekalan ve Harun Tokak o günlerde ısrarla beni ziyarete gelmek istediler. Aslında geliş nedenleri istihbarat amaçlıydı. Gerçekten benim 20 yaşında bir hanımla evlenip evlenmediğimi öğrenmek istiyorlardı. Yani benim açığımı arıyorlardı.

Kendilerini, evlendiğim ve onların 20 yaşında olduğunu söylediği yeni eşimin birisi 25, diğeri 30 yaşındaki çocuklarıyla birlikte havaalanında karşıladık. Birlikte yemeğe gittik. Kendilerine, 'Bunları, 20 yaşındaki hanımımın çocukları olduğunu göresiniz diye getirdim' dedim. Daha sonra, büyük oğlumuzun nikah şahitliğini de Alaattin Kaya yaptı."

Bitmiyor... Nurettin Veren iş hayatında da ummadığı sıkıntılarla karşı karşıya kalmıştı. Sahte belgeler üretilerek evine bir günde 12 icra geldiğini öne sürüyor. Bu konuda açtığı davaları iki yıl sonra kazanıyor kazanmasına ama cemaatte karalanması için bu olaylar yetiyor. Daha ilginç olanı ise Nurettin Veren'e gelen icraların belgeleri, Gülen'e ait internet sitesinde yayınlanıyor.

Hacizden önce de bir ilginçlik yaşanıyor. Cemaatle ilgili neredeyse söylemedik söz bırakmayan Nurettin Veren, gazetenin önünden bile geçmemesine rağmen, 2003-2004 yılında Gülen grubunun lokomotifi olan gazetenin künyesinde yine "genel koordinatör" olarak yer alıyor.

Sahipliğini Tuncay Özkan'ın yaptığı dönemde Nurettin Veren, Kanaltürk televizyonunda cemaatle ilgili açıklamalar yapıyordu. Ancak, o açıklamalardan sonra başlatılan incelemelerle ilgili yedi ayrı takipsizlik kararı verildi. Bugün de, bazı açıklamalar üzerine başlatılan soruşturmaları örnek gösteriyor, kendisinin cemaatle ilgili çok şey açıklamasına rağmen, bunların üzerine gedilmediğinden yakınıyor. Veren, Gülen'in avukatları tarafından kendisi hakkında açılmış iftira davaları olduğunu da hatırlatıyor.

En gözde Emniyetçi, kitabı nedeniyle cemaatin hedefi oldu

Hanefi Avcı, Susurluk kazasıyla ilgili olarak güvenlik birimlerindeki "çeteleşme"yi TBMM'de kurulan araştırma komisyonuna anlattıktan sonra Emniyet'te hemen her kesim, Avcı'nın niçin konuştuğuna ilişkin yorumlarda bulunuyordu.

Avcı, mahkemeler ve açıkta geçen günler derken Emniyet Genel Müdürlüğü'nde biraz kızak görev olarak nitelendirilen Ana Komuta ve Kontrol Dairesi Başkan Yardımcılığı görevine getirilmişti. Emniyet'in sekizinci katındaki odasının kapısı hep açık dururdu. Onun baş ziyaretçileri arasında özellikle cemaate yakınlığıyla bilinen gazetelerin önde gelen isimleri, muhabirleri bulunurdu. Onların sorularını Avcı sakin sakin cevaplandırır, o konuşmalar birkaç gün sonra gazetede önemli yer bulurdu.

İşte aynı Hanefi Avcı, o güne kadar inandıklarının tam tersini anlattı yazdığı kitapta. Cemaatin yasadışı dinlemelerinden, devleti ele geçirme planlarına kadar önemli iddialar sıralıyordu Avcı.

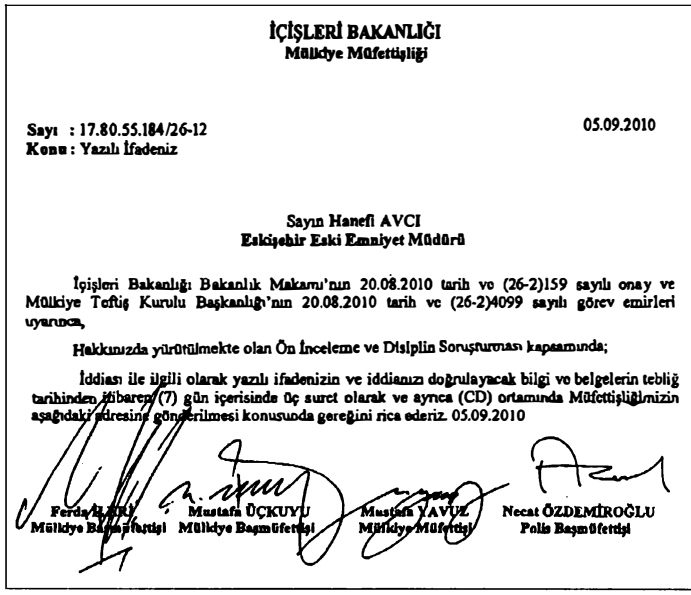
"Vay sen misin bunu yazan" denildi ve Avcı hemen her gün cemaate yakınlığıyla bilinen gazetelerin manşetlerinde yer almaya başladı.

Avcı'yla ilgili haberleri yakından izleyen Nurettin Veren, "O günlerde bana yapılan, şimdi Hanefi Avcı'ya yapılmaya başlandı. Mutlaka cezalandırılması, Hoca'nın haklı olduğunun ortaya konulması gerekiyor. Biat kültürüyle yetişenlerde durum budur. İftira atsa bile Hoca'nın haklı olduğu gösterilmeye çalışılacak" diyor.

Bir dönem, Cumhuriyet savcılarının sorduğu sorulara "Kesinlikle Emniyet'te Fethullahçı bir yapılanma yoktur" diye yazı gönderen İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun'un cemaatin nasıl hedefi haline geldiğini Emniyet'te dinliyoruz. Sabri Uzun'un, hem de görevde olduğu dönemde bile nasıl takip ettirildiği, bilgisi olmadan Başbakanlığa nasıl rapor gönderildiği, mal varlığıyla ilgili ihbar dilekçelerinde nasıl "tufaya" getirilmek istendiğini artık Emniyet'te herkes biliyor.

Hanefi Avcı, Fethullah cemaatinin devleti ele geçirme planlarını kitabında yazınca, cemaatte bir şok yaşandı. Biraz kendilerine geldikten sonra Avcı, bu kez av olmaya başladı. Yakın takibe alındı, özel yaşamı gündeme getirilip yıpratılmaya çalışıldı.

Ve hatta yasadışı sol bir örgütün önemli elemanı gibi gösterilmeye başlandı.

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Mülkiye Müfettişliği

Sayı : 17.80.55.184/26-12 — 05.09.2010
Konu : Yazılı İfadeniz

Sayın Hanefi AVCI
Eskişehir Eski Emniyet Müdürü

İçişleri Bakanlığı Bakanlık Makamı'nın 20.08.2010 tarih ve (26-2)159 sayılı onay ve Mülkiye Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın 20.08.2010 tarih ve (26-2)4099 sayılı görev emirleri uyarınca,

Hakkınızda yürütülmekte olan Ön İnceleme ve Disiplin Soruşturması kapsamında;

İddiası ile ilgili olarak yazılı ifadenizin ve iddianızı doğrulayacak bilgi ve belgelerin tebliğ tarihinden itibaren (7) gün içerisinde üç suret olarak ve ayrıca (CD) ortamında Müfettişliğimizin aşağıdaki adresine gönderilmesi konusunda gereğini rica ederiz. 05.09.2010

Ferda [illegible] — Mülkiye Başmüfettişi
Mustafa ÜÇKUYU — Mülkiye Başmüfettişi
Mustafa YAVUZ — Mülkiye Müfettişi
Necat ÖZDEMİROĞLU — Polis Başmüfettişi

Hanefi Avcı, Fethullah cemaatinin devleti ele geçirme planlarını kitabında yazınca, cemaatte bir şok yaşandı. Biraz kendilerine geldikten sonraAvcı, bu kez av olmaya başladı.

Hanefi Avcı'ya 25 Eylül 2010 tarihinde telefonda sordum aleyhindeki kampanyayı... "Cemaatin benim için operasyon başlatacağını biliyordum. Bunlara da hazırlıklıydım" diyor.

Ama hakkında iddialar bitmiyordu. Bunlar arasında Hanefi Avcı'nın, Binbaşı Cem Ersever'le birlikte Halkın Emek Partisi (HEP) Diyarbakır İl Başkanı Vedat Aydın'ı öldürülmesine karıştığı da yer alıyor. Bu bilgiler emekli Binbaşı Zahit Engin'in telefon konuşmalarına dayandırılıyordu. Aslında, Engin telefonların dinlendiğini tahmin ettiği için duyulması gerekenleri telefonda konuşur, karşısındaki konuyu değiştirip dinlemek istemezse, "Yok, duysunlar. Duysunlar diye zaten bunu anlatıyorum. Beni çağırsınlar gidip anlatayım" demeyi de ihmal etmez.

Bismilli Cemil, ertesi gün her şeyi inkâr etti

Zahit Engin, önce Diyarbakır'da, sonra da Ankara'da jandarma istihbarat birimlerinde de görev almış, gözü pek bir subaydı. Emekli Binbaşı Zahit Engin'e, bu iddiaları aramsatıyorum. Şöyle diyor:

"Hanefi Avcı'nın Diyarbakır İstihbarat Şube Müdürlüğü yaptığı dönemde, onların haber elemanı olarak kullandığı Bismilli Cemil, Emniyet'ten kendisine silah ruhsatı verileceğine dair söz almasına rağmen, ruhsat verilmeyince kızmış olacak ki, bize bazı şeyler anlatmak istediğini söyledi. Anlatacağı konular arasında Vedat Aydın'ın öldürülüşüyle ilgili bildikleri, duydukları da yer alıyordu. Böyle önemli bir konunun video kayda alınması gerekiyordu. Kendisine, yapacağı açıklamaların kayda alınacağını söyleyince, ertesi gün notlarını da alıp geleceğini söyledi."

Bismilli Cemil bir türlü gelmeyince akşama doğru, Jandarma'ya getiriliyor. Binbaşı Zahit Engin, "Hani gelip Vedat Aydın cinayetini anlatacaktın?" dediğinde, Bismilli Cemil "Ne Vedat Aydın'ı, ben bir şey bilmiyorum ki" diyor. Binbaşı "Olur mu, dün buraya gelip bazı şeyler anlatmadın mı?" dediğinde şaşıracağı bir cevap daha alıyor:

"Komutanım sizin yanlışınız var. Ne ben Jandarma'ya geldim, ne de size böyle bir şey söyledim."

Ersever ve Yeşil'in tanıklık yapmaları artık mümkün değil

Komutan iyice şaşırır. "Oğlum, notlarını alıp gelecek, biz de söylediklerinin video kaydını yapacaktık. Ne çabuk unuttun?" dediğinde, Bismilli Cemil, yine "Ne kaydı, ne ifadesi komutanım. Ben dün buraya gelmedim" karşılığını veriyordu.

Bismilli Cemil, bunları söylese de, Zahit Binbaşı, yakın arkadaşları Cem Ersever ve "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'dan da, Vedat Aydın cinayeti hakkında bazı şeyler dinlemişti. Şimdi, onları anlatıyor. Cem Ersever öldürüldü. "Yeşil"in yaşayıp yaşamadığı bilinmiyor. Onların artık tanıklık yapması, Zahit Engin'in anlattıklarını doğrulaması mümkün değil. O yüzden, Zahit Engin'in anlatımları ne kadar doğru bilinmez...

Ergenekon soruşturması kapsamında 2009 yılının Şubat ayında Engin ifade vermeye gittiğinde kendisine "gizli tanıklık" önerildi. Bunu şiddetle reddetti. Hanefi Avcı'yı sorduklarında "Dürüst insandır. Benim ellerim ne kadar temizse, Hanefi Avcı'nın elleri de o kadar temizdir. Benim ellerim ne kadar kirliyse, Avcı'nın elleri de o kadar kirlidir. Güneydoğu'ya görev yapanların kaderidir" diyor Avcı hakkında olumsuz bir ifade kullanmıyordu.

Avcı telefonda "Beni zorla götürüyorlar" dedi

Çok geçmiyor. O konuşmamızın üzerinden üç gün geçmişti. Hanefi Avcı'yı bir haber için telefonla aradım. Telefonu açıldı. Ancak, Avcı diğer telefonla konuşuyordu. "Hayır... hayır ben gitmiyorum, zorla götürüyorlar" dediğinde heyecanlandım. Avcı'yı birileri kaçırıyor muydu?

Sürekli, "Hanefi Bey, Hanefi müdürüm, ne oldu, kim zorla götürüyor?" diyordum. Hanefi Bey, nihayet bana cevap verdi. O genelde konuştuğu kişileri tanıyorsa "gardaş" der. "Hayırdır?" dediğimde adeta nefes almadan şunları anlattı:

"Beni zorla İstanbul'a götürüyorlar. Tekrar söylüyorum ben gitmiyorum, zorla götürülüyorum."

"Polis sizi niçin zorla götürsün. Savcılığın talimatı vardır?" dediğimde ise şu karşılığı aldım: "Savcılığın değil, cemaatin talimatı." Açık söylemek gerekirse, bir an ürktüm. Bir Emniyet Müdürü nasıl böyle konuşuyordu? Sordum, "Cemaat talimatı diyorsunuz. Ben mi yanlış anladım..." dediğimde "Hayır doğru anladınız. Bilerek söylüyorum. Yasadışı dinlemelerin ortaya çıkmasını engellemek için, bu olayı kamufle etmek için bana suç uyduruyorlar. 40 yıldır terörle mücadele eden birisini, terör örgütü elemanı diye sorgu için götürüyorlar" dedi. Son derece öfkeli olduğu sesine de yansıyordu.

Gözaltına alınabileceğini tahmin ediyordu. Ne de olsa istihbaratçıydı. O nedenle Adalet, İçişleri Bakanlıkları ile Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na yazdığı dilekçede, "Cemaat planları doğrultusunda beni susturmaya ve bir örgütle irtibatlandırarak asıl hukuksuz dinleme yapanları korumaya yönelik davranış olduğu alenen bellidir" diyor, soruşturmayı kasıtlı yönlendirdiğini belirttiği ve isimlerini verdiği polislerden de davacı olduğunu kaydediyordu.

Yazdığı kitaptan dolayı hakkında "şimdilik" sekiz ayrı soruşturma açılıyordu. Mülkiye Başmüfettişleri Ferda İleri, Mustafa Üçkuyu, Mustafa Yavuz, Polis Başmüfettişi Necat Özdemiroğlu, Avcı hakkında yargı mensuplarını küçük düşürdüğü, emniyet teşkilatını alenen aşağıladığı, gizli kalması gereken bilgileri açıkladığı, terör örgütü mensuplarını övdüğü, mevzuata aykırı dinleme yaptırdığı, bir televizyon ve bir gazeteye açıklama yaptığı gibi konulardan dolayı soruşturma yürütüyordu.

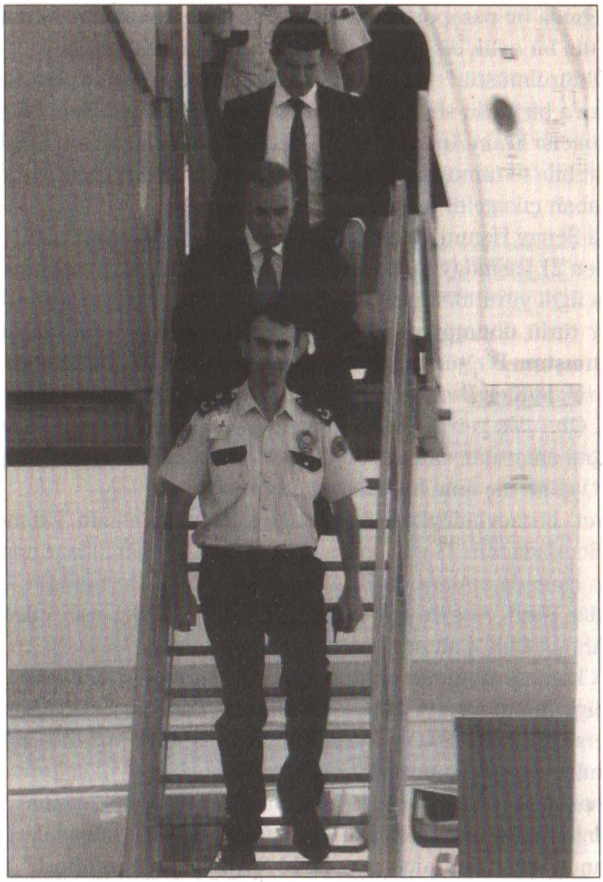
İlginçtir, yıllar önce Hanefi Avcı hakkında MİT'e ait telefonları açıkladığı iddiasıyla hakkında tutuklama kararı verilmişti. Star gazetesinde o dönem birlikte çalıştığımız Adliye muhabirimiz Cemal Doğan, telefonda "Hanefi Avcı hakkında tutuklama kararı verildi. Bugün alabilirler" dedi. Hemen Avcı'yı telefonla aradım. Kendisi hakkında tutuklama kararı verildiğini öğrendiğimi söylediğimde şaşırmıştı. Çünkü böyle bir karardan o ana kadar haberi yoktu. Birkaç saat sonra Avcı, cezaevine götürülüyordu. 20 Şubat 1998'de Avcı "Devletin gizli bilgilerini açıkladığı" iddiasıyla tutuklanıyor, itirazı üzerine 2 Mart 1998'de salıveriliyordu. Salıverme kararının altında ise Abdullah Öcalan'ı idama mahkûm eden mahkeme heyetinin başkanı Turgut Okyay'ın imzası bulunuyordu.

Avcı, Emniyet Genel Müdürlüğü'nden çıkarken gözaltına alınmıştı. Onlar, havaalanına doğru giderken, Emniyet Genel Müdür eski Yardımcısı Emin Arslan'la sohbet ediyoruz. Arslan tutuklandığında, Hanefi Avcı onun için "Ben yaparım, o yapmaz" demişti. Bu kez, aynı şeyleri, Emin Arslan arkadaşı Avcı için söylüyordu. O gerilim anında bile "Cezaevi nöbeti Hanefi'ye gelirse şaşırmam" diyordu.

Emin Arslan şaşırmamıştı. Yıllarını terörle mücadeleye veren Avcı, "Devrimci Karargah" adlı terör örgütüne "bilerek ve isteyerek yardım etmek, soruşturma dosyasının gizliliğini ihlal, yargı görevini yapanları etkileme, terörle mücadelede görev alan kişileri hedef gösterme" suçlamasıyla Cumhuriyet Savcısı'nın karşısındaydı. Avcı, Cumhuriyet Savcısı'na ifade vermedi. "Tutuklanma" istemiyle "mevcutlu" yani polis eşliğinde mahkemeye sevk ediliyordu.

Bu durum mahkeme tutanağında "Şüpheli huzura alındı. Şüphelinin kimlik bilgisinin tespitine geçildi" diye yer alırken, Hâkim Rüstem Eryılmaz soruşturma ve dosya eklerini okudu. Hâkim, "şüpheli" Hanefi Avcı'ya haklarını ve üzerine atılı suçlamaları sıraladı. Hanefi Avcı "Haklarımı ve üzerime atılı suçlamaları anladım. Avukatım Bahtiyar Kurt eşliğinde savunmamı yapacağım" dedi.

Avcı, hâkimin sorduklarını tek tek cevaplandırdı. Kitabı dışındaki iddiaların hiçbir maddi temelinin olmadığını belirtiyor, "Ki-

Kitabıyla ilgili idari ve adli soruşturmalar bir yana, Avcı'nın bir de terör örgütü bağı ortaya atıldı. Dört müfettiş tarafından sorgulandı, gözaltına alındı ve tutuklandı.

tap içeriğinden dolayı insanlar hakkında dava açılması ve insanların suçlanması bu çağda hiç mantıklı değildir" diyordu...

"Hanefi Avcı, Suriye'de öldürüldü" diye haberler geliyordu

Hanefi Avcı cezaevine girdikten sonra hakkında inanılmaz iddialar gündeme getiriliyordu. Suriye'de Abdullah Öcalan'a dönük operasyon için görevlendirildiğinde, örgüt hakkında araştırmalar

yaptığında bu pasaportları kullanmıştı. Arkadaşları hiç unutamaz, Avcı'nın bir aylık bir göreve gidip de bir daha dönmeyişini...

"Öldürülmüştür" deniliyordu. Ancak o kara haberi eşi Şenay Hanım'a bir türlü söyleyemiyorlardı. Eski Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan "Hanefi'den umudu kesmiştik. Öldü diye mevlit bile okutmuştuk. Helvasını bile karıp dağıtmıştık. Ancak o bir sabah çıkageldi" diyor.

Eşi Şenay Hanım ise bu kitap için şunları anlatıyor:

"Ben 21 yaşındayım, çocuklarım küçük. Hanefi, Abdullah Öcalan'la ilgili yürütülen gizli bir operasyon için yurtdışına gitmişti.

Bir türlü dönmüyordu. Artık onun öldüğüne iyice inanmaya başlamıştım. Bir gün lojmana gelen görevliler, 'Müjde, Hanefi Bey yaşıyor' dediler. Beni telefonla birkaç dakikalığına konuşturacaklardı. Ona asla gerçek adını söylemememi, aksi halde öldürülebileceğini anlattılar. Onların söyledikleri kod adıyla eşime hitap ettim. O günü hiç ama hiç unutamıyorum."

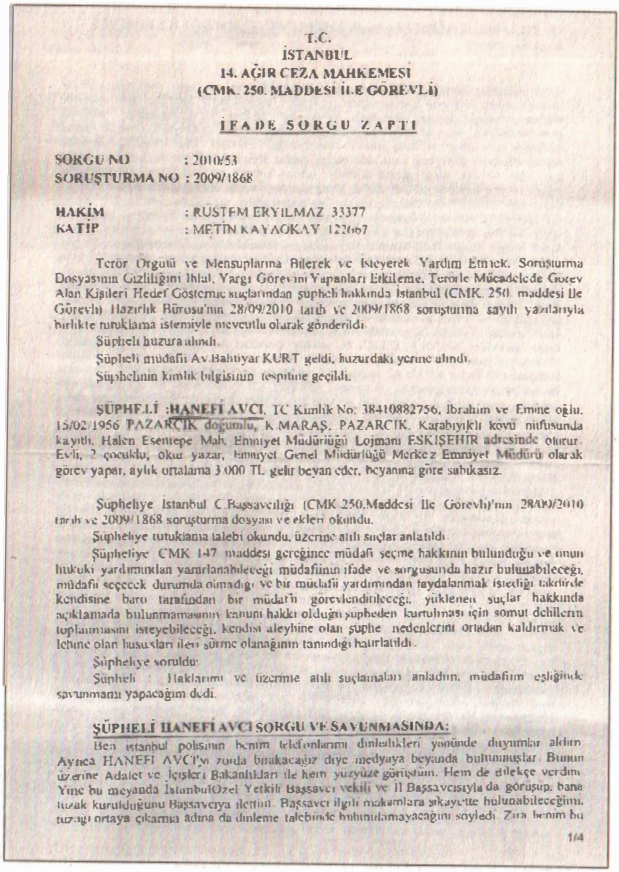
Avcı, cezaevindeyken, boşalttığı makam odasının yanındaki küçük odada tam 28 gün sonra araa yapıldı. Dolabın üzerinde bulunan çantada aralarında Ertuğrul Özkök, Enis Berberoğlu, Uğur Dündar, Fatih Altaylı, emekli Orgeneral Çevik Bir, eski milletvekili Ahmet Özal'a ait ses kasetleri ortaya çıktı.

Bu konuda şüpheler çoktu. Dönemin İstanbul İstihbarat Şube Müdürü Adem Demir, İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun ve yardımcısı Hanefi Avcı'ya "Beni bu adamlardan kurtarın. Bunlar hepimizin başına iş açacak" diye biraz da sesini yükselterek konuşmasını hatırlayanlar hatırladı. Bu kasetlerin o odaya nasıl konulduğuna ilişkin şüphelerini aktarıyorlardı. Bu konuşmaları kim saklamış, eğer ona aitse Avcı gibi "uyanık polis müdürü" nasıl böyle bir hata yapmıştı...

Cezaevinde ilk haftası doluyordu. Avcı istemiyordu ama avukatı tutukluluğun kaldırılması itirazında bulundu. İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi "itirazın reddine, tutukluluğun devamına" kararı verirken, hâkim Yakup Hakan Günay, muhalefet şerhinde "Terör örgütüne yardım etmek suçuna ilişkin olarak dosyada bulunan suç şüphesinin varlığını gösteren olguların kuvvetli olmadığı"nı belirtiyor, Avcı'nın kaçma ihtimali bulunmadığından salıverilmesini öneriyordu.

Bu mektup, TBMM kapısından çevrildi

Hanefi Avcı, cezaevinde boş durmuyor, yeni bir kitap çalışma-

T.C.
İSTANBUL
14. AĞIR CEZA MAHKEMESİ
(CMK. 250. MADDESİ İLE GÖREVLİ)

İFADE SORGU ZAPTI

SORGU NO : 2010/53
SORUŞTURMA NO : 2009/1868

HAKİM : RÜSTEM ERYILMAZ 33377
KATİP : METİN KAYAOKAY 122667

Terör Örgütü ve Mensuplarına Bilerek ve İsteyerek Yardım Etmek, Soruşturma Dosyasının Gizliliğini İhlal, Yargı Görevini Yapanları Etkileme, Teröle Mücadelede Görev Alan Kişileri Hedef Gösterme suçlarından şüpheli hakkında İstanbul (CMK. 250. maddesi ile Görevli) Hazırlık Bürosu'nun 28/09/2010 tarih ve 2009/1868 soruşturma sayılı yazılarıyla birlikte tutuklama istemiyle mevcutlu olarak gönderildi.

Şüpheli huzura alındı.

Şüpheli müdafii Av.Bahtiyar KURT geldi, huzurdaki yerine alındı.

Şüphelinin kimlik bilgisinin tespitine geçildi.

ŞÜPHELİ :HANEFİ AVCI, TC Kimlik No: 38410882756, İbrahim ve Emine oğlu, 15/02/1956 PAZARCIK doğumlu, K.MARAŞ, PAZARCIK, Karabıyıklı köyü nüfusunda kayıtlı, Halen Esentepe Mah. Emniyet Müdürlüğü Lojmanı ESKİŞEHİR adresinde oturur. Evli, 2 çocuklu, okur yazar, Emniyet Genel Müdürlüğü Merkez Emniyet Müdürü olarak görev yapar, aylık ortalama 3.000 TL. gelir beyan eder, beyanına göre sabıkasız.

Şüpheliye İstanbul C.Başsavcılığı (CMK.250.Maddesi İle Görevli)'nın 28/09/2010 tarih ve 2009/1868 soruşturma dosyası ve ekleri okundu.

Şüpheliye tutuklama talebi okundu, üzerine atılı suçlar anlatıldı.

Şüpheliye CMK 147 maddesi gereğince müdafi seçme hakkının bulunduğu ve onun hukuki yardımından yararlanabileceği müdafiinin ifade ve sorgusunda hazır bulunabileceği, müdafii seçecek durumda olmadığı ve bir müdafii yardımından faydalanmak istediği takdirde kendisine baro tarafından bir müdafi görevlendirileceği, yüklenen suçlar hakkında açıklamada bulunmamasının kanuni hakkı olduğu,şüpheden kurtulması için somut delillerin toplanmasını isteyebileceği, kendisi aleyhine olan şüphe nedenlerini ortadan kaldırmak ve lehine olan hususları ileri sürme olanağının tanındığı hatırlatıldı.

Şüpheliye soruldu:

Şüpheli : Haklarımı ve üzerime atılı suçlamaları anladım, müdafiim eşliğinde savunmamı yapacağım dedi.

ŞÜPHELİ HANEFİ AVCI SORGU VE SAVUNMASINDA:

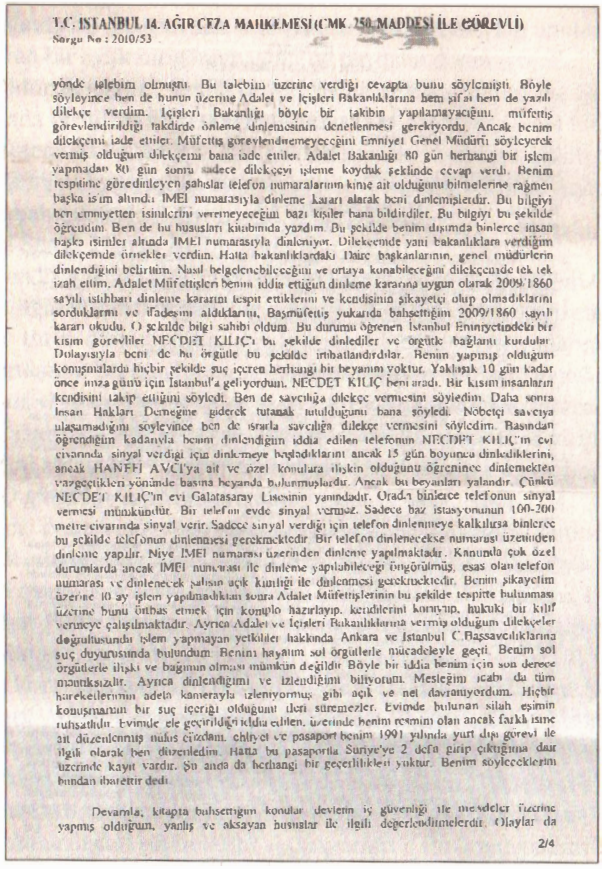
Ben İstanbul polisinin benim telefonlarımı dinlediklerini yönünde duyumlar aldım. Ayrıca HANEFİ AVCI'yı zorla bırakacağız diye medyaya beyanda bulunmuşlar. Bunun üzerine Adalet ve İçişleri Bakanlıkları ile hem yüzyüze görüştüm. Hem de dilekçe verdim. Yine bu meyanda İstanbulÖzel Yetkili Başsavcı vekili ve İl Başsavcısıyla da görüşüp, bana tuzak kurulduğunu Başsavcıya iletiniz. Başsavcı ilgili makamlara şikayette bulunabileceğimi, tuzağı ortaya çıkarma adına da dinleme talebinde bulunulamayacağını söyledi. Zira benim bu

1/4

34 yıllık polis müdürü Hanefi Avcı, terör örgütüne yardım suçlamasıyla hâkim karşısındaydı.

sı yapıyordu. Bu yetmiyor, haksızlığa uğradığını gerekçe gösterip aralarında valiler, emniyet müdürleri, Cumhuriyet Başsavcıları, savcılar, hâkimler, üst düzey bürokratlar ve de milletvekillerine gönderilmek üzere bir mektup kaleme alıyordu.

Avcı'nın el yazısıyla yazdığı "Saygıdeğer beyefendi" diye başlayan bir sayfalık mektubu, Silivri 4 No.lu L Tipi Cezaevi Mektup Okuma Komisyonu tarafından incelendi ve gönderilmesine izin verildi. Avcı'nın mektubu çoğaltıldı ve gönderilmeye başlandı. Ancak, kargoyla TBMM'ye gelen mektuplar "alamayız" denilip geri çevriliyordu.

T.C. İSTANBUL 14. AĞIR CEZA MAHKEMESİ (CMK. 250. MADDESİ İLE GÖREVLİ)
Sorgu No : 2010/53

yönde talebim olmuştu. Bu talebim üzerine verdiği cevapta bunu söylemişti. Böyle söyleyince ben de hunun üzerine Adalet ve İçişleri Bakanlıklarına hem şifai hem de yazılı dilekçe verdim. İçişleri Bakanlığı böyle bir takibin yapılamayacağını, müfettiş görevlendirildiği takdirde önleme dinlemesinin denetlenmesi gerekiyordu. Ancak benim dilekçelerim iade etmiş. Müfettiş görevlendirmeyeceğini Emniyet Genel Müdürü söyleyerek vermiş olduğum dilekçemi bana iade etmiş. Adalet Bakanlığı 80 gün herhangi bir işlem yapmadan 80 gün sonra sadece dilekçeyi işleme koyduk şeklinde cevap verdi. Benim tespitine görevlendirilen şahıslar telefon numaralarının kime ait olduğunu bilmelerine rağmen başka isim altında IMEI numarasıyla dinleme kararı alarak beni dinlemişlerdir. Bu bilgiyi ben emniyetten istediklerini vermeyeceğim bazı kişiler bana bildirdiler. Bu bilgiyi bu şekilde öğrendim. Ben de bu hususları kitabımda yazdım. Bu şekilde benim dışımda binlerce insan başka isimler altında IMEI numarasıyla dinleniyor. Dilekçemde yani bakanlıkları verdiğim dilekçemde örnekler verdim. Hatta bakanlıklardaki Daire başkanlarının, genel müdürlerin dinlendiğini belirttim. Nasıl belgelendirileceğini ve ortaya konabileceğini dilekçemde tek tek izah ettim. Adalet Müfettişleri benim iddia ettiğim dinleme kararına uygun olarak 2009/1860 sayılı istihbari dinleme kararını tespit ettiklerini ve kendisinin şikayetçi olup olmadıklarını sorduklarını ve ifadesini aldıklarını, Başmüfettiş yukarıda bahsettiğim 2009/1860 sayılı kararı okudu. O şekilde bilgi sahibi oldum. Bu durumu öğrenen İstanbul Emniyetindeki bir kısım görevliler NECDET KILIÇ'ı bu şekilde dinlediler ve örgütle bağlantı kurdular. Dolayısıyla beni de bu örgütle bu şekilde irtibatlandırdılar. Benim yapmış olduğum konuşmalarda hiçbir şekilde suç içeren herhangi bir beyanım yoktur. Yaklaşık 10 gün kadar önce imza günü için İstanbul'a geliyordum. NECDET KILIÇ beni aradı. Bir kısım insanların kendisini takip ettiğini söyledi. Ben de savcılığa dilekçe vermesini söyledim. Daha sonra İnsan Hakları Derneğine giderek tutanak tutulduğunu bana söyledi. Nöbetçi savcıya ulaşamadığını söylemişti ben de ısrarla savcılığa dilekçe vermesini söyledim. Basından öğrendiğim kadarıyla benim dinlendiğim iddia edilen telefonun NECDET KILIÇ'ın evi civarında sinyal verdiği için dinlemeye başladıklarını ancak 15 gün boyunca dinlediklerini, ancak HANEFİ AVCI'ya ait ve özel konulara ilişkin olduğunu öğrenince dinlemekten vazgeçtiklerini yönünde basına beyanda bulunmuşlardır. Ancak bu beyanları yalandır. Çünkü NECDET KILIÇ'ın evi Galatasaray Lisesinin yanındadır. Oradaki binlerce telefonun sinyal vermesi mümkündür. Bir telefon evde sinyal vermez. Sadece bazı istasyonunun 100-200 metre civarında sinyal verir. Sadece sinyal verdiği için telefon dinlenmeye kalkılırsa binlerce bu şekilde telefonun dinlenmesi gerekmektedir. Bir telefon dinlenecekse numarası üzerinden dinleme yapılır. Niye IMEI numarası üzerinden dinleme yapılmaktadır. Kanunda çok özel durumlarda ancak IMEI numarası ile dinleme yapılabileceği öngörülmüş, esas olan telefon numarası ve dinlenecek şahsın açık kimliği ile dinlenmesi gerekmektedir. Benim şikayetim üzerine 10 ay işlem yapılmadıktan sonra Adalet Müfettişlerinin bu şekilde tespitte bulunması üzerine bunu örtbas etmek için komplo hazırlayıp, kendilerini kanıtlayıp, hukuki bir kılıf vermeye çalışılmaktadır. Ayrıca Adalet ve İçişleri Bakanlıklarına vermiş olduğum dilekçeler doğrultusunda işlem yapmayan yetkililer hakkında Ankara ve İstanbul C.Başsavcılıklarına suç duyurusunda bulundum. Benimi hayatım sol örgütlerle mücadeleyle geçti. Benim sol örgütlerle ilişki ve bağımın olması mümkün değildir. Böyle bir iddia benim için son derece manasızdır. Ayrıca dinlendiğimi ve izlendiğimi biliyorum. Mesleğim icabı da tüm hareketlerimin adeta kameraylamış gibi açık ve net davranıyordum. Hiçbir konuşmamın bir suç içeriği olduğunu ileri süremezler. Evimde bulunan silah eşimin ruhsatlıdır. Evimde ele geçirildiği iddia edilen, üzerinde benim resmim olan ancak farklı isme ait düzenlenmiş nüfus cüzdanı, ehliyet ve pasaport benim 1991 yılında yurt dışı görevi ile ilgili olarak ben düzenledim. Hatta bu pasaportla Suriye'ye 2 defa girip çıktığımı dair üzerinde kayıt vardır. Şu anda da herhangi bir geçerlilikleri yoktur. Benim söylediklerim bundan ibarettir dedi.

Devamla; kitapta bahsettiğim konular devletin iç güvenliği ile meseleler üzerine yapmış olduğum, yanlış ve aksayan hususlar ile ilgili değerlendirmelerdir. Olaylar da

2/4

Hanefi Avcı, evinde bulunan ve başkası adına düzenlenmiş pasaportların yurtdışı görev amaçlı olduğunu anlattı.

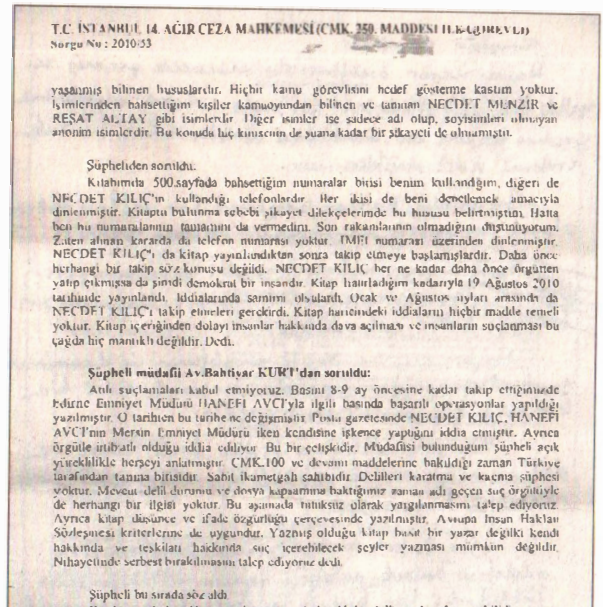
Avcı o mektubunda şunları yazıyordu:

"Hayatı terör örgütleriyle mücadelede geçmiş 34 yıllık bir polis müdürünü bir anda sol terör örgütlerine yardım yapan bir kişiye dönüştürebilen hukuk sistemi adil değildir.

Bu anlayış herkesi, her zaman her suçtan haksız olarak suçlayabilir, damgalayabilir, mahkûm edebilir.

Her türlü özgürlüklerin teminatı ve masumiyetin güvencesi olması gereken adalet organları korkularımızın kaynağı haline gelmemelidir.

Hiçbir kişi ve örgüte mesleğimin ve kanunların yasak ettiği yar-

T.C. İSTANBUL 14. AĞIR CEZA MAHKEMESİ (CMK. 250. MADDESİ ILE GÖREVLİ)
Sorgu No : 2010/53

yaşanmış bilinen hususlardır. Hiçbir kamu görevlisini hedef gösterme kastım yoktur. İşimlerinden bahsettiğim kişiler kamuoyundan bilinen ve tanınan NECDET MENZİR ve REŞAT ALTAY gibi isimlerdir. Diğer isimler ise sadece adı olup, soyisimleri olmayan anonim isimlerdir. Bu konuda hiç kimsenin de yuana kadar bir şikayeti de olmamıştır.

Şüpheliden sorulduğu;

Kitabımda 500.sayfada bahsettiğim numaralar birisi benim kullandığım, diğeri de NECDET KILIÇ'ın kullandığı telefonlardır. Her ikisi de beni denetlemek amacıyla dinlenmiştir. Kitapta bulunma sebebi şikayet dilekçelerimde bu hususu belirtmiştim. Hatta ben bu numaralarının tanıtımını da vermedim. Son rakamlarının olmadığını düşünüyorum. Zaten alınan kararda da telefon numarası yoktur. IMEI numarası üzerinden dinlenmiştir. NECDET KILIÇ'ı da kitap yayınlandıktan sonra takip etmeye başlamışlardır. Daha önce herhangi bir takip söz konusu değildi. NECDET KILIÇ her ne kadar daha önce örgütten yatıp çıkmışsa da şimdi demokrat bir insandır. Kitap hazırladığım kadarıyla 19 Ağustos 2010 tarihinde yayınlandı. İddialarında samimi olsalardı, Ocak ve Ağustos ayları arasında da NECDET KILIÇ'ı takip etmeleri gerekirdi. Kitap hakkındaki iddiaları hiçbir madde temeli yoktur. Kitap içeriğinden dolayı insanlar hakkında dava açılması ve insanların suçlanması bu çağda hiç mantıklı değildir. Dedi.

Şüpheli müdafii Av.Bahtiyar KUKT'dan sorulduğu:

Atılı suçlamaları kabul etmiyoruz. Basını 8-9 ay öncesine kadar takip ettiğimizde Edirne Emniyet Müdürü HANEFİ AVCI'yla ilgili basında başarılı operasyonlar yapıldığı yazılmıştır. O tarihten bu tarihe ne değişmiştir. Posta gazetesinde NECDET KILIÇ, HANEFİ AVCI'nın Mersin Emniyet Müdürü iken kendisine işkence yaptığını iddia etmiştir. Ayrıca örgütle irtibatlı olduğu iddia ediliyor. Bu bir çelişkidir. Müdafiisi bulunduğum şüpheli açık yürekliklle herşeyi anlatmıştır. CMK.100 ve devamı maddelerine bakıldığı zaman Türkiye tarafından tanınmış birisidir. Sabit ikametgah sahibidir. Delilleri karatma ve kaçma şüphesi yoktur. Mevcut delil durumu ve dosya kapsamına baktığımız zaman adı geçen suç örgütüyle de herhangi bir ilgisi yoktur. Bu aşamada tutuksuz olarak yargılanmasını talep ediyoruz. Ayrıca kitap düşünce ve ifade özgürlüğü çerçevesinde yazılmıştır. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi kriterlerine de uygundur. Yazmış olduğu kitap basıl bir yazar değilki kendi hakkında ve teşkilatı hakkında suç içerebilecek şeyler yazması mümkün değildir. Nihayetinde serbest bırakılmasını talep ediyoruz dedi.

Şüpheli bu sırada söz aldı

Bu kitap Ankara'da yayınlanmıştı. Ankara'daki Adli makamlar yetkilidir. ayrıca Ankara'daki savcıya kitapla ilgili ifade verdim. Dedi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

Şüpheliye yüklenen suçların niteliği, eleyine mevcut delil durumu, yüklenen suçları işlediğine dair kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren olguların bulunduğu, yüklenen bir kısım suçların CMK 100/3-a maddesinde sayılan suçlardan bulunmasına, delillerin tam olarak toplanmamış olması, şüphelinin konumu itibariyle bir kısım delilleri yok etme, gizleme veya değiştirme varlığı gözönüne alınarak şüpheli HANEFİ AVCI'nın Terör Örgütü ve Mensuplarına Bilerek ve İsteyerek Yardım Etmek, Soruşturma Dosyasının Gizliliğini İhlal, Yargı Görevini Yapanları Etkileme, Terörle Mücadelede Görev Alan Kişileri Hedef Gösterme suçlarından CMK.100 ve devamı maddeleri gereğince **TUTUKLANMASINA**,

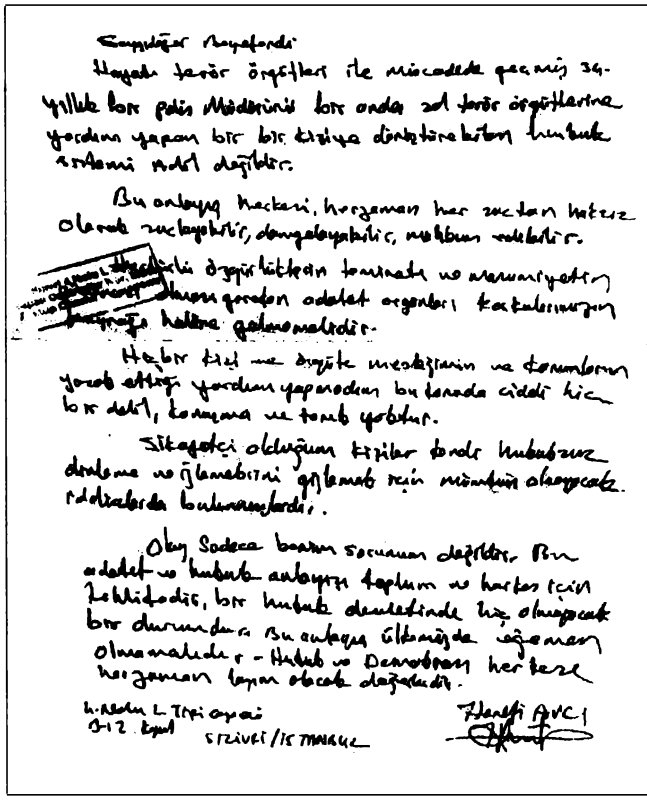
Şüpheli hakkında yeter kadar tutukluna müzekkeresi çıkartılmasına

Şüphelinin tutuklandığının C.Başsavcılığı (CMK.250 Maddesi ile Görevli)'nca yakınlarına bildirilmesine

3/4

Avcı, 28 Eylül'de tutuklanıyor, Silivri F Tipi Cezaevi'ne gönderiliyordu.

dımı yapmadım. Bu konuda ciddi hiçbir delil, konuşma ve tanık yoktur. Şikâyetçi olduğum kişiler, kendi hukuksuz dinleme ve izlemelerini gizlemek için mümkün olmayacak iddialarda bulunmuşlardır. Olay sadece benim sorunum değildir. Bu adalet ve hukuk anlayışı toplum ve herkes için tehlikedir, bir hukuk devletinde hiç olmayacak bir durumdur. Bu anlayış ülkemizde egemen olmamalıdır. Hukuk ve demokrasi herkese her zaman lazım olacak değerlerdir."

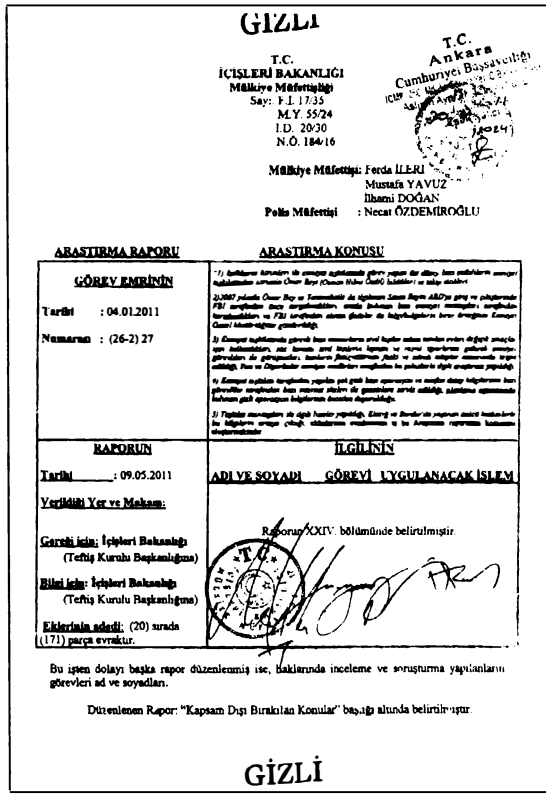

Hanefi Avcı el yazısı mektubunda "hukuk ve demokrasi her zaman lazım olacak değerlerdir" diyor ve yasadışı dinlemelere dikkat çekiyordu.

Görevdeki Emniyet Müdürleri aynı şeyi söylüyor: Böyle bir yapı yok!

Hanefi Avcı, kitabında, "Emniyet Teşkilatı bünyesinde cemaat yapılanmasının bulunduğunu, kadrolaşılarak bir suç örgütü oluşturulduğunu, hukuka aykırı eylem ve operasyon yapıldığı, bazı kişiler hakkında komplolar düzenlendiğini" çekinmeden, korkmadan yazdı.

O cezaevine gönderilirken Mülkiye Başmüfettişi Ferda İleri, Mülkiye müfettişleri Mustafa Yavuz, İlhami Doğan ve Polis Müfet-

GİZLİ

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Mülkiye Müfettişliği
Say: F.İ. 17/35
M.Y. 55/24
İ.D. 20/30
N.Ö. 184/16

T.C.
Ankara
Cumhuriyet Başsavcılığı

Mülkiye Müfettişi: Ferda İLERİ
Mustafa YAVUZ
İlhami DOĞAN
Polis Müfettişi : Necat ÖZDEMİROĞLU

ARAŞTIRMA RAPORU

GÖREV EMRİNİN

Tarihi : 04.01.2011

Numarası : (26-2) 27

ARAŞTIRMA KONUSU

RAPORUN

Tarihi : 09.05.2011

Verildiği Yer ve Makam:

Gereği için: İçişleri Bakanlığı
(Teftiş Kurulu Başkanlığına)

Bilgi için: İçişleri Bakanlığı
(Teftiş Kurulu Başkanlığına)

Eklerinin adedi: (20) sırada
(171) parça evraktır.

İLGİLİNİN

ADI VE SOYADI GÖREVİ UYGULANACAK İŞLEM

Raporun XXIV. bölümünde belirtilmiştir.

Bu işten dolayı başka rapor düzenlenmiş ise, bakılarında inceleme ve soruşturma yapılanların görevleri ad ve soyadları.

Düzenlenen Rapor: "Kapsam Dışı Bırakılan Konular" başlığı altında belirtilmiştir.

GİZLİ

Hanefi Avcı'nın kitabından sonra Emniyet'te üst düzey yöneticilere "Emniyet'te Fethullahçı yapılanma konusunda bildiklerinizi anlatınız" sorusu yöneltildi.

tişi Necat Özdemiroğlu, Avcı'nın kitabında öne sürdüğü konuları araştırmak-soruşturmakla görevlendirildi. İfadelere başvurulduğu 2011 yılının Mayıs ayında genel müdür yardımcılığı görevinde bulunan Mustafa Doğan Kılıç, Mehmet Tokgöz, Ahmet Pek, Teftiş Kurulu Başkanı Ahmet Yanç, İstihbarat Başkanı Ömer Altıparmak, Asayiş Dairesi Başkanı Hüseyin Özalp, aktif görevde olan 30 daire başkanı, sanki Emniyet'teki yapılanmayı ilk kez duyuyorlarmış gibi "Fethullahçı bir yapılanma olsa mutlaka duyardık" dediler. Aynı soruyu dönemin İstanbul, Ankara, İzmir Emniyet müdürlerine de sordular. Önce onların söylediklerini okuyalım:

İstanbul Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın (17 Aralık 2013

operasyonundan sonra görevden alındı): Hanefi Avcı'nın kitabında iddia edilen Emniyet'te bir suç örgütü oluşturulduğu, hukuka aykırı bazı operasyon ve eylemler yapıldığı, hatta bazı kişi ve görevliler hakkında komplolar düzenlendiği iddialarıyla ilgili halen müdürlüğünü yaptığım İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü'nde ve gerekse daha önce görev yaptığım genel müdürlük birimlerinde ve diğer il emniyet müdürlüklerinde tarafıma intikal eden herhangi bir olay, bilgi ve belge bulunmamaktadır.

Ankara Emniyet Müdürü Zeki Çatalkaya (Halen Emniyet Genel Müdür Yardımcısı): 10 yılı Emniyet müdürlüğü olmak üzere 35 yıldır Emniyet'te görev yapıyorum. Fethullah Gülen cemaatinin Emniyet Teşkilatı içerisindeki yapılanması iddiası ile söyleyeceklerim şunlardır: Müdürlüğüm ve öncesinde cemaat yapılanmasına ilişkin herhangi bir bilgi, bulgu veya ihbara rastlamadım. Bu konularda adli ve idari soruşturma da yapılmıştır. Cemaat yapılanması olsaydı mutlaka benim bilgim olurdu ve gerekli işlemleri yapardım. Diğer yandan birimlerdeki personeller, bizzat benim emir ve talimatlarım doğrultusunda liyakat, çalışkanlık ve başarılı olmak kıstasları göz önüne alınarak görevlendirilmiştir. Bugüne kadar herhangi bir cemaat mensubundan ne telkin ne de tavsiyede bulunulmuştur. Şayet yasal hiyerarşik yapının dışında bir yapının varlığını hissetsem, yasal işlem yaptırırdım.

İzmir Emniyet Müdürü Ercüment Yılmaz (Halen Merkez Emniyet Müdürü): 10 yılı il emniyet müdürlüğü olmak üzere 33 yıldır Emniyet'te görev yapıyorum. Fethullah Gülen cemaatinin Emniyet Teşkilatı içerisindeki yapılanması iddialarıyla ilgili bazı şeyler söyleyebilmek için elinizde somut veriler olması gerekir. Böyle veriler benim elimde yok. Bu konularda bana şikâyet ve ihbar da gelmemiştir. Yine adli ve idari açıdan tahkikat geçirilip ceza alan personel bulunmamaktadır. Cemaatleşme konusunda somut hiçbir şeye rastlamadım. Yapılanma olduğunu öğrenseydim yasal gereğini yapardım. Kitapta öne sürülen, illegal telefon dinlemeleri olmadı, bana herhangi bir ihbar veya şikâyet de gelmedi. İstihbarat faaliyetleri kapsamında elde edilen verilerin ya da kayıtların yasadışı yollarla ilgisiz kişilere sızdırıldığı iddiası da doğru değildir. Sonuç olarak dile getirilen iddialar doğru değildir.

Genel Müdür Yardımcısı M. Doğan Kılıç: Emniyete, cemaatin hâkim olduğu iddiaları hayal mahsulüdür.

Genel Müdür Yardımcısı Mustafa İlhan: Bu konuda söyleyecek hiçbir şey yoktur.

Genel Müdür Yardımcısı Osman Karakuş: "Emniyeti falancalar ele geçirdi" iddialarına karşın beni 40 yıldır kimse ele geçiremedi.

Genel Müdür Yardımcısı Ahmet Pek: Avcı'nın kitabı, ülkemizin

arınma operasyonu olan Ergenekon operasyonunu şaibe altında bırakmak ve küçük göstermek gibi amaçlar taşıyor. İddialar ise hayal mahsulüdür.

Teftiş Kurulu Başkanı Ahmet Yanç: Cemaat mensubu olduğu gerekçesiyle kimse hakkında soruşturma açılmadı.

Personel Daire Başkanı Muammer Buçak: Ben, kadrolaşmanın en zor olacağı kurumun Emniyet Teşkilatı olacağını düşünüyorum. Şu anda 1.167 Birinci Sınıf emniyet müdürü bulunuyor. Birinci sınıf görevlere sadece bu kişiler arasında atama yapılabilir.

Arşiv Dairesi Başkanı Eyüp Şahin: Emniyette bir cemaat yapılanmasının olabileceğine ihtimal vermiyorum.

Bilgi İşlem Dairesi Başkanı Metin Tanış: Hanefi Avcı'nın kitabında yer alan iddialar bizim teşkilatımızda dedikodu nevinden her zaman konuşulur.

Eğitim Dairesi Başkanı Mustafa Çankal: Ne hikmetse birileri ya görevden alınacağı, emekliye ayrılacağı ya da adli ve idari yönden başına bir şey geleceklerini hissettikleri anda böyle bir yola tevessül ediyorlar.

Güvenlik Dairesi Başkanı İsmail Baş: Kendisini Fethullahçı olarak tanıtan bir meslek mensubu görmedim.

Ana Komuta K. Dairesi Başkanı Müslüm Sayli: Emniyet Teşkilatında cemaat yapılanmasının olduğu her zaman dile getirilmiştir. Ancak, böyle bir oluşum ve gruplaşmaya rastlamadım.

Dış İlişkiler Dairesi Başkanı Adem Özçetin: Teşkilattaki cemaat yapılanmasına ilişkin iddiaları ben de zaman zaman medyadan duyuyorum. Bu konuda özel bir çalışmam yoktur.

Havacılık Dairesi Başkanı Hüseyin Başak: Cemaatin, Emniyeti ele geçirdiği gibi hususlar zaman zaman medyatik olarak ortaya çıkar. Kitaptaki iddialara katılmıyorum.

1. Hukuk Müşaviri Hakan Özdöl: Cemaat yapılanmasına ilişkin benim şahsi bir tespit ve bilgim yok. Tecrübelerim, kendi bilgim ve görgüme göre kitaptaki iddialar doğru değil.

Koruma Daire Başkanı Hüseyin Tunçoğlu: Kitapta iddia edilen hususlar bana göre tamamen uydurma bir senaryodur.

Strateji Dairesi Başkanı Şevket Taşdelen: Cemaat yapılanması olsaydı dikkatimi çekerdi. Cemaat ile ilgili onları koruyucu yönde ya da aleyhlerinde olacak şekilde herhangi bir telkinatta ve talepte bulunulmadı.

İnterpol Dairesi Başkanı Süleyman Işıldar: Hanefi Avcı'nın kitabındaki iddialar, benim görev yaptığım birimler itibariyle doğru değildir.

Sağlık Dairesi Başkanı Halim Dural: Başkanlık bünyesinde

cemaate dayalı ya da ideolojik bir yapılanma kesinlikle yoktur.

İnşaat Dairesi Başkanı Can Başar: Ben, teşkilatta böyle bir yapılanmanın olup olmadığı konusunda bilgi sahibi değilim.

Özel Harekât Dairesi Başkanı C.Cemil Yurtseven: Özel Harekâtta bir cemaatleşmeye yahut ideolojik bir yapılanmaya rastladım.

Pasaport Dairesi Başkanı H.Turgut Yıldız: 27 yıldır bu meslekteyim. Emniyette cemaatleşme diye böyle bir şey görmedim ve böyle bir şey olamaz.

Özel Güvenlik Dairesi Başkanı Fettah Ünsal: Cemaat üyesi bir kişi tanımadım.

Tanık Koruma Daire Başkanı Ali Uzuner: "Ben Fethullahçıyım" diyen hiçbir kimseye rastlamadım.

Trafik Daire Başkanı Nevzat Önder: Cemaatin faaliyeti olduğuna dair gözlemim, bilgim, tespitim olmadı.

Kriminal Daire Başkanı Seyit Demirci: Kitaptaki iddiaları ispatlamak Hanefi Avcı'ya düşer.

Terörle Mücadele Dairesi Başkanı Yüksel Babal: Emniyeti, dışardan birilerinin sevk ve idare etmesi mümkün değildir.

İstihbarat Daire Başkanı Ömer Altıparmak: Cemaat yapılanmasına yahut herhangi bir ideolojik gruplaşmaya rastlamadım.

İkmal Dairesi Başkanı Feridun Taşçı: Toplumda insanlar birilerine sempati duyabilirler. Önemli olan bunu göreve yansıtmamaktır.

Haberleşme Dairesi Başkanı Nizamettin Acar: Hanefi Avcı'yı dürüst bir müdür olarak biliyordum. Kitabından sonra bende tereddütler oluştu.

Yabancılar Dairesi Başkanı Yahya Bilgiç: Fethullah Gülen'e yeşil pasaport verirken işlemleri uzadı. Bu konuda bize telkinde bulunan da olmadı.

Emin Arslan: Fethullahçıların faaliyetini bilmeyen yoktur

Aynı müfettişler, eski emniyet genel müdür yardımcılarından Emin Arslan'a, Celal Uzunkaya'ya ve eski İstihbarat Dairesi Başkanı'na da aynı soruyu yöneltti. Emeklilerin söyledikleri, görevde bulunanlardan alabildiğine farklıydı. İşte onların söyledikleri:

Emin Arslan (Eski Emniyet Genel Müdür Yardımcısı): Meslekte 40 yılımı bitirip emekliye ayrıldım. Daha önce İstihbarat Dairesi Başkanlığı, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanlığı görevlerinde bulundum.

Emniyet ve devlet kurumlarında bir cemaat isminin arkasına gizlenmiş çetenin faaliyetlerini görmeyen, bilmeyen yoktur. Ancak söylemeyen veya söylemekten çekinen çoktur. Polis ve devletin bazı kilit kurumlarında bir çete her gün gücünü artırarak mevzii kazanmaktadır. Bu çete, sadece kendileri için tehlike yaratacak olan bürokrat, iş adamları ve benzer kişileri değil, gelecekte isteklerine uymayacak ve yöneticilere gerçek bilgileri verecek bürokratları da değişik gerekçelerle tasfiye ediyor. Tüm bu anlattıklarım polis ve adliye içinde ve devletin diğer kurumlarında yerleşmiş bir organizasyonun koordine ettiği çalışmalardır.

Celal Uzunkaya: Rejisörü, yönetmeni, kameramanı aynı

Celal Uzunkaya (Eski Emniyet Genel Müdür Yardımcısı): Benim kanaatim odur ki, bu yapının bazı mensupları gerek Emniyet teşkilatı ve gerekse diğer kurum ve kuruluşlarda kendilerine açıkça karşı çıkan ve engel oluşturan kişi ve unsurları bir takım metotlarla (isimsiz ihbar mektupları, hukuksuz iletişim dinlemeleri, özel hayatın gizliliğinin ifşası ve ticari ilişkileri vb. kullanarak) sindirmeye, yıldırmaya, itibarsızlaştırmaya ve yalnızlaştırmaya yönelik her türlü yol ve yöntemi denediği gibi kendi tasarruflarını ve taleplerini kabul ettirmede engel gördükleri kişileri de bertaraf etmede hiçbir beis görmemektedirler.

Ben de bu ifade ettiğim hedefler arasında görülmüş olacağım ki benimle ilişkilendirdikleri bir senaryoyu halk tabiriyle "bir taşla iki kuş vurarak" hayata geçirmişlerdir. Bizimle ilgili haberleri manşet yaptıranlar ile bu senaryonun yazarı, rejisörü, ışıkçısı, kameramanı ve yönetmeni hep aynı yapının mensubudurlar.

Söz konusu cemaatin her bakanlıkta ve bakanlığın merkez ve taşra kuruluşlarında sıralı-sorumlu yöneticisi (şûra yöneticisi, şûra üyesi, imam ve benzeri) bulunmakta ve bu kişiler o kurumun veya en alt düzeyde de olsa birimin bir nevi "gölge müdürü, başkanı ve amiri gibi" davranmaktadırlar. Tanınmakla birlikte Emniyet Teşkilatının da bu cemaate mensup en üst düzey yetkilisinin Ankara-Maltepe'de bulunan bir şahıs olduğuna dair iddiaları hep duymuşumdur."

Sabri Uzun: "Bunlar, bakanı aldırdı, tasarıyı engelledi"

Sabri Uzun (Eski İstihbarat Dairesi Başkanı): 1997 yılından bu yana Emniyet Genel Müdürlüğü merkez teşkilatında görev yap-

maya başlayan Sabri Uzun, un uzun süreli İstihbarat Dairesi Başkanlığı yaptı. 2013 yılında emekliye ayrıldı. Uzun, Fethulahçı yapılanmayı şu çarpıcı örnekle anlattı:

"2 Nisan 2007 tarihinde, Adalet Bakanı Cemil Çiçek bir gazetenin yazarına yaptığı açıklamada, bakanın 'cemaat isen cemaatliğini bil kardeşim', 'cemaatçi polisler var', 'cemaatçi savcılar var' dedi. Bundan sonra bu cemaatçi polisler, savcılar kimdir diye gördüğüm polislere, hakim ve savcılara sordum.

Sayın Cemil Çiçek'in bu açıklamasından üç gün sonra aynı gazeteye röportaj veren bir cemaat üyesi, sayın bakanı kastederek 'O, Terörle Mücadele Kanunu'nda değişiklik yaparak silahlı ve silahsız terör örgütü tanımını getirmek istedi. Biz de bazı bakan ve milletvekillerine ulaşarak bakanın bu arzusuna mani olduk' diye açıklama yaptı.

Hem cemaat üyesi kişinin açıklaması, hem Terörle Mücadele Kanunu'nda amaçlanan değişikliklerin gerçekleştirilememesi, hem de sayın Cemil Çiçek'in kısa bir süre sonra görevden alınması, bu cemaatin siyasi yaptırım gücünün olduğunu gösteriyor. Devlet kademesindeki yetkililerin benim bildiklerimden de fazla bilgiye sahip olduklarını gördüm. Bende de bu cemaatle ilgili biriki kitap yazacak şahsen edindiğim bilgi var. Ancak, cemaatle ilgili benden kimse bilgi istemedi."

Emniyet'te "Fethullahçı yapılanma" raporu 1999 yılında yazıldığı dönemde, "Tele-kulak" skandalı patlamıştı. O günlerde "Telekulak skandalını örtmek için Fethullah Raporu uyduruldu" iddiaları gündeme getirildi. Değişen bir şey olmuyordu. 2010 yılında da Hanefi Avcı kitap yazıp, Emniyet'te cemaatleşmeyi ortaya koydu. İşte bu kez de "Hanefi Avcı, yasadışı örgütle ilişkisinin ortaya çıkacağını biliyordu. Onu örtmek için apar-topar cemaatle ilgili kitap yazdı" iddiaları gündeme getiriliyordu. Yani değişen bir şey yoktu.

İşte, gelinen nokta böyleydi. Daha birkaç yıl öncesine kadar "kesinlikle Fethullahçı kadrolaşma yoktur" diyen ve bunun öncülüğünü yapanlar, şimdi kitaplar yazıp Fethullahçı kadrolaşmanın devleti nasıl ele geçirmeye başladığını anlatıyorlar ve bunlardan sonra başlarına gelen olaylara isyan ediyorlardı.

Son dönemde Fethullahçılar arasında da bir bölünme olduğu konuşuluyor. Bazıları, "biz böyle olmayacaktık. Daha önce eleş-

tirdiklerimizi biz yapıyoruz" diyorlar. Yıllar süren çabalar sonuç veriyor, şimdi devlet içindeki karmaşık birçok olayın ardından fısıltı halinde "Fethullahçıların işi", "F tipinin işi" ya da "Okyanus ötesindeki vaiz" sözleri duyuluyor... Ancak, bu kadar gündeme gelmesine, getirilmesine rağmen Emniyet içinde bu cemaatçilik suçlamasıyla ceza alan var mı? Bunu araştırdığımızda Fethullahçılıkla ilgili faaliyetleri nedeniyle adli ve idari ceza alan, meslekle ilişiği kesilen kimse olmadığını öğreniyorum.

Okyanus ötesinden "İmkân olsa mezardakileri bile kaldırarak referandumda 'evet' oyu kullandırmak lazım. Ben zannediyorum kalkarlar da" mesajı gelirken, siyasetten hep uzak kalmaya özen gösteren cemaat lideri artık safını açıklıyor, referandumdan sonra da ona siyasi mesajı da bizzat Başbakan veriyordu:

"Okyanus ötesine teşekkür ediyorum..."

Emniyet'te şimdi kıyamet kopuyor

Bakan çocuklarının, bakanların isimlerinin karıştığı "yolsuzluk, rüşvet ve karapara" operasyonu 17 Aralık 2013'de başladı. Dört bakan istifa etti. O günden sonra Başbakan ve bakanlar, daha önce hoşgörüyle baktıkları, destekledikleri Fethullahçı yapılanma için "hainler", "haşhaşiler", "paralel devlet" iddialarında bulunuyor, büyük bir tasfiye operasyonu başlatılıyordu. Yalnız Emniyet'te değil, yargıda ve bürokrasinin başka alanlarında da görevden alma yarışı başlıyordu. Alınanların yerlerine gelenler ise gidenlerden farklı değildi. Menzilciler, Süleymancılar da bürokraside yükselme imkanı buluyordu...

Emniyet'te daire başkanları alınıyor, il emniyet müdürleri değiştiriliyor, özellikle istihbarat ve kaçakçılık dairelerinin yalnız merkez değil, illerdeki birimleri de "hallaç pamuğu" gibi atılıyordu.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, "Okyanus Ötesindeki Vaiz"e bu kez selam değil, hakaretler yağdırıyor, Gülen'e yakınlığı ile bilinen yayın organlarından ise Başbakan ve icraatları eleştiriliyordu. "Beraber yürüdükleri" yollar ayrılmış, artık "beraber ıslanmamaya" karar vermişlerdi.

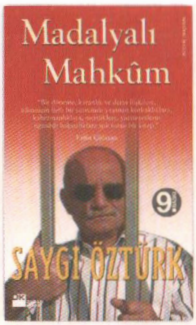
Okyanus ötesindeki vaizden "Allah onların evlerine ateşler salsın. Yuvalarını yıksın, birliklerini bozsun, uykularını sinelerinde bıraksın. Önlerini kessin, bir şey olmaya imkan vermesin" beddüası yükseliyor ve buna "amiiin" sesleri karışıyordu...

Saygı Öztürk'le iletişim:

www.facebook.com/saygiozturk
saygiozturk.com
www.saygi@sozcum.com
Tel: 0312-426 99 00

Saygı Öztürk kitapları

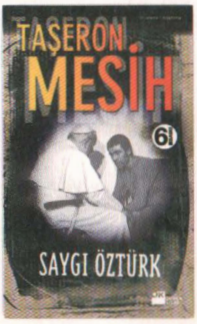

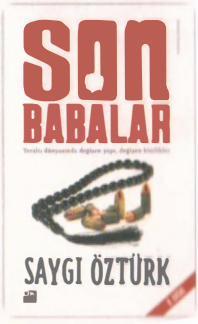

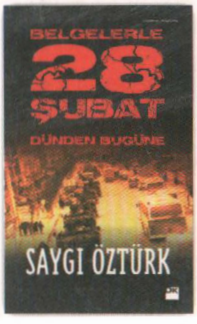

OKYANUS ÖTESİNDEKİ VAİZ

SAYGI ÖZTÜRK

"Saygı Öztürk'ün kitaplarının çok ilginç bir özelliği vardır. Kitabın yazarı olarak Saygı, yorum yapmayı sevmez. Belgeleri konuşturur, olayları yaşayanları konuşturur ve yorumu okuyucuya bırakır. Bu çok ilginç bir özelliktir. Ama belgeleri önünüze öylesine koyar ki, kitabı okuyan herkes aynı kanıya varır, aynı yoruma ulaşır.
Ben bu kitabı yazımı tamamlandıktan, ancak baskıya verilmeden önce okuma fırsatı buldum. Okumam gerekirdi ki, 'kadrolu önsöz yazarı' olarak hem önsözünü yazmam mümkün olsun, hem de adına Fethullah Gülen denilen şahsı ben de biraz daha iyi tanımış olayım!"

Emin Çölaşan

Ünlü gazeteci Emin Çölaşan'ın "araştırmacı gazeteciliğin günümüzdeki önderlerinden" dediği Saygı Öztürk, *Hürriyet*, *Sabah*, *Star* ve *Sözcü* gazetelerinde gündem yaratan haber ve röportajlarıyla "Basın Oscarı" sayılan Sedat Simavi Gazetecilik Ödülü, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Çağdaş Gazeteciler Derneği ödülleri de olmak üzere değişik meslek kuruluşlarının 30'dan fazla ödülünü aldı. Türkiye'nin yakın politik tarihini ve bugününü ele alan kitaplarıyla da ses getiren Öztürk, bilinen olaylardaki "bilinmeyenlere" ve yüzeyde görünenlerin "derin ilişkileri"ne ışık tutan çalışmalarıyla bir marka haline gelmiş durumda.

DK DOĞAN KİTAP

ISBN 978-605-111-851-2

9 786051 118512

sertifika no: 11940

Tavsiye Edilen Satış Fiyatı

₺ 19